

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 36/1951

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

A.A.K.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 33533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΑΡΙΘ. 5. — Τηλέφωνον 26.343

Κυρίες μου,

Ό,τι λανσάρει τὸ Παρίσι, τὸ Λονδίνον
καὶ ἡ Νέα Ὑόρκη γιὰ τὸ ἄψογο καὶ μοντέρνο
ντύσιμό σας τὸ βρίσκετε πλέον καὶ στὴν
Ἀθήνα

ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ,
ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ, ΚΑΛΤΣΕΣ NAYLON κ.λ.π.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 (ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ) Τηλέφ. 22

ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

1. Ταγιέρ από λινό ύφασμα με ασύμμετρο κόμ-
πωμα στη ζακέτα καὶ στρογγυλεμένη μπάσκα
με σχιστό, ὀρθό τσεπάκι στὴ μιὰ πλευρά. Φο-
ριέται κι' ἀνοιχτό, καὶ σχηματίζει ἓνα φανταζι-
ρεβέρ. Γαρνίρεται στὸ γιὰκ — καὶ ἂν θέ-
λετε καὶ στὰ ρεβέρ τῶν μανικιών — με ἄσπρο
πικὲ ὕφασμα φούστα λοξή, τονίζει τὸ πίσω
μικρὸ ἀνοιγμα με γαζωμένη φάσα.

2. Ἐμπριμέ φόρεμα με μεγάλο στρογγυλὸ ντε-
κολτέ καὶ κοντὰ μανίκια. Ἡ φούστα εἶναι σου-
ρωτὴ μπροστὰ καὶ ἴσια πίσω. Τὸ ντεκολτέ μπο-
ρεῖ νὰ γαρνιρισθῇ μ' ἓνα βολάν ἢ με μιὰ δαν-
τέλα ἢ καὶ με μιὰ λοξὰ κομμένη λωρίδα ἀπὸ
τὸ ἴδιο ὕφασμα.

3. Συνδυασμός δύο χρωμάτων ὀργκαντίνας. Τὸ
σχέδιο εἶναι πολὺ ἀπλὸ — ἐφαρμοστὸς μποῦ-
στος, φαρδεῖα σουρωτὴ φούστα. Ὁ ὁραῖος
συνδυασμός ὁμοῦ τῶν χρωμάτων, δίνει πρωτο-
τυπία στὸ φόρεμα.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ Τετάρτη, 13 'Ιουνίου, εἰς τὴν μεγάλη αἴθουσα τοῦ κινηματοθέατρου «Παλλάς», ἡ Σχολὴ Ρυθμικῆς καὶ Κλασσικοῦ Μπαλέτου Α. Μοριάνου δίδει τὴν ἐτήσια τῆς ἐπίδειξι. Ἐκατὸ περίπου μαθητρίες, τόσο τῶν μικρῶν τάξεων, ὅσο καὶ τῶν μεγάλων, θὰ λάβουν μέρος σ' ἓνα πλουσιότατο πρόγραμμα ἀπὸ εἰκοσι χοροὺς, χοροδράματα καὶ σκέτες. Στὴν ἐπίδειξι αὕτη μετέχουν μεταξὺ ἄλλων καὶ οἱ ἐξῆς μαθητρίες, οἱ ὁποῖες διαπρέπουν ἀνάμεσα στὶς ἄλλες: Ν. Κροντήρη, Τ. Ἀθανασοπούλου, Η. Συγγέλα, Σ. Κυριακούλη, Ζ. Γαζέτα, Α. Τζόγκα, Ε. Μπενή, Μ. Ἀργυροπούλου, Α. Κόντου, Ε. Μικροπούλου, Μ. Θεοδωρίδου, Γ. Σιγανού, Ε. Ρουμπέση Ν. Συριοπούλου.

Ἡ μεγάλη καθημερινὴ ἐφημερίδα τῆς Πόλης «Ἐνὴ Ἰστανπούλ» (= «Καὶνούργια Πόλη») δημοσίευσε στίς 20 Μαΐου διήγημα τῆς Μόνας Μητροπούλου (φιλολογικὸ ψευδώνυμο τῆς κ. Διαμαντίκου), μετὰ μὲ διογραφικὴς σημειώσεις καὶ φωτογραφία τῆς. Τὸ διήγημα αὐτὸ ἔχει, ὡς γνωστὸν, τὸν τίτλο «Οἱ εὐλογημένοι» καὶ βραβεύθηκε ἀπὸ τὴν κριτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Διεθνoῦς Διαγωνισμοῦ Διηγημάτων.

Οἱ ἐκθέσεις τῆς χειμερινῆς περιόδου περνοῦν τὶς τελευταῖες τοὺς ἡμέρες. Ὑστερὰ ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶ τῆς Εὐγενίας Ἐξάρχου στὴ «Στέγη Γραμμάτων», ποὺ ἐκλείπει πρὸ ἡμερῶν, ὕστερὰ ἀπὸ ἐξαιρετικὴ ἡθικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐπιτυχία, συνεχίζονται διαδοχικῶς ἄλλες ἐκθέσεις ζωγραφικῆς γυναικῶν. Στὴν αἴθουσα Ζαχαρίου (Ρουζέλετ 28) ἡ ἐκθεσὶ π.χ. τῆς κ. Ρέας Λεονταρίτη, παρουσιάζει πολὺ ἐνδιαφέρον μὲ τὴν τεχνολογία καὶ ἀκολουθεῖ καὶ μὲ τὸ καλλιτεχνικὸ τῆς περιεχόμενου ποὺ ἐπρόσφερε τόσο καλὰ ἡ κριτικὴ καὶ τὸ ἐπὶ ἡμέρας.

Εἰς τὸν «Παρνασσό» ἡ ἐκθεσὶ τῆς Χαρίκλειας Ξενοπούλου συγκεντρώνει ἀμέριστο τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸν αὐτορρητισμὸ τῆς αὐτεξιδεικτικῆς ἐργασίας τῆς, ποὺ εἶναι μὴ ἐργασία ἀξία πολλῆς προσοχῆς καὶ ὑποστηρίξεως. Ἡ κ. Ξενοπούλου ζωντανεύει σὲ

τουριστικὲς εἰκόνες τῆς ὁμορφίης τῆς Ζακύνθου καὶ τὶς δίνει μὲ δικὸ τῆς χαρακτηριστικὸ τρόπο.

Τέλος, στὸ «Ρόμβος» ἡ κ. Ἐλένη Ζογγολοπούλου, ἐκθέτει γιὰ πρῶτὴ φορὰ πίνακες ποὺ ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλοτέχνων καὶ τῶν εἰδικῶν. Ἡ κ. Ζογγολοπούλου πρωτοφανερῶς σὲ ἀτομικὴ ἐκθεσὶ, εἶναι ὁριμὴ καλλιτέχνης καὶ ἡ ἐργασία τῆς εἶναι ἀξιοπρόσεκτη.

Τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων Ἀμμοχώστου (Κύπρος) ὁργανώνει φιλολογικὴ συγκέντρωση καθὲ Τετάρτη, ὅπου μέλη τοῦ μιλούν μεταξὺ τῶν γιὰ πνευματικὰ ζήτηματα καὶ γίνονται ἀπαγγελίες ἀπὸ ποιητὲς καὶ πεζογράφους. Συχνότατα λέκτριες καὶ ὁμιλήτριες οἱ κυρίως: Μορίτσα Πετρίδου, Νάτ. Μιχαηλίδου, Κ. Ἰακωβίδου καὶ ἄλλες.

Δὲν εἶναι μόνον αὐτὲς οἱ πνευματικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ γυναικείου τοῦτου σωματείου. Τὸ Α. Ἑλ. Ἀμμοχώστου ὁργανώνει καὶ μουσικοφιλολογικὰς συγκεντρώσεις καὶ ἔχει καὶ ἄλλη δρᾶσι στὸ ἐνεργητικὸ του.

Ἄλλη ἀξιολόγη Κυπριακὴ ὁργάνωσις γενικότερου ἐνδιαφέροντος καὶ δράσεως, εἶναι ὁ «Ἑλληνικὸς Πνευματικὸς Ὁμιλὸς Κύπρου», ποὺ τὸν ἀποτελοῦν διακεκριμένοι πνευματικοὶ παράγοντες τῆς νήσου, μεταξὺ τῶν ὁποίων πλείστες διανοούμενες γυναῖκες. Ἐκ τούτων, ἡ καθηγήτρια κ. Καραγιώργη, στίς 17 Μαρτίου ἔκανε ἐναρξὶ τῶν ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων μὲ θέμα τῆς Ἑλληνίδος ποιήτριας.

Ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος τῆς Αἰγύπτου ἀπασχολήθη ἀρκετὰ πρὸ ἔβδομάδων μὲ τὴν ἐργασία μίας νεαρᾶς ζωγράφου, τῆς μαθητρίδος Νότας Παναγιώτου, κόρης τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ ζωγράφου Κ. Παναγιώτου, ἡ ὁποία ἔλαβε μέρος σὲ μίᾳ ἐκθεσὶ τοῦ σχολείου τῆς. Ἡ νεαρὰ καλλιτέχνης, κατὰ τὶς ἀλεξανδρινὰς ἐφημερίδας, γνρίζει καλὰ τὴν τεχνικὴν τοῦ συνδυασμοῦ τῶν χρωμάτων καὶ τὰ ἔργα τῆς ἔχουν πολὺ παλμὸ καὶ περισσότερο αἰσθημα.

Ἡ ποιητικὴ συλλογὴ «Λυρι

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ζακυνθινὸ τοπίο.

μοί» τῆς καθηγήτριας Ἀλεξάνδρας Πλακοτάρη, κίνησε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πνευματικῶν κύκλων γιὰ τὴν πρωτοτυπία καὶ τὸ ἰδιότυπο περιεχόμενό της..

Ἡ παλαιὰ γνώριμος τῆς ζωγραφικῆς τέχνης καὶ πρῶτῃ καλλιτέχνιδος ποὺ ἔκαμε ἐκτενεῖς σπουδὲς στὸ ἑξωτερικὸ (Γερμανία, Αὐστρία, Γαλλία κ. ἀ.) καὶ εἰσήγαγε γιὰ πρῶτὴ φορὰ στὴν Ἑλλάδα τὰ σμάλτα, τὰ μπατίκ, τὰ κεραμικά, τὰ γυάλινα κομμοτεχνήματα, κ. Πηνελόπη Διαμαντοπούλου, ἐπιστρέφουσα τὸ φθινόπωρο ἀπὸ τὸ καλοκαίρινό της ταξίδι στὰ νησιά, θὰ μᾶς δώσῃ νέα τῆς ἐργασία, σὲ μίαν ἐκθεσὶ ποὺ θὰ περιέχῃ ὅτι θαυμαστὸ καὶ νέο γιὰ τὴ γυναικεῖα ὁμορφία.

Ἡ γνωστὴ λογοτέχνης τῆς Αἰγύπτου Ἀλίκη Νικολαΐδου, μᾶς στέλνει ἀπὸ τὸ Πόρτ-Σαΐδ, ὅπου μένει, τὸ παρακάτω ποίημά της:

ΒΡΑΔΥΑΣΕ ΠΑΛΙ

Βράδυσε πάλι... Πέρα ἀνάψανε ἀρὰ τῆς πολιτείας τὰ φῶτα καὶ γλυκοκάναν σὰ χαμόγελα ψηλὰ τ' ἀστερία, ἐκεῖ, τὰ πρῶτα.

Βράδυσε πάλι... Ἄλλη τῆς ζήσης (μου) μέρα ποὺ πέρασε κι' ἐχάθη, — σὰ μυγαλιὰς κλαρὶ ποὺ κόπηκε κι' ἐφυλλορρόπησε κι' ἐμαράθη.

Βράδυσε πάλι... Κι' ὅπως σθῆνουνε τὰ ρόδα, τὰ στερνὰ, τῆς δύσης, — χιονίζει ἐντὸς μου, κι' ἀργοπέ- (φτουνε, νιφάδες ἄσπρες, οἱ ἀναμνήσεις...

* Τὴν περασμένη Τετάρτη, στὸ «Ρέξ» ἡ καθηγήτρια χορογράφος Νίτσα Τσαούτου παρουσίασε μίαν ἐνδιαφέρουσα ἐπίδειξι τοῦ Τμήματος Χοροῦ τῆς Ἀνωτέρας Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Καλλιτεχνῶν καὶ Τεχνικῶν Κινηματογράφου. Ἡ ἐπίδειξις ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

* Μία φιλοσοφικὴ διάθεσις καὶ μίᾳ λεπτῇ ποιητικῇ πνοῇ διακρίνουν τὸ βιβλίο τῆς Βάσως Πουλτῆς «Μο- νόλογοι καὶ Διάλογοι» ποὺ κυκλοφόρησε αὐτὲς τῆς ἡμέρες.

* Ὁ Σάβων Ε. Παπαδόπουλος μᾶς στέλνει ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια μίαν ἐκτεταμένη νουβέλα ποὺ φέρνει τὸν ἐξωτικό τίτλο «Ναοῦς».

* Στὴ σειρά τῶν εορτῶν τοῦ ἔτους Ἀποδήμιου Ἑλληνισμοῦ, περιλαμβάνεται καὶ μίᾳ σειρά παραστάσεων ποὺ θὰ δώσῃ ὁ Ὀρχηστρικὸς Ὀργανισμὸς Κούλας Πράστικα. Οἱ παραστάσεις θὰ δοθοῦν στὸ Ὡδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 13-24 Ἰουνίου, μὲ τρία ἐναλλασσόμενα προγράμματα. Στὸ πρῶτο πρόγραμ-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Λευκὸ ταγιέρ, ἀπὸ πικέ, μὲ γιᾶκὰ σάλι καὶ φαρδιὰς γυναικῶν. Ἰσως γιὰ πρῶτὴ φορὰ θὰ συμμετασχόμεν σὲ διεθνή διαγωνισμό, χωρὶς νὰ πᾶμε γι' αὐτό, μᾶλλον καὶ νὰ βγοῦμε κουρεμένο! Κι' ἄς συμβουλευοῦμε καθὲ μέρα τὴν ἐλκεκτὴ τῆς καρδίας μας δόνησι: Ἄστα τὰ μαλλᾶκια σου! Γιὰ νὰ ἡσυχάσουμε!

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Καλοκαίρινὸ φόρεμα ἀπὸ ποπλίνα γιὰ τὴν πόλι καὶ γιὰ τὴν πλάξ. Γίνεται μὲ δυὸ παραλλαγές: ἡ μίᾳ εἶναι μὲ ραφὴ στὴ φούστα καὶ ἡ ἄλλη μὲ διπλὴ κομφοπέτα. Στὴ φούστα μὲ ραφὴ οἱ τόπες μπαίνουν λοξότερα. Τὸ κορσὰς πολὺ χαριτωμένο μὲ δυὸ μύτες, σχηματίζει σουρίτσα ποὺ συγκρατεῖται μὲ κορδονάκι. Συμπληρώνεται μὲ ζακετούλα ζιλέ, γαρνιρισμένη μὲ δυὸ μεγάλα τρίγωνα πέτα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ ... Δρχ. 110.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ. » 55.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ. » 30.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησ.):

Λίραι Ἀγγλίας ... 3.10.0
Δολλάρια 9

* Ἐμβάσματα, τραπέζι, ἐπιταγὴς Εὐάγγελου Τερζόγλου, Σανταροζα 1, Ἀθήναι.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 § 7 τοῦ Α. Ν. 1092) 1938.

Διευθυντὴς: Εὐάγγ. Τερζόπουλος, Κατοικία: Ὁδὸς Κολ. χίδος 12. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Στέφανος Καταναλῆς, ὁδὸς Ἀγ. Ἐλεούσης 3.

μα: «Ἀρχαῖα ὀρχηστρικὴ παράστασις», θὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τὴν χορωσίαν Ἀγάπῃ γιὰ πρῶτὴ φορὰ ἓνα μέρος τῆς συνθέσεως μὲ τὸν τίτλο: «Σιδηρο- λὰ». Τὸ δεύτερο πρόγραμμα περιλαμβάνει τὸ «Ὀνειρον θερινῆς νυκτός» τοῦ Σαίξπηρ καὶ χοροὺς τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὸ τρίτο τὴν «Πενταμφ καὶ τὸ ρόδο».

ΜΑΡΒΑ

ΑΝΑΣΚΟΥΜΠΩΝΟΝΤΑΙ οἱ κομμάτια μας. Προετοιμάζονται πυρετωδῶς γιὰ νὰ λάβουν μέρος στὸν διεθνή διαγωνισμό κομωμάτων, ποὺ θὰ γίνητ ἐρχόμενο ἔτος στίς Βρυξέλλες. Ἐ, τότε διεθνεῖς διαγωνισμοὶ γίνονται στὸν τομέα τοῦ κινηματογράφου, τοῦ μπασκετ—μπῶλ, τῆς μόδας, τοῦ τραγουδιοῦ, τῆς ἀμπελουργίας καὶ τῶν... ἐξοπλισθῶν. Γιὰ νὰ ἐξαίρεθουν οἱ κομμάτια, ἔχουν κάνει, ἄλλωστε, μεγάλες προσπάθειες. Τα γυναικεῖα κεφάλια μᾶς παρουσιάζονται καθὲ τόσο ἀγνώριστα —ἀπ' τὴν ἡμέρα ποὺ καταργήθηκαν οἱ... περούκες. Πότε κόβουν τὰ μαλλιά τους ἀ λὰ γκαρσόν, πότε τὰ κάνουν κατσαρά, πότε τὰ δένουν σὲ κότσο καὶ πότε σοῦ θυμίζουν πολυκατοικία. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ θέματα τοῦ διαγωνισμοῦ κομωμάτων εἶναι τὰ ἑξῆς: 1) Ὀντουλασιὸν Μαρσέλ τύπου (Ἄνρελ). 2) Κτένισμα τῆς ἡμέρας. 3) Κτένισμα ἱστορικόν. 4) Κτένισμα βραδυνόν καὶ 5) κτένισμα ἀνωτέρας φαντασίας. Τὸ τελευταῖο πιά θὰ πρέπει νὰ παρουσιάσῃ ἐκπλήξεις. Ἐχουμε καταπληκτικὰ δειγμάτων τῆς ἀνωτέρας φαντασίας τῶν ταίχων. Ἰσως γιὰ πρῶτὴ φορὰ θὰ συμμετασχόμεν σὲ διεθνή διαγωνισμό, χωρὶς νὰ πᾶμε γι' αὐτό, μᾶλλον καὶ νὰ βγοῦμε κουρεμένο! Κι' ἄς συμβουλευοῦμε καθὲ μέρα τὴν ἐλκεκτὴ τῆς καρδίας μας δόνησι: Ἄστα τὰ μαλλᾶκια σου! Γιὰ νὰ ἡσυχάσουμε!

ΚΑΠΟΙΟΙ Ἀμερικανὸς, πανευτυχῆς σύζυγος — ὁ μεθοδιστὴς ἱερεὺς δόκτωρ Πήλ — θεωρεῖται αὐθεντικὸν στά... συζυγικά ζητήματα. Ἐχει ἐκδόσει μάλιστα καὶ τὶς ἀπόψεις του σὲ βιβλίο γιὰ τὴν διατήρησι τῶν γάμων. Σκεφτήτε ὅτι στὴν Ἀμερικὴ στοὺς τρεῖς γάμους, ὁ... ἕνας διαλύεται. Καὶ σὲ μερικὲς περιοχές, τὸ ποσοστὸ τῶν διαζυγίων φθάνει στὰ πενήντα τοῖς ἑκατὸ! Ἔτσι ὁ δόκτωρ Πήλ, ποὺ ζῇ ἀρμονικώτατα μετὰ τῆς συζύγου του ἐπὶ εἰκοσὶ ἔτη καὶ πλέον, ἀνέλαβε νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸ. Τὸ περιέγραψεν εἰς τὶς ἀπόψεις του μελετᾷ τὰ ῥα κι' ἡ Ρίτα Χαϊγύου-ορβ, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν, χωρίζει ἀπὸ τὸν Ἀλῆ Χάν, ἀφοῦ πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, εἶχε χωρίσει ἀπ' τὸν Ὀρσον Οὐέλλες! Μήπως ἀπεφάσισε τὸ Ριτὰκι νὰ... ξαναπαντρευθῇ γιὰ τελευταία φορὰ; Πολὺ ἀμφιβάλλω γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ θάχῃ «στὴν προκειμένην περίπτωσι» τὸ βιβλίο τοῦ μεθοδιστοῦ ἱερέως δόκτορος Πήλ!

Τὸ πρόβλημα τοῦ νεροῦ ἔγινε ὀξύτατο. Μὲ ὅσα... στεγανά καὶ νὰ ἐφωδίστηκε κάθε οἰκογένεια — ντεπόζιτα, κούπια, γκαζοντενέδες, στάμνες, σταμνᾶκια, κοτσαρόλες, κουβάδες — πολὺ πρὶν ἔλθῃ ἡ τρίτῃ ἡμέρα κατὰ τὰς γραφὰς τῆς Ἑταιρίας Ὑδάτων μὲ τὴν τριπλὴν παροχὴ ὕδατος, τὸ νερὸ εἶχε ἐξαντληθῇ. Καλοκαίρι, βλέπετε, οἱ ἀνάγκες μεγάλες, ἡ προμήθεια τοῦ νεροῦ σχεδὸν πάντα εἶναι ἀνεπαρκής. Ἔτσι, τὶς τελευταῖες ἡμέρες, ἀντικρύσαμε πολλὰς νοικοκυρές ἡ τοὺς εὐπόληπτους συζύγους τῶν μ' ἓνα σταμνὶ ὑπὸ μάλης νὰ παίρνουν μπάλα τὰ σπῆτια τῆς γειτονίας καὶ νὰ ζητοῦν:

—Σὰς παρακαλῶ, μήπως κατὰ τύχην σὰς περισσεύει ἓνα σταμνᾶκι νερό; Εὐτυχῶς τὰ ῥα μᾶς παρέχεται νερὸ ἀνὰ διημέραν. Κάτι εἶναι κι' αὐτό. Φυσικὰ μᾶς γίνονται συστάσεις νὰ κἀνοῦμε... αἱματηρὰς οικονομίας τοῦ νεροῦ. Καὶ πρέπει: Ἄνδρες καὶ γυναῖκες νὰ κουρευτοῦμε σύριζα, ὥστε νὰ μὴ λουζόμεσθε ταχτικά. Μιὰ καὶ πιάσανε οἱ ζέστες, νὰ γυρίζουμε ὅλοι κι' ὅλες μὲ σόρτες γιὰ νάχουμε κατ' ἀραιὰ διαστήματα μπουγάδα. Νὰ τρώμε... ξηρὰ τροφή. Καὶ μὴ χειρότερα!

ΣΤΗΝ ἑποχὴ μας, γιὰ νὰ πιστέψῃ μὴ παρέα γλεντζέδων ὅτι διασκέδασε,

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Τῆς ἀγάπης ἡ ὁμορφότερη στιγμή, πάντα θάνατι, δίχως ἄλλο, τὸ ξεκίνημα. Δὲν ὑπάρχουν οὔτε νεῦρα, οὔτε λυγμοί, οὔτε δάσανα, οὔτε πόνοι καὶ καημοί, μὰ ὑπάρχει τῆς ἐλπίδας ἓνα μῆνυμα. Ἐνα μῆνυμα ποὺ λέει: Σ' ἀγαπᾷ, τὴν ξετρελλάναν τὰ λόγια καὶ τὰ χάδια σου ἡ καρδιά τῆς. μὲ συγκίνησι χτυπᾷ. τὰ αἰσθήματα εἶναι ὄρασι καὶ νοσῶ καὶ φιλιὰ θὰ στεφανώσουνε τὰ δαάδου σου.

Πάντα δυὸ ἀγκαλιασμένοι ξεκινᾶνε καὶ δὲν ξέρουν, ποῦ ἡ ἀκρὴ θὰ τοὺς βγάλῃ καὶ δὲν ξέρουν, ποῦ τραβᾶνε καὶ ποῦ πᾶνε ὅμως δὲν τὸ λογαριάζουν... κι' ὅπου νᾶναι θὰ βροθῶν μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς μεγάλης, ὅτι θὰ ἔχουν τὴν λιπαρὰ τῆς θερμότης — κι' ἡ ἀγάπη στὴν λιπαρὰ λαμπυρίζει — καὶ ἀισθάνεται τὸ πόθον τὴν ὁρμὴ γίνεται ἴσως ἡ γλυκύτατη ἀφορμή, ποὺ τὴν πίστι στὴν ἀγάπῃ μᾶς χαρίζει.

Τὸ ξεκίνημα... Τί ὁμορφες οἱ ῥοές ἀγωνίας καὶ γλυκεῖας ἀναμνήσεως. Οἱ στιγμὲς γοργοκυλοῦν ἐλπιδοφόρες καὶ τὶς ζῆλεις τὶς πικρές, τὶς αἰμοδόρες δὲν τὶς νοιώθεις, στὸ ξεκίνημα κανεῖς. Τόσο πιά ποὺ ὁ καθένας μᾶς θὰ λήθῃ ὅταν δλέπῃ ν' ἀνατέλλῃ τὸ πρῶτ. ὅταν νοιώθῃ τέτοιες αὔρας τὴν πνοή: — Τί ὄραϊο ἂν σκεπτόμαστε σὰ νεοὶ νάχη πάντα ἓνα ξεκίνημα ἡ ζωή...

Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ» κυκλοφορεῖ ἡμέραν Γετάρτην ἀνὰ δεκαπενθήμερον, ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας. Γὸ προσεχὲς τεῦχος (37) θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν Τετάρτην, 20 Ἰουνίου.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ἀπὸ τοῦ Ιου μέχρι τοῦ τελευταίου πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Σανταροζα 1.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΓΥΝΑΙΚΑΣ"

Μπορεῖτε νὰ ἔχετε τὰ τεύχη σας δεμένα εἰς ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΥΣ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ (1—13 ὁ Α' τόμος, 14—26 ὁ Β' τόμος). Προσκοιζετε τὰ τεύχη σας εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ τὰ παραλαμβάνετε δεμένα εἰς βραχύτατον χρονικὸν διάστημα. Βιβλιοδεσία ἐκάστου τόμου δρχ. 20.000.

Εἰς τὰς ἀναγνωστρίδας τῶν ΕΠΑΡΧΙΩΝ ἀποστέλλονται, κατόπιν ἐντολῆς, τὰ καλῆματα, τῶν τέμων ἀντὶ δρχ. 15.000 ἑκαστον, ἐλευθερὰ ταχυδρομικῶν. Τὸ θέσιμον ἡμπορεῖ νὰ γίνη ἀπὸ βιβλιοδέτην τῆς περιοχῆς, ὅπου κατοικοῦν ἀντὶ ἐλαχίστης ἀμοιβῆς.

ΚΡΑΤΗΤΕ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΣΑΣ εἰς καλὴν κατάστασιν, διὰ νὰ εἶναι εὐκόλῃ ἡ βιβλιοδεσία τῶν εἰς τόμους.

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΟΛΟΓΟΥΣΑ

—Ἐφεραν τὴν ἐφημερίδα; Εἶναι οἱ πρῶτες τῆς λέξης καὶ πρῶτ, μόλις ἀνοίξῃ τὰ μάτια τῆς.

Καὶ μὴ νομίζετε πὼς θέλει νὰ δῇ τοὺς κινηματογράφους. Στὴν τετάρτη σελίδα πέφτουν τὰ μάτια τῆς, στὰ ἐξωτερικὰ τηλεγραφήματα, στίς μεγάλες εἰδήσεις. Τὰ συνδυάζει μὲ τὰ χτεσινὰ, προσπαθεῖ νὰ δγᾶλῃ νόημα τί θέλουν νὰ ποῦν, ποῦ θὰ καταλήξουν.

Τί σκεπτεται τὸ Φόρεϊν Ὁφίς, τί ἀκριβῶς θέλει ὁ Στάλιν, αὐτὰ συλλογίζεται, γι' αὐτὰ πονοκεφαλὰ ἀπὸ τὸ πρῶτ ὥς τὸ βράδυ. Ὅλα τὰ ἄλλα τῆς φαίνονται πάρεργα, ἄσκοπα, χωρὶς σημασία, σχεδὸν ἀνόητα.

Μπορεῖ νὰ μὴν ξερῇ νὰ μαντάρῃ σωστὰ ἓνα ζευγάρι κάλτσες, ἔξερει ὅμως ἀπ' ἔξω τὸν τελευταῖο λόγο τοῦ Τρούμαν. Ξέρει τί γίνονται στὴν Περσία, στὴν Ἰνδοκίνα, στὴν Κορέα, στὸ Βόρειο Πόλο, στὸ Νότιο, πόσους ψήφους πήρε ὁ κάθε δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ κάθε

χωριοῦ καὶ σὲ ποῖο κόμμα ἀνήκει.

Συχνὰ γυρίζει στὸ σπῆτι τῆς ἀασατωμένη, φουρκισμένη, ἔξω φρενῶν. Ἐχει λογομαχήσει, ἔχει τσακωθῇ, ἔχει βουτηχθῇ.

—Δὲ θὰ ξαναμιλήσω πολιτικά, λέει. Μὰ τὴν ἄλλη στιγμὴ τὸ ξεχνᾷ. Γιὰ θεάματα καὶ πινάκλ δὲν ἰδρῶναι τ' αὐτὴ τῆς. Προτιμᾷ τὴν κουβέντα. Καὶ ὅταν τὴ δῇτὴ νὰ κάτῃ στὴν πολυθρόνα τῆς, δίπλα στὸ φλυτζάνι τὸν καφέ, ν' ἀνάψῃ τὸ σιγάρο τῆς, νὰ κυττάξῃ ἕναν ἕναν τοὺς κυρίους τῆς συντροφίας μὲ μάτια ποὺ ἀστράφτουν καὶ νὰ ρωτήσῃ: —Λοιπὸν; Τί γνώμη ἔχετε γιὰ τὴν κατάστασι;

Μὴν τὴν διακόψετε, μὴν τὴν ἐνοχλήσετε, μὴν τῆς μιλήσετε. Μὴν τὴν κατεδάσετε ἀπὸ τὴν εὐτυχία τοῦ Παραδείσου.

Μὰ κι' ἂν τὸ κάνετε, ἂδικὸς ὁ κόπος σας. Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς προσέξῃ.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΒΟΥΡΤΣΕΣ

Μ' αυτόν τον τρόπο θα φύγη το μεγαλύτερο μέρος της σκόνης από τις βούρτσες.

Οι καινούριες βούρτσες καθαρίζουν καλά, αλλά συχνά μπορούμε να χρησιμοποιούμε και τις παλιές αν τις τακτοποιήσουμε όπως πρέπει. Κάθε μέρα μεταχειριζόμαστε ολόκληρη σειρά από βούρτσες των δοντιών, των νυχιών, των μαλλιών, των ρούχων, των παπουτσιών κ.λ.π. Οι τιμές της κάθε μιάς και οι ποιότητες είναι διαφορετικές, ανάλογα με το υλικό που είναι φτιαγμένες. Οι ακριβότερες όμως και οι διαρκέστερες, είναι οι βούρτσες με τρίχες ζώων. Αλλά και οι φθηνότερες βούρτσες, με φυτικές ή συνθετικές ουσίες μπορούν να σας προσφέρουν πολύ καλές υπηρεσίες.

Οι ωραιότερες και ακριβύτερες βούρτσες είναι άχρηστες, αν δεν είναι καθαρές. Γι' αυτό το λόγο πρέπει να χρησιμοποιούμε ένα ολόκληρο πρωινό ή απόγευμα κάθε μήνα για να τακτοποιήσουμε τις βούρτσες μας. Τις μαζεύουμε, λοιπόν, όλες και τις χωρίζουμε σε βούρτσες με λιπαρές ουσίες και βούρτσες με σκόνη.

Και πρώτα-πρώτα κάνουμε ένα «στεγνό πλύσιμο» δηλαδή καθαρίζουμε τις βούρτσες από τη σκόνη με μια τσατσάρα με άραια δόντια με τα οποία χτενίζουμε τη βούρτσα βαθιά, ως τη βάση της, γιατί έ-

Οι σκονισμένες βούρτσες καθαρίζονται πρώτα με μια τσατσάρα με άραια δόντια

κεί μαζεύεται η περισσότερη σκόνη. Τέλος παίρνουμε δύο βούρτσες και τις τρίβουμε τη μία με την άλλη καλά, για να φύγη έτσι και η τελευταία σκόνη. Αυτό το στεγνό πλύσιμο το κάνουμε κάτω από ένα φύλλο εφημερίδας, αν δε μπορούμε να το κάνουμε στο υπαίθρο, στον κήπο ή στο μπαλκόνι.

Στις βούρτσες με λιπαρές ουσίες δεν αρκεί βέβαια το πλύσιμο αυτό. Είναι τόσο ακάθαρτες, ώστε χρειάζεται να τις τρίψουμε καλά πάνω σε μια διπλωμένη εφημερίδα που την έχουμε βάσει πάνω στο τραπέζι μας. Πρέπει να τις τρίψουμε πολλές φορές από πάνω προς τα κάτω, αλλάζοντας την εφημερίδα από καιρό σε καιρό.

Με το στεγνό αυτό καθάρισμα, οι βούρτσες δεν είναι εντελώς καθαρές και πρέπει να τις πλύνουμε και με νερό. Πρέπει όμως να προσέξουμε στο πλύσιμο, να βάζουμε μόνο το τρίχωμα και όχι το ξύλο, όταν μάλιστα αυτό είναι θερμικωμένο. Πάντως καλόν είναι να αλείψουμε ποσότητες το ξύλο της με κέρι, που το προστατεύει από το νερό. Δεν πρέπει να τις αφήσουμε στο νερό πολλή ώρα, γιατί το ξύλο σκεδρώνει και το σύρμα με το οποίο σε πολλές βούρτσες στερεώνονται οι τρίχες στην ξύλινη βάση τους, σκουριάζει. Πολλές φορές οι τρίχες είναι κολλημένες στη βάση τους και τότε η κόλλα θα λυθεί μέσα στο νερό και οι τρίχες θα πέσουν.

Τις βούρτσες τις πλύνουμε μέσα σε σαπουνάδα. Πολύ ακάθαρτες βούρτσες πρέπει να τις μουσκέψουμε πριν τις σαπουνίσουμε. Υπόλοιπα σαπουνιού πάνω στις τρίχες γαίνονται εύκολα και γρήγορα με ξύδι νερωμένο.

Μετά το σαπουνισμό ξεπλένουμε καλά

Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος να καθαρίζονται βούρτσες με λίπη.

τις βούρτσες μέσα σε τρεχούμενο νερό και τις στεγνώνουμε πρώτα σκουπίζοντάς τις με ένα στεγνό πανί και μετά δάχνοντάς τις άρθρες πάνω στην πλευρά τους, ώσπου να στεγνώσουν εντελώς, και να μην εισχωρήσει η υγρασία στην ξύλινη βάση τους.

Παλιές βούρτσες που οι τρίχες τους έχουν γίνει μαλακές από τη χρήση, γίνονται πάλι σκληρές και στερεές, αν τις κρατήσουμε πάνω σε ατμό νερού που βράζει.

Βούρτσες και σκούπες διατηρούμε καλύτερα, αν τις κρεμάμε. Έτσι κρατά περισσότερο καιρό το τρίχωμά τους.

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ένα πρωτότυπο και νούργιο επάγγελμα έφευρε μια νεαρή Αμερικανίδα που αγαπά τα σκυλιά: όταν είδε ότι το επάγγελμα που έδασκε ως σήμερα της συντρόφου των βρεφών στο σπίτι, τις ώρες που η μητέρα τους ήταν υποχρεωμένη να βγαίνει έξω για δουλειές — άρχισε να μην είναι πια προσδοφόρο, έπειδή παρουσιάστηκε πολύ μεγάλη προσφορά εργασίας, απεφάσισε να προσφέρει τις υπηρεσίες της σε βρεφούς ήθελε, όχι πια για να φυλάξει τα παιδιά τους, αλλά για να βγάλει περίπαιτο. Στο νέο και πρωτότυπο επάγγελμά της παρουσιάστηκε σύντομα τόσο προσφορά πελατών, ώστε τώρα η έξυπνη Αμερικανίδα έχει κλεισμένα δύο και τρεις εβδομάδες πριν τα άποια ματά της στα διάφορα σπίτια που έχουν σκυλιά.

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ

Στο Λος Άντζελες της Καλιφόρνιας δημιουργήθηκε ένα...οικότορφο για γάτες. Στο πρωτότυπο αυτό ίδρυμα, μπορούν να μπουν εσωτερικές οι γάτες διαφόρων οικογενειών που πηγαίνουν ταξίδια, εκδρομή ή πάντως απασχολούνται κατά οποιοδήποτε τρόπο, ώστε να μη μπορούν να τις έχουν στο σπίτι. Το ίδρυμα αναλαμβάνει την κατοικία και τη διατροφή των ζώων, υπάρχει δε μέσα και ειδικός γιατρός, καθώς και...ειδικά διαμέρισμα γεννήσεων! Η παραμονή μίας γάτας στο αμερικανικό αυτό... γατοτοκοείο στοιχίζει στην απαραιτήτως... πλουσία κυρία της 1,25 δολ. την ημέρα, δηλαδή 19.000 δραχμές περίπου!...

ΟΧΑΪΟ

Κυρίες μου, μήπως τυχόν θέλετε να παρουσιάσετε στο σπίτι σας κανένα ένδοξο φαντασμα, και να τρομάξετε έτσι και ποιον ανεπιθύμητο επισκέπτη ή να δημιουργήσετε συζήτηση στην εταιρία ψυχικών ερευνών; Ο Κ. Τσάρλς Άνταμ αναλαμβάνει, με αμοιβή που αρχίζει από 1 δολάριο και φθάνει σε 100 ή 200 δολάρια, να σας εφοδιάσει, σε οποιοδήποτε ώρα της ημέρας ή της νύχτας, με το πιο ένδοξο φαντασμα του κόσμου, κατάλληλο για την περίπτωση σας.

Μέσα σε πενήντα χρόνια, η 'Ιουλιέτα έγραψε δεκαοκτώ χιλιάδες γράμματα! στον άνθρωπο που ελάτρευε. Από τα γράμματα αυτά που έμεναν ανέκδοτα έως τώρα δημοσιεύουμε μερικά χαρακτηριστικά, γραμμένα στον πρώτο καιρό του δεσμού των δύο ερωτευμένων.

Από τα πρώτα κιόλας γράμματά της η 'Ιουλιέτα εκφράζει με πάθος την πίκρα της που ήταν η «δεύτερη». Παρά λίγο να συντρίφι μόνη της από την αρχή αυτόν τον εξαιρετικό έρωτα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Οι ζητιάνοι του Βερολίνου απέκτησαν τελευταία έναν «άρχηγό», ανάλογο με τους παλαιούς αρχηγούς των ζητιάνων της Αγγλίας των Θαυμάτων, στο Παρίσι του μεσαίωνα: Ο ζητιάνος «Ερίχ», 28 χρονών, ανέλαβε χωρίς στίς ικανότητες και στην... σκούρα του την αρχηγία όλων των ζητιάνων του Βερολίνου και τους οργανώσε επάνω σε επαγγελματικές γραμμές. Κάθε βράδυ, πριν οι «υπηκόοί του» βγούν για δουλειά, ο «Ερίχ» τους επιθεωρεί, τους καθορίζει τον τομέα που θα δουλέψουν καθέναν, παίρνει 20% από τις εισπράξεις που το μεγαλύτερο ποσοστό πηγαίνει για ένα ταμείο κοινωνικών ασφαλίσεων που ο ίδιος ωργάωνσε.

1833

Σπάνια ο έρωτας θραυστήθηκε σε τόσο λαμπρό θρόνο όσο στην καρδιά του Βίκτωρος Ουγκώ και της 'Ιουλιέτας Ντρούε. Σπάνια στάθηκε περισσότερο για ένα ζευγάρι εύτυχια και δυστυχία μαζί, ευλογία και κατάρα, χαρά και πόνος. Αλλά και σπάνια κράτησε πενήντα χρόνια μέσα στις ίδιες τις καρδιές, που ανάδιναν τις ίδιες κραυγές της τρυφερότητας στα τελευταία χρόνια όσο και στον καιρό της πρώτης τους γνωριμίας.

Στις 2 'Ιανουαρίου του 1833, η 'Ιουλιέτα Ντρούε, νεαρή ήσπαιος του Γαλλικού θεάτρου γνωρίστηκε με τον διάσημο τότε συγγραφέα του «Ερνάν» και ποιητή, τον Βίκτωρα Ουγκώ. Ως τότε, η 'Ιουλιέτα δεν είχε άφοσιωθή σε κανέναν άνδρα αν και είχε ήδη αποκτήσει μια κόρη με τον γλύπτη Πραντιέ. Ο ποιητής είχε αίσθανση πρό δύο ετών μεγάλη απογοήτευση γιατί έχασε την αγάπη της γυναίκας του και του καλύτερου του φίλου, του μεγάλου Γάλλου κριτικού Σαιντ-Μπέρ.

Στις 16 Φεβρουαρίου της ίδιας χρονιάς η 'Ιουλιέτα έγινε η πηγή της εμπνεύσεως του ποιητού και ύστερα από συγκρούσεις, δράματα και πόνους πέθανε στις 11 Μαΐου του 1833 χωρίς να παύσει ούτε μια μέρα να εκφράζει τον έρωτά της.

Μέσα σε πενήντα χρόνια, η 'Ιουλιέτα έγραψε δεκαοκτώ χιλιάδες γράμματα! στον άνθρωπο που ελάτρευε. Από τα γράμματα αυτά που έμεναν ανέκδοτα έως τώρα δημοσιεύουμε μερικά χαρακτηριστικά, γραμμένα στον πρώτο καιρό του δεσμού των δύο ερωτευμένων.

Από τα πρώτα κιόλας γράμματά της η 'Ιουλιέτα εκφράζει με πάθος την πίκρα της που ήταν η «δεύτερη». Παρά λίγο να συντρίφι μόνη της από την αρχή αυτόν τον εξαιρετικό έρωτα.

Να το πρώτο της μιλιέτο:

«Κύριον Βικτώρα, «Έλα να με συναντήσεις απόψε στής Καρ Κ... Οά βρά 'Ισάμς τότε υπομονή με την αγάπη μου. Απόψε... Αχ! Αυτό το απόψε θα είναι το πάν! Θα σου δοθώ ολόκληρη».

Η 'Ιουλιέτα δεν άργει να φανερώσει το πάθος της και καταγορεύει πρόθυμα τον εαυτό της μέσα σε αυτό το γράμμα όπου κάνει ένα διακριτικό υπαινιγμό για τη συζυγική ζωή του Βικτωρος Ουγκώ, το καλοκαίρι, στο Σατώ ντε Ρός, στο Μπιέρ:

«Τρίτη, ένδεκα το βράδυ: Τώρα που σε άφησα, η κακιά. Τώρα είναι για μένα σκληρός ο χωρισμός. Θεέ μου! Γιατί να σ' αφήσω να φύγεις έτσι διασπαστικά, να φύγεις χωρίς αντίο; Αχ! Έχω πολλές τύψεις και πολλές λύπες έτούτη την ώρα και θάθελα να με-

Ο ΦΛΟΓΕΡΟΣ ΕΡΩΤΑΣ

ΤΟΥ ΒΙΚΤ. ΟΥΓΚΩ ΚΑΙ ΤΗΣ 'ΙΟΥΛΙΕΤΑΣ ΝΤΡΟΥΕ

18.000 ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ!...

τανοιάσω γυμνή στα γόνατά σου.

Είμαι, πολύ κακή, πολύ άδικη, δεν είν' έτσι; Μά σ' αγαπώ! Αχ, ναι, είναι πολύ αλήθεια, σ' αγαπώ. Πιστεύω μονάχα σε σένα. Ζώ μονάχα με σένα και για σένα.

Θες να μάθης τι με κάνει τρελή, άδικη και κακιά. Ο φόβος πως δεν έχω την πρώτη θέση μέσα στην καρδιά σου. Υποφέρω νοιώθοντας σε κοντά σε πρόσωπα που έχουν όσο κι' εγώ και πιο πολύ, άκόμα το δικαίωμα να σ' αγαπούν...

«Αν ήξερες πόσο σ' αγαπώ, Βικτώρα μου, θα ήσουν συγκταταθικός, θα μ' αγαπούσες πιο πολύ για όλες αυτές τις ανησυχίες που σου φέρνει ο έρωτάς μου. Σ' αγαπώ περισσότερο από όσο μπορώ να σου πω. Σ' αγαπώ με τρέλλα, τέλος σ' αγαπώ. Μά η καρδιά μου πάει πολύ μακρύτερα από τούτη τη λέξη. Βάσω μέσα σ' αυτήν όλη τη ζωή μου, όλη μου την ψυχή.

Φτάνει να μη σε ξαναψυχράνη η άδικία μου. Φτάνει να μην αρρωστήση σοβαρά το άραιο μικρό σου κοριτσάκι. Φτάνει να ξαναβρης το άργότερο αύριο. Φτάνει να μ' αγαπάς ακόμα. Όλα διορθώνονται. Θα σ' αγαπώ ώσπου να εξελισθώ πέρα για πέρα για όλο το άδικο μου. Θα σ' αγαπώ σ' όλη μου τη ζωή και πέρα απ' αυτή αν έχουμε άλλη ζωή.

Καλησπέρα άγγελε, καλησπέρα. Χίλια φιλά, χίλια χέδια με το στοχασμό, με τον πόθο. Σ' αγαπώ, Βικτώρα μου. 'Ιουλιέτα»

Κάποτε οι δύο ερωτευμένοι εμάλωσαν. Ο χωρισμός τους είναι σπαρακτικός, γιατί ο Βικτώρ έφυγε συντριμμένος και η 'Ιουλιέτα λείπει πώς θέλει να φύγει από το Παρίσι, σ' αυτό το σπαρακτικό γράμμα, το Σεπτέμβριο του 1833:

«Δευτέρα, 1 παραδέκα τη νύκτα.

«Εμείνα δλην αυτή την ώρα όρθια μπροστά στο παραθύρό μου, με την ψυχή απλωμένη προς εσένα, με το αυτί προσεκτικό στον παραμικρό θόρυβο, πάντα με το φόβο μήπως έκανες το θάρρος σου πριν από το τέλος αυτής της οδυνηρής διαδρομής. Νά, πέρασε κιόλας μισή ώρα που έφυγες. Αφουγκράσθηκα. Μου φαίνεται πως δεν άκουσα τίποτα που να με κάνει να φοβηθώ πως δεν είχες αρκετή δύναμη να διαβάσεις ως το σπίτι σου. Έλπίζω πως τη στιγμή που σου γράφω αυτές τις γραμμές αισθάνεσαι κιόλας την ανακούφιση που θα φέρη το κρεβάτι και η ανάπαυση στους πόνους σου. Δε βρίσκω λόγια να σου πω τη θλίψη μου, το μετανόημά μου, την απελπισία μου για όλα όσα έγιναν απόψε και δεν ξέρω απ' αυτά το άδικο σου. Σου γυρεύω συγγνώμη και για το δικό σου το άδικο και για το δικό μου. Σου γυρεύω συγγνώμη που δέχθηκε να σου άνηκα ύστερα από όσα έγιναν ανάμεσά μας. Ο Θεός ξέρει πως αντίσταθκα με θάρρος και πως υπεχώρησα μονάχα μπροστά στην αγία και επίσημη υπόσχεση που μου έκανες να μη μιλήσης ποτέ για τις κηλίδες της προηγούμενης ζωής μου, όσον καιρό η συμπεριφορά μου θα ήτανε τίμια και άγνη. Έδω και έφτα μήνες η ζωή μου ήτανε τίμια και άγνη. Μά έσυ, κράτησες την υπόσχεσή σου;

«Ακόμη, αν υπέφερα μονάχη μου, θα εγκαταλείπουν στον πόνο μου. Μά είσαι κι' εσύ δυστυχισμένος σαν μένα, ντρέπε-

1883

σαι σαν μένα για τις βρισιές που μου έκανες, όσο κι' εγώ που τις δέχθηκα.

Τώρα που ξέρω ποια γάγγραινα κρύβει η θέση μας, θα σταματήσω το κακό και δε θα τ'άφήσω να προχωρήσει, σκίζοντας στα δύο την ψυχή και τη ζωή μου για να σώσω ό,τι μπορεί ακόμα να σωθεί από σένα κι' από μένα.

«Άκουσε, Βικτώρ. Σου ζητώ να μη μου άρνηθης την υποστήριξή σου για να μπορέσω να φέρω σε τέλος το σχέδιο που κρίνω άναγκαίο, άπαραίτητο για την υπόληψή και των δυό μας.

«Αν μπορώ κάτι να σου δώσω κουράγιο, το κάτι αυτό είναι να μάθης πως δε σ' άπάτησα ποτέ εδώ και έπτα μήνες, πως είναι αλήθεια πως δεν σ' άπάτησα ποτέ μου, άχ, είναι τόσο αλήθεια! Κι' όμως πόσες σκηνές σαν την άποψινή δεν έγιναν ανάμεσά μας εδώ κι' έφτα μήνες!

Βλέπεις δεν έχω να ζυγίσω. Θα φύγω με το πρώτο άμάξι του Σωμύρ, με πρόγραμμα την υγεία της κόρης μου. Όταν θα βρεθώ κοντά της θα μπορέσω να σκεφθώ τη θέση μου και τι θα πρέπει να κάνω για να μου φανή ύποφερτη.

Θα φύγω στο εξωτερικό. Τέτοια που είμαι, μπροά ακόμη να κερδίσω τη ζωή μου, κι' αυτό είναι όσο χρειάζεται δεν είν' έτσι;

Προτού φύγω, έλπίζω να σε δω, να μάθω τουλάχιστο πως δεν είσαι άρρωστος πιά, κι' είναι φοβερό να το σκέπτομαι αφού είμαι εγώ η αίτια.

Μά είτε σε ίδω είτε όχι, είτε σταθής είτε όχι θύμα της τρέλλας μου, σ' άφίνω φεύγοντας όλη μου την αγάπη και κάθε ευτυχία. Εγώ δε φυλάω ούτε την έλπίδα. Σ' άφίνω την ψυχή μου, τη σκέψη μου, τη ζωή μου. Δεν παίρνω μαζί μου παρά μονάχα το σώμα μου, μην τ' αποζητήσης. 'Ιουλιέτα»

Τετάρτη, 2,30' μ. μ.

Σ' αγαπώ γιατί σ' αγαπώ, σ' αγαπώ γιατί δεν μπορώ να μη σ' αγαπώ. Σ' αγαπώ ασυλλόγιστα, χωρίς ύστεραβουλή, χωρίς καμιά δικαιολογία, καλή ή κακή. Σ' αγαπώ μ' έρωτα, σ' αγαπώ με την καρδιά μου, σ' αγαπώ με την ψυχή μου, σ' αγαπώ μ' όλη τη δύναμή μου σ' αγαπώ, πιστώθω το καλό, γιατί είναι πολύ αλήθεια. Αν δεν μπορείς να το πιστέψης, θα κάνω μια τελευταία δοκιμή, μια στερνή προσπάθεια να σου τ' άποδείξω, θα βρω τη θλιβερή ικανοποίησή να θυσιάσω όλοκληρωτικά.

«Τώρα, σου ζητώ συγγνώμη για την ένοχη σκέψη που μου ήρθε πριν και ίσως μου ξαναβρη αν εξακολουθήσης να βλέπεις στον έρωτά μου διπλή ευχαρίστηση και έναν άθλιο ύπολογισμό. 'Ιουλιέτα»

«Καλύτερα νὰ χωρίσωμε...»

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
Δ Ι Η Γ Η Μ Α

«...Για όλους αυτούς τους λόγους, Λάουρα, είναι καλύτερα νὰ χωρίσωμε. 'Ας ακολουθήση καθένας τὸ δρόμο του. Είμαστε ἐλεύθεροι.»

Ἡ Λάουρα διπλώσε τὸ γράμμα, καὶ κύτταξε γύρω της. Τὰ ἐξυπνα ματάκια τοῦ μικροῦ Μαρκέζι τὴν κύτταζαν ἐξεταστικά. Ὁ Ντανιέλι κοιμόταν ἀκουμπισμένος στὸ διπλωμένο ἄγκωνά του. Ὁ Τσέκι ζωγράφιζε στὸ ξάφουλ τοῦ βιβλίου του. Πέρασε ἀνάμεσα στὰ θρανία, χωρὶς νὰ ξέρη πὼς ν' ἀρχίσῃ σήμερα τὸ μάθημα. Στὸ μυαλό της στριφογύριζε ἡ φράσι: «γιαὶ όλους αὐτούς τους λόγους ἄς χωρίσωμε». Καὶ ποιοὶ ἦταν, οἱ λόγοι; Ἀνοησίες, ἀσήμαντα πράγματα. Μία διαφωνία γιὰ ἓνα φῶρεμα πού δὲν τοῦ ἄρεσε, γιὰ ἓνα γράμμα πού δὲν εἶχε σταλῇ στὴν ὥρα του, γιὰ ἓνα ραντεβού χαμένο. Καὶ γι' αὐτὰ τὰ πράγματα τέλειωνε τώρα ὁ ἔρωτάς τους.

Πόσα χρόνια εἶχε κρατήσει αὐτὸς ὁ ἔρωτας;

«Τοῦ χρόνου δὲ παντρευτοῦμε χωρὶς ἄλλο, Λάουρα.» Μὰ τοῦ χρόνου μία καινούργια πρόφασι: «Ὅτε κι' ἐφέτος εἶναι δυνατὸ, ἔχε ὑπομονή, Λαουρέτα.» Κι' ὁ καιρὸς περνοῦσε, ὥσπου ἓνα λιγδολογὸ σημείωμα ἔγραφε τὸν ἐπίλογο αὐτῆς τῆς ιστορίας: «Εἴμαστε ἐλεύθεροι.»

«Κι' ὅμως, σκέφτηκε. Θὰ περιμένω, 'Εκείνος θὰ γυρίσῃ. Αὐριο, μεθαῦριο, σὲ μία βδομάδα ἴσως. Θὰ καταλάβῃ πὼς δὲν τελειώνει ἔτσι μία ἀγάπη...»

Οἱ μέρες ὅμως περνοῦσαν καὶ ἐνοιωθε νὰ μεγαλώνῃ ἡ ἀγωνία πού της ἔσφιγγε τὴν καρδιά. Τέλος, πῆρε τὴν ἀπόφασί της.

Τὸ χέρι της ἔτρεμε ὅταν χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ γραφείου τοῦ ἰδιωτικοῦ ἀστυνομικοῦ Λουτσιάνο Κόρσι. Τῆς ἀνοίξε ἓνας γέρος θυρωρὸς.

— Θέλω νὰ μιλήσω στὸ διευθυντή, εἶπε, προσπαθώντας νὰ κάνει τὴ φωνή της ὅσο μπορούσε πιὸ σταθερὴ καὶ ἀδιάφορη.

Τὴν ὠδήγησε σ' ἓνα στενόχωρο γραφεῖο. Ἀπέναντί της καθόταν ἓνας ἄντρας μὲ φαρδὲς ὤμους, καὶ ἀδρὰ χαρακτηριστικά. Κατάλαβε τὴ δειλία τῆς κοπέλλας καὶ τῆς χαμογέλασε ἐνθαρρυντικά.

— Θέλω, θέλω νὰ μάθω γιὰ κάποιο πρόσωπο, ἄρχισε ἐκείνη μὲ χαμηλὴ φωνή, τὴ ζωὴ του, τῆς σχέσεϊς του, τὸ κάθε τί πού τὸν ἀφορᾷ.

— Εἶναι σύζυγός σας; τὴ ρώτησε ἐκείνος καὶ ἡ φωνὴ του εἶχε πάρει τὸν ψυχρὸ ἐπαγγελματικὸ τόνο.

— Ὁχι, μὰ πρόκειται γιὰ κάποιο πρόσωπο πού μοῦ εἶναι ἀκόμη πολὺ ἀγαπητό.

Πῆρε τὴν πέννα κι' ἄρχισε νὰ γράφῃ.

— Ὄνομα, ἐπίθετο, ἐπάγγελμα.

— Ρικάρντο Βιέρι, μηχανικός. Κατοικεὶ στὴν ὁδὸ Καρέλ, ἀριθ. 15.

Μετὰ ἡ φωνὴ της χαμήλωσε ἀκόμα περισσότερο κι' ἐγίνε ἓνας ψίθυρος πού ὁ Λουτσιάνο Κόρσι μολὶς τὸν ἀκούγε, ἐνῶ σημειώνει στὴν καρτέλα.

— Μπορὸ νὰ φύγω; τὸν ρώτησε σὲ λίγο.

— Ναί, βέβαια. Ξαναγυρίστε σὲ δυὸ μέρες.

Σὲ δυὸ μέρες ξαναγύρισε. Ὁ διευθυντῆς τὴ χαιρέτησε καὶ κατέβασε ἀμέσως τὰ ματία, στενοχωρημένος.

— Δυσάρεστα νέα;

— Ἀντὶ γι' ἀπάντησι, τῆς ἔδωσε ἓνα δακτυλογραφημένο χαρτί, πού ἐκείνη ἄρχισε νὰ διαβάζῃ μὲ τὴν ἀναπνοὴ κομμένη ἀπὸ τὴν ἀγωνία:

«Ὦρα 8. Ὁ μηχανικός Ρικάρντο Βιέρι ἔγινε ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ πηγαίνει

στο σινοροορμικο σταθμό. Κάνει βόλτες σὰν νὰ περιμένῃ κάποιον. Σὲ λίγο φθάνει μιά γυναίκα, ξανθεῖα, μὲ μεγάλα γαλανά ματία, ντυμένη μέτρια. Ὁ Βιέρι τρέχει νὰ τὴ συναντήσῃ χαμογελαστός, καὶ βγαίνουν μαζί ἀπὸ τὸ σταθμό.

»Ὦρα 9. Ὁ Ρικάρντο Βιέρι καὶ ἡ ξανθεῖα γυναίκα δρῖσκονται στὴν ἑταιρία I. Σ. Α., πού, ὅπως διεπιστώθη, ἐργάζονται καὶ οἱ δύο.

»Στὶς 12.30' βγαίνουν μαζί, καὶ πηγαίνουν στὸ σπίτι της, στὴν ὁδὸ Μπερνίνι, μένουν ὥς τίς 3, ὅποτε ξαναγυρίζουν στὸ ἐργοστάσιον.

»Στὶς 18.30' ξαναφεύγουν καὶ δειπνοῦν μαζί. Ἡ ξανθὴ γυναίκα ὀνομάζεται Μαργαρίτα Λαντίνι, κόρη τοῦ Τζοβάνι καὶ τῆς Μάρθας. Ἐχει τελειώσει τὸ γυμνάσιον.»

Ἡ ἐκθεσι ἐξακολούθησε. Καὶ οἱ φράσεις ἦσαν καθαρές, παγερές, σκληρές:

«...Ὦρα 21. Ὁ Βιέρι καὶ ἡ Λαντίνι...»

— Ὦ! φτάνει, φτάνει, ἄς σταματήσῃ

πιά αὐτὸ τὸ μαρτύριο

Πέρασε τὸ χέρι μπροστὰ ἀπὸ τὰ ματία γιὰ νὰ διώξῃ τὸ σκούρο πέπλο πού τὰ σκοτεῖνιαιε κι' ὁ διευθυντῆς μολὶς πρόφτασε νὰ τὴν συγκρατήσῃ πρὶν πέσῃ λιπόθυμη.

Στὸ γραφεῖο τοῦ Λουτσιάνο Κόρσι, μπαίνει ἓνας νέος μελαχροινὸς ἄντρας. Εἶναι χλωμός, μὲ τίς πλάτες ἐλαφρὰ κυρτωμένες, ὅπως εἶναι συνήθως ἐκείνοι πού σκύβουν ὀλοένα τὸ κεφάλι κάτω ἀπὸ μιά τυχὴ ἐχθρική.

— Ἀκούσα νὰ μιλᾷνε γιὰ τὸ γραφεῖό σας. Λένε πὼς εἶναι τὸ καλύτερο τοῦ εἵδους του. Θὰ ἤθελα πληροφορίες γιὰ κάποιο πρόσωπο.

— Πρόκειται γιὰ γυναίκα;

— Φυσικά.

— Ὄνομα, ἐπάγγελμα, ἐπάγγελμα, κατοικία.

Πῆρε τὴν πέννα κι' ἄρχισε νὰ γράφῃ σὲ μιά καρτέλα.

— Λάουρα Ρομπέρτι. Ὦς πρὶν ἔξη

μῆνες ἀκόμη κατοικοῦσε στὴν ὁδὸ Βιττόριο Ἐμμανουέλε, ἀριθ. 8. Εἶναι δασκάλα.

Ὁ Λουτσιάνο Κόρσι ἱσταμάτησε ἀπὸ τομα τὸ γράψιμο.

— Μοῦ λέτε τὴν ὀνομά σας, παρακαλῶ;

— Ρικάρντο Βιέρι.

Μιλοῦσε μὲ φωνὴ ἀργή, κουρασμένη, μόνον, κυττάζοντας τὸ κενό.

Ὁ Κόρσι κουνούσε καταφατικά τὸ κεφάλι, πρὶν ἀκόμη ὁ ἄλλος τελειώσῃ τὴν κάθε φράσι του.

Ναί! Ἦξερε τὸ κάθε τί ἀπ' αὐτὴ τὴν ιστορία. Ἰσως μάλιστα περισσότερα ἀπ' ὅσα ἀκούγε.

— Περιμένετε, εἶπε τέλος. Κατὰ σύμπτωσι εἶμαι σὲ θέσι νὰ σὰς δώσω ἀμέσως τίς πληροφορίες πού ζητάτε.

Σηκώθηκε καὶ πέρασε στὸ διπλὸν δωμάτιο, ἐνῶ ὁ ἄλλος τὸν κύτταζε μὲ ἐκπληξι.

Γιὰ πολλὴν ὥρα, ὁ Ρικάρντο Βιέρι ἀκούγε τὸ μονότονο χτύπημα τῆς γραφομηχανῆς. Μετὰ ὁ Κόρσι ξαναμπήκε στὸ δωμάτιο καὶ τοῦδωσε ἓνα δακτυλογραφημένο φύλλο χαρτιοῦ.

— Ἀρχίσε νὰ διαβάζῃ, ἐνῶ ἡ ἀγωνία τοῦ ἔσφιγγε τὸ λαιμό:

«9 Ὀκτωβρίου. Ἡ Λάουρα Ρομπέρτι ἐπισκέπτεται ἓνα Γραφεῖο Πληροφοριῶν...»

Διάβαζε διαστικά, ἀνυπόμονα, ἐνῶ τὰ αἶμα χτυποῦσε στοὺς κροτάφους του, κι' ἔδινε λίγο χρώμα ζωῆς στὸ κουρασμένο του πρόσωπο. Ἡ ἐκθεσι τοῦ διευθυντοῦ μιλοῦσε γιὰ μιά Λάουρα ἀπελπισμένη, πού ἐγκατέλειπε τὴ σχολή της, καὶ πῆγε ἄρρωστη ἀπὸ τὸν ψυχικὸ πόνο, σὲ μιά ἐξοχή. Ὑστερα, ξαναγυρίζει στὴν πόλι.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Ρικάρντο Βιέρι χλωμιάζει τώρα ὀλοένα καὶ περισσότερο. Ὁ Κόρσι ἐπαίξε μηχανικά μὲ τὰ χαρτιά πού ἦταν σκορπισμένα ἀπάνω στὸ γραφεῖο.

«9 Ἰανουαρίου, ἔγραφε τὸ χαρτί, ἡ Λάουρα Ρομπέρτι συναντᾷται μὲ κάποιον ἄντρα. Τὸν ξαναβλέπει καὶ τὴν ἐπομένῃ, καὶ τὴ μεθεπομένη καὶ κάθε μέρα. Πηγαίνουν μαζί παντοῦ.»

»Στὶς 12 Φεβρουαρίου ἡ Λάουρα μπαίνει στὴν ἐκκλησία τοῦ Σὰν Πάολο. Φοράει ἄσπρο φῶρεμα καὶ λουλούδια λεμονιάς.

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Μετὰ τίς τελευταῖες δοκιμὲς ἀτομικῶν ἐκρήξεων, οἱ Ἀμερικανοὶ κομμωταὶ ἐνεφάνισαν ἓνα καινούργιο κτένισμα, πού ὑποτίθεται ὅτι παρουσιάζει τὸ παράξενο σῆμα σὲ σχῆμα μανιταριοῦ, πού δημιουργεῖται ἀπὸ τοὺς καπνοὺς τῆς ἐκρήξεως.

Σήμερα λέγεται Λάουρα Λουτσιάνο Κόρσι.

Ὁ Βιέρι σήκωσε ἀργὰ τὸ κεφάλι.

— Ὦστε, παντρεύτηκε, παντρεύτηκε ἔσας;

— Ναί! τοῦ εἶπε. Τὴν συμπάθησα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμῇ, κι' ὕστερα ἦταν τόσο γλυκεῖα ἡ δυστυχισμένη.

Ὁ Βιέρι κύτταξε ὀλόγυρα τοῦ σὰν νὰ γύρευε νὰ στηριχθῇ ἀπὸ κάπου. Κατόπιν χαιρέτησε κι' ἔφυγε διαστικά. Στὴν ταρᾶχά του ἔχεσσε νὰ τοῦ πῇ κάτι. Νὰ τοῦ πῇ, δηλαδή, πὼς ὑπῆρχε κι' ἓνας ἄλλος Ρικάρντο Βιέρι, ἑξάδελφός του, μηχανικός, πού τὸν φιλοξενούσε στὸ σπίτι του γιὰ μερικὸς μῆνες. Μὲ μιά μοναδική διαφορά, ὅτι ὁ Βιέρι ἐκείνος ἦταν ἓνας εὐθυμὸς Δὸν Ζουάν, ἐνῶ αὐτὸς ἦταν ἓνας ἄνθρωπος, πού ἡ μοῖρα τοῦ στέρησε κάθε χαρὰ, σκάδοντας τὸ στήθος του ἀπὸ τὴν ἀρρώστια. Μὰ εἶχε τὴν ἐλπίδα πὼς μὲς ἡμέρα θὰ γινόταν καλὰ, κι' ἡ ἐλπίδα αὐτὴ τὸν ἔκανε νὰ λέῃ: «Τοῦ χρόνου θὰ παντρευτοῦμε. Κάνε ὑπομονή, Λαουρέτα.»

Δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν κάνει σῆμα τῆς δυστυχίας του. Ἄν κι' ἦξερε ὅτι ἐκείνη θὰ τὸ δεχόταν μὲ χαρὰ γιὰ τὴν ἀγάπης τους. Δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ καταστρέψῃ τὴ ζωὴ της. Οὔτε καὶ τώρα μπορούσε, οὔτε ἔπρεπε νὰ μιλήσῃ.

Ὁ Ρικάρντο Βιέρι βγήκε στὸ δρόμο. Τοῦ πηδώντας τώρα μακρὺς, ἀτέλειωτος, ἐνῶ περπατοῦσε ἀργὰ, μὲ τοὺς ὤμους ἀκυφτοὺς ἀπὸ τὸ βάρος τῆς μοῖρας.

ΦΛΩΡΑ ΡΙΒΙΕΤΖΙ

★

ΕΠΕΙΔΗ ΤΗΣ ΤΟ ΕΙΠΕ

— Λοιπόν, πότε ἀρραβωνιάζεσαι μὲ τὴ Μαίρη;

— Δὲν μὲ θέλει πιά...

— Δὲν τῆς εἶπες πὼς ὁ θεὸς σου εἶναι ἐκατομμυριούχος;

— Λές νὰ μὴ τῆς τὸ εἶπας;

— Λοιπόν;

— Λοιπόν, νὰ... τώρα ἡ Μαίρη εἶναι θεῖα μου.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ «ΑΛΛΟΥ»

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΕΙΝΗ εἶναι ὁ τύπος τῆς «πολὺ γυναίκας». Ἀπ' τὴν πλαστικότητα τοῦ κορμιοῦ της, ἀπ' τὴ φλόγα τῶν ματιῶν της, ἀπ' τοὺς χαμηλοὺς, τοὺς σχεδὸν «αἰσθησιακοὺς» τόνους τῆς φωνῆς της, ἀπ' τὴν ὑπαρξὴ τῆς ὀλόκληρης, ἀναδίνεται τὸ μαγνητικὸ ἐκεῖνο «ρευστό», πού κάνει μερικὲς γυναῖκες νὰ γίνονται τὸ ἐπικέντρο τοῦ θαυμασμοῦ ὅλων τῶν ἀνδρῶν, πού τις πρωτοβλέπουν. Στὰ πρώτα τῆς νιᾶτα, ὁ «πειρασμός» τῆς γειτονίας, λίγο ἀργότερα, ἡ «μυπορλοτιέρισσα» τῶν ἀνδρικών καρδιῶν. Κοντὰ στὰ σαρὰντα τῆς χρόνια ὁ «ὠρὶμος καρπός», ὁ γεμάτος γλυκύτατους χυμούς κι' ἐρωτικὴ σοφία. Εἶναι ἡ γυναίκα πού πλάστηκε γιὰ νὰ κάνει ὅπωςδήποτε δρᾶμα τὴ ζωὴ τοῦ ἀντρα, πού θὰ τὴν ἀγαπήσῃ καὶ θὰ βελήσῃ νὰ δάλῃ «εκοπυράτῃ» στὰ αἰσθηματὰ της.

Ὁ ἄντρας εἶναι, ἀκριβῶς, ἐκεῖνος πού τὴν ἀγάπησε καὶ πού ἀγνόησε νὰ διατηρήσῃ αὐτὸ τὸ «εκοπυράτῃ» ἀπείραχτο, ἀπὸ τοὺς «σφετεριστὰς» τῆς ζῆνης «ἰδιοκτησίας». Φυσικά, ἡ ζωὴ του ἦταν δρᾶμα. Ποτὲ της δὲν τὸν ἀπάτησε. Πάντοτε ὅμως τὸν εἶχε στὴν ἀβεβαιότητα. Μεσημέρι καὶ βράδυ γύριζε στὸ σπίτι του μὲ τὸν τρόπο, πὼς ἴσως νὰ μὴ τὴν ὀρῇ ἐκεῖ. Ἡ σκιά τοῦ ἄλλου, ἡ σκιά ἐκείνου πού μπορούσε νὰ τοῦ τὴν ἀρπάξῃ, δὲν ἔλειψε ποτὲ ἀπὸ ἀνάμεσά τους. Ἐπειτα, πέρασε ἡ «ἀνοιξί» τῆς ζωῆς τους, μὲ τίς ἐπικίνδυνες ἀνυσυχίες της, πέρασε τὸ «καλοκαίρι», μὲ τὰ φλογερά του ξεσπάσματα, πέρασε τὸ «φθινόπωρο», μὲ τίς μελαγχολικὲς ἀναζητήσεις του κι' ἦρε ὁ «χειμώνας». Ὁ χειμώνας τῆς ζωῆς. Μὲ λευκὰ μαλλιά. Μὲ ρευματισμούς. Μὲ ὑπερβολικὴ πολυλογία ἀκίνησια στὶς πολυθρόνες τῆς βεράντας. Καὶ — τὸ ἀσφαλῆστερο γνώρισμα τῶν γηραιῶν — καὶ μὲ τίς ἀναμνήσεις...

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ (μετακινεῖται μὲ κάπο στὴν πολυθρόνα της).

— Ἀχ... Οἱ ρευματισμοὶ μου φούντωσαν πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ... (στιγμῇ). Τὸ πρῶτὸ πέρασε ὁ γιαιτρός... (μικρὴ σιγὴ κι' ἔπειτα πονηρὰ, μὲ τὸν τόνο τῆς παληῆς φιλαρθεῖας). Λοιπόν εἶναι πολὺ χαριτωμένος τύπος αὐτὸς ὁ γιαιτρός. Κι' ὠραῖος ἄντρας. Κάτι μάτια! Χά... (μικρὸ γελάκι). Φτιαγμένα γιὰ καταστροφές!

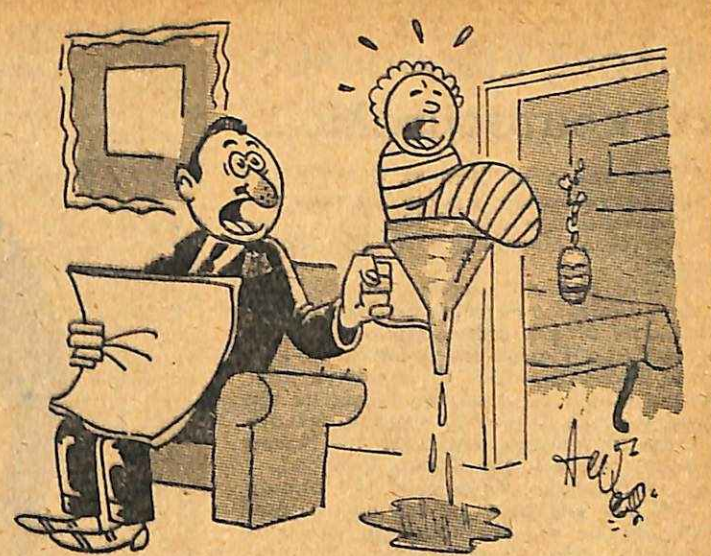
Ὁ ΑΝΤΡΑΣ (μ' ἐνδιαφέρον, χωρὶς νὰ προσέξῃ τὰ τελευταῖα λόγια της). — Λοιπόν; Πὼς σὲ βρήκε τὴν ὑγεία σου;

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ (συννεφάκι στὰ ματία). — Θὰ σοῦ τηλεφωνήσῃ εἶπε. Θὰ σοῦ πῇ γιὰ κάτι φάρμακα... (πικρά). Γιὰ σκέψου, ὅμως... (μικρὸ, «δύσκολο» γέλιο, στενὸς συγγενῆς τοῦ λυγμοῦ).

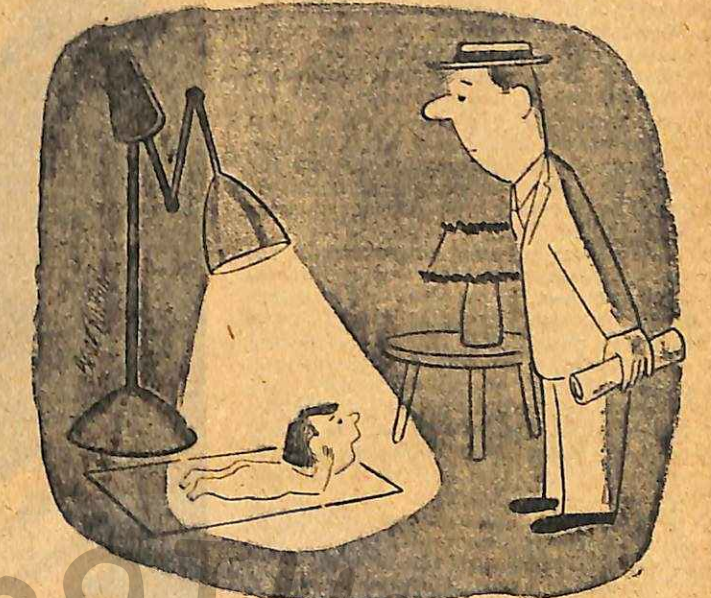
Ὁ ΑΝΤΡΑΣ. — Ἐ... Τί τρέχει;

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀόριστο). — Τίποτα... (σὲ λίγο). Νὰ, λέω... (μὲ πολλὴ μεγαλοχολία). Ὅταν σὺ θέλεις ἄλλες φορές γιὰ κάποιον γιαιτρὸ πὼς εἶναι ὠραῖος... τότε, στὰ νιάτα μας... θυμάσαι; (σκληρὸ γέλιο, σὰν κλάμα χωρὶς δάκρυα). Γινόσουν ἔξω φρενῶν! Ὅχι! Σωστὴ τίγρις, παιδί μου... Καὶ φωνές, ὅτι θ' αὐτοκτονήσῃς, ἂν μὲ χάσῃς! Τὰ θυμάσαι; Δὲ σ' ἐνοιαζε τί μοῦχε πῇ, γιὰ τὴν ὑγεία μου. Τὸν ἔπιανε μόνον καὶ τὸν φοβερὸ σπῆ! Νὰ μὴ ξαναπατήσῃ στὸ σπίτι, γιαιτὶ θὰ τοῦ κόψῃς τὰ πόδια! (στιγμῇ). Ἐνῶ τώρα... (πάλι ἡ ἴδια «παρωδία» γέλιο). Ἀλήθεια δὲν ἔχεις πιά κανένα φόβο. Ποῖος μπορούσε νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ μένα... (στιγμῇ). Ἰσως κανένας... ἀρχαιολόγος!

(Ἐδῶ μεγάλη σιγὴ, «δραματική». Καθένας ζῇ μὲ τὰ δικά του συναισθήματα. Ἡ Γυναίκα μὲ τίς λύπες της. Ὁ ἄντρας μὲ κάποιαν ἀνακούφισι, πὼς ἐπὶ τέλους — ἔστω καὶ ἀργὰ — ἔλειψε ἀπὸ ἀνάμεσά τους ἡ σκιά τοῦ «ἀρπακτικοῦ» ἄλλου).

— Γεωργία!... Θάρρης νὰ πάρῃς ἐπιτέλους τὸ μωρό; (Τοῦ Ἀρχέλαου)

ΚΟΚΕΤΑΡΙΑ

— Τὸ κάνω γιὰ νὰ μὴ φαίνωνται τὰ σημάδια ἀπ' τίς τيرانτες, μπαμπά!...

μὲ δασάνει; (σιγά). Περίεργη λογική... (πιὸ σιγά). Γυναίκεία λογική...

(Μεγάλῃ σιγῇ. Ἐπειτα κουδούνισμα στὸ τηλέφωνο)

Ὁ ΑΝΤΡΑΣ (στὸ ἀκουστικό). — Ναί; Λέγε, γιαιτρε μου, ὁ ἴδιος! Πὼς; Μπα; (ἀκούει). Σοβαρά; (πιὸ σιγά, μὲ κάποιο τρόμο) Μυοκαρδίτις; Ἐπικίνδυνον, ἔ; Ὦστε μπορεῖ ἀπὸ στιγμῇ νὰ μὴ τὴ χάσῃ; (ἀφίνει μὲ συντριβὴ τὸ ἀκουστικό)

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀπ' τὴ βεράντα). — Ἐ, τί εἶπε ὁ γιαιτρός;

Ὁ ΑΝΤΡΑΣ (πλησιάζοντάς τὴν ἀργὰ). — Τί... τίποτα...

(Γύρω ἡ ἀτμόσφαιρα ἔχει παγώσει. Παντοῦ γαλήνη θανάτου. Καὶ ἡ «σκιά» τοῦ ἄλλου. Τοῦ ἀόρατου «ἀλλου», πού ἀπειλεῖ νὰ τοῦ τὴν ἀρπάξῃ. Τοῦ Χάρου! Τὴν κυττάζει... τὴν κυττάζει καὶ δουρκώνουν τὰ ματία του. Τὸν πνίγουν λυγμοί).

Ὁ ΑΝΤΡΑΣ (τὴν ἀγκαλιάζει μὲ πάθος). — Ἀγάπη μου! (τὰ ματία του ἀστράφτουν). Ὁ αὐτοκτονήσῃς ἂν σὲ χάσω!

(Ἡ Γυναίκα τὸν κυττάζει κατὰπληκτη).

Κομὸς Γυναίκας
(Ἐνα ὠραῖο ἔργο τοῦ
υλότη Λαζ. Λορέας)

Μικρές είδησούλες καὶ κουτσομπολιό...

* Μία ταινία με θέμα τὴ ζωὴ τοῦ μεγάλου τραγουδιστοῦ Ἑρρίκο Καρούζο γυρίστηκε τελευταία στὸ Χόλλυγουντ. Πρωταγωνιστὴ ὁ δυναμικὸς τενόρος Μάριο Λάντζα.

* Μόνο στὸ Χόλλυγουντ μποροῦσε νὰ συμβῇ κι' αὐτό: ὁ Ρόμπερτ Στάρλιγκ πρωταγωνιστὴ σ' ἓνα αἰσθηματικὸ φιλμ μαζί με τὴν Ἀδα Γκάρντνερ, ἡ ὁποία τὰ ἔχει με τὸν Φράνκ Σινάτρα. Ὁ Στάρλιγκ πάλι ἀφοῦ τελειώσει τὶς ἐρωτικὲς σκηνὲς με τὴν Γκάρντνερ στὸ στούντιο, πηγαίνει νὰ συναντήσῃ τὴ νέα του φιλενάδα: τὴν Νάνσυ Σινάτρα, σύζυγον τοῦ Φράνκ Σινάτρα!

* Ἡ Βαρβάρα Στάνγουϊκ, τῆς ὁποίας τὸ διαζύγιο γίνεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ὀριστικό, δήλωσε ὅτ' δὲν πρόκειται νὰ ξαναπαντρευτῇ. «Θὰ τὰ καταφέρω, εἶπε, καὶ χωρὶς σύζυγο, ὅπως καὶ ἡ Τζόαν Κράουφορντ».

* Πρὶν λίγες μέρες πέθανε ἓνας παλιὸς ἡθοποιὸς τοῦ Χόλλυγουντ, ποῦχε ντεμπούταρε στὸ θεατρικὸ κινηματογράφο, ὁ Γουόρνερ Μπάξτερ. Ὁ Μπάξτερ, πράγμα ἀρετὰ παράξενο γιὰ τὸ Χόλλυγουντ, ἦταν παντρεμένος ἀπὸ τριανταπέντε χρόνια.

* Τὸ φιλμ «Τὸ 13ο γράμμα», ποῦ γυρίστηκε τελευταία στὸ Χόλλυγουντ, ἔχει τὸ ἐνδιαφέρον ὅτι δείχνει τὸν Σάρλ Μπουαγιέ, σὲ ρόλο ἡλικιωμένου συζύγου ποῦ τὸν ἀπατούν καὶ ὀχι πιά φλογεροῦ ἐραστοῦ. Ὁ μεγάλος ἐραστὴς τῆς ὁδοῦς πλησιάζει ἄλλωστε τὰ 55...

* Κατακλυσμὸς μουσικοχορευτικῶν ἔργων στὸ Χόλλυγουντ. Ὁ Φρέντ Ἀστάρ καὶ ἡ Βέρα — Ἕλλην ποῦ πρωταγωνιστοῦσαν στὸ φιλμ «Τρεῖς λεξούλες», πρωταγωνιστοῦν τώρα στὴν ταινία «Ἡ ὥραία τῆς Ν. Ὑόρκης». Ἐπίσης ὁ νέος τραγουδιστὴς Βικ Νορμάν, ποῦ θριαμβεῖ στὸ Χόλλυγουντ, μετὰ ἀπὸ τὴν ταινία «Πλάσι, νέα καὶ ὥραία», ποῦ γύρισε με τὴν Τζέην Πάουελ, θὰ γυρίσῃ ἓνα ἄλλο μουσικοχορευτικὸ φιλμ, με τὴν Ἑστερ Γουίλιαμς καὶ τὴν Βέρα — Ἕλλην.

* Ἡ ἑταιρεία Παραμάουντ, ἐτοιμάζει ἓνα φιλμ με τὸν Ρόμπερτ Μέρριλ, τῆς Μετροπόλιταν Ὁπερα καὶ τὴν Νταίνα Σόρ.

* Θριαμβεῖ στὸ Χόλλυγουντ καὶ ὁ Νέγκρος βαρυτόνος Γουίλιαμ Γουόφιλντ, ποῦ θὰ ἐμφανισθῇ σὲ μιά ταινία με τὴν Τζὼν Κέλλυ καὶ τὸν Νταίνυ Κέιη.

* Ὁ Σπένσερ Τρέισυ καὶ ἡ Ἐλίζαμπεθ Τέυλορ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία ποῦ εἶχε ἡ ταινία «Ὁ πατέρας τῆς νύμφης», θὰ πρωταγωνιστήσουν μαζί με τὴν Μύρνα Λού σὲ μιά ἄλλη κωμικὴ με τὸν τίτλο «Ὁ μπαμπὰς εἶναι μισὸ μερτικό».

* Ἡ Νικόλ Κουρσέλ τραυματίσθηκε ἐλαφρὰ σὲ αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα, ἐνῶ πῆγαινε στὶς Βρυξέλλες γιὰ νὰ γυρίσῃ ἓνα φιλμ.

* Στὸ Τorónto τοῦ Καναδά τὸ δημοτικὸ συμβούλιο ἀποφάσισε τὴν ἀνέγερσιν ἐνὸς ἀνδριάντος στὴν Μαίρη Πίκφορντ, τὴ μεγάλη πρωταγωνίστρια τοῦ θεατρικοῦ κινηματογράφου, τῆς ὁποίας ἡ καταγωγή εἶναι ἀπὸ τὸ Τorónto.

* Ὁ γνωστὸς Γάλλος σκηνοθέτης Ρενέ Κλεμάν, ἐτοιμάζεται νὰ γυρίσῃ σὲ ταινία τὸ μεγάλο μυθιστόρημα τοῦ Ροζέ Μαρτὲν ντὺ Γκάρ «Οἱ ἱμπῶ».

* Ὁ Μπράιαν Χάρστ, νέος Ἀγγλος σκηνοθέτης θὰ γυρίσῃ στὸ Λονδίνο μιά νέα ἐκδοσὶ — σὲ τεχνικολόγῳ αὐτῇ τῇ φορᾷ — τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ντίκενς «Χριστουγεννιάτικα τραγούδι».

* Ἡ Μάρικα Ρόκ, ἡ γνωστὴ Γερμανίδα Δανέζα σκηνοθέτις, πῆγε ἀπὸ τὴν Δανία στὴ Νορβηγία ὅπου θὰ γυρίσῃ δύο ταινίες πάνω σὲ μυθιστορήματα γνωστῶν Νορβηγῶν συγγραφέων.

* Ἡ Μάρικα Ρόκ, ἡ γνωστὴ Γερμανίδα ἀστὴρ, θὰ γυρίσῃ στὸ Αὐβουρῳ τὴν ταινία «Γκλόκ ἰν Σπίλ», με σκηνοθέτῳ τὸν σύζυγό της Γκέοργκ Τζάκομπ.

* Ἡ Μισέλ Φάκερ, κόρη τῆς Γλὸρια

Ὁ Ρίτσαρντ Κοντέ, ἓνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους δυναμικοὺς ἡθοποιούς τοῦ Χόλλυγουντ, καὶ ἡ χαριτωμένη Ὠντρέϋ Τόττερ, ἡ

γυναικὴ με τὰ ἐκφραστικώτερα μάτια, σὲ μιά παθητικὴ σκηνὴ τοῦ φιλμ: «Ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τοῦ ὅπλου».

Σβάνσον, ἔφτασε στὸ Παρίσι, ὅπου θὰ πρωταγωνιστήσῃ σὲ μιά ταινία.

* Ὁ Ζαν Ρενουάρ, ὁ μεγάλος Γάλλος σκηνοθέτης, γύρισε στὴ Γαλλία ὕστερα ἀπὸ 11 χρόνων ἀπουσία στὸ Χόλλυγουντ. Πρὶν ἐπιστρέψῃ στὴ Γαλλία γύρισε στὶς Ἰνδίες ἓνα μεγάλο ἐγχρωμο φιλμ γύρω ἀπὸ τὸν ποταμὸ Γάγγη καὶ τὴ ζωὴ σ' αὐτόν. Σκοπεῖ νὰ γυρίσῃ τὴν «Ἀμαζὸν τῆς συμφορᾶς», πάνω σὲ μιά νουβέλα τοῦ Προσπέρ Μερμιέ, με πρωταγωνίστρια τὴν Ἄννα Μανιάνι.

* Ὁ Πιερ Μπρασέρ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τοῦ στὸ ἐξαιρετικὸ φιλμ «Ὁ Θεὸς ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους», θὰ γυρίσῃ ἄλλα τρία φιλμ στὴ Μαρτινίκα με θέματὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν ἀποίκων στὶς ἐξωτικές χώρες.

* Στὴν Τσεχοσλοβακία θὰ γίνῃ τοῦ χρόνου μεγάλο κινηματογραφικὸ φεστιβάλ. Διακόσια κινηματογραφικὰ συνεργεῖα θὰ γυρίσῃ σὲ πόλεις καὶ σὲ χωριά καὶ θὰ προβάλουν κάθε εἶδους ταινίες, γιὰ νὰ ἐκλέξῃ ὁ κόσμος αὐτὴς ποῦ θέλει.

Ἡ ΕΥΧΗ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

— Δὲν θὰ ἤθελα νὰ εἶμαι ἄντρας — ἀλλὰ θὰ ἤθελα...

Νὰ μπορῶ νὰ φτιάξω μιά καμένη ἀσπίδα χωρὶς νὰ κάψω ὅλα τὰ φῶτα τοῦ σπιτιοῦ.

Νὰ μπορῶ νὰ νομίσουν ὅτι συζητῶ γιὰ κάτι ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ μόδες καὶ ἀνδρες, ὅταν με βλέπουν νὰ κουβεντιάζω με τὶς φίλες μου.

Νὰ μπορῶ νὰ κοιμᾶμαι μέσα στὸ τραῖνο, χωρὶς — ὅταν ξυπνήσω — νὰ στυγεῖται μὴπως τυχὸν κοιμόμουν με ἀνοικτὸ στόμα καὶ φαινόμενον ἀσχημῆ.

Νὰ μπορῶ νὰ ἔχω τὴ δύναμιν ἐνὸς ἀνδρός, ὥστε νὰ μεταφέρω εὐκολὰ στὸ σπινθὶ τὸ βαρὺ δίχτυ με τὰ ψώνια καὶ νὰ κάνω χωρὶς νὰ κουράζωμαι, τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὴ μπουγάδα.

Νὰ μπορῶ ὕστερα ἀπὸ μιά κουραστικὴ μέρα, νὰ ξαπλώσω στὴν πολυθρόνα μου καὶ νὰ διαβάσω τὴν ἐφημερίδα, ἐνῶ καί ποιος ἄλλος θὰ μου ἐτοιμάσῃ τὸ βραδινὸ φαγητό...

ΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑ ΠΟΛΥ ΑΠΛΟ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΟ

Κάθε φορὰ ποῦ θὰ ράψετε ἓνα φόρεμα, σὰς ἀπασχολεῖ πολὺ τὸ σχέδιό του. Ταλαντεύεσθε ἀνάμεσα σὲ διαφορετικὲς ἰδέες. Πότε συμπαθεῖτε ἓνα μοντέλο καὶ πότε σὰς φαίνεται καλύτερο ἓνα ἄλλο. Καὶ ὅμως, μπορεῖτε νὰ εἰσθε κομψότατη, φθάναι νὰ μὴν προτιμήσετε πολὺπλοκο σχέδιο ἀλλὰ ἀπλὸ καὶ ἐναρμονισμένο με τὴ σιλουέτα σας.

Κλασικὸ σὲ ἀπλότητα εἶναι τὸ ἀμερικανικὸ μοντέλο τῆς σελίδος μας. Εἶ-

ναι φτιαγμένο ἀπὸ σαντοῦγκ ἀνοικτὸ-χρῶμα. Ἐχει σκέτο κορσὰζ ζαпонέ, με μυτερά ρεβέρ ἓνας ἀπλὸς λαιμὸς, με ἐλαφρὴ στρογγυλάδα στὸ μυτερό, μικρὸ ντεκολτέ καὶ κουφότιετα στὸ κέντρο, ποῦ κουμπώνει με τρία ἀπλά κουμπιά. Ἡ φούστα εἶναι ἴσια, με τέσσερα φύλλα καὶ τέσσερες ἀτσάκιστες πιέτες δεξιά καὶ ἀριστερά. Ἐστὶ τὸ φόρεμα παίρνει ἀέρα καὶ πλάτος, χωρὶς νὰ διπλῇ τὴν ἐντύπωσιν πὼς εἶναι φαρδύ, ἐνῶ

οἱ πτυχώσεις τοῦ ἀπαλύνουν τὴ γραμμὴ καὶ κάνουν νὰ μαντεῖονται οἱ ἀρμονικὲς καμπύλες τοῦ σώματος. Τὸ παροπενὸ μοντέλο μπορεῖ νὰ φορεθῇ ἀπὸ κάθε κοπέλλα καὶ κάθε νέα γυναίκα. Γιὰ νὰ διατηρηθῇ ὁμοῦ ἡ χάρις τοῦ σχεδίου εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἔχῃ τὸ φόρεμα σὰν ἀπογὴν ἐφαρμογὴ καὶ νὰ ραφτῇ πολὺ καλά. Αὐτὸ εἶναι ἐξ ἄλλου καὶ τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀπλῶν φορεμάτων, ὅπως θὰ γνωρίζετε

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΗΤΕΡΑ

4ον

Η μαία θα σας φέρη το μωρό σας. *1- σως και να κλαίη τη στιγμή αυτή. Από τότε που γεννήθηκε, πλύθηκε με λάδι, εξετάστηκε προσεκτικά από το γιατρό και πήρε έναν καλό, καλόν ύπνο. Θα είναι μικρούτσικο, κοκκινωπράκινο και ζαρωμένο, μα θα το δρῆτε τόσο όμορφο! Θα φωλιάζει μια χαρά μέσα στο χέρι σας που θα το αγκαλιάζει. *Αν το μωρό σας γεννήθηκε πρόωρα, ίσως να σας το φέρουν μόνο έπειτα από μερικές ημέρες.

Στο επόμενο κεφάλαιο θα μιλήσουμε για τον πρώτο θηλασμό του παιδιού σας. Σήμερα, πολλοί γιατροί σηκώνουν τις μητέρες από το κρεβάτι την 4η ή 5η μέρα μετά τη γέννα, λίγη ώρα κάθε ημέρα.

Η ΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟ

Μέσα σε 15 μέρες από τη γέννηση του παιδιού, οι γονείς είναι υποχρεωμένοι να το δηλώσουν στο ληξιαρχείο. Είναι φρόνιμο να δηλώσετε ένα αντίγραφο της ληξιαρχικής πράξεως και να το φυλάξετε μαζί με τα άλλα οικογενειακά έγγραφα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΣΗ Η ΚΟΙΛΙΑ

Επειτα από τη γέννηση του παιδιού, ρωτήστε το γιατρό σας τι ασκήσεις πρέπει να κάνετε για να πέση κάθε φούσκωμα της κοιλιάς που μπορεί να έχετε. *Αν ο γιατρός δεν σας συστήση ασκήσεις, κάνετε 8, τι σας λέει. Γνωρίζετε καλύτερα από σας τι πρέπει να γίνει.

*Αν ο γιατρός επιδοκιμάση τις ασκήσεις, ίσως να προτιμά και να σας υποδείξη ώριμες. *Αν όχι, μπορείτε να κάνετε τις ασκήσεις που δημοσιεύουμε εν συνεχεία. Ζητήστε τη γνώμη του γιατρού σας για τις ασκήσεις αυτές και ρωτήστε τον πότε πρέπει να τις αρχίσετε και πόσο συχνά να τις κάνετε.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Πριν φύγετε από την κλινική, ζητήστε να σας δείξουν πώς πρέπει να πλένετε και να περιποιήσετε το μωρό σας. *Ο γιατρός σας θα σας δώση επίσης και το πρόγραμμα του θηλασμού που θέλει να τηρήσετε. *Αν το παιδί σας γεννήθηκε στο σπίτι, ζητήστε από τη μαία σας να σας δείξη πώς θα το πλένετε και να το περιποιήσθε. *Επίσης πώς να το ντύνετε.

*Ο γιατρός σας θα σας πη τι επιθυμεί να κάνετε για τον έαυτό σας στο σπίτι. Καλό είναι να γράψετε 8, τι θα σας πη για να μη τα ξεχάσετε. Ρωτήστε το γιατρό σας 8, τι θέλετε να μάθετε — για το πότε θα ξανάρθη η περίοδός σας, πότε επιτρέπονται οι συζυγικές σχέσεις, κ.τ.λ.

ΠΟΙΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ ΘΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ

*Ο γιατρός που σας έλευθέρωσε είναι μαειυτήρ. Για το λόγο αυτό, δεν είναι αρμόδιος να εξακολουθήση να παρακολουθή το παιδί σας αφού φύγετε από την κλινική. Πρέπει λοιπόν, να αποφασίσετε σε ποιόν παιδίατρο θ' ανάθετε την παρακολούθησή του παιδιού σας.

ΠΕΡΙΤΟΜΗ

Στην περίπτωση που το παιδί είναι αγόρι, ο πατέρας και η μητέρα πρέπει να αποφασίσουν να περιτομήσουν το παιδί σύμφωνα με την υπόδειξη του γιατρού. Η περιτομή αυτή είναι απαραίτητη όταν το α-

γοράκι έχει φίμωσι. *Ο γιατρός θα κόψη το πετσάκι που συγκρατεί το εξωτερικό δέρμα του γεννητικού οργάνου και το παιδί θ' απαλλαγί από πολλές δυσκολίες στη ζωή του. *Η μαία δείχνει στη μητέρα πώς να τραβά προς τα πίσω το πετσάκι του πέους και να καθαρίζη την άκρη του.

*Αν πρόκειται να υποστή περιτομή το παιδί, αυτό πρέπει να γίνει πριν από το τέλος της δεύτερης μετά τον τοκετό εβδομάδος. Πάντως, το ζήτημα αυτό πρέπει να το συζητήσετε με το γιατρό σας.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΟΙ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΗ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΜΕΡΕΣ.

*Εάν τα οικονομικά σας μέσα σας επιτρέπουν, καλό είναι να έχετε για τον πρώτο καιρό, έναν βοηθό στο σπίτι. *Αν αυτό είναι δύσκολο, τότε, φροντίστε να έχετε κοντά σας ένα δικό σας άνθρωπο, μια συγγενή, ίσως, που θα μπορέ να σας βοηθήσει τις πρώτες μέρες, μετά την επιστροφή σας από την κλινική.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ

Πολύ συχνά παρουσιάζεται στη νέα μητέρα μία περίοδος μελαγχολίας, που εμφανίζεται μόλις γυρίση από την κλινική στο σπίτι και αρχίσουν οι ασχολίες και οι ευθύνες για το μωρό. *Η αντίδραση όμως αυτή περνά γρήγορα και ξαναβρίσκει η γυναίκα τον παλιό έαυτό της, πιο χαρούμενο μάλιστα και πιο ευτυχισμένο από πριν.

Μην απελπίζεσθε άδικα, λοιπόν. Αισιοδοξήτε και όλα θα ξαναδούν τον παλιό τους ρυθμό.

ΑΝΑΠΑΥΣΗ

Είναι πιθανόν, να σας συμβουλευση ο γιατρός σας να σηκωθείτε από την τρίτη

ή τέταρτη μέρα, μετά τον τοκετό. Αυτό δεν σημαίνει ότι είσθε πια τελείως καλά και ότι μπορείτε ελεύθερα να κυκλοφορήτε. Τις σαράντα πρώτες μέρες, πρέπει να λεχώ να ζή όσο το δυνατόν πιο ξεκούραστα. Να κοιμάται απαραίτητως μισή ώρα το πρωί και μισή τ' απόγευμα (καλύτερα είναι οι ώρες αυτές να συμπίπτουν με ώρες που κοιμάται και το μωρό). *Επειτα όταν θηλάζετε ή ταΐζετε το μωρό, έχετε στάσι ξεκούραστη, ώστε και αυτές οι ώρες να είναι κατά κάποιον τρόπο, ώρες αναπαύσεως για σας. Μη κάνετε βαριές δουλειές, ξεχάστε ότι είσθε καλή νοικοκυρά και παραμελήστε για λίγο το σπίτι σας. Αυτό που χρειάζεται κυρίως τη στιγμή αυτή να είσθε, είναι μια ξεκούραστη και υγιής μητέρα.

ΜΠΑΝΙΟ

Μετά τη γέννηση του μωρού σας, έξι σαράντα μέρες, μπορείτε βέβαια να σπαινήσετε και να κάνετε ντους, όχι όμως να μπήτε σε γεμάτη μπανιέρα. Και μετά τις σαράντα μέρες, αυτό θα σας επιτραπεί μόνο όταν δεν έχετε καμμία ένδειξη έμμηνου ροής.

ΕΜΜΗΝΟΣ ΡΟΗ

Συνήθως, η έμμηνος ροή εμφανίζεται 6-8 εβδομάδες από τον τοκετό και παρουσιάζεται στην αρχή με άκαταστασία και ανωμαλία. *Όταν η μητέρα θηλάζει, μπορεί, τις ημέρες της έμμηνου ροής, να δείξη το παιδί ότι δεν τρέφεται αρκετά. Φοβίμο είναι στην περίπτωση αυτή, να τρώσετε ένα συμπληρωματικό ξένο γάλα. *Αν όμως, τότε, νοιώσετε βαρύ το στομάχι σας, αδειάστε το, τραβώντας το γάλα με ένα «τίρ-λαί» ή και πιέζοντας το στήθος με το χέρι. Είναι χρήσιμο να συνηθίσει το παιδί από νωρίς — μετά τον πρώτο μήνα — στο ξένο γάλα και αν ακόμα η μητέρα είναι καλή τροφός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5ον

ΤΟ ΜΩΡΟ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΩΣ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

*Ο πρώτος μήνας της ζωής του μωρού, είναι ο δυσκολότερος για την πρωτόπειρη μητέρα. Το κάθε τι που αφορά το παιδί της, της φαίνεται περίπλοκο και υπερβολικό. *Ακόμα δεν ξέρει να το κρατήσει καλά-καλά και πρέπει εκείνη να το ντύση, να το πλύνη, να το θρέψη. Πόσες άποριες θα της γεννηθούν, πόσα ερωτήματα!

Με το κεφάλαιο αυτό, θα προσπαθήσουμε να ικανοποιήσουμε τις περισσότερες — αν όχι όλες — άποριες που θα γεννηθούν στο μυαλό της καινούργιας μητέρας.

*Όταν γεννηθί το παιδί σας, μπορεί να έχη βάρος από 2½ έως 6 κιλά. Κατά μέσον όρο, το βάρος του νεογέννητου είναι 3½ κιλά. Μπορεί να έχη ύψος από 48 έως 53 εκατοστά. *Ένα βρέφος που ζυγίζει λιγώτερο από 2½ κιλά και είναι κοντότερο από 48 εκατοστά, θεωρείται συνήθως πρόωρον — και αν ακόμα γεννήθηκε την εποχή που το περιμένατε — και χρειάζεται ιδιαίτερη περιποίηση.

ΤΟ ΒΑΡΟΣ: ΕΝΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

Τις πρώτες εβδομάδες της ζωής του μω-

ρού, πρέπει να δοθί πολύ μεγάλη σημασία στο βάρος του. Τις τρεις πρώτες μέρες το βρέφος πέφτει κάτω από το βάρος της γεννήσεώς του, αλλά ξανακερδίζει σιγά-σιγά το χαμένο βάρος γύρω στη δεκάτη μέρα. *Από εκεί και πέρα, είτε ξένο γάλα πίνει, είτε μητρικό, πρέπει να αυξάνη το βάρος του, τουλάχιστον κατά 150 γραμμάρια την εβδομάδα. Κατά τους πρώτους έξι μήνες, μπορεί να κερδίση 180 έως 240 γραμμάρια την εβδομάδα. *Αργότερα όμως θα κατέβη στα 90 έως 180 γραμμάρια το κέρδος του βάρους του.

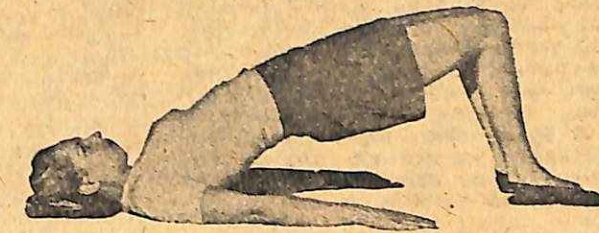
Κατά μέσον όρο, τα παιδιά διπλασιάζουν το βάρος της γεννήσεώς τους στο πέμπτο μήνα και το τριπλασιάζουν πάνω στο χρόνο. Πρέπει όμως πάντα να θυμάσθε ότι δεν υπάρχει παιδί που να είναι «ό μέσος όρος». Το καθένα είναι και με ειδική περίπτωση και μπορεί, χωρίς να κολυχήση κανέναν από τους κανόνες αυτούς, να είναι υγιέστατο και καθ' ύλην τάξει. Παιδί που ζυγίζει 4 κιλά στην γέννησή του — που είναι πάνω απ' μέσον όρο — μπορεί να μη διπλασιάζει το βάρος του στον πέμπτο μήνα και είναι πολύ γερό και υγιές. *Αντίθετα, ένα παιδί μικρό, που ζυγίζει λιγώτερο απ' κανονικό κατά τη γέννησή του, μπορεί

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

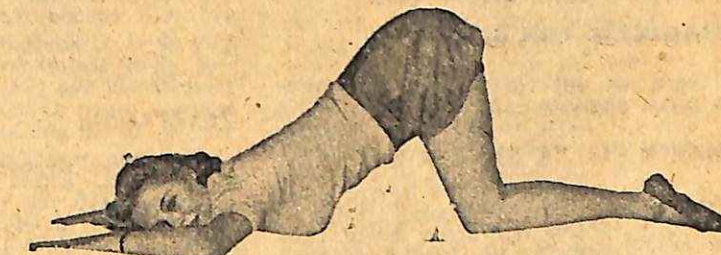
Προωρισμένες να ρίξουν τη φουσκωμένη κοιλιά σας. Συμβουλευθήτε το γιατρό σας προτού να τις κάνετε.

1. — Ξαπλωθήτε ίσια με την πλάτη και τα χέρια σταυρωμένα επάνω στο στήθος. Χαλάρωστε τα πόδια ή τις κνήμες σηκώνετε πρώτα το κεφάλι και τους ώμους. *Επειτα σηκώνετε ολόκληρο τον κορμό, ώστε να καθήσετε.

2. — Με τα πόδια ελαφρά χωρισμένα κάμψτε τα γόνατα σε όρθια σχεδόν γωνία, υψώνοντας τους γοφούς σε τρόπον ώστε το σώμα σας να στηριχθή μόνο στα πόδια και στους ώμους. Πιέστε το ένα γόνατο κοντά στο άλλο και συστειλάτε τους μύς των γλουτών.

3. — Γονάτισμα με το στήθος και τα πόδια. *Αφού γονάτιστε κάμψτε το σώμα προς τα εμπρός έως ότου να ακουμπήσουν στο κρεβάτι το στήθος και το ένα σας μάτι. Χωρίστε τους γλουτούς και τα χείλη του κόλπου με τα δάκτυλα ώστε να μπορέ να περνά αέρας μέσα στον κόλπο. Μείνετε στη θέση αυτή πέντε λεπτά το πρωί και πέντε το βράδυ.

3. — *Εξακολουθώντας να μένετε πλαγισμένη στην πλάτη σηκώστε το αριστερό πόδι χωρίς να κάμψτε το γόνατο. Χαμηλώστε το αργά-αργά. *Επαναλάβετε την ίδια άσκηση με το δεξιό πό-

6. — Το βάδισμα της καμήλας. *Η άσκηση αυτή επιτυγχάνει τα ίδια αποτελέσματα με την προηγούμενη. *Από την όρθια στάση κάμψτε το σώμα σας προς τα εμπρός και μείνετε με τις παλάμες ίσιες πάνω στο πάτωμα. Κρατώντας ίσια τα γόνατα και τους αγκώνες μπουσουλίζετε οποιαδήποτε ώρα θέλετε. Μην παρακάνετε τις ασκήσεις.

διπλασίωση το βάρος του πριν απ' τον πέμπτο μήνα.

ΠΟΣΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΗ;

Τα μωρά διαφέρουν πολύ στην ποσότητα της τροφής που χρειάζονται. *Η όρεξί τους αλλάζει από τη μία μέρα στην άλλη, από το ένα γεύμα στο άλλο. Το υπαίθριο, ο ήλιος και ο καθαρός αέρας αυξάνουν την όρεξη και βοηθούν στην καλύτερη α-ναπτύξη του παιδιού. Το ίδιο κάνει και ο κρύος καιρός. *Αντίθετα, η ζέστη κόβει την όρεξη. Για τους λόγους αυτούς, μην έπι-

μένετε ποτέ σε μια ώριμένη δόση τροφής. Μη πιέζετε το παιδί. Το βάρος του θα σας δείξη αν αυτό τρέφεται καλά ή όχι.

ΜΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΤΕ ΑΔΙΚΑ ΤΟ ΓΙΑΤΡΟ ΣΑΣ

Προσπαθήστε να μην απασχολήτε άδικα τον παιδίατρο που διαλέξατε, με ερωτήσεις περιττές. Σημειώνετε από πριν σε ένα χαρτί τις ερωτήσεις σας, έτσι ώστε όταν τον συμβουλευέσθε και, τον πολυτιμο χρόνο εκείνου να μη σπαταλάτε κι έ-

σεις να είσθε σίγουρη ότι δεν ξεχάσατε τίποτα.

*Ο μαειυτήρ που θα σας βοηθήση να γεννήσετε, θα εξετάση το παιδί μετά τον τοκετό. Μετά από έξι εβδομάδες, όποτε θα πρέπει πάλι να σας ξαναεξετάση, καλό είναι να δη και το μωρό σας. *Από εκεί και πέρα, ο παιδίατρος που θα διαλέξετε, θα παρακολουθή την ανάπτυξη του νεογέννητου.

Μη διατάζετε να τον συμβουλευέσθε κάθε φορά που έχετε μια άπορία, κάθε φο-

ρά που κάτι καινούργιο και έκτακτο θα σας παρουσιασθή.

ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟΥ

Εικοσιτέσσερις ώρες μετά τη γέννα, θα σας φέρουν για πρώτη φορά το παιδί να θηλάσει. Πολλές δυσκολίες μπορεί να παρουσιασθούν στην αρχή του θηλασμού. Υπάρχουν θρέψη που είναι πολύ νυσταλέα, άλλα που δεν μπορούν να δρουν τη θηλή. Βοηθήστε το παιδί να πιάσει καλά με το στόμα του τη θηλή και μετά αφήστε το ήσυχα να θηλάσει. Αν πάη ν' αποκοιμηθή, χτυπάτε το ελαφρά στο μάγουλο για να ξυπνήσει και να ξαναρχίσει το φαγητό.

Μάθετε στο παιδί σας να θηλάζει χωρίς ότου χορήγηση. Μην το αφήνετε να παίξη ή να κοιμάται πάνω στο στήθος. Παρακολούθητε προσεκτικά το βάρος του, κυρίως τις πρώτες εβδομάδες, για να καταλάβετε αν το παιδί τρώει όσο πρέπει.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ

Το γάλα που κατεβαίνει στο στήθος, όπως και το θηλασμά του μωρού, προκαλούν πόνο ανυπόφορου πολλές φορές. Αν νοιώθετε πολύ βαρύ και γεμάτο το στήθος σας, κάνετε ζεστές κομπρέσες (Μιά φανέλλα βουτηγμένη σε χλιαρό νερό). Θα σας ανακουφίσουν πολύ.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΘΗΛΩΝ

Πλένετε με βρασμένο νερό και αποστειρωμένο βαμβάκι (ή γάζα) τις θηλές σας πριν και μετά το θηλασμό. Μπορείτε να δράσετε μικρά κομμάτια από βαμβάκι για όλη την ημέρα και να τα φυλάξετε σ' ένα γυάλινο κλειστό δοχείο μέσα στο βρασμένο νερό. Κάθε κομμάτι θα το μεταχειρίζεστε μία και μόνον φορά. Πρέπει ν' αποστειρώνετε με μεγάλη προσοχή τις θηλές σας, γιατί μπορεί από κεί να πάρη μικρόβια το μωρό, επικίνδυνα για τον ασυνήθιστο οργανισμό του.

Για να προφυλάξετε ή να θεραπεύσετε τις θηλές σας από τον έρεθισμό που προκαλέσει το θηλασμά, πρέπει να τις πλένετε προσεκτικά μετά το θηλασμά, για να φύγη κάθε ίχνος από γάλα, να τις στεγνώνετε και μετά να βάλετε επάνω ένα κομμάτι γάζα και ένα ειδικό μαλακτικό φάρμακο (θα σας το συστήση ο γιατρός σας). Φροντίζετε να σκουπίζετε καλά τις θηλές πριν ξαναβάλετε το παιδί στο στήθος.

Αν ο έρεθισμός εξελιχθή σε πληγή, τότε η θεραπεία είναι πολύ δύσκολη και επίπονη. Επί πλέον, θ' αναγκασθήτε να σταματήσετε το θηλασμό και κατά συνέπεια θα σταματήση και το γάλα σας (δσο δεν τραβιέται το γάλα, τόσο λιγοστεύει).

Φροντίστε, λοιπόν, για τη διατήρησι σε καλή κατάσταση των θηλών σας, πριν ακόμα έρεθισθούν. Εκτός από τις προφυλάξεις που σας δίνουμε παραπάνω, ιδού και τέσσερις άλλες, που θα σας βοηθήσουν πολύ αν τις ακολουθήσετε προσεκτικά:

1) Φροντίστε ώστε να παίρνη το παιδί μέσα στο στόμα του όλη τη θηλή και μαζί τον τριγύρω σκούρο κύκλο της.

2) Μην αφήσετε το μικρό πάνω από δέκα λεπτά στο κάθε στήθος, στην αρχή. Σιγά-σιγά, όσο σκληρύνεται η θηλή, μπορεί να το αφήνετε περισσότερη ώρα, όχι όμως πάνω από 20 λεπτά.

3) Μην το αφήνετε ν' αποκοιμιέται με τη θηλή στο στόμα, όταν τελειώσει το θηλασμό.

4) Πλένετε πάντα τα χέρια σας, πριν πιάσετε το στήθος σας. Πλένετε τις θηλές, στεγνώνοντάς τις και βάλετε επάνω ένα κομμάτι γάζας, μετά από κάθε θηλασμό.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΘΕΛΗΣΙ ΚΙ' ΕΠΙΜΟΝΗ ΓΙΑ ΝΑ ΘΗΛΑΣΕΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ

Στα τελευταία χρόνια δεν δώσαμε ίσως την προσοχή που θαπρεπε για να βοηθήσουμε τη μητέρα να θηλάσει το παιδί της. Κατασκευάσθηκαν τόσα πολλά είδη γαλακτοειδών για θρέψη και, από την άλλη μεριά, είναι τόσο πιά εύκολο να καταφύγη η μητέρα στην μπουκάλα με το γάλα, μό-

λις παρουσιασθή μια δυσκολία και λιγοστέψη το γάλα της, ώστε οι περισσότερες γυναίκες εγκατέλειψαν το θηλασμό. Βέβαια, είναι αξιόπαινες οι προσπάθειες που έγιναν και εξακολουθούν να γίνονται για την κατασκευή του τελειότερου γαλακτοειδούς για θρέψη. Στο γάλα, όμως, αυτό, πρέπει να καταφεύγη μόνον η γυναίκα που αδυνατεί να θρέψη μόνιμη τη παιδί της. Γιατί ποτέ, κανένα γάλα, δεν μπορεί να έχη τα συστατικά και να δώση το ίδιο όφελος, με το μητρικό γάλα. Έχει αποδειχθή ότι στα παιδιά που θηλάζουν, η θνησιμότητα είναι πολύ μικρότερη, οι αρρώστειες πολύ πιά σπάνιες, δεν υπάρχει το πρόβλημα των εντερικών και η δυσπεψία είναι άγνωστη. Εκτός απ' αυτά τα πλεονεκτήματα, το παιδί που θηλάζει, γυμνάζει τις μασέλες του, πολύ περισσότερο και καλύτερα απ' ό,τι όταν τρώη από το μητρικό και δεν πιπιλά ακατάπαστα το δάκτυλο ή τα σεντόνια του, όπως κάνουν τα παιδιά που δεν ικανοποιούν την ανάγκη τους αυτή. Επί πλέον, ο θηλασμός βοηθή στο να επανέλθουν γρηγορώτερα τα όργανα της μητέρας στη φυσική τους κατάσταση.

Οι περισσότερες μητέρες, θέλουν να θηλάσουν τα παιδιά τους, δεν κάνουν όμως τις προσπάθειες που πρέπει γι' αυτό. Οι γιατροί υποστηρίζουν ότι δύο είναι οι λόγοι που κάνουν τις μητέρες της εποχής μας να είναι κακές τροφοί. Ο πρώτος λόγος είναι φυσιολογικός: Μετά από τους έννεα μήνες της εγκυμοσύνης — που ήταν πάντως μήνες ταλαιπωρίας και κλεισίματος — η νέα μητέρα έχει αποκτήσει μια νευρική κατάσταση που εμποδίζει να έρθη αβόνο το γάλα. Εκτός αυτού, η γυναίκα ξαναρχίζει, μετά τον τοκετό, την παλιά της ζωή κι' έτσι, οι δουλειές, η κούραση, επιδρούν άσχημα πάνω στο γάλα. Ο δεύτερος λόγος είναι ψυχολογικός: Έπειδή ακούει συνεχώς η γυναίκα ότι στην εποχή μας δεν έχουν πολύ γάλα οι μητέρες, έχει πεισθή γι' αυτό. Και δεν υπάρχει χειρότερος τρόπος για να μη μπορέση μια γυναίκα να έχη αρκετό γάλα. Αντίθετα, η μητέρα που πραγματικά θέλει να θηλάσει το παιδί της, θα υπερικήση όλες τις δυσκολίες που πιθανόν θα της παρουσιασθούν και θα το θηλάσει.

Η ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ ΒΟΗΘΕΙ ΣΤΟ ΘΗΛΑΣΜΑ

Στην αρχή, βεβαίως, θα θηλάξετε το μωρό σας ξαπλωμένη. Είναι καλό να κρα-

ΜΙΑ ΕΥΚΟΛΗ ΠΕΛΑΤΙΣΣΑ

—Θα ήθελα κάτι ελαφρό, αλλά ζεστό, σκούρο αλλά ανοιχτό και πολύ άμυγιέ, για να μπορώ να το φέρω και πρωί και βράδυ!...

τήσετε τη στάσι αυτή όσο μπορείτε περισσότερο καιρό. Όσο πιά ξεκούραστη είστε τοποθετημένη την ώρα του θηλασμού, τόσο εύκολότερα κατεβαίνει το γάλα σας. Αργότερα, όταν δεν θα σας είναι πιά βολική ή ξαπλωτή στάσις, διαλέξετε ένα ν' μηλο καρεκλάκι ή μια πολυθρόνα, ώστε τα γόνατά σας να λυγίζουν και να εέρων προς το στήθος το ακουμπισμένο έπαι τους (μ' ένα μαξιλάρι στην πλάτη) πιά και να μη χρειάζεται να διπλώνεστε να καμπουριάζετε.

Προσέχετε να μη κλείνετε τη μύτη το παιδιού, με το στήθος, καθώς θηλάει. Φροντίζετε πάντα ν' αναπνέη εύκολα καλά. Όταν περάση η ώρα που πρέπει να διαρκή ο θηλασμός, κλείνετε με τα δάκτυλα τη μυτούλα του μωρού κι' εκείνο, για ν' αναπνεύση, θ' ανοίξη το στόμα. Τότε, δγάζετε ελεύθερα τη θηλή. Μη προσπαθήτε ποτέ να την τοαθήσετε από το κλειστό στόμα του μωρού, γιατί ύπαρχει τότε φόβος να έρεθισθή.

ΤΟ ΡΕΨΙΜΟ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

Όταν κλαίη το παιδί, όπως επίσης κι' όταν τρώη, καταπίνει αέρα που πνάνι του δικά χώρο μέσα στο στομάχι του. Το φέρνει ενοχλήσεις, αύπνια κι' έμετο πολλές φορές. Γι' αυτό πρέπει μετά από κάθε γεύμα να το κρατάτε όρθιο, με το κεφάλι σπριγμένο πάνω στον ώμο σας και να το χτυπάτε ελαφρά στην πλάτη, για να ρευτή. Βάζετε μια πετσέτα ή ένα μαγνηλί στον ώμο σας, γιατί πολλές φορές μαζί με τον αέρα δγάζει το παιδί και λίγο γάλα και μπορεί να σας λερώνη. Για να κοιμηθή καλά το παιδί, πρέπει απαραίτητως να ρευτή μετά το φαγητό. Πολλή θρέψη χρειάζονται ίσως και 15 λεπτά τις ώρας για να ρευτούν. Μην απελπισθήτε, μη παραμελήσετε να επιμένετε στο να ανακουφισθούν, πριν τα βάλετε να πλαγίσουν.

ΛΟΞΥΓΚΑΣ

Αν το παιδί πιά πολύ γάλα ή το πολύ γρήγορα ή καταπνίη αέρα πολύ, τε του έρχεται λόξυγκας. Αν είναι επίμονος και δυνατός, δώστέ του μια κουταλιές χλιαρό νερό (βρασμένο πάντα).

ΠΩΣ Ν' ΑΥΞΗΣΕΤΕ ΤΟ ΓΑΛΑ ΣΑΣ

Αν το γάλα του στήθους σας δεν ναι αρκετό, μπορείτε να το αυήσετε:

1) Με το να πίνετε περισσότερα γρά (κυρίως γάλα), να τρώτε συχνά κασ, πατάτες, χορταρικά, όσπρια, σουπιά κι' ένα αυγό την ημέρα απαραίτητα. Αποφεύγετε τα τηγανιτά, τα κρεμμυδιά, σκόρδα, το λάχανο, το άγγουρι.

2) Με το να μη παραλείπετε κανένα γεύμα του παιδιού. Αντίθετως, να του δίνετε να τρώη κ' αθε τρεις ώρες και όχι κάθε τέσσερις. Πολλές μητέρες νομίζουν ότι, αν δεν δώσουν στο μικρό μιά φορά, θα έχουν την επομένη περισσότερο γάλα. Κάνουν μεγάλο λάθος. Όσο πιά πολύ τραβιέται το γάλα, τόσο περισσότερο κατεβαίνει.

3) Με το ν' αποφύγετε το ένο γάλα. Όσο πιά πεινασμένο είναι το παιδί, τόσο καλύτερα θα τραβήξη το γάλα από στήθος της μητέρας.

ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΟ ΤΟ ΓΑΛΑ ΣΑΣ;

Για να το καταλάβετε αυτό, πρέπει ζυγίζετε το παιδί κάθε εβδομάδα. Αν κερδίζει πάνω από 150 γραμμάρια εβδομάδα, θα πν ότι το γάλα σας είναι αρκετό. Αν, όμως, παρ' όλες τις προσπάθειές σας, το παιδί παίρνη βάρος λιγότερο από 150 γραμμάρια την εβδομάδα, τότε θα πρέπει να του προσθέσετε και γο ένο γάλα, για να μην υποσιτισθή το παιδί.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΝΟΤΑ

1. Ένα ιδιόρρυθμο φόρεμα με κέντημα στο γαμψή και στις πιά, που αντικαθιστούν τις τσέπες. 'Η φούστα γαρνίρεται μπροστά πιά με δυό φύλλα από πλισέ.
2. Έδο, το κέντημα μπαίνει στο στρογγυλά κομμένο πλάστρον και στα ρεβέρ της τσέπης. Το κορσάζ είναι πολύ εφάρμοστο κι' έχει ζαπωνέ μανίκια με ρεβέρ. Φούστα λοξή με μεγά-

3. Λες τσέπες, που συμπληρώνουν την πρωτότυπη κρεασιόν. Πολύ κομψό καλοκαιρινό φόρεμα από σαντούγκ ύφασμα. Πλούσιο κέντημα πάνω στο κορσάζ, που συνεχίζεται και στις παράξενες κομμένες τσέπες της φούστας. Κόψιμο κάτω απ' το στήθος με σουρά. Μια βαθειά κουφοπία πίσω στη φούστα αφίνει πιά ελεύθερο το βασίσιμα.

Πρέπει να πίνουμε;

Από άφορμή τα σημειώματά μου για την αποστείρωση του νερού, τρεις κυρίες κι ένας κύριος μου γράφανε πως το «προχειροτερο», το ευγευστότερο μέσον για το σκοπό αυτόν είναι το τσιπουρό ή το ούζο. Ακριβώς, δηλαδή, αυτό που απέκλεισα για μεγάλους και μικρούς. Γιατί, πρέπει να ξέρουμε καλά, πως δεν χρειάζεται να μεθά κανείς για να γίνει αλκοολικός. Ένας εργαζόμενος — φανταστείτε εκείνος που δεν εργάζεται — δηλητηριάζει τους κατιω-τες του αν, στο 24ωρο κατανα-λίσκει πάνω από 750 γραμ. κρασί των δέκα θαμών. Δηλ. πάνω α-πο μισή όκα. Οι νέοι από 13—20 χρονών δεν επιτρέπεται να ξεπερ-νούν ποτέ τα 500 γραμ. το 24ωρο, δηλ. τα 150 δράμια. Σε παιδιά δε μικρότερα των 13 ετών, δεν επιτρέπεται να ξέρουν μήτε τη γεύση. Ακόμη λιγότερο τα σπρί-τα, τα λικέρ, έστω και νερωμένα.

Αντίθετα απ' ό,τι πολλοί νο-μίζουν, το οινόπνευμα δεν είναι τροφή, δεν είναι σιτιον. Δεν προ-μηθεύει καμιά τροφή στα ζώο-τα, κίτταρα του οργανισμού μας. Κάιει, προκαλώντας θερμό-τητα και μόνον και προσβάλλει τα νευρικά κέντρα, την καρδιά, τους γεννητικούς αδένες. Το παι-δί που γεννιέται από τέτοιους γο-νείς — δεν είναι ανάγκη να πι-νουνε και οι δύο — είναι από γεν-νησιμό του προωρισμένο στον εκ-φυλισμό, την ιδιωτία, τη διανοη-τική καθυστέρηση, την αδυναμία και διαταραχές του χαρακτήρος, την επιληψία. Σε λιγότερο θά-μο σε νευρικές διεγέρσεις, σε α-στάθεια, που επιβαρύνουν ή πα-ρεμποδίζουν το σχηματισμό της εύφους και της θελησέως του. Τα ανώμαλα παιδιά του σχολείου, μόνο στη Γαλλία, όπου επήραμε και το δίπλωμα του υγειονομολόγου, φθάνουν τις 350.000. Στην Α-μερική ξεπερνάνε τα τρία εκατομ-μύρια.

Κατά συνέπεια, οι μητέρες ας μη διάζετε να λέτε για το παι-δί σας: «Είναι ευπείθης». Αντί να θυμώνετε κάθε φορά που σας φέρνει κακούς θαμνούς, φέρτε το στα φώτα της γιαιτικής. Ίσως — μπορεί — θα έρωμε πως ανά-μεσα στους ανώματους συγγενείς σας, έστω και λίγους ξεκακρω-μένους, υπάρχουν στοιχικά άλ-κοολισμοί. Λοιπόν, θα καταλογί-σουμε στο παιδί μας την έλλειψη ενδιαφέροντος για τις σπουδές του, την ανημπορία του να συγ-κρατήσει την προσοχή του;

Αντί να κλείτε που ευγενήσατε πεθαμένο το μαρμό σας, ή που α-ποβάλατε το παιδί των όνειρων σας και δεύτερη και τρίτη φορά, ή που βλέπετε ραχτικό το μαρμό σας, ή φυσικό το προηγούμενο, αναζητήστε τους αίτιους, πριν α-πο σας, που αγαπούσανε το πο-τηράκι.

Όταν στο οικογενειακό τραπέ-ζι σουγκρίζετε ακατάπαυστα τα ποτήρια, καλύτερα θα ήταν να τρέματε λίγο για τα παιδιά σας. Ολόκληρη τη φυλή μας θάζετε σε κίνδυνο, άντρες και γυναίκες. Μιά που ο παππός είναι γερός στα 80 του χρόνια, νομίζετε πως το ποτηράκι που κατεβάζετε σεις, ή το καραφάκι ούζο, που αδειά-ζετε, σας δίνει τις δυνάμεις να τον ξεπεράσετε στα χρόνια; Έ-σεις μπορεί προσωπικά να γλυτώ-σετε, το λογαριασμό σας όμως

θα τότε πληρώσουν τα παιδι-ας. Δε λέμε τ' αγγονία σας, γι-ατί, νεαροί έσεις, θα μάς απατη-σετε πως αδιαφορείτε ολότελα για κείνα.

Τα οινόπνευμα όδη ποτά αλ-κοολούχων κατ' ευθείαν στο νοσοκο-μείο ή στο ψυχιατρείο και παρα-πολύ συχνά στη φυλακή. Δεν α-ναφέρω την οικονομική και την οικογενειακή καταστροφή, γιατί αυτές τις ελέγουμε γύρω μας. Με άσυγχωρητη πάντοτε αση-νειδησία φέρνεται η μητέρα και ο πατέρας εκείνος, που δίνει στο παιδί του μια βουλή ούζο, τσι-πουρό ή ρακί, ή οτιδήποτε άλλο — χωρίς την έντολη του γιαιτού για φάρμακο — ή που του επι-τρέπει να πίνει κρασί ή μπύρα, ή που άνεχεται να πάρη ο μικρός από όρεκτικό, το «απεριτίφ», για να μασ πη κείς ύγειαν. Είναι α-παράλλαχτα ώσαν να το μπλοκα-ζανε, εν γνώσει και σκόπιμα, με θακίλλους φυματίωσης.

Βέβαια, εφ' όσον η Πολιτεία, αδιαφορη ούσιαστικά για τη ζωή, δεν διευκολύνει το λαό να έχη προστά τα φρούτα, τους χυμούς, το γάλα, τα μεταλλικά νε-ρά, τ' αναγνωστήρια, τις βιβλιο-θήκες, τις λέσχες κτλ., τα οινό-πνευματώδη, οι ταξέρες, ή χαρ-τοπαίξια θα είναι το καταφύγιο του καθενός.

Αν αγαπάτε, τώρα, τους αλκο-μους, σας παραθέτω μερικούς από τη Γαλλία, που έχει κι αυτή μετα-λικά αμπελίσια, κρασιά και οινό-πνευματώδη, άδουκας και σουμ-μολ. Έτσι, δεν θίγω το φιλότιμό μου, μ' όλο που, σίγουρα γνωρίζετε τη φρικτή κατανάλωση οινόπνευμα-τών ποτών που γίνεται και στη χώρα μας από τη μίαν άκρη της με την άλλη, από τα χωριά και πλουσίους, από γυναίκες κι άν-τρες, νέους και γηρας, γερούς και γριές. Μην, οι περισσότεροι, δεν καυχώνται πως ετα κοπανώσαν.

Λοιπόν, η κατάχρησι οινόπνε-υματών κοστίζει το χρόνο στη Γαλλία δύο δισεκατομμύρια φρα-νκ για το διανοητικό έλαστικό, 128 εκατ. φρ. για τα παιδιά τα-πάζοντα εκ κληρονομικού αλκο-λισμού, 255 εκ. φρ. για τη δημό-σια περίθαλψη, 34 εκ. φρ. για τις ειδικές υπηρεσίες των έσπε-ριακών νοσοκομείων, 742 εκ. φρ. για τρεις κεντρικές φυλακές, έλ-λαδη συνολικά: 3.162 εκατ. φρ. που δεν αποτελούν παρά μέρος της όλης επιβαρύνσεως. Ν' αφη-ρή στη άκρη τα 40% απ' τ' άτυχημα-τα της κυκλοφορίας, τα 33% απ' τα έργατικά άτυχήματα, που για ένα μένο χρόνο αντιπροσωπεύουν άνω-λίαν ημερών έργασιας κοντά έ-ξημις εκατομ. Είμαι μάλιστα έλ-δοι το κακό αυτό, που τα 43 στα 100 των παιδιών που παρουσιάζο-νται στα έσπια, είναι χηρύν-μενα κληρονομικά από το ποτήρι-των γονιών και των πάπων.

Οι Αμερικανοί σπάζουνε ένα τα ρεκόρ στη συμφορά έτοιμη. Για την ευτυχία, την ύγεια, την εολογία των παιδιών σας, έστω την ιδίαν, μην πίνετε όπως πίνε-τε. Θα με θυμηθείτε πολύ σύντομα, προ πάντων οι γυναίκες, αντίκα-ζοντας τα παιδιά σας.

Τρώτε φρούτα, πίνετε τους χυ-μούς τους και λίγο, με μέτρο, καλό, άγνό, κρασί.

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
54 Όμήρου, Τηλ. 34.971

δύο κομμάτια του άμπιεσεμάν. Οι ραφές του άμπιεσεμάν θα σχηματίσουν τους ώμους. Τοποθετήστε τ' άμπιεσεμάν στο μπρός και το πίσω, κατά τον έξης τρόπο: Θα το ράψετε άκουμπώντας το έπάνω στο πλε-κτό. Για να σχηματίσετε την μασχάλη θ' αφήσετε άραφο 8 εκατ. από κάθε μεριά της ρα-

φής του ώμου για το μπροστι-νό και άλλα 8 εκατ. σε κάθε πείρα στο πίσω. Περνάτε μια μαρκοβελόνα το λάστιχο και περάστε το στο άπό μέσο μέρος του ντεκολτέ. Δύο πόν-τους πιο κάτω από την άκρη το λάστιχο θα συγκρατήση την ντεκολτέ σας όταν φοράτε την μπλούζα.

Ένα σύννεφο που πέρασε

ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΕΣΣΕΡΑ χρόνια τώρα παντρεμένη η Λώρριν, ποτέ δεν είχε έστω και για μια στιγμή άμφιβάλλει για την πίστι του Τζέιμς. Όσο κι αν η έπιστάτευσις τον κρατούσε σχεδόν ένα χρόνο μακριά της, ή μόνη της άνησυχία ήταν μήπως το συνέβαινε κανένα κακό. Όυτε για δευτερόλεπτο δεν της είχε περά-σει ή ιδέα ότι μπορούσε να μη ανάμεσα τους μία άλλη γυναίκα...

Και τώρα, την παραμονή της ημέρας που θα ξανάφαιγε, γιατί έληγε ή άδεία του, είχε κάνει την ξαφνική αυτή και τρο-μερή ανακάλυψη.

Η Λώρριν δεν ζήλευε και γι' αυτό δεν συνήθιζε να ψάχνη τις τσέπες του. Όμως, ήταν φυσικό, καθώς έτοιμαζε και τακτο-ποιούσε τα πράγματά του, ν' αδειάζη τις τσέπες της στολής του, ενώ τις καθάρι-ζε κι ήταν έπίσης φυσικό όταν είδε ένα γράμμα με γυναικείο γράψιμο, να το δια-βάσει.

Η νέα αυτή σίγουρα δεν ήξερε ότι ή-ταν παντρεμένη, γιατί μέσα στα άλλα που του έγραφε, του έλεγε ακόμη: «Όταν ήσυχάζουν τα πράγματα, αγαπημένε μου, και μπορέσουμε νά...».

Τα μάτια της Λώρριν θόλωσαν και δύο δάκρυα έτρεξαν στα μάγουλά της.

Όστόσο, τις είκοσι αυτές μέρες της άδειας του που είχε περάσει κοντά της, ύστερα από ενός χρόνου άπουσίας, της είχε φερθή με τόσο τρυφερότητα, με τόσο αγάπη, που η Λώρριν νομίζει ότι ξανα-ζούσε την εύτυχισμένη έποχή που είχε προ-ηγηθή του γάμου τους.

Η Λώρριν διάβασε και ξαναδιάβασε το άποκαλυπτικό αυτό γράμμα και ύστερα το έβαλε στην τσέπη της. Σκούπισε τα μάτια της και επέδωσε ψυχραιμία στον έαυτό της, για να μη δείξη τίποτε στον άνδρα της όταν θαρχόταν.

Όταν ο Τζέιμς ήρθε στο σπίτι, η Λώρ-ριν βρήκε τη δύναμη να μη του πη τίποτε. Όστόσο, άφου κάθισαν στο τραπέζι, μά-ταια προσπαθούσε να φάν το φαγητό που είχε στο πιάτο της. Δεν μπορούσε να κα-ταπιή ούτε μπουκιά.

Τί έχεις; τη ρώτησε εκείνος μ' έν-διαφέρον. Γιατί δεν τρώς;

Η Λώρριν τότε δεν κρατήθηκε πια και βγαζόντας από την τσέπη της το ένοχο γράμμα, το έδειξε στον άνδρα της. Ένας κόμπος της έπνιγε το λαιμό και δεν μπό-ρεσε να πη τίποτε.

Ο Τζέιμς, βλέποντας το γράμμα, συ-ναφούσθηκε.

Λώρριν, αν σου πω κάτι, θα το πι-στέψης; Δεν της άπάντησα στο γράμμα.

Έκείνη κούνησε δύσπιστα το κεφάλι.

Κι' όμως, Λώρριν, είναι ή αλήθεια, ή καθαρή αλήθεια αυτό που θα σου πω: ή άνία, ή μοναξιά, ή άβεβαιότης για το τί θα γίνει αύριο, μ' έκαναν να δημιουρ-γήσω από αντίδρασις και άπό έπιθυμία να διασκεδάσω, ένα έπιπόλο, άθωο φλέρτ, χωρίς κανένα θαύτερο περιέχο-μενο. Η κοπέλλα αυτή όμως πήρε τα πράγματα πιο σοβαρά...

Θαυμάσια!

Η Λώρριν αίσθάνθηκε τα δάκρυα να πνίγουν τη φωνή της κι έτρεξε διαστικά στο δωμάτιό της για να μη την δή ο άν-τρας της να κλαίη. Ο Τζέιμς, σπκώθηκε κι' εκείνος άμέσως κι' έτρεξε έσπίσω της. Όμως ή παρουσία του τη στιγμή εκείνη, της ήταν άνυποφορη. Γύρισε το κλειδί κι' ύστερα έπεσε στο κρεβάτι, αφήνοντας έ-λεύθερα τα δάκρυά της να κυλίσουν...

Άναπολούσε τώρα τη γνωριμία τους, τον πρώτο καιρό της αγάπης τους, τα εύτυχισμένα χρόνια του γάμου τους... Και τώρα, όλα αυτά είχαν τελειώσει για πάν-τα. Η εύτυχία της είχε γκρεμισθή σ' έ-ρείπια.

Η Λώρριν άκουσε ένα έλαφοδ' χτύπημα στην πόρτα. Θα είχε πε-ράσει μία ώρα και πιο πολύ που ήταν κλειδωμένη στο δωμάτιό της κι' έκλαιε και ο Τζέιμς θα ήθελε να έτοιμάση τα πράγματά του.

Σπκώθηκε, πήγε δίπλα στο μπά-νιο και έβρεξε το πρόσωπό της. Ύ-στερα, ξεκλείδωσε την πόρτα. Χωρίς να κυττάξη διόλου τον άντρα της, πήγε και στάθηκε δίπλα στο παράθυρο, με το κεφάλι στραμμένο προς το δρόμο.

Άκουσε τον Τζέιμς να πηγαίνει μέσα στο δωμάτιο, χωρίς να μιλά. Σε λί-γες ώρες θα ήταν μακριά της και ποιος ξέρει αν θα τον ξανάβλεπε.

Α, τί μαρτύριο ή ζωή χωρίς εκείνον!

Ξαναθυμόταν την άγωνία της όσο έλει-πε. Χωρίς αυτόν, ή ζωή δεν είχε κανένα ενδιαφέρον... Πόσο χαρούμενη όμως είχε ξαναγίνει με τον έρχομό του!...

Θυμόταν ακόμη τις πρώτες μέρες της άδειας του, όταν καθισμένοι και άγκαλια-σμένοι στο ντιβάνι, ξαναδιάβαζαν μαζί τα γράμματά τους.

Ω! και τώρα δεν θα τον ξανάβλεπε πια, γιατί μία άλλη γυναίκα είχε μπη ανάμεσά τους.

Λώρριν! άκουσε ξαφνικά.

Τινάχτηκε και στράφηκε προς το μέ-ρος του. Στα μάτια του υπήρχε τόση τρυ-φερότητα καθώς την κυτούσε, ώστε όλος ο θυμός της πέρασε. Την αγαπούσε, ναι, την αγαπούσε, δεν γελιόταν. Κι' αυτό ή-ταν το μόνο που είχε σημασία. Τί κι' αν δημιούργησε μια μικροπεριπέτεια, άφου εκείνη που αγαπούσε ήταν αυτή; Γι' αυ-τό δεν μπορούσε ν' άμφιβάλη, γιατί της το έλεγε ή τρυφερότητα που είχε στα μά-τια του.

Τζέιμς! είπε στεναζόντας.

Αίσθάνθηκε τα χέρια του ν' άγγίζουν τους ώμους της και τα χείλη του ν' ά-κουμπούν στα μαλλιά της. Η εύτυχία της ήταν τόσο μεγάλη! Και για να κρατήσει την εύτυχία αυτή, η Λώρριν ήταν έτοιμη να ξεχάση το σφάλμα του.

Λώρριν, πρέπει να σου πω κάτι και κάτι άλλο γι' αυτήν τη μικρή περιπέτεια μου, ψιθύρισε εκείνος, πιάνοντας το πρόσωπό της και στρέφοντάς το προς το δικό του. Θέλω να μην υπάρχει τίποτε που να μη στο έχω πη.

Ο Τζέιμς, δεν είμαι περίεργη, εί-πε η Λώρριν. Καλύτερα είναι να μου δώ-σης τα χείλη σου...

Έκείνος την έσφιξε στην άγκαλιά του και τη φίλησε μ' όλο το πάθος που του ένέπνευε ή αγάπη του...

Πόσο καλή... πόσο καλή είσαι! ψι-θύρισε.

Δύο μέρες αργότερα, όταν ο Τζέιμς βρισκόταν ήδη πολύ μακριά της, ήρθε η Μάργκαρετ, ή έξαδέλφη της, να την δει.

Ξέρεις, χωρίζω με τον άνδρα μου! ήταν ή πρώτη της κουβέντα μόλις μπήκε στο σπίτι. Φεύγοντας απ' έδω άπ' πάω ν' αναβέσω το διαζύγιο μας σε δικηγόρο.

Μά, γιατί; ρώτησε ή Λώρριν κυτά-ζοντας με άπορία την ένκεντριμένη έξα-δέλφη της.

Γιατί έχει φιλενάδα! Το έξακρίδω-σα! Του βρήκα ένα γράμμα στην τσέπη του.

Η Λώρριν την κύτταξε μ' ένα έλαφοδ' χαμόγελο στα χείλη και είπε ήρεμα:

— Ω, Μάργκαρετ! για ένα τόσο μι-κρό πράγμα άποφασίζεις να χωρίσης από τον άνδρα που αγαπάς και... που σ' α-γαπά;

Η έξαδέλφη της άνοιξε διάπλατα τα μάτια της:

Πήγε και στάθηκε δίπλα στο παράθυρο...

— Μικρό πράγμα τό λες έσύ αυτό; — Μά, φυσικά, χρυσή μου!... Πές μου, είπες στον Πήτερ τίποτε για το γράμμα αυτό;

— Όχι... γιατί το βρήκα λίγη ώρα πριν κι' εκείνος έλειπε από το σπίτι...

Η Μάργκαρετ άνοιξε τη τσάντα της κι' έβγαλε το γράμμα.

— Νά το! είπε.

Η Λώρριν το πήρε στο χέρι της, μα δεν το άνοιξε να το διαβάση.

— Πές μου, Μάργκαρετ, είπε ήρεμα. Ό Πήτερ έξακολουθεί να είναι ο ίδιος μαζί σου;

— Ω, ναι! Πάντοτε τρυφερός και ευ-γενικός!... Ό ύπόκριτης!...

— Έ, λοιπόν! συνέχισε ή Λώρριν, ού-τε θα του πης τίποτε για το γράμμα αυ-τό... Άκουσε με, θα ήταν άνώφελο να δη-μιουργήσης μία σκηνή... Θα ήταν άκόμη ήλιθιο να πάς σε δικηγόρο και να του ά-ναθέσης το διαζύγιο...

Και χωρίς να ρωτήσει την έξαδέλφη της, έκοψε κομματάκια το χαρτί που κρα-τούσε.

— Τί κάνεις αυτό; φώναξε έξαλλη ή Μάργκαρετ.

— Έκείνο που πρέπει να είχες κάνει έσύ... εκείνο που πρέπει να κάνη κάθε γυναίκα που ξέρει ότι την αγαπά ο άν-δρας της... όταν βρισκη κάτι τέτοια γραμ-ματάκια... Αυτά είναι συννεφάκια παροδι-κά... Κάθισε τώρα να μιλήσουμε ήρεμα...

ΚΑΘΗΝ ΓΚΡΕΙΖ

ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑ

Μεταξύ δύο Σκωτσέζων:

— Είναι όμορφη ή φίλη σου;

— Νομίζω, ναι. Όταν την πηγαίνω με ταξί στο σπίτι της, δεν καταφέρνω να έ-χω διαρκώς κολλημένα τα μάτια μου στο ταξίμετρο.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ;

Υ λ ι κ α : 6 κούκλες Κο-τόν — περλέ Νο 5, βελόνες Νο 1½ και Νο 2: 1 πήχυ στρογγυλό λάστιχο.

Τ ρ ο π ο ς π λ ε ξ ί μ α -τ ο ς : Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη.

Πλέξις — Μπριός. Αυτή την πλέξι θα την ύπολογίζετε σε μόνον άριθμόν πόντων. Άρ-χιζέτε με 2π ανάποδη, 2π κα-λή και έξακολουθείτε κατά τον ίδιο τρόπο ως το τέλος της βελόνας. Από την ανάποδη θ' άρχίσετε και πάλι με 2π ά-νάποδη, 2π καλή και ούτω καθ' έξης. Στην άρχη κάθε βε-λόνας θ' άρχίζετε πάντοτε με 2π ανάποδη άδιαφόρως πως πέφτουν οι πόντοι.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις ψιλές βελόνες 250π και πλέξτε 10 εκατ. λά-στιχο 1+1π. Κατόπιν άρχίσετε με τις βελόνες Νο 2 την πλέ-ξι — μπριός. Στην πρώτη βε-λόνα που θ' άρχίσετε την πλέξι θα βάλετε 6 κανονικές άπο-στάσεις 60 άνοιγματα. Κατό-πιν κάθε 16 βελόνες θα βά-ζετε 2π από κάθε μεριά (12 φο-ρές). Σε γενικό μάκρος 32 εκ. κλείσετε από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 4π (3 φορές) και από 2π (2 φορές). Σε γενικό μάκρος 35 εκατ. κλείσετε όλους τους πόντους.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 240π στις ψιλές βε-

λόνες και πλέξτε 10 εκατ. λά-στιχο 1+1π. Κατόπιν άρχίσετε με τις βελόνες Νο 2 την πλέ-ξι — μπριός. Στην πρώτη βε-λόνα που θ' άρχίσετε την πλέξι θα βάλετε 6 κανονικές άπο-στάσεις 50 άνοιγματα. Κατό-πιν βάλετε κάθε 16 βελόνες 2π από κάθε μεριά (12 φορές). Σε γενικό μάκρος 32 εκατ. κλείσετε από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 6π (3 φο-ρές) και από 2π (2 φορές). Σε γενικό μάκρος 35 εκατ. κλείσετε όλους τους πόντους.

ΑΜΠΙΕΣΕΜΑΝ

Βάλετε 22π στις βελόνες Νο 2 και άρχίσετε με την πλέ-ξι — μπριός. Στην άριστερή μεριά βάλετε κάθε τρίτη βελό-να από 8π (8 φορές), 6π (4 φορές) για να σχηματίσετε το λοξό μέρος του ώμου. Έξακο-λουθήσετε ίσια έως ότου έχετε 38 εκατ. Κατόπιν στη δεξιά μεριά θα κλείσετε κατά τον έξης τρόπο: Κάθε τρίτη βελό-να από 6π (4 φορές), 8π (8 φορές) και τους ύπόλοιπους πόντους σε μία φορά. Πλέξτε και το πίσω του άμπιεσεμάν κατά τον ίδιο τρόπο με μόνη διαφορά ότι το ίδιο μέρος του πλεκτού θα γίνει 36 εκατ. αντί 38 εκατ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ράψτε τις πλαϊνές ραφές. Κάνετε ένα μικρό στρίψωμα στις μασχάλες. Ενώσετε τα

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΣΟΥΤΙΕΝ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΓΚΡΑΤΗ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΑ ΤΟ ΠΙΕΖΗ

Πρέπει να φορά μια γυναίκα σουτιέν; Ένα ερώτημα που απασχολεί καθημερινώς τις γυναίκες που ενδιαφέρονται σοβαρά για την ομορφιά και την υγεία τους.

Το σουτιέν δεν κάνει το στήθος να χάσει τη στερεότητά του; Δεν επιδρά το σουτιέν στη διαμόρφωση του στήθους και στην ανάπτυξή του;

Τα ερωτήματα είναι πολύ σοβαρά, γιατί το στήθος είναι ένας από τους κυριότερους παράγοντες της γυναικείας ομορφιάς.

Πριν απαντήσουμε, όμως, δες δούμε τι είναι το στήθος της γυναίκας.

Το κύριο μέρος του μαστού είναι ένας αδής, του οποίου το μέγεθος δεν είναι σταθερό. Όπωςδήποτε όμως είναι πάντοτε πολύ μικρό μέσα στον όγκο του όλου μαστού. Ο αδής αυτός υφίσταται αυξομειώσεις κατά το διάστημα της ζωής της γυναίκας. Μικρός στα πρώτα χρόνια της ζωής της γυναίκας, αυξάνει, εις το μεγαλύτερό του σημείο, στην έποχή του θηλασμού, ότε και εκπληροί τον καθυπό προορισμό του.

Γύρω - τριγύρω από τον μαστό είναι συσσωρευμένη μια μάζα λίπους και εις την πραγματικότητα, αυτή είναι που αποτελεί τον όγκον του μαστού.

Αδής και λίπος, τέλος, κλείνονται σε ένα δερμάτινο περίβλημα, αυτό που βλέπουμε. Θα δούμε δε τη σημασία της ελαστικότητας του δέρματος αυτού, από πλευράς γλυπτικής διαμορφώσεως του οργάνου.

ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΣΟΥΤΙΕΝ

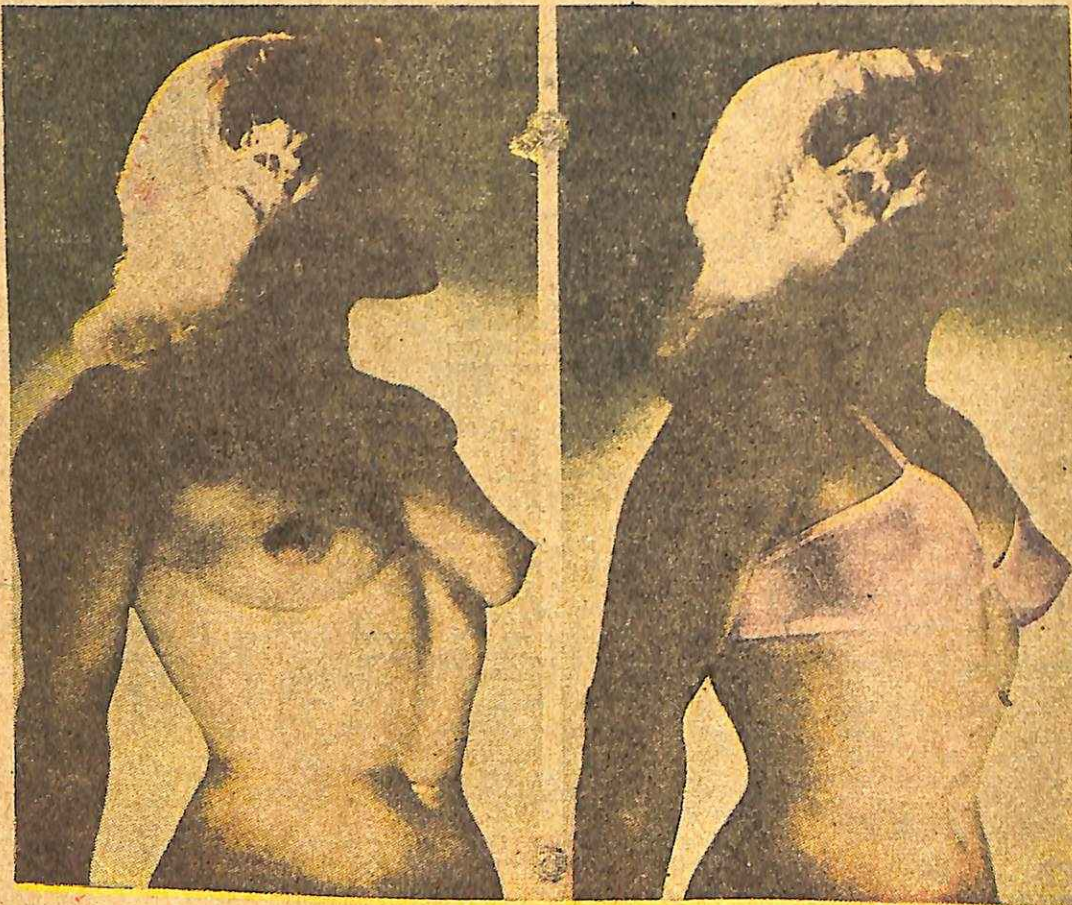
Στο βάθος, ο θωρακικός μύς αποτελεί την έδρα, πάνω στην οποία είναι εγκατεστημένος ο μαστός. Λίγες ίνες τον ενώνουν με τον μαστό, και μάλιστα όχι και τόσο πολύ στερεά. Είναι πρόδηλο ότι εάν ο μύς αδυνατί, τότε και ο μαστός έχει τάση να καταπέσει. Απεναντίας, όταν είναι καλά ανεπτυγμένος ο μαστός, εγκαθίσταται καλά και παίρνει μια ωραία γλυπτική μορφή. Ακόμη ο θωρακικός μύς παίζει κι' άλλον ένα ρόλο στην καλή εμφάνιση του στήθους: όταν είναι καλά ανεπτυγμένος, προβάλλει το όλον στήθος εμπρός. Έτσι, οι μαστοί έχουν ένα καλό υπόβαθρο για να στηριχθούν, ενώ, αντίθετα, σ' ένα αδυνατισμένο στήθος οι μαστοί δεν έχουν που να στηριχθούν και πέφτουν προς τα κάτω.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι δες γυναίκες έχουν μικρούς και σκληρούς μαστούς και γερό και δυνατό στήθος, μπορούν να αποφύγουν το σουτιέν, υπό τον όρον ότι ο θωρακικός μύς των θα διατηρηθή πάντα γερός και δυνατός με την αντίστοιχη γυμναστική.

Δυστυχώς, όμως, η περίπτωση αυτή είναι μάλλον σπανία. Πρώτ' απ' όλα, γιατί

δταν ο μαστός είναι κάπως ογκώδης — πράγμα που δεν είναι κακό για τη γυναικεία ομορφιά — ή μάλα του λίπους, που συνιστά αυτόν τον όγκον και δεν περιέχει τίποτε το συνδετικό, καταπίπτει, από το νόμο της βαρύτητας, προς τα κάτω, παρασέροντας όλον το μαστό, τον οποίο δεν μπορεί να συγκρατήσει μόνο το δέρμα.

Δεύτερον, η περίοδος της γυναίκας, κάθε μήνα, φέρνει παραλλαγές και στο στήθος. Γενικά, το διογκώνει λίγες μέρες προ των εμμήνων, και το αδυνατίζει μόλις περάσουν. Ακόμη το διογκώνει για μια δεύτερη φορά, εις το μέσον της περιόδου.

δου, όταν πέφτει το ωάριο. Όσο κι' αν οι μεταβολές αυτές είναι μικρές και πολλές φορές σε μερικές γυναίκες ανεπαίσθητες, εν τούτοις είναι ικανές να χαλούν την ισορροπία των μαστών και να κουράζουν την ελαστικότητα του δέρματος που τους συγκρατεί.

Περισσότερο ακόμη η έγκυμοσύνη και ο θηλασμός διογκώνουν το στήθος, για να αδυνατίσει πάλι μετά το τέλος τους.

Αφ' ετέρου, είτε απ' τη γυμναστική και τα σπορ, είτε κι' από το τρέξιμο που κάνετε για να προλάβετε το τράμ ή το λεωφορείο, κάθε απότομη κίνηση που κάνετε στο σώμα σας, αυτή επιδρά και στο στήθος σας. Μπορείτε μόνες σας να καταλάβετε τις συνέπειες των βιαίων αυτών κινήσεων επάνω σε μια μάζα λίπους, ή οποία συγκρατείται μόνον από τη μια πλευρά της!...

Αρκεί να δήτε το στήθος των γυναικών των πρωτογόνων λαών, αυτών που δεν παίρνουν κανένα προφυλακτικό μέτρο, για να καταλάβετε πως μπορούν να καταστή-

σουν το λουλουδένιο στήθος μιας νέας πέλλας, αν αυτή αδιαφορήσει.

ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Είναι, λοιπόν, απαραίτητο να φορά μια γυναίκα σουτιέν, αν θέλει να διατηρήσει το στήθος της νεανικό.

Από ποιά ηλικία; Η απάντηση είναι πολύ απλή. Από τότε που αρχίζει να αναπτύσσεται το στήθος, δηλαδή λίγα μετά από την εμφάνιση της περιόδου.

Βέβαια, όταν περιμένη ακόμη μια πέλλα την ανάπτυξη του στήθους της, ήτο γελοίο να φορά σουτιέν επάνω σε

επίπεδο έπασσα. Πρέπει, όμως, να έχει υπ' όψει της ό η επιβράδυνση της ανάπτυξής του. Ποδηλοί μια κακή άδενική λειτουργία για την οποία μπορεί εγκαίρως να έχει το λόγο ο γυναικολόγος.

Από τη στιγμή που θα φορέσει μια γυναίκα σουτιέν δεν επιτρέπεται πλέον να το εγκαταλείψει. Ασφαλώς είναι χρησιμότερο εις μια ριζωμένης περιόδου — όπως κατά τα έμμηνα — και άλλοτε, είναι έντελλος απαραίτητο και σ' αυτές που έχουν ένα τερνευτό στήθος.

στην έγκυμοσύνη, το θηλασμό κι' ύστερα από την αδυναμία μιας ασυνεχούς — δεν μπορεί δε να λείπει ποτέ απ' αυτές που επιδίδονται στον αθλητισμό. Μόνον το κολύμπι είναι το σπορ που δεν βλάπτει το σουτιέν. Γιατί μερικοί στη θάλασσα το σουτιέν το αφήνουν έξω από το σώμα του και σουτιέν που περιβάλλει το στήθος και υποβοηθάει τα χροστικά δήματα των μαστών.

Μια πολύ κακή συνήθεια είναι να πετάτε το σουτιέν μόλις φθάσετε σπίτι «για να ελαφρώσετε». Οι μαστοί που ήταν συγκρατημένοι όλη την ημέρα, πεφτούν μ' όλο τους το βάρος στην εύθραυστη επιφάνεια που τους συγκρατεί. Μονον τη στιγμή που θα πέσετε στο κρεβάτι θα βγίη το σουτιέν.

Τότε, είναι απαραίτητο να βγίη το σουτιέν από το σώμα πρέπει να είναι ελαφρύ, ρωμένο σ' όλη του την έκταση. Αλλά και η δριζόντια θέση του κορμιού, έμπροσθεν το στήθους να πέσουν προς τα κάτω, και τη διάρκεια δε του ύπνου δεν γίνονται πρόπομες κινήσεις.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΣΟΥΤΙΕΝ

Ηδη μένει ένα ακόμη πρόβλημα, το κυριώτερο: Το ζήτημα της εκλογής σουτιέν.

Σ' αυτό βέβαια θα παίξει ρόλο η

σθητική. Μη ξεχνάτε, όμως, δυο βασικές αρχές:

α') Το καλό σουτιέν πρέπει να συγκρατεί το στήθος.

β') Το καλό σουτιέν δεν πρέπει να πιέζει το στήθος.

Τίποτε δεν είναι πιο καταστρεπτικό για το στήθος από το μια πάνινη λωρίδα να το πιέζει. Άλλωστε αυτό έμποδίζει την καλή αναπνοή, και αντί να το συγκρατεί, το καταθλίβει και το παραμορφώνει.

Το καλύτερο σουτιέν είναι εκείνο που εκπληροί τους παρακάτω όρους:

• Οι μαστοί πρέπει να είναι ανεξάρτητοι ο ένας από τον άλλο, ώστε να είναι ευχερής η κίνηση των χειρών.

• Το σχήμα του να είναι μυτερό, ώστε να μη συνθλίβη τη θηλή, που είναι το πιο λεπτό σημείο του στήθους.

• Το δέσιμο να μην είναι σταθερό. Να μπορεί να ρυθμίζεται ανάλογα με τις περιστάσεις.

• Οι μπρετέλες να είναι αρκετά φαρδείες, ώστε να μη τραυματίζουν τους ώμους, αρκετά κοντές, για να το ανασκώνουν, αλλά και αρκετά μακρύτες, για να μη το ανασκώνουν επάνω από τη θέση του.

Υπάρχουν διάφορα μοντέλα σουτιέν. Τα καλύτερα είναι εκείνα που θα γίνουν επί παραγγελία για σάς. Εάν αυτό είναι αδύνατο, σημειώστε τους κανόνες που σάς είπαμε και κυρίως δοκιμάστε το σουτιέν πριν το αγοράσετε.

Αντισταθήτε σ' αυτούς που σάς διαβεβαιώνουν με μια ματιά ότι το σουτιέν που σάς προτείνουν είναι το καλύτερο. Μόνον η δοκιμή, με κανονικές μπρετέλες και ρυθμιζόμενο το δέσιμο, θα σάς πείσει ότι αυτό που σάς προτείνουν είναι εκείνο που χρειάζεσθε. Και μη ξεχνάτε ότι το σουτιέν είναι ένας από τους κυριώτερους παράγοντες, της σημερινής, αλλά και της μελλοντικής σας ομορφιάς.

Μικρά, αλλά χρήσιμα

ΤΖΑΜΙΑ—ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ

Τρίψτε τα πρώτα με δρεγμένες και έπειτα με στεγνές εφημερίδες. Μπορείτε να χρησιμοποιήτε επίσης άσπρο πηλό και νερό. Στεγνώνετε και σκουπίζετε. Το ξυδάτο νερό ή το οινόπνευμα το καθαρό, το καθαρό οινόπνευμα, το ισχυρά άμmoniούχο νερό καθαρίζουν επίσης καλά τα τζαμια και τους καθρέφτες. Τελειώσετε τα όπως και αν τα πλύνετε με καθαρό και στεγνό καμινόδερμα.

ΟΙ ΣΤΟΦΕΣ

Αν έχετε καθίσματα από μεταξωτή ή μισομετάξη στόφα βουρτσίζετε τα με μαλακή βούρτσα. Ξεπιδώνετε τα με τετρακλόρυ ντέ καρμπόν (από το φαρμακείο).

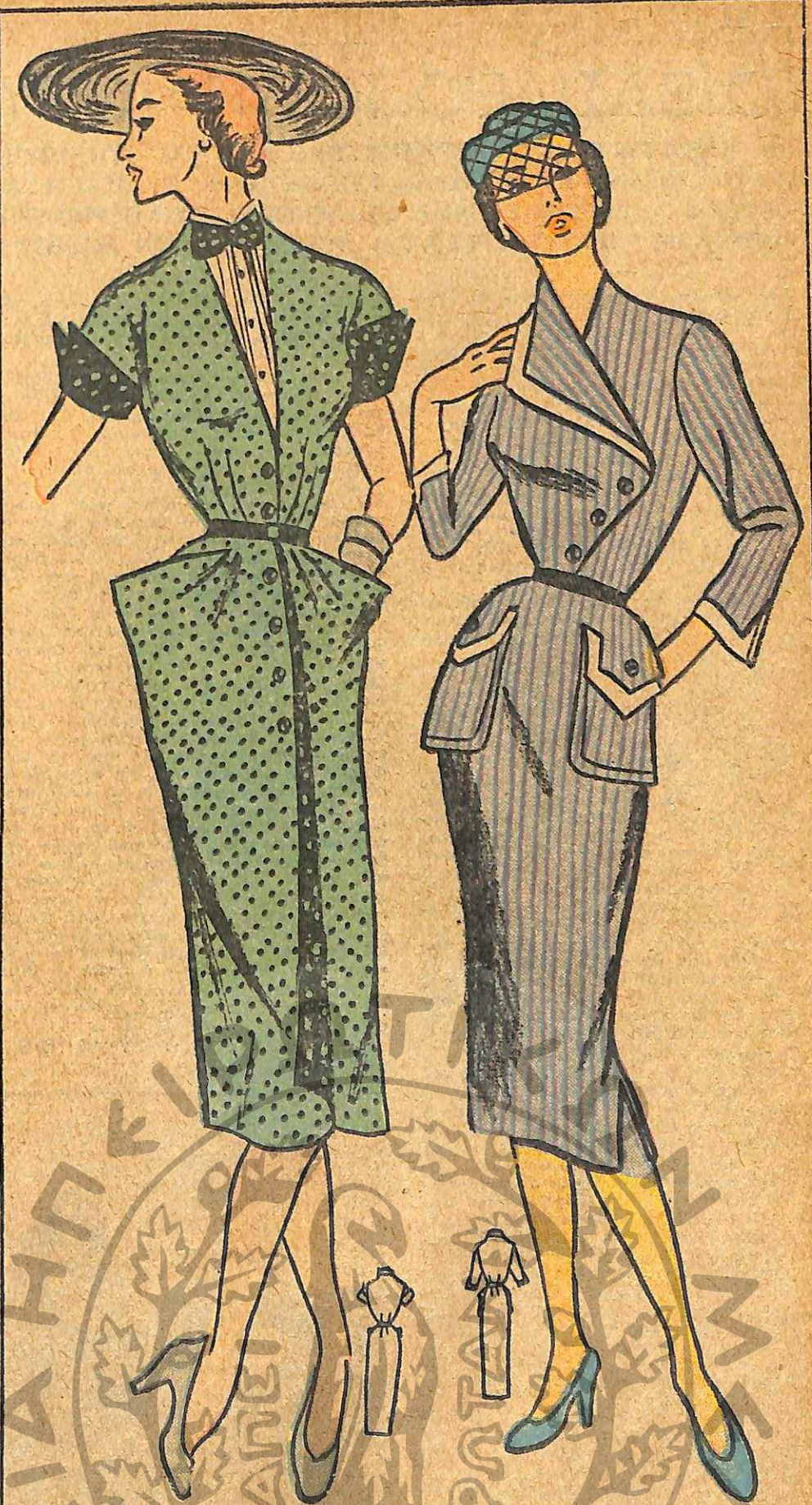
ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ

Φτιάξτε ένα μίγμα με βρασμένο νερό, ανθρακική σόδα, σκόνη αλαφρόπετρας, μαύρο σαπούνι, όλα σε ίσα μέρη. Αφού αλείψετε μ' αυτό το μίγμα τα μάρμαρα, πλύνετε τα με σαπούνι, ξεπλύνετε και στεγνώστε. Μη χρησιμοποιήτε ποτέ οξέα μεταλλικά άλατα που υπάρχει κίνδυνος να γρασκώσουν τα μάρμαρα.

ΟΙ ΧΤΕΝΕΣ

Τις κοκκάλινες χτένες να τις πλύνετε με σαπούνι σε 150 δρ. νερό που περιέχει μια κουταλιά της σούπας άμmonia. Μη χρησιμοποιήτε ποτέ άλλα σαπούνια που κταινίζουν το άσπρο κόκκαλο.

Τις κοκκάλινες χτένες να τις καθαρίζετε στεγνά τρίβοντάς με πούρα ή με πανί βουτηγμένο ελαφρά μέσα σε ελαιόλαδο. Μη χρησιμοποιήτε ποτέ νερό. Τρίβετε τις με μάλλινο κουρέλι κάθε μέρα.

Αριστέρα: Σε γραμμή μαντό, το φόρεμα αυτό από υτομπλ-φας σουρά β-φασμα, είναι μονοκόμματο, διπλώνει μπροστά και κουμπώνει από κάτω από το στήθος μέχρι την περιφέρεια με έξη κουμπία. Δύο βαθιές πένσες είναι γαζωμένες κάτω από το στήθος και μένουν ανοιχτές από τη μέση και πέρα. Από το σημείο εκείνο ξεκινούν δυο ξεχειλωτές τσέπες. Ρεβέρ φαρδεια, κοφτά, από την άνω ποδη του ύφασματος, έρχονται σε αρμονία με το μικρό «παπιγιόν» του άσπρου πλαστρού. Δεξιά: Βαμβακερό ριγέ φόρεμα, που δίνει την εντύπωση ταγιέρ με τις τετράγωνες τσέπες του, που έχουν το καπάκι συνέχεια από το έμπροσ φύλλο. Το κορσάζ σταυρώνει ιδιότροπα μπροστά πλάι και γαννίρεται στο ένα και μόνο πέτο που έχει, με άσπρο πικέ. Ίδια γανονιούρα συνεχίζεται στα ρεβέρ της τσέπης και στο τέλειωμα των τρουά καρ μανικιών. Η ίδια φούστα είναι κοφτή στο ένα πλάι. Κοφτά είναι επίσης και τα μανίκια.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΕΝΑ ΤΕΛΕΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ * ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ—ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ—ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ * ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΣΙΣ * ΩΡΕΑΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ, ΒΙΒΛΙΑ, ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ * Η ΑΥΤΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

“Αν θελήσουμε να εξετάσουμε το λόγο και την αφορμή που η Σουηδία δημιούργησε, ότι δημιούργησε και μεγαλούργησε, όσο μεγαλούργησε, θα δούμε ότι το όφειλε κυρίως στο εκπαιδευτικό της σύστημα.

Το πιο μοντέρνο σχολείο της Σουηδίας που βρίσκεται στη Στοκχόλμη και το έπεσκέφθηκα με τη συνοδεία μιας χαριτωμένης, νεωτάτης, παμμορφωμένης όμως καθηγήτριας και τμηματάρχου στο Βασιλικό Ίνστιτούτο Εκπαιδευτικής, της διδούς Μπέρτα Βίντμαν, είναι ένας σύγχρονος ναός, που μέσα σ’ αυτόν, από τη μια μεριά λατρεύεται η γνώση, η μόρφωση, η αλήθεια κι’ από την άλλη σφυρηλατείται κατά τον εξοχώτερο τρόπο η νέα, γεμάτη υγεία γενεά.

Νομίζετε ότι το Σουηδόπουλο μαθαίνει μόνο Γραμματική και Ορθογραφικά; Μόνο Τεχνολογία και Χρησιμοποιεία στα χαρτιά και στα βιβλία;

Μαθαίνει πρώτα να κάνει μπάνιο κάθε μέρα, μαθαίνει ότι πρέπει να είναι γερό, δυνατό, υγιές, μαθαίνει ν’ ακονίζει τα αίσθητήριά του, αλλά συγχρόνως ν’ αποκτά κι’ όλες τις γνώσεις του αύριανου τεχνίτη και του αύριανου διοικητή ή γέφυρου. Γιατί το σχολείο στη Σουηδία, δεν έχει μόνο πάγκους, που μεταβάλλονται κάποτε σε Γολγοθά του παιδιού, όπου ο μαθητής, κάθεται, προσέχει υποχρεωτικά, κάτω από τ’ άγρια βλέμματα και τις άγριες φωνές των δασκάλων, αλλά περιλαμβάνει κι’ εργοστάσιο, όπου το παιδί γίνεται δημιουργικό και κατασκευάζει έργα ευλογηγικής, χαρτοουργικής, μεταλλουργικής, ψαθυρικής. Ακόμη διαθέτει χημείο, που στον τόπο μας θα το ζήλευαν και οι τελειόφοιτοι φοιτητάι μας. Ευλογηγεία, που για να πάρετε μιαν ιδέα, του με πόσην αγάπη, φροντίδα και σκέψη έγιναν, έχουν εργαλεία ακόμα και για αριστερόχειρες.

Οι τάξεις για 25 μόνο παιδιά ή κάθε μία, ευχάριστες, ευάερες, με κρυφό φωτισμό, με πινάκες ανοικτοπράσινους — που δεν έχουν καμιά σχέση με τους δικούς μας πένθιμους μαυροπινάκες — με θρανία, όμοια, κομψά γραφεία, μηχανουργεία, κουζίνες, όπου άνδρες και γυναίκες εμβαθύνουν στα γαστρονομικά μυστήρια. Τραπεζαρίες, όπου μαθητρίες και μαθητές περιποιούνται σ’ έναλασσομένους δάσκιους οι μὲν τους δέ, ψυγεία έκτασως δωματίων, όπου κάλλιστα θα μπορούσε μέσα σ’ αυτά να συνεδριάσει το μεγάλο συμβούλιο του ΟΗΕ, έργα-στήρια ραπτικής, σιδερώματος, πλυντήρια, ειδικά δωμάτια όπου διδάσκεται η οίκου-ρική, άτελιε για ζωγραφική, γλυπτική, αΐθουσες για συναυλίες, διαλέξεις, κινηματογράφος, θέατρο, νοσοκομείο, οδοντοιατρείο, όπου ειδικές ιατρικές εξετάσεις, ακτινογραφίες, ακτινοσκοπήσεις, αναλύσεις, είναι σε ημερησία διάταξη. Κι’ όλ’ αυτά κτισμένα με τους νεώτερους δοούς αρχιτεκτονικής, ακουστικής, λούζονται σ’ ένα όργιο από χαρούμενα χρώματα. Μ’ αυτό τον τρόπο το σχολείο είναι κατά το ένα τέταρτο σχολείο, κατά το άλλο εργοστάσιο, γυμναστήριο και υπόλοιπο διασκεδαστήριο και μορφωτήριο.

Και όλ’ αυτά δωρεάν!! Και τα βιβλία δωρεάν. Κι’ οι φοιτητές δωρεάν και το μεσημεριανό φαγητό δωρεάν. Κι’ η ιατρική παρακολούθηση και περίθαλψη δωρεάν. Αλλά και τ’ αυτοκίνητα, που από ειδικές στάσεις παραλαμβάνουν τα παιδιά για να τα μεταφέρουν στις εξοχές, όπου ειδικοί, πάλι, παιδoγγωγοί τα παρακολουθούν στα παιχνίδια τους, στο μπάνιο, — φαγητό τους, δωρεάν!

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΕΡΩΣ!

Μεταξύ «εκείνου» και «εκείνης» υπάρχει αληθινός έρωας τότε μόνον, όταν...

...Εκείνος εργάζεται για εκείνη μόνον και εκείνη μόνο για εκείνον.

...Εκείνη μαγειρεύει άσχημα και εκείνος λέει, ότι δεν έχει φάει ποτέ στη ζωή του καλύτερο φαγητό.

...Εκείνος χρεωκοπή και εκείνη νομίζει ότι είναι υπεύθυνη αυτή.

...Εκείνος κόβει το τσιγάρο, για να δίνει σε εκείνη περισσότερα λεπτά για τα έξοδα του σπιτιού.

...Εκείνη, αντί να αγοράσει κάλτσες, προτιμάει μια γραβάτα για εκείνον και εκείνος ανταλλάσσει τη γραβάτα με ένα ζευγάρι κάλτσες για εκείνη.

...Εκείνη δεν επιμένει να πη την τελευταία λέξη και εκείνος σιωπά, περιμένοντας να μιλήσει εκείνη για να πη την τελευταία λέξη.

...Εκείνη μαθαίνει ράψιμο για να απασχολήσει εκείνον από τους συγχούους λογαριασμούς της μοδίστρας.

...Εκείνη λέει ότι παντρεύθηκε τον πιο καλόν άντρα του κόσμου, ενώ εκείνος υποστηρίζει ότι δεν είναι αντάξιός της.

...Εκείνος δεν βρίσκει καθόλου κωμικά τα καπάλλα που φοράει εκείνη και όταν εκείνη από την πρώτη στιγμή αντιλαμβάνεται ότι από το κοτούμι εκείνου λείπει ένα κουμπι.

...Εκείνη υποστηρίζει ότι το διαζύγιο είναι εκείνο που θα την οδηγήσει στο θάνατο, ενώ εκείνος υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να ζήσει χωρίς εκείνη.

Όλα αυτά είναι ο αληθινός έρωας, αλλά ποιός μπορεί να είναι ένας τέτοιος άγγελος, που να κάνει όσα αναφέραμε παραπάνω;

ΦΡΑΝΚ ΑΡΝΟΛΤ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ!

ΜΑΘΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΨΥΧΡΑΙΜΑ

Κυρίες μου, τα παιδιά σας μεγαλώνουν. Γρήγορα θα φθάσει η εποχή που θα αρχίσουν να βγαίνουν μόνο τους στο δρόμο, είτε για να πάνε στο σχολείο τους, είτε για να σας βοηθήσουν στη δουλειά σας, πηγαίνοντας στο κιόσκι της γωνίας, στο μπακάλι, ή στο φαρμακείο. Με τις πρώτες τους όμως εξόδους, θα αρχίσουν και οι δικές σας ανησυχίες: Θα στέλνετε το μικρό σας ως τη γωνία και ύστερα θα περιμένετε με καρδιοχτύπι ως τη στιγμή που θα το δείτε να ξαναμπαιίνει στην πόρτα του σπιτιού. Όπως είναι πολύ φυσικό, θα έχετε την αγωνία μήπως δεν προσέξετε στο πέρασμα του δρόμου, μήπως το κτυπήσει κανένα αυτοκίνητο, μήπως... Γιατί, βέβαια, όταν έσείς περπατάτε στο δρόμο, είστε σε θέση να παρακολουθήτε και την κυκλοφορία και τα σήματα των αστυνομικών της τροχαίας, και, επί πλέον, έχετε και τη δυνατότητα να διαβάσετε τις οδηγίες που έχει εκδώσει η Τροχαία, με αντικειμενικό σκοπό να διευκολύνει την κίνηση πεζών και τροχοφόρων. Αλλά το παιδάκι σας, δεν είναι, βέβαια, ακόμη σε θέση να ξέρει τίποτε απ’ όλα αυτά, εκτός... αν του τα μάθετε έσείς.

Η ασφάλεια στην κυκλοφορία είναι ένα απλό ζήτημα, που χρειάζεται μόνο καθοδήγηση και διδασκαλία. Μη διστάσετε, λοιπόν, να αρχίσετε να διδάσκετε το παιδί σας, πριν ακόμη του επιτρέψετε να βγαίνει μόνο του έξω. Το πράγμα αυτό είναι πολύ απλό και πολύ εύκολο. Διδάξετέ του μερικούς απλούς κανόνες και μορφώστε το με το παράδειγμά σας: Πειθαρχήστε στους κανόνες αυτούς και σε είς ή ίδια, πάντοτε και χωρίς εξαιρέσεις.

Κανών πρώτος:... Τα πεζοδρόμια είναι για τους πεζούς, το κατάστρωμα του δρόμου είναι για τα όχημα. Όταν το παιδί σας βγαίνει έξω, μη ξεχνάτε να του το υπενθυμίσετε πριν βγεί από την πόρτα. Έχετε υπ’ όψι σας ότι η ύπομνη διδασκαλία πολύ πιο αποτελεσματικά από το θυμό και το μάλωμα.

Κανών δεύτερος:... Προσέχετε τα σήματα της τροχαίας. Κάνετε το συνήθεια να σταματάτε σε κάθε γωνία πριν κατεβείτε από το πεζοδρόμιο, για να κυττάξετε προς ποιά κατεύθυνση έχει ανοίξει την κίνηση ο τροχονόμος ή το φωτεινό σήμα. Ζητήστε από το παιδί σας να σας πη εκείνο πότε πρέπει να ξεκινήσετε για να διασχίσετε το δρόμο.

Κανών τρίτος:... Πριν κατεβείτε από το πεζοδρόμιο για να διασχίσετε ένα δρόμο, σιμειώ όπου δεν υπάρχει φωτεινό σήμα ή τροχονόμος, κυττάξετε πρώτα καλά και προς τις δυο κατευθύνσεις του δρόμου, για να βεβαιωθείτε ότι δεν πλησιάζει αυτοκίνητο. Αν ο δρόμος που έχετε να διασχίσετε είναι πλατύς, περάστε πρώτα ως τη μέση και σταθήτε εκεί για μια στιγμή, για να βεβαιωθείτε ότι δεν έρχεται αυτοκίνητο και από το υπόλοιπο τμήμα που έχετε να διασχίσετε. Αν δείτε να έρχεται αυτοκίνητο, μην τρομάξετε και μην επιχειρήσετε να γυρίσετε τρέχοντας στο πεζοδρόμιο απ’ όπου ξεκινήσατε. Αυτός είναι ο ασφαλέστερος τρόπος για να κάνετε τον οδηγό να μετρευτή και να κινδυνεύσετε. Σταθήτε, λοιπόν, εκεί που βρίσκεσθε, διατηρήστε την ψυχραιμία σας και μάθετε και το παιδί σας να κάνει το ίδιο.

Κανών τέταρτος:... Μην κάνετε καμιά εξαίρεση στις αρχές που διδάσκετε στο παιδί σας. Μην το άρπάξετε ποτέ στα χέρια ή μην το τραβάτε απότομα από το χέρι, προσπαθώντας να περάσετε βιαστικά το δρόμο τη στιγμή που αλλάζουν τα φωτεινά σήματα ή που βλέπετε

Σόρτ, από σκούρο ύφασμα, με ρεδέρ. Κλείνει μπροστά με φερμουάρ. Έπάνω στη ζώνη κουμπώνει ιδιότροπα με δύο μεγάλα κουμπιά. Μια τσακιστή αγάζω-

τη πέννα συνεχίζει την εμπρός τσάκισι. “Ασπρο μπλουζάκι από ποπλίνα συνοδύει το σόρτ του μοντέλου μας αι συμπληρώνει αρμονικά το παριζιάνικο σχέδιο.

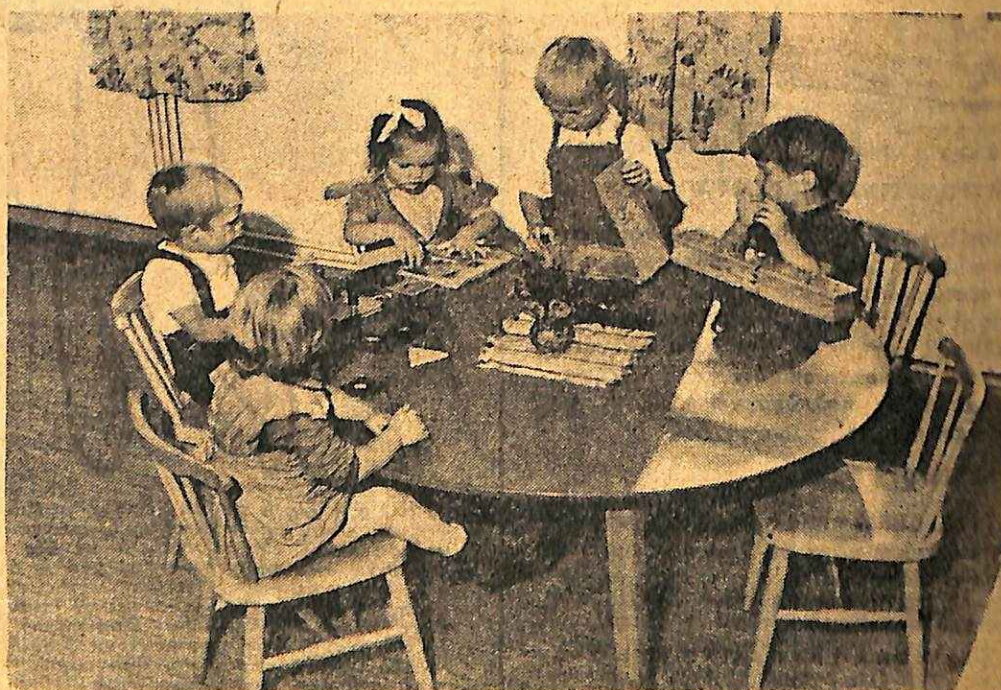
να έρχεται ολοταχώς ένα αυτοκίνητο. Μια δραματική τρεχάλα ανάμεσα στα αυτοκίνητα και αντίθετα προς τους κανόνες που του διδάξατε, θα επηρεάσει το παιδί σας πολύ περισσότερο απ’ ό,τι το επηρέασαν οι πενήντα φορές που περιμένατε ήρεμα να περάσετε κανονικά το δρόμο.

Κανών πέμπτος:... Μην τρομοκρατήτε το παιδί σας, με φανταστικές ή και αληθινές — ιστορίες δυστυχημάτων. Δεν πρόκειται να το ωφεληθούν. Αντίθετα, μάλλον, ένα φοβισμένο ή πανικόβλητο παιδί θα είναι διαρκώς έτοιμο να τρομάξει και ν’ αρχίσει να τρέχει ακριβώς τη στιγμή που θα του χρειάζεται να διατηρήσει την ψυχραιμία του και να σκεφθί τι του έτε διδάξει.

Κανών έκτος:... Αρχίστε να διδάξετε στο παιδί σας μικρές «δόσεις» ελευθερίας, μόλις νοιώσετε ότι έχει καταλάβει

τα μαθήματά σας και είναι έτοιμο να διακινδυνεύσει μόνο του στο δρόμο. Πρώτο αφήστε το — σε ηλικία τριών ή τεσσάρων χρόνων — να πάν μόνο του ως το σπίτι κάποιου φίλου του που να είναι όμως στο ίδιο τετράγωνο και από την ίδια πλευρά του πεζοδρομίου. Στα πέντε του χρόνια, το παιδί μπορεί να βγεί στο πεζοδρόμιο να παίξει με το ποδηλάκι του ή με το καρότσι της κουζίνας, ποτέ όμως με το ποί, που μπορεί να κυλήσει στο δρόμο, ανάμεσα στα όχημα. Τέλος, στα έξη ή στα έφτα του χρόνια, μπορεί να το στείλετε ως το μαγαζί ή το κιόσκι της γωνίας να σας κάνει ένα θέλημα.

Μην ξεχνάτε όμως πάντα ένα πράγμα: Το παιδί σας παίρνει παράδειγμα από τη δική σας στάση. Διδάξετε το τους κανόνες, τηρήτε τους και σε είς ή ίδια, επαναλαμβάνετε τους σε κάθε σας κοινή έξοδο.

Στο σπίτι του μικρού παιδιού στο Γκαίτε μπορεί της Σουηδίας, τα παιδιά έχουν στη διάθεσή τους πολλά παιχνίδια, κύβους, γρίφους κ.λ.π. Τα περισσότερα από τα παιχνίδια αυτά έχουν κατασκευασθεί στο μικρό εργοστάσιο του ίδιου του σπιτιού του παιδιού.

Καταλαβαίνετε τί λέτε;

Τὰ ζώα κρατούν συνήθως μια σημαντική θέση στην κουβέντα μας. Μιλούμε για τη «μέση της σφήκας», το μάτι του αετού, την πείνα του λύκου...

Οι παρομοιώσεις αυτές που χρησιμοποιούμε στην συζήτηση, είναι συχνά πολύ παρακινδυνευμένες, και με το δίκιο τους οι ζωολόγοι διαμαρτύρονται: «Έτσι, επάνω στην έμπνευσή του, ο πασίγνωστος μυθιστοριογράφος Πενσόν ντύ Τερράιγ έγραψε για μια από τις ηρωίδες του ότι «τα χέρια της ήταν παγωμένα, όπως του έρπετου»...

Χωρίς βέβαια να φθάνετε ως εκεί, αγαπητές αναγνώστριες, κάνετε ασφαλώς καθημερινά αρκετά λάθη και ανακρίβειες, απλώς και μόνον επειδή αγνοείτε τα πράγματα για τα οποία μιλάτε...

«ΟΛΙΓΑΡΚΗΣ ΣΑΝ ΚΑΜΗΛΑ»

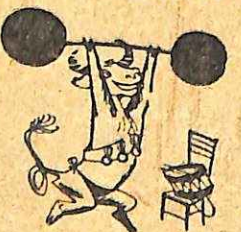
Μπορεί να χαρακτηριστεί ποτέ ολιγάρκης μια δεξαμενή; Η καμήλα πίνει ίσως αραιότερα, αλλά πάντως όχι λιγώτερο από τα άλλα ζώα. Φυσικά, χάρις στις

ποσότητες που έχει τη δυνατότητα να συσσωρεύει και να διατηρή μέσα στην καμπούρα της ράχης της, μπορεί να διατηρηθεί ένα μήνα χωρίς να χρειαστεί να ξαναπινη ή να ξαναφά. Όταν όμως πίνη, κατεβάζει διά μιάς 70 οκάδες νερό! Τα ποντίκια, ζούν πολύ μεγαλύτερο διάστημα χωρίς να πίνουν και χωρίς να ψάνε, απ' ό,τι μπορεί να ζήσει η καμήλα.

«ΔΥΝΑΤΟΣ ΣΑΝ ΒΟΔΙ»

Βέβαια, δεν μπορεί κανείς να πη ότι το βόδι είναι πολύ αδύνατο ζώο, αλλά πάντως δεν μπορεί και να διεκδικήσει τα πρωτεία στη δύναμη! Η ζωή του δεν

διαρκεί παρά 20 περίπου χρόνια, λιγώτερο δηλαδή από το άλογο, και σχεδόν όσο και ο σκύλος. Το βόδι παθαίνει εύκολα φυματίωση. Ζυγίζει γύρω στις 600 οκάδες και δεν μπορεί να σύρει περισσότερο από το διπλό του βάρος του. Συγκριτικά, το μυρμήγκι είναι αφάνταστα πιο δυνατό: μεταφέρει βάρος δέκα ή δώδεκα φορές μεγαλύτερο από το βάρος του... με το χαμόγελο στο στόμα (έτσι τουλάχιστον υποθέτουμε). Και η δραστηριότητάς του δεν σταματά από τα ξημερώματα ως το βράδυ!

«ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΣ ΣΑΝ ΛΥΚΟΣ»

Λαίμαργος, ο λύκος; Δεν τρώει ποτέ περισσότερο από ό,τι τρώει ένας σκύλος ανθρώπου. (Και οι ζωολόγοι αναφέρουν ότι ένας σκύλος έμεινε κάποτε 39 μέρες χωρίς να φάει!)

Στην πραγματικότητα, θα πρέπει να λέμε «Πεινασμένος σαν άραχνη». Δεν υπάρχει χείρις πιδ λαίμαργο πλάσμα από την άραχνη: ο Βρετανός φυσιοδίφης σέρ Τζών Λάμπουκ έζυγισε έναν αριθμό άραχνών πριν και μετά το φαγητό τους και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ένας ενήλιος άνθρωπος που θα ήθελε να φάει, μέσα σε

23 ώρες, ανάλογη τροφή με όση τρώει μια άραχνη, θα έπρεπε να καταπιεί 2 ολόκληρα βόδια, 13 πρόβατα, 10 γουρούνια, και 4 τόννους ψάρια.

«ΤΡΩΕΙ ΣΑΝ ΠΟΥΛΙ»

Τολμούμε να μιλούμε ειρωνικά για την όρεξη των πουλιών! Και αγνοούμε ότι ένας «μελισσοουργός» καταβροχθίζει το λιγώτερο 200.000 έντομα ή κάμπιες το χρόνο. Ένα χελιδόνι αρπάζει περισσότερες από 600 μύγες την ώρα. Ένα ζευγάρι κουκουβάγιες είναι ικανές να καταβροχθίσουν περισσότερα από 150 μικρά τρωκτικά στο 24ωρο. Ένα σπουργίτι, τρώει μέσα σε

24 ώρες, τροφή που αντιστοιχεί με το 100% του βάρους του. Και δεν μπορεί να ζήσει περισσότερο από δυο μέρες νηστικό.

ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΕ

Για να είναι μια γυναίκα όμορφη πρέπει να διατηρή όλους τους μύς του προσώπου της ελαστικούς. Τον σκοπό αυτό επιδιώκει και το μασάζ του προσώπου που πρέπει να γίνεται με μέθοδο και με σύστημα, ώστε να ωφελούνται από αυτό όλοι οι μύς έπειδη δια-

Με το πρόσωπο τραβηγμένο προς τα κάτω και στριφογυρίζοντας τις κόρες των ματιών της οίνει η Σόνγια Σάξ την εντύπωση επικινδυνής τρελλής. Και όμως, με τον τρόπο αυτό αποφεύγει τις ρυτίδες και τα «μαξιλαράκια» κάτω από τα μάτια.

Φορετικά αντί για την ομορφιά μπορεί να επέλθουν παραμόρφωσις του προσώπου. Υπάρχουν πραγματικά όχι λίγες περιπτώσεις που ώριμες γυναίκες παρεμόρφωσαν σιγά-σιγά και χωρίς να το καταλάβουν το

την ίδια την Σόνγια Σάξ. Είναι μια πραγματικά όμορφη και εξαιρετικά κομψή γυναίκα που έχει ξετρελλάνει όλους τους Καναδούς. Κάθε φορά που ένα εργοστάσιο καλλυντικών ή άλλων ειδών πολυτελείας θέλει να

Τα φουσκωμένα μάγουλα και το ταυτόχρονο τράβηγμα των χειλιών προς τα μέσα αποτελούν κατά την μέθοδο της Σόνγια Σάξ το αποτελεσματικότερο μέσο για την καταπολέμηση των ρυτίδων του προσώπου. Ταυτόχρονα τραβάει με τα δάχτυλα την επιδερμίδα της από τα κάτω προς τα επάνω.

Το σαγόνι τεντωμένο όσο το δυνατόν περισσότερο προς τα εμπρός και ταυτόχρονα μασάζ με τα δάχτυλα στο στέρνο εξασφαλίζουν τις ώριμες γραμμές του λαιμού και παρεμποδίζουν τον σχηματισμό λιπωμάτων.

ΤΙΣ ΓΚΡΙΜΑΤΣΕΣ

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

αύξηση την κατανάλωσή του με μια γερή και διαλεχτή ρεκλάμα φωνάζει την Σόνγια, της παίρνει αμέτρητες φωτογραφίες, διαλέγει τις καλύτερες και τις χρησιμοποιεί για την διαφήμισι των προϊόντων της. Και το αποτέλεσμα είναι πάντα το ίδιο: επιτυχία εκατό στα εκατό. Έπι πλέον είναι η Σόνγια μανέκεν στο μεγαλύτερο οίκο μόδας του Τορόντο. Έννοείται ότι δεν εμφανίζεται παρά μόνον σε εντελώς εξαιρετικούς πελάτες και για να παρουσιάσει εντελώς εξαιρετικά μοντέλα. Και από τα δυο της αυτά επαγγέλματα πραγματοποιεί η Σόνγια τεράστια εισοδήματα.

Υστερ' απ' όλα αυτά κα-

πιστημονικότερο από τα μα-

Το σύστημα που εφαρμόζει η Σόνγια Σάξ είναι αποτέλεσμα μακρών μελετών που έκανε η ίδια με την βοήθεια ενός ιατρού καλλονής. Και αν κρίνει κανείς από τα αποτελέσματά του—δηλαδή από την ομορφιά της Σόνγιας—πρέπει να είναι σύστημα αυτόχρονα ιδανικό.

Το μόνο κακό είναι ότι το «γκριμάτσο» — μασάζ ή η «γκριμάτσο» — γυμναστική του προσώπου πρέπει να επαναλαμβάνεται κάθε ώρισμένες ώρες. Έτσι συμβαίνει πολύ συχνά, εκεί που καθεταί η Σόνγια ανάμεσα στον κύκλο των θαυμαστών της ή εκεί που πο-

Και το αποτέλεσμα όλης αυτής της προσπάθειας: Η ωραία Σόνγια Σάξ χωρίς γκριμάτσες.

ταλαβαίνει κανείς πολύ εύκολα πόσο μεγάλη σημασία δίνει η Σόνγια Σάξ στο να διατηρή και αν είναι μάλιστα δυνατόν και να βελτιώνει την ομορφιά της. Και το κατορθώνει με τις... γκριμάτσες. Κάθε γκριμάτσα βάσει σε κίνηση ώρισμένους μύς του προσώπου. Όταν λοιπόν μελετηθεί καλά το πρόσωπο και γίνονται οι κατάλληλες γκριμάτσες ώστε να μπαίνουν σε κίνηση όλοι ανεξαιρέτως οι μύς επιτυγχάνονται αποτελέσματα πολύ ανώτερα από εκείνα που θα είχε το τελειότερο και το έ-

ζάρει μπροστά στον φακό για να αποθανάτιση την ομορφιά της, να αρχίζει να κόβει τις πιο απαίσιες γκριμάτσες που την παραμορφώνουν σε φοβερό δαμό και δίνουν την εντύπωση σε όσους δεν γνωρίζουν περί τίνος πρόκειται ότι της έστριψε ξαφνικά το μυαλό. Αυτό όμως δεν την σκοτίζει καθόλου. Και έτσι συνεχίζει τις γκριμάτσες της ώσπου να τελειώσει και η τελευταία. Τότε χαμογελάει στον φωτογράφο και του λέει:

—Ορίστε παρακαλώ.

ΕΤΣΙ ΘΑ ΓΙΝΕΤΕ ΚΑΤΑΓΕΛΑΣΤΗ

Η ακατάστατη

Κάθε νόμισμα έχει δυο όψεις. Έτσι και ο τρόπος που διαλέγει μια γυναίκα να κάνει εντύπωση μπορεί να φέρει εντελώς αντίθετο από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Πόσες κοπέλλες δεν γίνονται αντιπαθητικές, απόκρουστικές μπορεί να πη κανείς μόνο και μόνο γιατί ανάγουν σε υπερβολή ώρισμένα χαρακτηριστικά τους.

Η χάρι είναι λεπτό δώρο. Φτάνει να μικρο ασημαντο λεκεδάκι για να καταστρέψει την ωραία εντύπωση που δημιουργεί μια άσφορη μεταξωτή τουσά-λέτα.

Τίποτα πιο ανυπόφορο δεν υπάρχει από την ακατάστατη γυναίκα, την ασχημοκενισμένη, την κακοτυμένη, την κακοσιδερωμένη, που παραμελεί εντελώς τον καθαρισμό της και περιφρονεί την περιποίηση, έκλαμβά-νοντας την έλλειψη καλαισθησίας ως έλλειψη φιλαρε-σκείας. Μία τέτοια ακατάστατη γυναίκα δεν μπορεί ν' άρεση ποτέ.

Στο αντίθετο άκρο της υπερβολής αυτής βρίσκει-ται η σημαιοστολισμένη γυναίκα. Παραφορτώνεται με μπιχλιμιπιδία και με κοσμήματα. Φορεί ό,τι μιτζού έχει και δεν έχει. Βραχιόλια, δακτυλίδια, παντατίφ, σκουλαρίκια, καρφίτσες, συνδυασμένα με φτερά και με λουλούδια στο καπέλλο. Ίδιαίτερα το καπέλλο της είναι γελοίο. Πότε πάρα πολύ μικρό, πότε πάρα πολύ μεγάλο, αλλά πάντα πολύ φορτωμένο. Αν πητε για τα φουστάνια της δεν τους λείπουν τα κορδελάκια, οι δαντέλες, οι πλισέ-δες, τα πανό, οι πιέτες, τοποθετημένα φανταχτερά σε τραγελαφικά σχήματα, με εξωφρενική πυκνότητα. Την βλέπετε και τρέπε-σθε σε φυγή όπως κανέτε κάθε φορά που βλέπετε την αδελφή της, την ακατάστατη.

Έχετε υπ' όψει σας ότι υπάρχουν και γυναίκες με γενεία; Αλλά η γενειάδα είναι ανδρικό χαρακτηριστικό και διόλου γυναικείο. Αν η φύσις έπροίκισε μερικές με κάπως υπερβολικό χνούδι στα μάγουλα αυτό δεν σημαίνει πως πρέπει να το αφήνουν άθικτο και να το...τρέφουν!

Αλλά ως έρθουμε τώρα στο μεγαλύτερο ελάττωμα που μπορεί να έχει μια γυναίκα και που πρέπει να το θεωρήσει θανάσιμο αμάρτημα για να μπορέσει να το διορθώσει: το σπουδαιοφανές ύφος. Όποιες και όσες κάνουν τη «σπουδαία», πρέπει να ξέρουν ότι κανείς δεν μπορεί να τους συγχωρήσει ότι τον βλέπουν απ' ύψους. Ο τρόπος τους μοιάζει σ' αυτό να λένε: «Εδώ είμαι. Με βλέπετε; Σας επιτρέπω να με θαυμάσετε». Και καλλονή να είναι μια τέτοια γυναίκα, είναι απόκρουστική και κανείς δεν μπορεί να την αγαπήσει αληθινά.

Κάθε μέρα, όταν δεν είστε παρούσα, οι γνωστοί και προπάντων οι γνωστές σας κουβεντιάζουν για τα κτυπητά σας ελαττώματα. Ελπίζουμε πως τα δικά σας είναι ασημαντα και πως και οι πιο κακές ακόμη γλώσσες, ελάχιστα θα βρουν να κοιταστοπολέψουν. Αναφέραμε όμως ποια ελαττώματα θεωρούν όλοι πιο ανυπόφορα για να τα έχετε υπ' όψει σας και να μην περιπέσετε ποτέ στο σφάλμα να τα διαπράξετε.

Πολλά από αυτά τα περιττά φυσικά δώρα εξαλείφονται με τις νεώτατες επιστημονικές μεθόδους. Όσα όμως οφείλονται σε ψυχικούς λόγους, τότε το βάρος της θεραπείας πέφτει όλο επάνω σας. Με λίγη θέληση θα πετύχετε ασφαλώς. Και προκειμένου για την ομορφιά σας, έχετε πολύ!...

Η «σπουδαία»

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

«Η διατροφή της γυναίκας, όπως και του ανθρώπου γενικότερα, δε μπορεί να είναι ίδια το χειμώνα και το καλοκαίρι, την άνοιξη και το φθινόπωρο. Ο άνθρωπος είναι ένα κομμάτι ολόκληρης της Φύσεως και δε μπορεί να μένει ξένος προς τις μεταβολές που δημιουργούνται σ' αυτήν. Άλλη είναι η θερμοκρασία του περιβάλλοντος κατά τις διάφορες εποχές του χρόνου, άλλη η ιόντωση (ηλεκτρισμός) της ατμόσφαιρας, άλλες οι γενικότερες και οι ειδικές συνθήκες ζωής. Κι' όλα αυτά έχουν τη διαφορετική τους κάθε φορά επίδραση στον ανθρώπινο οργανισμό και ιδιαίτερα στον οργανισμό της γυναίκας, σαν πιο ευαίσθητο. Η διατροφή του ανθρώπου και ιδιαίτερα της γυναίκας, πρέπει να προσαρμόζεται προς τις εκατοστοτε αυτές συνθήκες. «Γιατί να άγνοούμε το φυσικό ρυθμό;» — διερωτάται ο δόκτωρ Ο. Ζ. Α. Χανίς. Και συνεχίζει: «Αντίθετα, ως τον χρησιμοποιούμε κι' ως παίρνουμε τροφή ανάλογη με τις εποχές. Δεν είναι μόνο ο δρόμος της υγείας, είναι ακόμα ο τρόπος να ζούμε πιο οικονομικά». Η Φύσι άλλωστε μόνη της μάς δείχνει τον τρόπο που πρέπει να διατρέφουμε σε κάθε εποχή του χρόνου, δίνοντας μας κάθε φορά και άλλα προϊόντα διατροφής. Φροντίζετε να διατρέφεστε με τα προϊόντα της χώρας και της εποχής που ζείτε. Πολύ σωστά ο Δρ Ο. Ζ. Α. Χανίς λέει: «Νόμισαν ότι μπορούσαν να αντικαταστήσουν το ζωικό ένστικτο με μόνη την εξέλιξη του πνεύματος και ότι μπορούσαν να παίξουν άτιμωρητη με τη Φύση, να αναστρέψουν τη νύκτα με την ημέρα, το καλοκαίρι με το χειμώνα. Τους βαρύνουν έτσι οι συνέπειες, με τη μορφή της κατάρσεως και της αρρώστειας».

Ποιά είναι τα προϊόντα της κάθε εποχής του χρόνου; Τη νύχτα, που αρχίζει σαν εποχή κάθαρσης του οργανισμού και εξελίσσεται σαν εποχή δημιουργικής δυναμικότητας, αθρούνουν στην αρχή τα χορταρικά, κατόπιν τα λαχανικά, τα αυγά και το γάλα. Έπισης την Άνοιξη υπάρχει το μικρό κρέας («του γάλακτος») και διάφορα είδη ψαριών, όπως η γλώσσα, η συναγρίδα κ. ά. Ακόμα, από τα φρούτα, τα μούσμουλα και τα κεράσια. Στο σημείο αυτό όμως έχουμε να κάνουμε μία υπόδειξη. Όσοι πάσχουν από δερματικά νοσήματα (έκζεμα, φαγοίτες, σπυριά κλπ.) να αποφεύγουν τελείως τα ξυνά φρούτα. Να παίρνουν δέ, την εποχή αυτή, συχνά (3—5 φορές την ημέρα) από λίγο ως δύο ελαιόλαδο και ύστερα από τα γεύματα και λίγο φυτικό λάδι. Μπαίνοντας στο Καλοκαίρι, αρχίζει η άφθονια των ζαρζαδικών, των ψαριών και των φρούτων, του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων. Ά-

κόμα το καλοκαίρι είναι η εποχή του άρνιου και του κατσικίου, των οποίων όμως δεν πρέπει να γίνεται κατάχρηση, γιατί έχουν αρχίσει να μεγαλώνουν και να γίνονται θαλασσοπλάγη. Τα πουλερικά («όρνιθοειδή») αρχίζουν να αναπτύσσονται στο τέλος του καλοκαιριού.

Το Φθινόπωρο άφθονούν ακόμη μερικά είδη ζαρζαδικών. Τα σταφύλια, τα καρύδια και τα αμύγδαλα είναι στην εποχή τους, όπως και αρκετά άλλα φρούτα υδατοσάκχαρης. Κατά την εποχή αυτή, για την καλή κυκλοφορία του αίματος και την καλύτερη λειτουργία των ενδοκρινών αδένων, συνιστάται το ακόλουθο ρόφημα: Ένα τρίτο του ποτηριού νωπός χυμός σταφυλιών, τρεις φέτες λεμόνι και το υπόλοιπο του ποτηριού βρασμένο νερό. Το φθινόπωρο κάνει επίσης την εμφάνισή του σαν κρέας της εποχής το μοσχάρι. Το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα εξακολουθούν πάντοτε. Από τα ψάρια, είναι στον καιρό τους το γοφόρι, ο κολιός κ. ά.

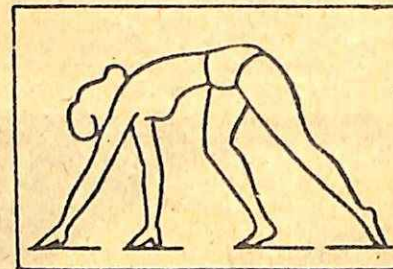
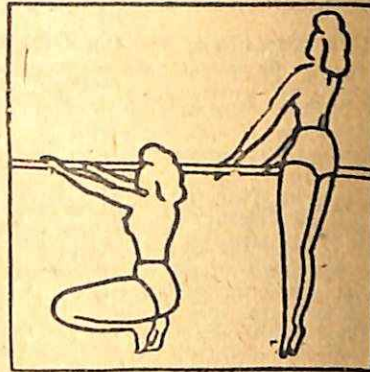
Ο Χειμώνας είναι η εποχή των όσπριων, των μικτών τροφών από δημητριακά, αυγά, γάλα κλπ. (τραχανάδων, κυλολιτών κλπ.), των ζυμαρικών, του ρυζιού, των καστανών, της πατάτας, των ξηρών καρπών (σταφίδας, σύκων, καρυδιών, αμυγδάλων, φουντουκιών κλπ.), των χονδρών και χοιρινών κρεάτων (λίγη επιφύλαξη στη χρήση των κρεάτων αυτών ωφέλει), ακόμα δε των παστών, των λιπών και των αλλαντικών, που η χρήση τους πρέπει να είναι εν τούτοις μετρομένη και ιδιαίτερα στη χώρα μας και κυρίως στις θερμότερες επαρχίες της. Από τα ψάρια, είναι στον καιρό τους ο κέφαλος, το λαυράκι, η παλαμίδα, η σάλπα, η πέστροφα κ. ά. Το γάλα δεν είναι πια στον καιρό του και το σκόπιμο είναι να το αντικαθιστούμε με το βούτυρο και το τυρί. Τη διατροφή του χειμώνα τη συμπληρώνουν ακόμα λίγο κρασί και μερικά βραστήκα (φασκόμηλο, χαμόμηλο κλπ.). Το χειμώνα είναι στον καιρό τους τα πορτοκάλια και τα μανταρίνια. Να τα μεταχειρίζεστε, κυρίες μου, φθάνοντας ακόμη και στην κατάχρησι, ιδίως τα πορτοκάλια. Τα στέλνει η Φύσι, για να καθαρίζουν τον οργανισμό από τις τοξίνες.

Σε περιπτώσεις που θα έχετε βραχίονα το χειμώνα, ή θα έχετε ρίγη, ή συνθήκες ζωής ανώμαλες για την εποχή, δοκιμάστε το ακόλουθο ρόφημα: δύο κουταλιές ελαιόλαδο, με δυο κουταλιές παλιού κρασί, λίγο αλάτι και ένα φλυτζάνι βρασμένο νερό, αφού αναμειχθούν καλά. Και με τη σύσταση αυτή, που χωρίς να είναι δική μας, την υιοθετούμε, κλείνουμε το κεφάλαιο της διατροφής της γυναίκας κατά εποχές του χρόνου. ΑΝΑΡΓ. Μ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

“Ένα... δύο... τρία...”

ΔΙΟΡΘΩΣΤΕ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΠΟΔΙΩΝ ΣΑΣ

“Ακουμπήστε τα χέρια σε μία μπάρα ή στην άκρη ενός επίπλου για να διατηρηθείτε σε ισορροπία και κάνετε 20 ως 30 βαθεία καθίσματα και ακροστασίες εν συνεχεία.

ΚΑΙ ΛΑΣΤΙΧΕΝΙΑ ΕΥΛΥΓΙΣΤΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ

Κάνετε καθημερινά 30 ή 40 βήματα με τα τέσσερα, διατηρώντας τεντωμένα τα χέρια και τα πόδια σας.

ΓΙΑ Ν' ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΓΟΦΟΥΣ ΣΑΣ

Ξαπλωθήτε στο πάτωμα, επάνω στο ένα σας πλευρό και αρχίστε να κινείτε τα πόδια σας τεντωμένα, όπως τα κινούμε στο κρόουλ (ψαλίδι). Χωρίς να διακόψετε την κίνηση, γυρίστε σιγά-σιγά επάνω στην πλάτη σας ως την αντίθετη πλευρά, και ξαναγυρίστε πάλι στην αρχική θέση. Μετρήστε 7—8 ψαλίδια των ποδιών στο διάστημα που θα στείψετε από το ένα πλευρό στο άλλο. Επαναλάβετε πλήρη την κίνηση 8 έως 10 φορές.

ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΤΑΚΤ

1. Μη ξεχνάτε να μιλάτε στους άλλους για πράγματα που έχετε μάθει πώς τους ευχαριστούν. Μην αμελήτε να τους κάνετε φιλοφρονήσεις. Η κολακεία απαγορεύεται φυσικά γιατί δεν είναι ειλικρινής. Άλλα ο ειλικρινής έπαινος είναι μεγάλο μέρος του τακτ.
2. Μη ξεχνάτε ονόματά και πρόσωπα. Όσοι λένε «δεν μπορώ να θυμηθώ τα ονόματα» θα δυσκολευθούν πολύ να αναπτύξουν τακτ. Πάντα μπορεί να επιτύχει όποιος βάζει γερά μέσα στο μυαλό του τα ονόματα και τα πρόσωπα. Πρέπει να καλλιεργήσετε πρώτα τη διάθεσι να θυμάστε. Τα υπόλοιπα θα έρθουν μόνα τους με την άσκηση.
3. Όταν σάς εκμυστηρεύονται ένα μυστικό, να το φυλάτε ζηλότυπα. Μη διαδίδετε ποτέ τα κουτοσυνμολία και τις κακόδολες φήμες.
4. Όταν κουβεντιάζετε, να κρατάτε στάσι που να τονίζετε τα «είς». Όταν ενδιαφέρεστε αρκετά για τους άλλους, θα κόψετε το «εγώ» και το «δικό μου», που είναι εγωιστικότερο από το «είς» και το «δικό σας».
5. Μη σπάτε κέφι εις βάρος των άλλων και μην καταφεύγε-

τε σε σαρκασμό. Οι άλλοι δεν πολυχρησιάζονται τέτοιες εβπνάδες. Αντίθετα, προσπαθήστε να τους κάνετε να αισθάνονται τον εαυτό τους σπουδαίους. 6. Αποκτήστε τη σπουδαία ικανότητα να δίνετε σωστή απάντησι και να λέτε το σωστό όταν βρισκόσαστε μέσα σε δύσκολες συνθήκες. Αντικαταστήστε τα συναισθηματικά μυστικά κτικότητας που νοιάζουν οι άλλοι με μία ενθαρρυντική απάντησι, λέγοντας π.χ. «όλοι στο ίδιο καλάνι βράζουμε» κλπ. 7. Όταν κάνετε σφάλμα, μολογήστε το γρήγορα. Ο γρηθευτικότερος τρόπος να διασώσετε μιαν άστοχια σας είναι να την παραδεχθείτε με καλή καρδιά. 8. Ν' ακούτε πιο πολλά από όσα λέτε, να χαμογελάτε πολύ από όσο συμφωνείτε να γελάτε μάλλον μαζί τους άλλους, παρά για τους άλλους και να προσέχετε τους τρόπους σας. 9. Πάνω από όλα, μην παθηθείτε να δικαιολογηθείτε γοντας: «Δεν ήξερα». Η αγνοία ενός νόμου δεν είναι δικαιολογία για την παράβασι του. Το ίδιο ίσχυει και για άλλους τάκτ. Είναι αλήθεια πως όποιος δεν έχει τάκτ γάνει χωρίς να το ξέρει πώς όποιος είναι εγωιστής γάνει χωρίς να ενδιαφέρεται. Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο.

ΣΕ ΑΡΧΑΙΑ ΡΩΜΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ

ΜΕΣΣΑΛΙΝΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΠΟΥ ΠΗΡΕ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ ΤΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΑΣ.—ΜΙΑ ΕΣΤΕΜΜΕΝΗ ΜΑΙΝΑΔΑ

Στα χρόνια της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, από τον πρώτον ακόμα μετά Χριστόν αιώνα, τα ήθη και των ανδρών και των γυναικών ήσαν πολύ διεφθαρμένα. Και κυρίως των δσων ανήκαν στην τάξη των πατρικίων. Και το παράδειγμα το δίδαν οι αυτοκράτορες.

Άλλα δεν ήταν μονάχα οι αυτοκράτορες αιδωφόροι, έκφυλοι, άπαγες. Ήταν παράλληλα κι' οι γυναίκες τους. Η Μεσσαλίνα, η γυναίκα του αυτοκράτορα Κλαυδίου, είναι ο πιο ώλοκληρωμένος τύπος των γυναικών της εποχής, τυπός αλόλαστας, σκληρότητας και σπατάλης.

Η Μεσσαλίνα είναι η πρώτη γυναίκα αυτοκράτορας, που πήρε τον τίτλο της Αύγουστας. Και δεν πήρε μονάχα τον τίτλο, παρά και την εξουσία του αυτοκράτορα. Γιατί πήρε το δικαίωμα να παρίσταται στις συνεδριάσεις της Συγκλήτου. Ένώσω ζούσε, αυτή κυβερνούσε την αυτοκρατορία, γιατί τον άντρα της τον Κλαύδιο τον έσερνε από τη μήτη κι' έκανε αυτή ό,τι ήθελε. Έτσι μπορούμε να πούμε, πως η βασιλεία του Κλαυδίου ήταν βασιλεία της Μεσσαλίνας, μιάς αφηνιασμένης Μαινάδας, που ασχημονούσε καθισμένη στο θρόνο των Καισάρων.

Ήταν κόρη του Μάρκου Βαλερίου Μεσσαλά Βαρβαρό και της Δομντίας Λεπίδας, έγγονης του μεγάλου Αντωνίου. Η μητέρα της ήταν αδερφή του Γναίου Δομντίου Αινοδάρβου, του πατέρα του Νέρωνα. Μεγάλο σόι αλλά και σόι έκφυλο. Η Μεσσαλίνα είχε πρόωρη ανάπτυξη και του κορμιού και του μυαλού και των ενστίκτων. Ακόμη άγουρο φρούτο, είχε σώμα καλοδεμένο, πρόσωπο ωραιότατο, μάτια μεγάλα προικτικά και άφθονα μαύρα μαλλιά. Ήταν δεκαπέντε χρονία νεώτερη από τη λαμπρό ξαδερφάκι της, τόν Νέρωνα. Και δεν είχε μέσα της κανένα δισταγμό για τίποτε και κανένα χαλινό στις όρεξεις της.

Μόλις έγινε δεκάξη χρονών, την παντρεύτηκε ο «πρίγκιπας» Κλαύδιος, πρσγόνος του Αυγούστου — τόσο ήλιος, που ο μέγας του πατρίδος ντεπτότανε να τον παρουσιάξ στον κόσμο για μέλος της οικογενείας του. Η διαβολική μέση και εξεσκλισμένη μικρούλα έγινε σύζυγος ενός γεροπαρλυμένου θάλακα. Ό,τι δηλαδή της χρειαζόταν. Γιατί, όπως λέει ο ποιητής του καιρού εκείνου, ο σατιρικός Ίουβενάλιος, η Μεσσαλίνα μπορεί να κουραζότανε από τον έρωτα, αλλά δεν έχόρτανε ποτέ. Με τη φλόγα της, με την ασυνειδησία της και με τον κυνισμό της, διέφθειρε όλη την αλή κι' είχε μεταβάλει σε παιγνιδάκι τον κωμικό της τον άντρα.

Η Μεσσαλίνα αγαπούσε πολύ και με πάθος. Άλλα πολύ γρήγορα άλλαξε τους έλους της. Όχι τους άλλαξε. Τους σκότωσε! Αυτό ήταν το πιο σίγουρο μέσο για να μη φλυαρήσουν αργότερα. Και δεν σκότωνε μονάχα τους πρώην φίλους της, παρά και τους εφάστοτε έχθρους της—και με ξεχωριστή προτίμησι τούς πλουσιώτερους άντρες της Ρώμης, για να τους δημιουργή την περιουσία. Αυτή έγραφε τα διατάγματα των θανατικών εκτελέσεων και ο έγερο—γκαγκά, ο Κλαύδιος, υπέγραφε, χωρίς να διαβάει! Έβλεπε φυσικά τα αίτια της γυναίκας του, αλλά ήταν τόσο ήλιος, ώστε δεν πίστευε τα μάτια του, και τόσο έρωτευμένος μαζί της, ώστε να κάνει το στραβό!

Αυτή σκότωσε την Ίουλιαν Λιβίλλα, την έδελή του πρώην αυτοκράτορα Καλιγού-

λα — και έφερε για ποιά εγκλημα; Γιατί ήτανε πάρα πολύ ωραία και την ζήλευε! Αυτή σκότωσε τον έρωμένο της Πολύβιο, γραμματικό του άντρας της, καθώς και τον ωραίο έφηβο Μαντιάνο και τον έπαρχο της Γαλατίας Σαβίνο, γιατί τούς είχε βαρεθεί. Για... άλλους λόγους σκότωσε τον άνεψιό του άντρας της, τον Βιουίκιο και τον άντρα της αδελφής της, τον Σιλάνο, γιατί άρνηθήκανε να τιμήσουν τα θέλητρά της...

Ο Ίουβενάλιος ένοιωσε τη νύχτα πως ο σύζυγός της άποκοιμήθηκε βαθεία, σηκώνότανε από το κρεβάτι, φορούσε μία κουκούλα για να κρύβει το πρόσωπό της και το έσκαζε από το παλάτι μαζί με μία σκλάβια της. Που πήγαινε; Άδύνατο να το πούμε. Άλλ' ήτι είναι αδύνατο να το πούμε σήμερα, ήτανε πολύ δυνατό να το κάνουν τότε οι άποκρατίσσει Ρωμαίεις.

Τη Μεσσαλίνα τήνε σκότωσε όχι η ασχρότητα της (ο Κλαύδιος δεν έδινε μεγάλη σημασία στα τέτοια), αλλά η εγκληματικότητα της. Την σκότωσε η Άγριππίνα, η μάνα του Νέρωνα, γιατί μετά το θόνο της αδελφής της φοβήθηκε μήπως η Μεσσαλίνα σκότωση και το γιοί της. Την σκότωσαν οι εμψυχοί του Κλαυδίου Νάρκισσος και Γάλλας, άπελευθεροί, γιατί μετά το θόνο ταί συναδέλφου των Πολυδίου, φοβήθηκαν πως θα έρχότανε και η σειρά τους. Και την σκότωσαν με μία σκευωρία τόσο καταβρόχια, αλλά και τόσο κωμική, που δεν ξέρει κανείς αν πρέπει να κλάψη ή να γελάση.

Ο τελευταίος έρωμένος της Μεσσαλίνας ήτανε ο Γάιος Σίλιος, ένας ωραιότατος νέος, από άριστοκρατική οικογένεια και έπρόκειτο σε λίγο να καταλάβει το ανάκτορο αξίωμα του υπάτου. Ο Κλαύδιος έδλεπε τα πολλά σούρτα—φάρτα του νεαρού στα διαμερίσματα της Αύγουστας του, μα δεν έδραζε κακό στ' νού του. Φίλια ήτανε! Όμως φοβότανε την πολλή οικειότητα του Σιλίου με τη γυναίκα του—όχι τόσο για την τιμή του, όσο για τη ζωή του. Γιατί, παρ' όλη τη βλακεία του, καταλάβαινε ότι ένας φίλος της γυναίκας του δεν μπορούσε να είναι και φίλος δικός του.

Αυτό τον καιρό κυκλοφορούσε μία προφητεία στη Ρώμη, πως μέσα στο χρόνο θα πεθάνει ο άντρας της Μεσσαλίνας. Αν αυτή την προφητεία δεν την είχανε διασπείρει η Άγριππίνα, ο Νάρκισσος και ο Πάλλας, όμως την εκμεταλλεύθηκαν. Είδοποιήσανε τον Κλαύδιο. Ο Κλαύδιος ήτανε

Η «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΤΣΑΓΙΟΥ»

Σε ένα από τα μεγάλα ξενοδοχεία της Νέας Υόρκης έγινε τελευταία διαγωνισμός για την ανάδειξη της... «Βασίλισσας του Τσαγιού». Νικήτρια ανέδειχθη η χαριτωμένη κοπέλλα που εικονίζεται στη φωτογραφία, και που εφευρίσθη μέσα από μία... τσαγιέρα.

πολύ φοβισιάρης, κι' όπως έλοι σχεδόν οι Ρωμαίοι, δεισιδαίμων. Τούμαζε λοιπόν με την προφητεία. Άπάνω σ' αυτή την τρομάρα του γέρου αυτοκράτορα, θεμελίωσε τη συνωμοσία της τριάδας! Τον συμβούλευσαν, λοιπόν, πως ο καλύτερος τρόπος να μην πεθάνη άπάνω στο χρόνο, είναι να πάψη νάναι για ένα χρόνο «σύζυγος της Μεσσαλίνας».

—Να την παντρεύσει; Είκοσι κ' α μ' Έναν άλλον. Αυτός ο άλλος θα πεθάνει σύντομα και τότε ξαναπαντρεύεσαι τη... χήρα.

Ο Κλαύδιος έβριζε καλή την ιδέα, αλλά άνεπαρμυστη. Η Μεσσαλίνα δεν θα δεχότανε να τον χωρίσει.

—Μα η Μεσσαλίνα δεν θα το μάθη. Θα υπογράψω το συμβόλαιο του γάμου της με τον Σίλιο και το πράγμα θα μείνει μυστικό άναμεταξύ μας. Μονάχα εμείς και ο θεός θα ξέρουμε την αλήθεια.

Ο Κλαύδιος ένθουσιάζτηκε. Κι υπογράψε το συμβόλαιο. Κι έτρεβε και την κοιλιά του από ευχαρίστησι, που θα πεθάνη στη θέση του ένας άλλος, και υαλίστα άνθρωπος άντιπαθητικός!

Έτσι, η Αύγουστα Μεσσαλίνα κι' ο γόητας Σίλιος εξακολουθούσαν ν' άπατούν τον αυτοκράτορα «νομίμως» χωρίς να το ξέρουνε. Δεν έξερανε δηλ. πως ήσαν άντρο-γοι και πως η σχέση τους δεν ήτανε άπιστία παρά εξάσκηση «τών έκ του γάμου άπορροώντων δικαιωμάτων τους»!

Άλλ' ο σκοπός των συνωμοτών δεν ήτανε να σώσουνε τάχα τη ζωή του Κλαυδίου παρ' να εξοντώσουν τη Μεσσαλίνα. Και ίδου πως προγραμματίσανε αυτό τον σκοπό:

Ο Κλαύδιος, μετά την υπογραφή του συμβολαίου, νομικώς έγέννησε, πήγε να περάση λίγους μήνες στην Ώστια, το επίγειο της Ρώμης. Πήρε μαζί του και δυο γυναίκες για να τον διασκεδάσουν. Άλλά μόλις έφυγε ο ραμολός ο Κλαύδιος, πήγε ο Νάρκισσος κι' έδειξε στη Μεσσαλίνα το συμβόλαιο του γάμου της με τον Σίλιο. Και της έξηγησε τάχα από φιλικό ένδιαφέρον, πως ο Κλαύδιος την παρεχώρησε σ' έναν άντρα νεώτερό του και του γούστατι της, από υπερβολική καλωσύνη κι' αγάπη. Και της υπέδειξε με τρόπο, πως απ' αυτή την εξαστάτη ν' αντικαταστήσει ο Σίλιος τον άντρα της και στο θρόνο, όπως το άντικατέστησε και στη συζυγική κλίση.

Η Μεσσαλίνα χάρηκε μέν, που είχε δικό της πλέον τον αγαπημένο της Σίλιο, αλλά και θυμωσε για την προσβολή που της έκανε ο άντρας της. Και με την εγκληματική της άποφασιστικότητα έδραε μπροστά το σχέδιο της εκδίκης. Παντρεύτηκε δημόσια τον Σίλιο. Έκανε δηλαδή πατάγωδη γάμο, όπου κάλεσε τη μηση Ρώμη, λαός, στρατός και συγκλητός γλέντησαν στο νύμ. Αυτό ήτανε το πρώτο μέρος του προγράμματός. Κατόπι είχε σκοπό να κηρύξη τον Κλαύδιο έκπτωτο και ν' ανέβασε στο θρόνο το γιοί της, τον Γερμανικό — δηλ. να βασιλέψη αυτή με τον Σίλιο.

Ο Κλαύδιος, όμα άκουσε το μαντάτο των γάμων της γυναίκας του, τα έχασε. Ένοιωσε να του φεύγη η αυτοκρατορία από τα χέρια. Και τότε άπάνω στην τρομάρα του παρουσιάστηκε ο ίδιος ο σατανικός Νάρκισσος και του λέγει:

—Κάνε γρήγορα! Αν δεν ένεργήσης άμέσως, έχασες τα πάντα. Δώσε μου έμένα για 24 ώρες την αρχηγία των πραιτωριανών και θα πνίξω την επανάστασι μέσα στ' αυγό της.

Και πραγματικά, ο Νάρκισσος με τον Πάλλανα και την Άγριππίνα σκότωσαν τον Σίλιο (κι' έτσι πραγματοποιήθηκε η προφητεία εις βάρος του και σώθηκε... ο Κλαύδιος) κι' ύστερα σκότωσαν και την Μεσσαλίνα, πριν την συγχώρηση ο ήλιος ο άντρας της και τούς ξεπαστρέψω κατοπιν έλους! Άλλα είπανε στον Κλαύδιο πως αυτοκτόνησε. Κι' ο ήλιος το πίστεψε.

Οι αυτά μοιάζουν με τραγική φάρσα. Κι' όμως είναι ιστορία. Ιστορία όχι όλων άτόμων, αλλά όλης της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας.

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΣΥΝΟΛΟ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

ΥΛΙΚΑ: 300 δρ.μ. τρίκλωνο μαλλί άσπρο: 20 γραμμ. ή 5 δρ.μ. κόκκινο και 20 γραμμ. ή 5 δρ.μ. μπλέ: δελόνες Νο 2 και 2½: 5 καλτσοδελόνες Νο 2½.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη.
ΣΤΑΥΡΩΤΗ ΠΛΕΞΙ: 1η δελόνα = 1π καλή, 2π σταυρωτά δηλ. θα πλέξετε τον δεύτερο πόντο χωρίς να τον βγάλετε από τη δελόνα και κατόπιν θα πλέξετε τον πρώτο και θα τους βγάλετε και τους δύο από την αριστερή δελόνα. 2η καλή, 2π σταυρωτά και ούτω καθ' εξής. 2η δελόνα όλοι οι πόντοι ανάποδοι. 3η δελόνα: 1π καλή, 2π καλή, 2π σταυρωτά και συνεχίσετε από τους 2π καλή: 4η δελόνα όλοι οι πόντοι ανάποδοι. Θα επαναλαμβάνετε σε όλο το πλέξιμο αυτές τις 4 δελόνες.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ ΤΟΥ ΜΑΓΙΟ

Θ' αρχίσετε από το καβάλο. Βάλετε 40π στις δελόνες Νο 2½. Αρχίσετε με τη 2η.

σταυρωτή πλέξι. Πλέξετε 2 εκατ. ίσια. Κατόπιν θα προσθέσετε και από τις δύο μεριές κάθε δεύτερη δελόνα 1π (14 φορές), 2π (6 φορές) και 10π σε μία φορά (σύνολον πόντων 112). Συνεχίστε το πλέξιμό σας κλείνοντας κάθε 2 εκατ. 1π από κάθε μεριά έως ότου μείνουν στην δελόνα σας 96π. Συνεχίστε ίσια. Σε μαγικό μάκρος της πλαϊνής ραφής 22 εκατ. πλέξετε λάστιχο 1+1π με τις δελόνες Νο 2. Θα πλέξετε 3 εκατ. Κατόπιν με τις δελόνες Νο 2½ θα συνεχίσετε την σταυρωτή πλέξι. Κάθε 4 δελόνες θα βάξετε 1π από κάθε μεριά έως ότου έχετε 116π στην δελόνα σας. Αμέσως μετά θ' αρχίσετε να κλείνετε από κάθε μεριά 7π (5 φορές). Αφού τελειώσετε όλα τα κλεισίματα, στην επόμενη δελόνα θα σηκώσετε στο ίδιο μέρος που κλείσατε τους 35π 30π σε κάθε μεριά σε μία φορά (σύνολον πόντων 106). Συνεχίστε την σταυρωτή πλέξι. Πλέξετε 8 δελόνες και αρχίστε να κόβετε για τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα 2π από κάθε με-

ριά (4 φορές). Κατόπιν χωρίστε τους πόντους στην μέση και περάστε τους σε μία παραμάνα τους μισούς της μίας μεριάς και αφήστε τους να περιμένουν. Συνεχίστε την σταυρωτή πλέξι με τους άλλους μισούς κατά τον εξής τρόπο: Θα κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα 1π από κάθε μεριά έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι. Πλέξετε και την άλλη μεριά με τους πόντους που έχετε και περιμένουν άκρως την ίδια.

ΠΙΣΩ ΤΟΥ ΜΑΓΙΟ

Βάλετε 40π στις δελόνες Νο 2½. Θ' αρχίσετε και πάλι από το καβάλο με την σταυρωτή πλέξι. Πλέξετε 2 εκατ. ίσια. Κατόπιν θ' αρχίσετε να βάξετε 1π από κάθε μεριά, κάθε δεύτερη δελόνα (20 φορές). Συνεχίστε να βάξετε και από τις δύο μεριές από 2π έως ότου έχετε σύνολον πόντων 112. Κατόπιν θα συνεχίσετε κατά τον ίδιο τρόπο όπως για το μπροστινό. Μετά το λάστιχο της μέσης θα πλέ-

ξετε 8 εκατ. με την σταυρωτή πλέξι και θα σηκώσετε 1π αμέσως μετά. Ταυτόχρονα με τ' ανοίγματα στις δύο μεριές, θα κλείνετε στο μέσον του ντεκολτέ κατά τον ίδιο τρόπο: Θα παίρνετε 1π από το πλεκτό των δύο μεσάίων πόντων, θα πλέκετε τους δύο μεσάιους μαζί και κατόπιν θα γυρίσετε τον απλεκτο πόντο επάνω στον πόντο που πλέξατε τους δύο πόντους μαζί. Φτιάξτε δύο κορδόνια με άσπρο μαλλί και ράψτε τα στις μύτες του σουτιέν, κατόπιν κάνετε δύο θηλίες μ' άσπρο μαλλί φεσόνι σε απόστασι δύο εκατ. από την πλαϊνή ραφή στο πίσω μέρος (ντεκολτέ πλάτης) για να περνούν τα κορδόνια.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε το πλεκτό σας με βρεγμένο πανί ελαφρά. Κατόπιν ράψτε τις πλαϊνές ραφές και το καβάλο. Με τις 4 καλτσοδελόνες σηκώσετε με άσπρο μαλλί γύρω - γύρω στο κάθε παντζάκι 1π σε κάθε πόντο. Πλέξετε στρογγυλά λάστιχο 1+1π, 2 εκατ. Κατόπιν κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Με τις ίδιες δελόνες θα σηκώσετε γύρω - γύρω στο ντεκολτέ του μαγιό με άσπρο μαλλί, σε κάθε πόντο 1π. Την φάσα θα την πλέξετε δύο γύρους με άσπρο μαλλί, δύο γύρους με κόκκινο, δύο γύρους με μπλέ, δύο με άσπρο, δύο με κόκκινο και δύο με μπλέ (σύνολον 12 δελόνες). Αυτήν την φάσα θα την πλέξετε με την σταυρωτή πλέξι με μόνη διαφορά ότι τον δεύτερο γύρο θα τον πλέκετε, όλους τους πόντους καλή. Ταυτόχρονα και κάθε φορά που θ' αλλάζετε χρώμα μαλλιού, θα κάνετε στις δύο μύτες του σουτιέν ανοίγματα κατά τον εξής τρόπο: Θα σηκώνετε 1π από το

μεσαίου, θα πλέκετε 2 φορές τον μεσαίο και θα σηκώσετε 1π αμέσως μετά. Ταυτόχρονα με τ' ανοίγματα στις δύο μύτες, θα κλείνετε στο μέσον του ντεκολτέ κατά τον ίδιο τρόπο: Θα παίρνετε 1π από το πλεκτό των δύο μεσάίων πόντων, θα πλέκετε τους δύο μεσάιους μαζί και κατόπιν θα γυρίσετε τον απλεκτο πόντο επάνω στον πόντο που πλέξατε τους δύο πόντους μαζί. Φτιάξτε δύο κορδόνια με άσπρο μαλλί και ράψτε τα στις μύτες του σουτιέν, κατόπιν κάνετε δύο θηλίες μ' άσπρο μαλλί φεσόνι σε απόστασι δύο εκατ. από την πλαϊνή ραφή στο πίσω μέρος (ντεκολτέ πλάτης) για να περνούν τα κορδόνια.

ΦΟΥΣΤΑ

Θ' αρχίσετε από το επάνω μέρος. Βάλετε 202π στις δελόνες Νο 2½. Πλέξετε 3 εκατ. ζέρσευ. Κατόπιν πλέξετε μία δελόνα ανάποδα στην καλή μεριά του πλεκτού σας και ξαναπλέξετε 3 εκατ. ζέρσευ. Θα συνεχίσετε το πλέξιμο κατά τον εξής τρόπο: Τους 6 πρώτους και 6 τελευταίους πόντους θα τους πλέκετε με λάστιχο 1+1π. Κατόπιν θα συνεχίσετε με την σταυρωτή πλέξι, πλέκοντας 22π, 2π ανάποδη, 22 σταυρωτή π. έξι, 2π ανάποδη και ούτω καθ' εξής: Στους 8π της σταυρωτής πλέξεως μετά και πριν από τους 6π με το λάστιχο, θα δημιουργήσετε την μπορντούρα όπως την πλέξατε γύρω-γύρω στο ντεκολτέ αλλά με τις δύο δελόνες αυτήν την φορά δηλ. θα αλλάζετε τα χρώ-

ματα κατά τον ίδιο τρόπο. Κατόπιν θ' αρχίσετε ακριβώς να βάξετε ανοίγματα κατά τον εξής τρόπο: Κάθε 6 δελόνες θα πλέκετε 2 φορές τον τελευταίο πόντο από την σταυρωτή πλέξι και τον αμέσως μετά τους 2π ανάποδη. Θα συνεχίσετε κατ' αυτόν τον τρόπο έως ότου έχετε 27 εκατ. μάκρος με την σταυρωτή πλέξι.

Πρέπει να προσέξετε ώστε τα 27 εκατ. να είναι στην μπορντούρα στο σημείο που αλλάζετε το χρώμα του μαλλιού με το μπλέ, για να συνεχίσετε πλέκοντας όλους τους πόντους με μπλέ μαλλί. Σ' αυτό το σημείο θα σχηματίσετε την κάτω μπορντούρα κατά τον ίδιο τρόπο που πλέκατε την πλαϊνή. Αφού τελειώσετε την μπορντούρα βάλετε άσπρο μαλλί και πλέξετε κατά τον εξής τρόπο: 1π καλή, 1π ανάποδη. Από την ανάποδη θα πλέξετε όλους τους πόντους όπως τους βρίσκετε δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Στην τρίτη δελόνα θα πλέξετε το αντίθετο της προηγούμενης δηλ. εκεί που έχετε πλέξει καλή θα πλέξετε ανάποδη, και στην ανάποδη καλή. Θα συνεχίσετε κατ' αυτόν τον τρόπον έως ότου πλέξετε 4 εκατ. Κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε.

Γυρίστε στο επάνω μέρος της φούστας το στρίψωμα και ράψτε το στην ανάποδη μεριά. Κάνετε ένα κορδόνι όπως και για το μαγιό και περάστε το στο στρίψωμα.

ΜΙΚΡΑ, ΑΛΛΑ ΧΡΗΣΙΜΑ

ΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ

Για να καθαρίσετε αντικείμενα από καουτσούκ πλύνετε τα με σαπουνάδα φτιαγμένη με σαπούνι Μασσαλίας, ποτέ όμως με πράσινο ή μαύρο σαπούνι.

ΟΙ ΒΟΥΡΤΣΕΣ

Οι βούρτσες πρέπει να καθαρίζονται τακτικά, για να μπορούν να σας εξυπηρετούν καλά.

Βυθίζετε τις τρίχες τους μέσα σε αμμωνιούχο νερό (μία κουταλιά της σούπας σε 150 δρ. νερό). Αφήστε έπειτα τις βούρτσες να μουσκεύουν επί πολλές ώρες μέσα σε ξυδόνερο ή μέσα σε διάλυσι σόδας, για να σφίξουν και να μη μείνουν χαλαρές οι τρίχες τους.

Οι βούρτσες ναύλων πλένονται μέσα σε χλιαρή σαπουνάδα και στεγνώνουν μ' ένα κουρέλι.

Οι βούρτσες από εκάιγ τρίβονται πάνω σ' ένα άσπρο πανί, δουτηγμένο σε οινόπνευμα.

ΚΕΡΩΜΕΝΟ ΠΑΤΩΜΑ (ΠΑΡΚΕ)

Καθαρίζεται με τον εξής τρόπο: Περάσετε όλο το πάτωμα με ένα μαλακό, θαμβοκερό ή μεταξωτό κουρέλι βουτηγμένο σε μία διάλυσι από ένα μέρος οινόπνευμα.

Όταν το ξύλο είναι βερνικωμένο με βερνίκι διαλυμένο σε οινόπνευμα τότε μπορείτε να το περάσετε και με πετρέλαιο.

Τρίβετε το πάτωμα μαλακά, με κυκλική κίνηση και με πολύ απαλό κουρέλι, που να μη σχηματίζει χαρακίς.

Το λακκ ξύλο καθαρίζεται με χλιαρή σαπουνάδα. Αφού το σαπουνίσετε, ξεπλύνετε το με χλιαρό νερό και στεγνώστε το.

Το θαμμένο ξύλο καθαρίζεται ως εξής: Βράστε μέσα σε νερό ένα σασκουλάκι γεμάτο άχαρα. Καθαρίστε μ' αυτό το νερό, χωρίς τρίψιμο, το θαμμένο ξύλο, ξεπλύνετε με χλιαρό νερό και σκουπίστε με μαλακό κουρέλι.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ — ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Στο μεγάλο της ξενοκτο σπίτι, έξω από την Πάλαμ, την πρωτεύουσα της Μαγιόρκας, η δούσα Σολεντά, νέα και ωραία χήρα ενός Ισπανού αρχοντα, ζή με την δεκαεφτάχρονη κόρη της Μερσεντές φτωχά και περιωρισμένα.

Την παραμονή της 9ης επέτειου του θανάτου του συζύγου της, η Σολεντά μαζί με την κόρη της πήγαινε στην Πάλαμ, για να κάνει δέηση στον τάφο του. Καθώς έτρεχε αφηρημένη στο δρόμο, το αυτοκίνητο ενός νέου Γάλλου λίγο έλειψε να την παρσώσει. Γι' αυτό τον Γάλλο, όπως της λέει αργότερα η κόρη της, όλη η Πάλαμ μιλά. Είναι ωραίος και πλούσιος και έχει αγοράσει τον Κόκκινο Πύργο σε μια τοποθεσία όμορφη και μακρινή, που τον επίπλωσε με πολυτέλεια παλιά έπιπλα, Μαγιόρκινά.

Για να δει και τα παλιά έπιπλα του ακατοίκητου αρχοντικού της Σολεντά, στην Πάλαμ, ο Ζάν Φρανσουά φοντανέκ έρχεται το βράδυ εκείνο, που η Σολεντά και η Μερσεντές είχαν φτάσει από την εξοχή. Μα η ωραία χήρα δεν τον δέχεται, του παραγγέλλει όμως με το γέρο υπηρέτη της πως μπορεί να την επισκεφθεί στο ξενοκτο τους σπίτι, όπου βρίσκονταν και εκεί έπιπλα, καμωμένα πριν από αιώνες.

Ο Ζάν Φρανσουά έπωφελήθηκε από την πρόσκληση και πήγε ένα απόγευμα να τις επισκεφθεί. Μέσα στη μοναξιά και στην πληγή των δυο νέων γυναικών, η έπισκεψις αυτή φέρνει μια βαθειά αναταραχή στις ψυχές τους. Για τη Μερσεντές είναι ο πρώτος άντρας που έρχεται στο σπίτι τους, ο κοσμοκός και πολυταξιδεμένος αυτός νέος. Μα και η Σολεντά ως τώρα δεν έχει γνωρίσει τον έρωτα. Και δέχεται την ευγενική πρόσκλησή του, να πάει στον Κόκκινο Πύργο. Έκει, καθισμένη στην βεράντα, πάνω από τη θάλασσα που βράζει, σκούρα μπλέ, έπειτα από το ήλιοδασιέμα, ακούει τα λόγια του Ζάν Φρανσουά που χτυπούν γλυκά και όνειρεμένα στην καρδιά της.

409

—Δεν ξέρω. Έκείνο που μ' άρεσει, εκείνο που αγαπώ, προτιμώ να το κρατήσω πάντα... τραυλίζει η Σολεντά.

—Σε νιορίτα, τι περιέργο πράγμα και τι μεγάλο πλεονέκτημα είναι οι είμαστε ο ένας για τον άλλον, οτι είμαστε αυτή τη στιγμή: ξένοι. Αν ήμουν Ισπανός ήν αν είσαστε Γαλλίδα σε κάποιο σαλόνι του Παρισίου ή της Μαδρίτης, γιατί θα μιλούσαμε; Για βιβλία, για μόδες, για θέατρο, για το τελευταίο κοσμικό σκάνδαλο ή για πολιτική. Ένώ μη έχοντας κοινά ούτε γνωριμίες ούτε συνήθειες, τι άλλες πηγές έχουμε για να διατηρήσουμε την κου-

—Και τώρα σκέπτεσθε κάτι που σας κάνει κακό, μουρμούρισε ο Ζάν Φρανσουά.

Περπατούσαν σιωπηλοί πλάι-πλάι κάτω από νεοφυτεμένες τριανταφυλλίες που τα λεπτά τρυφερά κλωνάρια τους —κα-

τεστραμμένα κιόλας από τον άνερα της θάλασσας — ανέβαιναν πάνω σε σιδερένια τόξα.

—Μη μου πητε όχι, μη μου πητε πως είμαι αδιάκριτος. Δε βρίσκετε πως το θαυμασιώτερο πράγμα του κόσμου για μια γυναίκα είναι να καταλαβαίνουν, κι' ακόμα πιο πολύ... να μαντεύουν τις σκέψεις της;

Τα λόγια αυτά, τα τόσο τρυφερά έφεραν στην καρδιά της μια γλυκειά ταραχή.

—Κυττάξτε λοιπόν, αυτό έδω! "Ανοιξε μονάχα για σας, φώναξε έξαφνα, κόβοντας ένα μικρό κίτρινο τριανταφυλλάκι. Θάνατι το μοναδικό έφετος, πρόσθεσε γελώντας. Δεν έχω τύχη με τον κήπο μου. Φανταστήτε πως την περασμένη εβδομάδα...

Και άρχισε να της μιλά για δέντρα, για λουλούδια, για χώματα, για σπόρους. Άλλα ξαναπήρε το όνειρεμένο ύφος του, μόλις ανέδιναν στην ταράτσα. Ήταν χτισμένη πάνω στο βράχο που προχωρούσε μέσα στη θάλασσα, σαν την πλώρη ενός πλοίου.

Δεξιά το μικρό λιμανάκι έσφιγγε τα άσπρα του σπίτια. Ένας φωτοστέφανος, που η χρυσή του ακτινοβολία έφτανε ως τα μέσα του ούρανου, περιέκλεινε τα άνισα βουνά που είχαν το χρώμα της διολέτας. Μπροστά τους όμως και άριστερά, ο ούρανος και η θάλασσα, μπλέ με μια άσημενη λουρίδα στην άκρη, σκοτεινιάζαν μακρύτερα και άπαλοι, γυαλιστεροί, διασπικτοί και έννοθυ, έφευγαν μαζί προς τον ορίζοντα, όπου άρχιζε κιόλας η νύχτα.

—Καθήστε, παρακάλεσε ο Ζάν Φρανσουά έπειτα από λίγες στιγμές που στάθηκαν εκεί άφωνοι και ακίνητοι. "Οχι; Έχετε δικίο, θάπρεπε κανείς να γονατίσει! Και σας εύχριστώ που ξέρατε να κυττάξετε, χωρίς να πητε λέξι. Τι άνοησιες ακούει κανείς μερικές φορές: «Α, τι όμορφα, Α, τι ωραία θέα!». Ο,τι βλέπουμε τώρα εδώ ξεπερνά τα λόγια, δε νομίζετε;

—Εβείξε πως ήταν σύμφωνη με μια κίνηση του κεφαλιού. Ποτέ ως τότε δεν την είχε περνοίσει, δεν την είχε ταράξει η όμορφιά της θάλασσας και του νησιού τους. "Ηθελε να ευχαριστήσει... ποιόν; Το Θεό άσφαλώς και συγχρόνως να τον παρακαλέσει. Δεν ήξερε πια γιατί. Ο όμος της δεν είχε δύναμι ν' απομακρυνθεί από τον άλλο όμο, που ακουμπούσε λιγάκι, που στήριζόταν πάνω του όλο και περισσότερο. Μολαταύτα βρήκε τη δύναμι ν' απομακρυνθεί, όταν ο Ζάν Φρανσουά μουρμούρισε:

—Τι θαυμαστή νύχτα ετοιμάζεται!.. "Αν ήταν δυνατό να την περσάσετε εδώ!.. Μα, τί φαντάζεστε; είπε ζωηρά, αλλάζοντας τόνο. Ποιά προσβολή βλέπετε σ' αυτό;

Και με το ύφος ανθρώπου που όνειρευόταν, συνέχισε:

—Να μέινετε εδώ, ως την αύγη, χωρίς να μιλάτε, με τα μάτια γεμάτα από αυτά τα ρόδα, απ' αυτό το μπλέ, όπως στον πίνακα του Μπελτράν υ Μασές. Τον ξέρετε; Ο άνδρας και η γυναίκα πλάι—πλάι με το κεφάλι άνεστραμμένο, με μιά έξαρσι που ξεπερνά τις αισθήσεις, την ψυχή, την ανθρώπινη

δύναμι... "Η ώραίότερη έρωτική νύχτα, που είναι δυνατή μονάχα με μιά γυναίκα, μιά γυναίκα...

«Άλλοίμονο! Πόσες άρα να νά περσάν από δω!», συλλογίστηκε η Σολεντά. Και έβλεπε, ενώ εκείνος κύτταζε τη θάλασσα, είδε στο πρόσωπό του κάτι το τόσο ώριμο, το τόσο σφές, που ήταν έτοιμο να γίνη πόνος, που δε μπορούσε παρά να τον πολύ ελκρινέει. Ποιά σκέψις άρα γε νάταν; Ποιά επιθυμία; Τι όνειρο; Ήταν άρα γε η παρουσία της που έδινε την έκφρασι εκείνη στο πρόσωπο του νέου;

Κι' ένα χαμόγελο άνθισε στα χείλια της...

Το πρόσωπό του άλλαξε έκφρασι ακόμα μιά φορά. "Ησυχος της έδειξε τα δονα, τα μικρά έκκλησάκια που γυάλιζαν ακόμα σε κάποιες κορυφές. Της έδειξε το ξενοδοχείο στην άκρη του λιμανιού, που έλαιπε από τον άσπρο ασβέστη.

—Όταν το πρώτο άστέρι έφάνηκε στον ούρανό, άρχο άκρμη, τρεμουλιαστό, η Σολεντά σηκώθηκε με μιά φωνή:

—Θεέ μου! Πόσο άργησα!

Ο Ζάν Φρανσουά δεν είπε ούτε μια λέξι να την κρατήσει. Όταν όμως, κατέβαιναν τη σκάλα για να βγούν στον κήπο, τα σταμάτησε δάχνοντά την παλάμη του στον καρπό του χεριού της.

—Σε νιορίτα! Την άλλη εβδομάδα πρέπει να πάτε στο μοναστήρι του Λούις.

—Στο μοναστήρι του Λούις; Σαστισμένη, με το στόμα άσάνοιχο, τον κύτταξε νομίζοντας πως είχε τρελλαθεί. Είδε όμως μιά έκφρασι σοβαρή, σαν λυπημένη, που ζωγραφίστηκε δυο-τρεις φορές πάνω στο εμμέταβλητο πρόσωπό του.

—Αυτό δεν θα εξαφίση κανένα στο σπίτι σας. Μου είπατε πως έχετε πάει δυο φορές να προσκυνήσετε στην Παναγία. Μου είπατε ακόμα πως δεν ξέρετε τις άγιες τοποθεσίες αυτού του μέρους. Κάμετέ μου την ευχαρίστησι, άφήστε με να σας τις δείξω! Θα είμαι τόσο ευτυχισμένος! "Ακούστε — έφανη του πίεζε τώρα, φωνίζοντά να προστάξει. — Ένα πρωί πάτε στο μοναστήρι, άφινετε εκεί τ' άμαξι σας ή μάλλον στέλνετε πίσω. Έρχεται κανείς σας παίρνει την άλλη μέρα. Όλα εκεί είναι πολύ καθαρά και δε θα σας ζητήσουν τ' όνομα σας. Δεν πρόκειται όμως να αυτό. Όταν λοιπόν, τ' άμαξι σας φύγη, θα πάρετε το δρόμο του Κόρυ Μπλάου. Σε δεκά λεπτά θα στρίψετε άριστερά. Μην φοβάστε τίποτα. Το μόνο που έχετε να συναντήσετε είναι κάποιο ήσυχο γαϊδούρι ή μερικές άγρια κατσίκια. Θα περσάτε ένα μικρό παλιό γεφυράκι που από το χείμαρρο και θα περσάτε ακόμα. Έκει οι άγριοι είναι πιο πολλοί, άμαξοί όμως θα δήτε, κάτω από τα πεύκα, ένα ξέφωτο στρωμένο πευκη και δροσερή πρασινάδα. Έκει θα με βρήτε... με μερικές τράφιμα. Θα προγευματίσετε στην πρασινάδα. Βλέπετε, σας ζητώ να έρθω να σας πω από το σπίτι σας ή να συναντηθούμε στην πλατεία

—Όχι... Δε θα γράψετε... Μα νοιώθετε γι' αυτή την ελεύθερη μέρα την ίδια επιθυμία, που νοιώθω κι' εγώ, είπε με χαμηλή φωνή και τολμηρό βλέμμα. "Ακούστε, άς όρισουμε από τώρα την ήμερα. Την άλλη εβδομάδα. Την Τρίτη, σε όχτω μέρες. Όπως και νάχη το πράγμα, εγώ θα πάω να προγευματίσω στο ξέφωτο του Κόρυ Μπλάου. Δεν θα είναι η πρώτη φορά. "Αν θα έρθετε, θα είμαι πολύ ευτυχής. "Αν όχι... "Οπωσδήποτε όμως, είναι άνώφελο να με είδοποιήσετε. Μπορεί να το άποφασίσετε την τελευταία στιγμή.

Τη συνόδευσε ως το αυτοκίνητο και υποκλίθηκε με σεβασμό μπροστά της.

—Χαίρετε, κυρία, είπε απλά.

—Το φαγητό δε θ' άξίζη τίποτα. "Η έσκουντέλα — ένα είδος βραστό της Καταλανίας — είναι έτοιμη μιά ώρα τώρα και οι γεμιστές πιπεριές κάρβουνα! "Η Μερσεντές πεθαίνει από την πείνα κι' εγώ από την άνησυχία. Τέλος πάντων, κόρη μου, δεν έπαθε τίποτα κακό!

—Κακό; Και τι κακό ήθελες να πάθω; ρώτησε ζωηρά η Σολεντά.

—Παναγία, Παρθένα! Με το αυτοκίνητο!

—Ο Τονέ οδηγεί ώραία. Πάρε το κατέλλο και την τσάντα μου και άς πάμε άμέσως στο τραπέζι.

—Βγάλε πρώτα το ώραίο σου φόρεμα, δε θ' άργήσης. Δες πόσο η κάμαρά σου είναι δροσερή. Την άφησα να γεμίσει από τη νύχτα. "Α! Γιατί είσαι έτσι χλωμή και τα μάτια σου κουρασμένα; Τόσο δρόμο για μιά επίσκεψι!... Διασκέδασες τουλάχιστον;

—Όχι... Μα δεν πήγα για να διασκεδάσω.

—Ήταν πολύς κόσμος;

—Όχι πολύς. Και κανένα κορίτσι, άκούος Μερσεντές;

—Είχαν φαγητό; Ποιά κυρία σας περιποιήθηκε; "Ω, αυτή χωρίς άλλο δε θα φοδόναν μήπως έκτεθι. Θάταν κάποια ά-

—Εγάρφα στη Λόλα Μονκάντα, άπήντησε η Μερσεντές χωρίς να σηκώσει τα μάτια της.

—Α, ύστερα;

—Τίποτα, είπε η μικρή.

—Ο μακρινός θόρυβος ενός μοτέρ έφθανε στ' αυτιά της Παστόρας που καθόταν το πνιγρό εκείνο μεσημέρι κάτω από τις φοινικίες ζητώντας λίγη δροσιά.

—Θα είναι τίποτα περιηγηται, σκέφθηκε το κορίτσι. Μπορεί να σταματήσουν και να ζητήσουν καμιά πληροφορία. Και οποιαδήποτε βοήθεια ζητούσε κάποιος από την Παστόρα, την έδινε πάντοτε με χαρά.

—Όταν το αυτοκίνητο φάνηκε και σταμάτησε, όταν η Παστόρα είδε ποιος έρχόταν, δεν κινήθηκε.

—Όλα! είπε ο Τονέ πηδώντας από το κάθισμά του και πλησιάζοντας όλο χαρά. Με περιμένεις;

—Η Παστόρα σήκωσε άργα τους ώμους.

—"Ω, μην παίρνεις αυτό το ύφος! Προχθές καθώς γυρίζα, φέρνοντας τη σε νιορίτα, σου είπα: Την Πέμπτη θα ξανάρθω.

—Αλήθεια; είπε αυτή ειρωνικά.

—Αλήθεια δέβαια. Και βλέπεις, είσαι εδώ!

—Αν θυμόμουνά, ο,τι μου είπατε, δε θαμουνά εδώ, είπε με ζωηρή φωνή η Παστόρα διασκεδάζοντας να βλέπει τον δυνατό νέο έτοιμο να θυμώσει.

—Καλά, είπε εκείνος σε λίγο, εγώ μιά φορά σε βρήκα και αυτό μου φάνει.

—Εδγαλε το κασκέτο του, σκούπισε το μέτωπό του με το δρώμικο χέρι του και είπε:

—Τι ζέστη! Δεν πιστεύω να με δεχθής εδώ έξω!

—Δεν θα σε δεχθώ πουθενά.

—Ελα — τα μεγάλα του μάτια γίνονταν κακά — άφησε τις άνοησιες. Πάμε να καθήσουμε μέσα στο σπίτι σου!

—Μαρία, φώναξε. Πάω ν' αγοράσω κάτι στο Σολέρ. Βρήκα ευκαιρία μ' ένα αυτοκίνητο. Μείνε με τη θεία μου ως πού να γυρίσω.

Και γρήγορα κάθισε δίπλα στον Τονέ. Αυτός ξεκίνησε γρήγορα ώσπου σε λίγα λεπτά έφθασαν στο δάσος. Τότε έκοψε ταχύτητα.

—Τι είναι; ρώτησε η Παστόρα πιάνοντας το πόμολο της πόρτας και έτοιμη να κατεβή.

—Τίποτα.

—Τρέχα, λοιπόν, γρήγορα, πιο γρήγορα!

—Εφτασαν στο Σολέρ χωρίς να πη τίποτ' άλλο. Όταν όμως είδε το ήσυχο σκούρο νερό, φώναξε:

—Αχ, η θάλασσα! Θάθελα να πέσω μέσα!

—Να πέσης; Να κάνης ένα μπάνιο, θέλεις να πής. Αυτό μάλιστα. Μπορούμε να το κάνουμε, είπε γελώντας. Θα μείνεις με το μεσοφόρι σου.

Το ύφος της Παστόρας έγινε πάλι σοβαρό. Κάθισαν στο τελευταίο καφενείο του μικρού λι-

—Εγάρφα στη Λόλα Μονκάντα, άπήντησε η Μερσεντές χωρίς να σηκώσει τα μάτια της.

—Α, ύστερα;

—Τίποτα, είπε η μικρή.

—Ο μακρινός θόρυβος ενός μοτέρ έφθανε στ' αυτιά της Παστόρας που καθόταν το πνιγρό εκείνο μεσημέρι κάτω από τις φοινικίες ζητώντας λίγη δροσιά.

—Θα είναι τίποτα περιηγηται, σκέφθηκε το κορίτσι. Μπορεί να σταματήσουν και να ζητήσουν καμιά πληροφορία. Και οποιαδήποτε βοήθεια ζητούσε κάποιος από την Παστόρα, την έδινε πάντοτε με χαρά.

—Όταν το αυτοκίνητο φάνηκε και σταμάτησε, όταν η Παστόρα είδε ποιος έρχόταν, δεν κινήθηκε.

—Όλα! είπε ο Τονέ πηδώντας από το κάθισμά του και πλησιάζοντας όλο χαρά. Με περιμένεις;

—Η Παστόρα σήκωσε άργα τους ώμους.

—"Ω, μην παίρνεις αυτό το ύφος! Προχθές καθώς γυρίζα, φέρνοντας τη σε νιορίτα, σου είπα: Την Πέμπτη θα ξανάρθω.

—Αλήθεια; είπε αυτή ειρωνικά.

—Αλήθεια δέβαια. Και βλέπεις, είσαι εδώ!

—Αν θυμόμουνά, ο,τι μου είπατε, δε θαμουνά εδώ, είπε με ζωηρή φωνή η Παστόρα διασκεδάζοντας να βλέπει τον δυνατό νέο έτοιμο να θυμώσει.

—Καλά, είπε εκείνος σε λίγο, εγώ μιά φορά σε βρήκα και αυτό μου φάνει.

—Εδγαλε το κασκέτο του, σκούπισε το μέτωπό του με το δρώμικο χέρι του και είπε:

—Τι ζέστη! Δεν πιστεύω να με δεχθής εδώ έξω!

—Δεν θα σε δεχθώ πουθενά.

—Ελα — τα μεγάλα του μάτια γίνονταν κακά — άφησε τις άνοησιες. Πάμε να καθήσουμε μέσα στο σπίτι σου!

—Μαρία, φώναξε. Πάω ν' αγοράσω κάτι στο Σολέρ. Βρήκα ευκαιρία μ' ένα αυτοκίνητο. Μείνε με τη θεία μου ως πού να γυρίσω.

Και γρήγορα κάθισε δίπλα στον Τονέ. Αυτός ξεκίνησε γρήγορα ώσπου σε λίγα λεπτά έφθασαν στο δάσος. Τότε έκοψε ταχύτητα.

—Τι είναι; ρώτησε η Παστόρα πιάνοντας το πόμολο της πόρτας και έτοιμη να κατεβή.

—Τίποτα.

—Τρέχα, λοιπόν, γρήγορα, πιο γρήγορα!

—Εφτασαν στο Σολέρ χωρίς να πη τίποτ' άλλο. Όταν όμως είδε το ήσυχο σκούρο νερό, φώναξε:

—Αχ, η θάλασσα! Θάθελα να πέσω μέσα!

—Να πέσης; Να κάνης ένα μπάνιο, θέλεις να πής. Αυτό μάλιστα. Μπορούμε να το κάνουμε, είπε γελώντας. Θα μείνεις με το μεσοφόρι σου.

Το ύφος της Παστόρας έγινε πάλι σοβαρό. Κάθισαν στο τελευταίο καφενείο του μικρού λι-

—Εγάρφα στη Λόλα Μονκάντα, άπήντησε η Μερσεντές χωρίς να σηκώσει τα μάτια της.

—Α, ύστερα;

—Τίποτα, είπε η μικρή.

—Ο μακρινός θόρυβος ενός μοτέρ έφθανε στ' αυτιά της Παστόρας που καθόταν το πνιγρό εκείνο μεσημέρι κάτω από τις φοινικίες ζητώντας λίγη δροσιά.

—Θα είναι τίποτα περιηγηται, σκέφθηκε το κορίτσι. Μπορεί να σταματήσουν και να ζητήσουν καμιά πληροφορία. Και οποιαδήποτε βοήθεια ζητούσε κάποιος από την Παστόρα, την έδινε πάντοτε με χαρά.

—Όταν το αυτοκίνητο φάνηκε και σταμάτησε, όταν η Παστόρα είδε ποιος έρχόταν, δεν κινήθηκε.

—Όλα! είπε ο Τονέ πηδώντας από το κάθισμά του και πλησιάζοντας όλο χαρά. Με περιμένεις;

—Η Παστόρα σήκωσε άργα τους ώμους.

—"Ω, μην παίρνεις αυτό το ύφος! Προχθές καθώς γυρίζα, φέρνοντας τη σε νιορίτα, σου είπα: Την Πέμπτη θα ξανάρθω.

—Αλήθεια; είπε αυτή ειρωνικά.

—Αλήθεια δέβαια. Και βλέπεις, είσαι εδώ!

—Αν θυμόμουνά, ο,τι μου είπατε, δε θαμουνά εδώ, είπε με ζωηρή φωνή η Παστόρα διασκεδάζοντας να βλέπει τον δυνατό νέο έτοιμο να θυμώσει.

—Καλά, είπε εκείνος σε λίγο, εγώ μιά φορά σε βρήκα και αυτό μου φάνει.

—Εδγαλε το κασκέτο του, σκούπισε το μέτωπό του με το δρώμικο χέρι του και είπε:

—Τι ζέστη! Δεν πιστεύω να με δεχθής εδώ έξω!

—Δεν θα σε δεχθώ πουθενά.

—Ελα — τα μεγάλα του μάτια γίνονταν κακά — άφησε τις άνοησιες. Πάμε να καθήσουμε μέσα στο σπίτι σου!

—Μαρία, φώναξε. Πάω ν' αγοράσω κάτι στο Σολέρ. Βρήκα ευκαιρία μ' ένα αυτοκίνητο. Μείνε με τη θεία μου ως πού να γυρίσω.

Και γρήγορα κάθισε δίπλα στον Τονέ. Αυτός ξεκίνησε γρήγορα ώσπου σε λίγα λεπτά έφθασαν στο δάσος. Τότε έκοψε ταχύτητα.

—Τι είναι; ρώτησε η Παστόρα πιάνοντας το πόμολο της πόρτας και έτοιμη να κατεβή.

—Τίποτα.

—Τρέχα, λοιπόν, γρήγορα, πιο γρήγορα!

—Εφτασαν στο Σολέρ χωρίς να πη τίποτ' άλλο. Όταν όμως είδε το ήσυχο σκούρο νερό, φώναξε:

—Αχ, η θάλασσα! Θάθελα να πέσω μέσα!

—Να πέσης; Να κάνης ένα μπάνιο, θέλεις να πής. Αυτό μάλιστα. Μπορούμε να το κάνουμε, είπε γελώντας. Θα μείνεις με το μεσοφόρι σου.

Το ύφος της Παστόρας έγινε πάλι σοβαρό. Κάθισαν στο τελευταίο καφενείο του μικρού λι-

Η μητέρα (έξαλλη): —Δεν με νοιάζει διόλου αν θα βουλιάσει το καρόβι σας! Έκείνο που θέλω είναι να πάψετε να μου αδειάζετε τα νερά του μπάνιου στο πάτωμα!...

Και πέρασε την μεγάλη σιδερένια πόρτα.

—Αλλ' η Παστόρα έμεινε στη θέση της, σαν ναχε λησμονήσει πως ήταν εκεί, κοντά της.

—Ο Τονέ έσφιξε τη γροθιά του. "Αξαφνα όμως μιά ιδέα του ήρθε στο νου, βλέποντας με τ' τρόπο αυτή κύτταζε το δρόμο.

—Τουλάχιστον άς κάνουμε έναν μικρόν περίπατο. Έναν περίπατο με το αυτοκίνητο. Θα πάμε ως το Σολέρ να πιούμε μιά γκαζόδα είπε.

—Η Παστόρα έδειξε με τα μάτια τον ούρανο.

—Θάρρη καταιγίδα, είπε απλά.

Αυτός που φοδόναν μιά άνοησι με άλλη δικαιολογία, πιο σοβαρή, κοκκίνισε από χαρά.

—"Η καταιγίδα! Έκανε. Μα δε θάρρη στο μέρος μας πριν από το βράδυ. Και θέλουμε μονάχα ένα τέταρτο για να πάμε στο Σολέρ, τρέχοντας γρήγορα.

—Α, ναι, τρέχοντας γρήγορα, πολύ γρήγορα, για να δροσιστούμε, ψιθύρισε αυτή με μιά έξαφνη λαχτάρα.

—Και θα σου πω τι μου είπε ο Έρνέστος, ο υπηρέτης του Γάλλου του Κόκκινου Πύργου την ήμερα που η σε νιορίτα ήταν κλεισμένη μαζί του ολουόναχη ή αδιάντροπη. Φαντάσου! είπε ο Τονέ για να την κάνει ν' άποφασίσει.

—Η Παστόρα φούσκωσε περήφανα το ώραίο της στόμα.

—Γιά μένα οι φλαςίες ενός υπηρέτη δεν αξίζουν ούτε ένα κοφίνο μύδαλο, είπε.

—"Ω, έκανε κοροϊδευτικά ο σπαθέρ, ξέρουμε πως δεν είσαι από την ίδια ράτσα, σε νιορίτα! "Ελα, μη θυμώνεις. Θα μιλήσουμε γι' ό,τι σ' άρεση. Πάμε.

—Ετσι όπως είμαι; είπε το κορίτσι δείχνοντας το τσίτινο φουστανάκι της και το μισοτριμμένο της παπουτσία.

Μα τότε Τονέ δεν τον ενδιέφεραν πολύ τα ρούχα. Αυτό που είχε σημασία ήταν το σώμα. Ντυμένο μ' αυτό το φιλό φουστανάκι, θα τον έκανε να νοιώθω καλύτερα τη ζέστα του, όταν θα καθόταν κοντά του.

—Όπως είσαι, δέβαια, είπε. Πάμε μόνο γρήγορα... έλα.

—Η Παστόρα έτρεξε ως το σπίτι.

—Μαρία, φώναξε. Πάω ν' αγοράσω κάτι στο Σολέρ. Βρήκα ευκαιρία μ' ένα αυτοκίνητο. Μείνε με τη θεία μου ως πού να γυρίσω.

Και γρήγορα κάθισε δίπλα στον Τονέ. Αυτός ξεκίνησε γρήγορα ώσπου σε λίγα λεπτά έφθασαν στο δάσος. Τότε έκοψε ταχύτητα.

—Τι είναι; ρώτησε η Παστόρα πιάνοντας το πόμολο της πόρτας και έτοιμη να κατεβή.

—Τίποτα.

μανιού κάτω από μια διακασμένη κληματαριά, όπου τους σέρβιρε μια γυναίκα.

—Βλέπεις, τής είπες, τι όμορφος περιπάτος; Κι' αυτό δεν είναι τίποτα. Μια άλλη μέρα θάρθω να σε πάρω να κάνουμε έναν πιο ωραίο, πιο μακρινό.

—Καλά, είπες αδιάφορη ή Παστόρα, βλέπομε. Τώρα όμως μου υποσχέθηκες να μου πής...

—Πιές! διέταξε αυτός, σπρώχνοντας μπροστά της το θαμπό ποτήρι, και πίνοντας με μεγάλες ρουφίδες το δικό του.

—Θα πω... Πες μου όμως πρώτα. Λοιπόν, στον Κόκκινο Πύργο προχθές... φαντάσου τον ξέρω αυτόν τον Γάλλο... τον είδα δυο φορές στην Πάλμα. Τη μια φορά ήταν μαζί με τον γιόδο Μονκάντα και γελοῦσε. Τὴν ἄλλη μου φάνηκε μελαγχολικός. Ποιό νῆναι ἄραγε τὸ ἀληθινὸ του ὕψος; Ὁ ὑπηρετὴς του θὰ ξέρη...

Τὰ μαῦρα τῆς μάτιας εἶχαν καρφωθῇ με ἀνείπωτη περιέργεια στὸ πρόσωπό του.

—Λοιπόν, τι σοῦ εἶπες;

—Καί μέ ποιὸν ἤσουν αὐτὴν Πάλμα; ρώτησε ὁ Τονέ ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ.

—Με τὴ Νιέβε Σαμπαντέλ.

—Αὐτὴ!.. μουμύρισε ὁ Τονέ.

—Τὴ αὐτὴ; Τὴ αὐτὴ; φώναξε ἡ Παστόρα πού σχεδὸν εὐχόταν νὰ μαλώσουν γιὰ καλὰ ἐκεῖ δὲ καὶ νὰ πάψουν γιὰ πάντα νὰ μιλοῦνται.

Μὰ ὁ Τονέ δὲν ἤθελε.

—Τίποτα, εἶπε. Δὲν εἶναι τώρα ὥρα νὰ μιλήσουμε γι' αὐτή. Ἄς σοῦ πῶ καλύτερα ὅ,τι μοῦ εἶπε ὁ ὑπηρετὴς.

Ἡ κοπέλλα ἔμεινε ἀκίνητη, ἀκουμπώντας τὸ κεφάλι στὴν παλάμη της.

»Λοιπὸν στὸν Κόκκινο Πύργο περιμένουν μιὰ κυρία, εἶπε μυστηριωδῶς καὶ με τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τέντωσε τὸ λαιμὸ του γιὰ ν' ἀκουμπήσῃ τὸ κεφάλι του στὸ δικό της.

—Μι!.. Αὐτὸ εἶν' ὄλο; Ἔχουν περιμένει κυρίες καὶ κυρίες στὸν Πύργο καὶ ἔχουν πᾶει ἕνα σωρὸ ἐκεῖ.

—Στάσου. Οἱ ἄλλες... πφφ! εἶναι μονάχα γιὰ διασκέδασι. Αὐτὴ ἐδῶ ὅμως! Γι' αὐτὴν ἔχει κλάψει ὁ Γάλλος.

—Πῶς, ἔχει κλάψει! εἶπε σαστισμένη ἡ Παστόρα.

—Ναί, ἕνα θράδυ στὸ Παρίσι, ὁ ὑπηρετὴς του τὸν εἶδε... Εἶναι πολὺ μεγάλη ἱστορία γιὰ νὰ στη διηγηθῶ.

Θύμωνε πού τὴν ἔβλεπε τόσο περιέργη, σχεδὸν συγκινημένη. Γιατὶ τάχα, οἱ ἔρωτες οἱ δικοὶ του δὲν ἀξίζαν ὅσο καὶ οἱ ἔρωτες αὐτοῦ τοῦ ξένου; Βέβαια, αὐτὸς δὲν εἶχε κλάψει γιὰ τὴν Παστόρα, ἀλλὰ αὐτὸ πού ἐνοιοθε...

—Ἄν τοῦλάχιστον τὸν ἄφινε τρία λεπτά νὰ τῆς τὸ πῇ! Ἔνοια τῆς ὅμως, θὰ τὸ ἄκουε μὲ τό καλὸ ἢ μὲ τό κακό. Τὸ αἷμα ἀνέβηκε κιόλας στὸ πρόσωπό του καὶ γιὰ νὰ τελειώσῃ μ' αὐτὸν τὸν ξένο, ἐξακολούθησε:

—Τὸ μόνο πού μὲς ἐνδιαφέρει ἐμᾶς τοὺς ἄλλους εἶναι πῶς ὅταν ἡ κυρία αὐτὴ ἔρθῃ — ἂν ἔρθῃ δηλαδὴ — ὁ Γάλλος θὰ δώσῃ μιὰ γιορτὴ γιὰ νὰ τὴ διασκεδάσῃ, μιὰ μεγάλη γιορτὴ. Κορίτσια τοῦ τόπου μας θὰ χορεύουν. Ὅλες ὁσες ξέρουν νὰ χορεύουν, μπορεῖ νὰ δηλώσουν συμμετοχὴ. Οἱ καλύτερες θὰ πάρουν δῶρα μεγάλα δημοφιλῆ σάλια, κεντημένα. Ἡ μουσικὴ

θὰ εἶναι ἀπὸ κιθάρες. Τὰ δέντρα θὰ εἶναι στολισμένα με γλομπάκια καὶ κοντὰ στὶς θέσεις γιὰ τοὺς καλεσμένους, ἕνας μεγάλος χώρος ἀνοιχτὸς θὰ ναι ὠρισμένος γιὰ τοὺς Μαγιόρ-κινους. Ναί, ὅποιος θέλῃ μπορεῖ νὰ πᾶν νὰ πῇ ἀπὸ τὸν μηλίτη—σαμπάνια καὶ νὰ φάῃ γλυκά, ὅποιος θέλῃ, σὺ, ἐγώ...

Ἡ Παστόρα φαινόταν νὰ ὀνειρεύεται.

—Γι' αὐτὴ τὴ γυναίκα! μουμύρισε. Γιὰ μιὰ γυναίκα.

—Ἄν θέλῃς νὰ πᾶς, ἔρχομαι καὶ σὲ παίρνω.

—Δὲ θυγαίνω τὴ νύχτα, μὰ θὰ τὸ πῶ στὴ Νιέβε. Ἄν χορέψῃ, εἶμαι βέβαιη πῶς θὰ κερδίσῃ ἕνα σάλι αὐτῇ.

—Ὡ, ἄφησε τὴ Νιέβε σου! μούγκρισε ὁ σωφὲρ, κυττάζοντας τὰ μαῦρα τῆς μάτιας, τὸ ὁμορφὸ στόμα τῆς μ' ἕνα βλέμμα ἀδιάκροτο, ἐπικίνδυνο.

Ἡ γυναίκα πού τοὺς σέρβιρε εἶχε χαθῇ. Κάτι ψαράδες μονάχα φαίνονταν μακριὰ, πού μπάλωναν καθισμένοι, τὰ δίχτυα τους. Ὁ ἥλιος εἶχε ἀσπασθῇ με μαῦρα σύννεφα καὶ τὸ νερὸ τῆς θάλασσας φαινόταν ἥσυχον καὶ πηχτό, σὰ μέταλλο λυμένο.

Ἐξαφνὰ ἡ Παστόρα ἐνοίωσε στὸν γυμνὸ λαιμὸ τῆς, δίπλα στὸν ὦμον τῆς, ἕνα στόμα ζεστό καὶ τριχωτό, κι' ἕνα χέρι μπροστὰ στὸ στήθος τῆς. Ἐνα-δυὸ δευτερόλεπτα πέρασαν ὥσπου νὰ καταλάβῃ. Καὶ τότε σηκώθηκε με μιὰ πηδιά. Τὸ τραπέζι ταλαντεύθηκε δυνατὰ καὶ τὰ ποτήρια καὶ ἡ μπουτίλια χτύπησαν στὶς πλάκες.

—Καταραμένη νῆναι ἡ μητέρα σου! εἶπε, σιγὰ ὅμως, πολλὸ σιγὰ, ἐξ αἰτίας τῆς δικῆς τῆς ντροπῆς, τῆς δικῆς τῆς μητέρας.

Ὁ ἄντρας γελοῦσε γιὰ τὸν θρίαμβό του. Κι' αὐτὸ τὴν ἔκανε ἔξω φρενών.

—Θὰ σὲ μπατσίσω, ἂν ἐξακολουθῇς νὰ γελάς, φώναξε. Σὲ μισῶ! Συχαιμένε! Βλογιοκομμένε! Κτῆνος, χειρότερο ἀπὸ τὰ κτῆνη!

Ἡ γυναίκα πού τοὺς σέρβιρε ξαναφάνηκε.

—Μιὰ ἀπρωεξίᾳ, εἶπε ὁ Τονέ. Σπάσαμε δυὸ πατήρια. Πόσο;

Οἱ δρισιές τῆς Παστόρας εἶχαν δώσει μιὰ φοβερὴ ἔκφρασι στὸ πρόσωπό του. Καὶ καθὼς ἡ κοπέλλα ἔτρεχε τώρα μακριὰ, βιάστηκε νὰ τὴ φτάσῃ.

—Ἀφισέ με! τοῦ εἶπε αὐτῇ. Θὰ φύγω μόνη.

—Μὲ τὰ πόδια! 20 χιλιόμετρα; Καὶ μ' αὐτὸν τὸν καιρὸ; Μιὰ κοπέλλα πού δὲ θυγαίνει τὴ νύχτα ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς!

Φαινόταν σὰν νὰ τοῦ εἶχε περάσει ὁ θυμὸς. Μονάχα ἕνα μικρὸ τρεμουλιασμά ριγούσε στὸ σαγόνι του, τὰ χέρια του καὶ τὴ φωνὴ του.

—Ἐλα, μὴν εἰσαι ἀνόητη! φώναξε. Θὰ γυρίσῃς μαζί μου, ἀλλοῶς ἡ φτωχὴ σου θεὰ θ' ἀνησυχῇ.

Ἀλήθεια, ἡ θεὰ τῆς!

—Μοῦ ὀρκίζεσαι πῶς δὲ θὰ ἀγγίξῃς πάνω μου; ρώτησε.

—Μὲ τὰ δυὸ χέρια στὸ βόλάν, πῶς θὰ μοῦ ἦταν εὐκόλο;

—Ὀρκίζεσαι πῶς δὲ θὰ μοῦ πῆς οὔτε λέξι;

—Στὸ ὀρκίζομαι!

Δὲ θὰ τῆς ἔλεγε, ἀλήθεια, οὔτε λέξι. Μπορούσε νὰ μείνῃ ἥσυχη. Δὲ θὰ πλῆθωνε με λέ-

ξεις τίς θρисиές πού τοῦ εἶχε πῇ.

«Βλογιοκομμένε... Κτῆνος», ἔλεγε μέσα του. Καὶ τὰ χέρια του ἔτρεμαν πῶς δυνατό.

Τὸ ἀμάξι, ὅταν ἄρχισε νὰ ὀδηγῇ, πήγαινε πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ, στὸ δρόμο.

Ἡ βροχὴ κρεμόταν στὸν οὐρανὸ, πού ἦταν χαμηλὸς καὶ μαῦρος. Ἡ Παστόρα με σφιγμένους τοὺς ὤμους καὶ τὰ χέρια στὰ γόνατα, καθόταν ὅσο πῶς μακριὰ μπορούσε ἀπὸ τὸν Τρόν.

—Ὅταν θὰ φθάσουμε, συλλογιζόταν, θὰ κατέβω γρήγορα — γρήγορα καὶ θὰ τοῦ πῶ μὴν ἕνα ἀντίο. Οὔτε εὐχαριστῶ, οὔτε θὰ τοῦ δώσω τὸ χέρι. Οὔτε θὰ τὸν ξαναδῶ. Μετάνιωσα τόσο πολὺ πού ἦρθα μαζί του!

Τὸ αὐτοκίνητο προχωροῦσε. Ἐξαφνὰ ἔστριψε ἀριστερὰ σ' ἕνα μέρος ὅπου ὁ δρόμος καὶ ἡ ἀρχὴ ἐνὸς μικροῦ δάσους ἦταν στὸ ἴδιο ἐπίπεδο καὶ πραχωρόντας ἀνάμεσα στὰ δέντρα, κύλησε πάνω στὸ ξερὸ χορτάρι, καὶ χάθηκε πῶς βαθειὰ στὴ σκιά.

—Τὶ συμβαίνει; Πού πᾶς; ξεφώνισε τρέμοντας ἡ Παστόρα.

—Ἐδῶ, εἶπε ὁ Τονέ, σφίγ-γόντας δυνατὰ τὰ φρένα.

Τὸ ἀμάξι σταμάτησε ἐξαφνὰ καὶ ἡ Παστόρα πήδησε κάτω. Μὰ ὁ Τονέ ἔτρεξε πάνω της. Ἡ κοπέλλα δὲ φώναξε καθόλου. Σφιγμένη ἀνάμεσα στὰ χέρια του, με ἀναπνοὴ πού κοβόταν, κρατοῦσε ὅλη τὴ δύναμή της γιὰ νὰ νὰ πρᾶσι. Καὶ κάθε κίνησις τοῦ σώματός της, ἐρέθιζε περισσότερο τὸν ἄνθρωπο πού ἀνέπνεε βαρεῖα καὶ σάρκαζε.

—Οὔτε μιὰ λέξι, ἔλεγε. Οὔτε μιὰ λέξι δὲ θὰ σοῦ πῶ. Τὸ ὀρκίστηκα!

Μπόρεσε νὰ φθάσῃ τὸ στόμα της. Τότε βάζοντας τὰ δυὸ του χέρια πάνω στὸς ὤμους τῆς, τὴν ἔσπρωξε κάτω. Τὴ στιγμὴ ὅμως πού ἔσκυβε πάνω της με τὶς γροθιές σφιγμένες, βέβαιος πῶς γιὰ τὴ νίκη του, ἐκείνη γλύστρησε σὰν τὸ φίδι κάτω ἀπὸ τὴν πέτρα πού σπάζει.

Ὁρ-θια, πρὶν αὐτὸς προφθάσῃ νὰ σηκωθῇ, ἄρχισε νὰ τρέχῃ, ἀποφεύγοντας τοὺς κορμούς καὶ τὰ κλαδιά τῶν δέντρων, ἔφθασε στὸ δρόμο καὶ βλέποντας ἕνα πράγμα πού ἐρχόταν ἀπὸ κεί, ἄρχισε νὰ φωνάζῃ.

Τὸ λεωφορεῖο τοῦ Μανακόρ πλησίασε, γεμάτο ἄντρες καὶ γυναίκες.

—Μὰ εἶναι ἡ Παστόρα ἀπὸ τὴν ἐπαυλὶ τῶν Φοινικιών! Τὶ σοῦ συνέβη, μικρὴ μου; ρώτησε ὁ ὀδηγὸς βλέποντάς τὴ ἀναμαλλιασμένη, λαχανιασμένη, ταραγμένη.

—Τίποτα... Φοβήθηκα, εἶπε ἡ Παστόρα με φωνὴ πού ἔτρεμε.

—Τὶ σὲ φόβησε; Ἀνθρώπος; Ζῶ;

—Ἐνα ζῶο. Μὰ τώρα δὲ φοβάμαι πιά. Πάρτε με μαζί σας. Θὰ κατέβῶ στὴν ἐπαυλὶ.

—Ἐμπρός μικρὴ, ἀνέβα, εἶπε με καλωσύνη ὁ ὀδηγός.

Ἡ βροχὴ ἄρχισε νὰ πέφτῃ δυνατὰ καθὼς τὸ αὐτοκίνητο ἐκίνησε με τὴν Παστόρα σφιγμένη καὶ τρέμοντας ἀνάμεσα σὲ δυὸ γυναίκες.

Ἡ Παστόρα προχωροῦσε πάνω στὸ χῶμα πού τὸ εἶχε μαλακώσει ἡ χθεσινὴ βροχὴ. Θυμὸς καὶ θάρρος τὴ γέμιζαν ὁλόκληρη καὶ ἤθελε νὰ τὰ μεταχειριστῇ πρὶν ἐξατμισθῇ ἀπ' αὐτὰ ἔστω καὶ μιὰ σταγόνα.

Ἦταν ἕνα ὄρατο παλινὸ καὶ ὁ ἥλιος χαμηλὰ ἀκόμα.

—Καλημέρα Παστόρα! Ἐρεῖς ἂν πέρασε ὁ ταχυδρόμος;

Ἡ Μερσεντές τριγύριζε ἐκεῖ, κάμπωσο μακριὰ ἀπὸ τὸ μικρὸ σπιτάκι γιὰτὶ τῆς εἶχαν ἀπαγορεύσει νὰ πλησιάσῃ καὶ κυττάξῃ τὴν πόρτα καὶ τὸ δρόμο. Τὸ φόρεμά της ἀπὸ τὸ ὑπὸ μπακερό πανί δὲ διέφερε καθόλου ἀπὸ τὸ φόρεμα τῆς Παστόρας. Οἱ κάλτσες τῆς ἦσαν ἀσπρὲς ὅπως αὐτῆς καὶ τὰ παπούτσια τῆς ἄσπρα. Εἶχαν τὸ ἴδιο ἀνάστημα — ἂν καὶ ἡ Παστόρα ἦταν λίγους μῆνες μικρότερη, φαίνονταν μολαταῦτα πῶς δυνατῇ, πῶς γυναίκα — τὸ ἴδιο γαλαζῶπο συντέφει γύρω ἀπὸ τὶς μαῦρες καὶ βαθιὲς κόρες τῶν ματιῶν. Πόσο θὰ στενοχωριόταν ἡ Σολεντὰ, ἂν τὶς ἔβλεπε ἐκεῖ, τὴ μιὰ κοιτὰ στὴν ἄλλη!

Ὁ ταχυδρόμος, σενοριτά; Δὲ πιστεύω.

—Πηγαίνει στὸ σπῆτι;

—Ναί... Μπορὸ νὰ μιλήσω στὴ μαμά σας;

—Δὲν ξέρω. Πέστο στὴ Γκαλίνα.

Τὰ δυὸ κορίτσια χωρίστηκαν μ' ἕνα χαμόγελο εὐγενικό.

Ἡ Παστόρα προχώρησε στὴ σπῆτι. Ἐξω στὴν πόρτα ἡ Γκαλίνα ἔσκυβε με μιὰ σκούπα στὰ χέρια.

—Ἄ, εἶπε ἐκπληκτη, σὺ εἶσαι; Τὶ θέλεις;

—Νὰ μιλήσω στὴ σενορία.

—Εἶναι στὴν κάμαρά της.

—Βιάζομαι.

—Περίμενε τότε. Πᾶω νὰ δῶ.

Ἐλα μέσα, φώναξε ξαναγυρίζοντας στὸ κορίτσι.

Καὶ ὅταν ἡ Παστόρα μπῆκε στὴν εἴσοδο, ἡ γρηὰ τῆς εἶπε:

—Ἐρεῖς, δὲν τῆς ἄρῃσι κα-θόλου αὐτὸ, δὲν τὴν εὐχαριστεῖ.

—Τὸ ξέρω, εἶπε ἡ νεά.

Σὲ λιγάκι ἔμπαινε στὴν κάμαρα τῆς Σολεντὰ.

—Εἶναι ἄρρωστη ἡ θεὰ σου; τὴ ρώτησε ξερά ἡ νεά γυναίκα.

—Ὀχι, σενορία.

—Τότε;

—Τότε... θέλω νὰ σὰς μιλήσω!

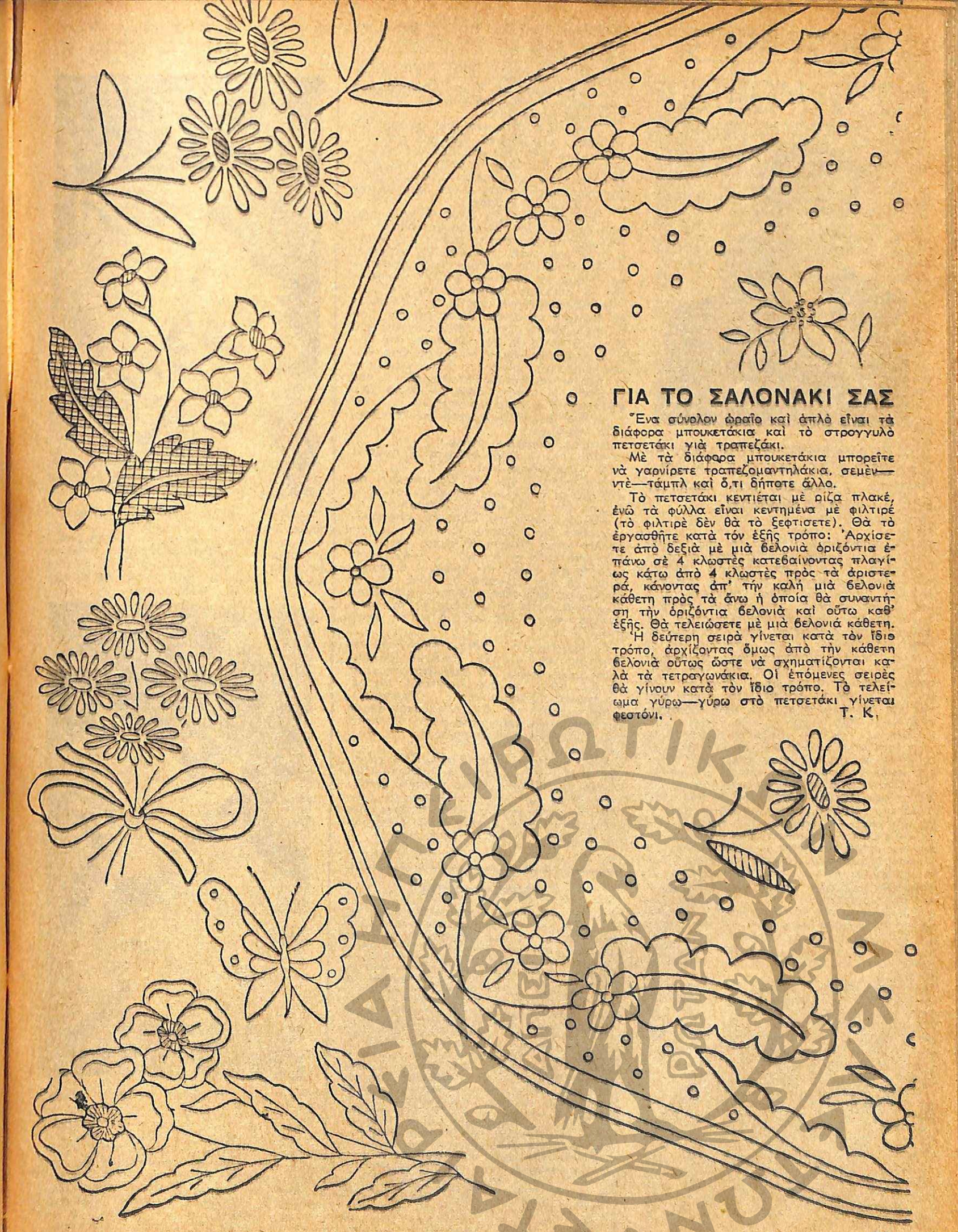
Δὲν εὗρισκε πῶς τὰ λόγια καὶ πρὸ πάντων τὸν τόνο πού εἶχε ἐτοιμάσει ἀπὸ προηγήτερα. Δὲν ἦταν τώρα, παρὰ ἕνα δυστυχισμένο φτωχὸ κορίτσι, πού τὰ νεῦρα του δὲ βάσταζαν ἄλλα. Νὰ μὴν κλάψῃ. Νὰ μὴ φωνάξῃ πολὺ. Αὐτὸ θὰ μπορούσε νὰ τὸ κἀνῃ, ὅχι ὅμως καὶ νὰ πνίξῃ τὸ κύμα πού τὴν ἐπνιγε ἀξαφνὰ.

—Ναί σενορία... νὰ σὰς μιλήσω. Πρῶτα-πρῶτα δὲν πρέπει πῶς νὰ μοῦ ξανακάνετε λόγο γιὰ τὸν Τονέ. Ποτὲ πιά. Πατέ! Δὲ θὰ μπορούσα νὰ τὸ ὑποφέρω! Καὶ ἀκόμα, ἂν χρειάζεστε σωφὲρ γιὰ τοὺς περιπάτους σας, πρέπει νὰ θρῆτε κάποιον ἄλλο στὴν Πάλμα, γιὰτὶ αὐτὸς ὁ βλογιοκομμένος, αὐτὸ τὸ κτῆνος, ἂν περάσῃ μονάχα τὰ ἀμάξι του μπροστὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι μου, ἂν με κυττάξῃ, ἀκούσῃ καὶ ἂν δὲ με κυττάξῃ, θὰ τὸν σκοτώσω.

—Εἶσαι στὰ καλά σου; φώναξε ἡ Σολεντὰ.

—Ναί, σενορία... νὰί... ἐγώ... αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, μ' ἔσημαίται, ἀκόμα καὶ μ' ἕνα περιστερὸ. Ὁ ἄγοράς μου ἔνα ἔνα, δὲ θέλω, πιά... ἄ, Χοιστέ μου!

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΛΟΝΑΚΙ ΣΑΣ

Ἐνα σύνολον ὠραῖο καὶ ἀπλὸ εἶναι τὰ διάφορα μπουκετάκια καὶ τὸ στρογγυλὸ πετσετάκι γιὰ τραπέζακι.

Μὲ τὰ διάφορα μπουκετάκια μπορεῖτε νὰ γαρνίρετε τραπέζομανηλάκια, σεμέν-ντε—τάμπλ καὶ ὅ,τι δῆποτε ἄλλο.

Τὸ πετσετάκι κεντιέται με ριζὰ πλακέ, ἐνῶ τὰ φύλλα εἶναι κεντημένα με φιλιτιρέ (τὸ φιλιτιρέ δὲν θὰ τὸ ἐφευρίσκατε). Ὅθὰ τὸ ἐργασθῇτε κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Ἀρχίστε ἀπὸ δεξιὰ με μιὰ βελονιά ὀριζόντια ἐπάνω σὲ 4 κλωστὲς κατεβαίνοντας πλαγίως κάτω ἀπὸ 4 κλωστὲς πρὸς τὰ ἀριστερά, κάνοντας ἀπ' τὴν καλὴ μιὰ βελονιά κάθετη πρὸς τὰ ἄνω ἢ ὅποια θὰ συναντήσῃ τὴν ὀριζόντια βελονιά καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Ὅθὰ τελειώσετε με μιὰ βελονιά κάθετη.

Ἡ δεύτερη σειρὰ γίνεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο, ἀρχίζοντας ὅμως ἀπὸ τὴν κάθετη βελονιά οὕτως ὥστε νὰ σχηματίζονται κατὰ τὰ τετραγωνάκια. Οἱ ἐπόμενες σειρὲς θὰ γίνουν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο. Τὸ τελείωμα γύρω—γύρω στὸ πετσετάκι γίνεται φρετόνι.

T. K.

ΔΩΡΑ ΜΟΑΤΣΟΥ

ΜΙΑ ΕΚΛΕΚΤΗ ΠΟΙΗΤΡΙΑ, ΠΟΥ Ε-
ΧΕΙ ΔΩΣΕΙ ΣΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΗ ΖΩΗ
ΤΗΣ. — ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ
ΚΩΣΤΑ ΒΑΡΝΑΛΗ.

Τὸ φιλολογικὸ πορτραῖτο τῆς γυναί-
κας πού θά σᾶς δώσουμε σήμερα,
εἶναι ὅπως διόλου ποιητικό. Εἰκόνα
ἐντονα ποιητική! Ἡ ἴδια ἡ ζωὴ τῆς
καὶ τὸ ἔργο τῆς. Ὅλα μοιάζουν παλιό
ζωγραφικὸ ταμπλό, κρεμασμένο στὴ γυ-
ναί κάποιου μισοσκότενιου δωματίου, νὰ
φωτίζεται ἀπὸ ἀμυδρὸ φῶς. Τὰ τραγού-
δια τῆς ἔχουν μεγάλη ζωντάνια κι' οἱ
στίχοι τῆς, καλοδορυμένον, δγαλμένοι
ἀπ' τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς τῆς, κλεί-
νουν παιδικὲς ἀναμνήσεις, λαχτάρες καὶ
καημούς, πόθους ἀνεκπλήρωτους καὶ πρό
παντὸς πόνο — τὸν πόνο πού κυριαρχεῖ
στὸ ἔργο κάθε γυναίκας πού γράφει.
Μιλᾶμε γιὰ τὴν ποιήτρια Δώρα Μοά-
τσου, τὴ γυναίκα τοῦ ποιητῆ Κώστα Βάρ-
ναλη. Δυὸ ἀρνήσεις, πού, ὅπως μᾶς διδά-
σκον στὴ γραμματικὴ, κάνουν μιά κατά-
φασα. Τὸ ἴδιο στὴ ζωὴ. Στὸ ποιήμα τῆς δὲ
«Σ' ἀγαπῶ!» δίνει ἀνάγλυψη τῆς ζωῆς τῆς.
«Δὲ σ' ἀγαπῶ...» Τί συλλογιέμαι!...
Ξέρω ἐγώ; — Ὁμιᾶμαι τὸν καιρὸ, πού
ἤμασταν σὺ κι' ἐγώ — κι' ὅλο μαλώναμε —
κι' ὅλο ἀγαπιόμαστε... Καὶ μούλεγε:
— Ντύσου καλά μὴ μοῦ κρῶσης...
Κι' ἐγώ, κάθε πού ἀργούσε, «Αὐ! τί
τρομαρά, τί κακὸ! — Μὴ μοῦ θυμώσης,
μὰ ξέρω σαστισμένος πᾶς — καὶ δὲν κοι-
τάς μπροστὰ σου — μέσα στὰ τράμ —
μέσα στὴν παραταξί τὸν ταξί — τραβάς
κι' ἐσύ — καὶ συλλογιέσαι... — καὶ
συλλογιέσαι τὸ ρυθμὸ, — τὸν τελευταίον
μας καυγά — ξέρω κι' ἐγώ;... — ξεχνιέ-
σαι!»

Ἀνέκει καὶ ἡ κ. Δώρα Μοάτσου στὴν
κοτηγορία ἐκείνη τῶν ἀνθρώπων, πού γε-
νιήθηκαν, γαλουχήθηκαν καὶ μεγάλωσαν μὲ
ὄνειρα μεγάλα. Τὸ φῶς τῆς ζωῆς τὸ εἶδε
στὴν Πόλη, στὴν κοιτίδα τῶν πόθων καὶ
τῶν ἐλπίδων γιὰ τὸν ὑπόδοιο «Ἑλληνισμό».
Ὁ πατέρας ἔμπορος καὶ ἡ μητέρα, ἐξα-
δέρφη τοῦ ποιητῆ Μαγκάκη, ξεκίνησε νὰ
βοῇ τὸν ἄντρα τῆς, ἀπὸ τὴν ἐλεύθερη Ἑλ-
λάδα στὴν ὑποδιωχὴ, μὲ τρία μεγάλα ἐφό-
δια: Τὴν ἀτομικὴ τῆς μόρφωση, ἕνα χαρτί
τῆς σχολῆς Καλογραίων κι' ἕνα δίπλωμα
τοῦ Ἀρσακείου τοῦ ἔκρουε γιὰ κάθε
ἐπιταγὴ, ἀπαρασῆπτα στοιχεῖα γιὰ κάθε
ἀπόφοιτό του. Μετὰ, ἡ μητέρα αὐτῆς, εἶχε
λῆσει στὸν κύκλο τοῦ περιοδικοῦ «Ἐστία»
πού ἦταν τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς τότε
ἐποχῆς, πρὸ τοῦ 1900, μὲ τὸν Ροῖδη, τὸν
Ἀννίνο, τὸν Δροσίνη, τὸν Παλαμά, ὕστερα,
κι' ἄλλους.

Ἐχοντας μὲ τέτοια πνευματικὴ καὶ ἐρ-

θική βάση ἡ μητέρα, σὲ μιά περίοδο μὲ
ἐντονούς ὁραματισμούς καὶ μεγάλες ἐλπί-
δες, γιὰ ὅλο τὸν Ἑλληνισμό, πού βρισκό-
τανε στὴν μεγάλη του ἀνάτασι, ἦταν πολὺ
φυσικὸ ἡ μικρὴ Δώρα, ἡ κόρη, ἡ ποιήτρια
τώρα, νὰ νοιώσῃ τὴν ἀμεση ἐπίδρασι τοῦ
οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ κύ-
κλου στὸν ὁποῖο ζοῦσε.

Ἔτσι, τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἄμεσο, ἀπ' τὰ
πρῶτα τῆς βήματα. Καὶ σὰν συνέχεια
ἦλθεν ἡ φοίτησι τῆς στὴ Ζάππειο σχολή,
στὴν Πόλη. Καὶ ὅταν τὰ ἄλλα παιδιὰ παί-
ζανε, τρέχανε χαρούμενα, ἡ Δώρα ἔμενε
στὴν τάξι τῆς, κλεινότανε στὸ δωματίό τῆς
καὶ διάβαζε κι' ἔγραφε.

Πόσο καταθλιπτικὴ ὁμῶς ἐκείνη ἡ ζωὴ
τῆς, πού μᾶς τὴν ἔδωσε μεταγενέστερα σὲ
στίχους: «Στέκω στὸ παραθύρι μου μπρο-
στὰ — καὶ νοιώθω τὴν ψυχὴ μου νὰ ζητᾷ,
— μὲ νοσταλγία τὰ περασμένα χρόνια, —
τῆς Πόλης τῆ σκοτεινίας καὶ τὰ χιόνια, —
καὶ τὰ σοκκάκια ἐκεῖνα τὰ στριφτά...».

Ἡ Δώρα Μοάτσου ἀρχισε νὰ δίνει σοβα-
ρὴ ἐργασία πολὺ νῆα. Τὰ πρῶτα τῆς ποι-
ήματα εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας στὸ
«Νουμά» τὸ 1918. Μετὰ συνέχισε στὸ Πα-
ρίσι, ὅπου σπούδασε φιλολογίᾳ στὸ Πα-
ντεπιστήμιο τῆς Σορβόνης. Ἐκεῖ γνωρίστη-
κε μὲ τὸν ποιητὴ Κώστα Βάρναλη, πού
σπούδασε κι' αὐτός. Δέκα ὁλόκληρα χρό-
νια κράτησε ἡ γνωριμία τους.

— Ἀπὸ ἀγάπῃ παντρεύτηκα τὸν Βάρ-
ναλη, ρωτᾶμε.

Καὶ ἡ κ. Μοάτσου γελάει:
— Μ' ἀπὸ τί ἄλλο; Φτώχεια κι' ἀγάπη!
Ὁ γάμος ἔγινε στὰ 1929.

Ἀπ' τὴ ζωὴ τῆς καὶ τῆς σπουδῆς τῆς
στὸ Παρίσι μᾶς ἔδωσε ἕνα ὁλόκληρο ποίη-
μα, μὲ τὸν τίτλο «Παλιὲς Ἱστορίες».

«Σ' ἀνήγαγο τοῦ Παρισιῶν σοκκάκι —
κρατούσα ἕνα δωματίο ταπεινὸ. Τίς πρὸ
πολλῆς φορὲς σθιστὸ τὸ τζάκι, — τουρτου-
ρίζα στὸ κρῦο το δειλινό... — Μὲς στῆς
Σορβὸν τίς σάλες τῆς ἡμέρας — δρίσκαν
σορογική μιά ἔσχεσάν. Ἰδιαίαν τὰ
φυτὰ μέσα στὴ σέρα — ζούσαμε μιά τέλεια
ξενοισία. — Πού νὰ μᾶς βοῇ τῆς αὐριον ἡ
φοβέρα — καὶ τῆς ζωῆς ἡ μαύρη ἀπελ-
πισία!».

Γυρίζοντας στὴν Ἀθήνα, διορίζεται κα-
θηγήτρια τῆς ἱατρικῆς, ἐργασία πού δια-
τηρεῖ μέχρι τώρα. Τὰ ποιήματά τῆς μᾶς
τὰ ἔχει δώσει σὲ δυὸ χωριστοὺς τόμους,
μὲ τίτλους «Στίχοι» καὶ «Ἱν Μεμόρια». Στὴν
περίοδο τῆς 4ης Αὐγουστοῦ ἔχασε
ἕνα σημαντικό μέρος ἀνέκδοτης ἐργασίας
τῆς. Τώρα ἔχει ἀρκετὰ ποιήματά τῆς ἐτοι-
μα πρὸς ἔκδοσι.

Εἶναι περίεργο πὼς οἱ στίχοι τῆς γυναι-
κας αὐτῆς, πού ἔζησε στὸ κοσμοπολιτικὸ
κέντρο τῆς Πόλης μὲ τίς μεγάλες ἐθνικὲς
συγκινήσεις καὶ μετὰ στὸ Παρίσι καὶ στὴν
Ἀθήνα, κυριαρχοῦνται ἀπὸ μεγάλο πόνο
καὶ ἀπαισιοδοξία. Σχεδὸν λείπει ὅλος διό-
λου ἡ χαρὰ ἀπὸ ὅλο τὸ ἔργο τῆς.

Χ. Γ—ος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Δ)νσις Ἀστυν. Ἀθηνῶν ἀνακοινεῖ ὅτι
δι' ἀποφάσεως τῆς ἀπηνόρευσε ἀπὸ τῆς 1ης
Ἰουνίου ε. ε. εἰς τοὺς ὁδηγούς τῶν τροχί-
κων ὁχημάτων, αὐτῶν πάσης κατηγορίας ὁμο-
σίας, ἡ ἰδιωτικῆς χρήσεως, μοτῶν, ποδηλά-
των καὶ ἱππηλάτων νὰ χρησιμοποιοῦν καθ' α-
πᾶσας τὰς ὥρας τοῦ 24ῡρου τὰ ἡχητικά ὁρ-
γανα τῶν παρ' αὐτῶν ὁδηγουμένων ὁχημάτων
ἐντὸς τῆς ζώνης τῆς περιλεισμένης ἐκ τῶν
ὁδῶν: Βασ. Σοφίας (Θῶν) — Ρηγίλλης — Λεωφ.
Ὀχλῆς — Λεωφ. Ἀμαλίας — Διον. Ἀρεοπαγίτου
— Ἀπ. Παύλου — Πλ. Θερείου — Ἀγ. Ἀσωμάτων
— Θερμοπυλῶν — Κων. πόλεως — Ἀγ. Μελετίου
— Ἀχαρνῶν — Ἰακωβάτων — Γρηγοροῦ —
Πίνδου — Ἀγ. Ζώνης — Φωκ. Νέγρη — Σκύρου
— Κερκύρας — Εὐθείας — Ἀγ. Χαραλάμπους
— Ροῖδου — Κυρίλλου — Λουκᾶρεως — Λεωφ.
Ἀλεξάνδρας (τέρμα), ὑποχρεώσασα τοὺς ὁ-
δηγούς νὰ θάινουσι μὲ ἡλαττωμένη ταχύτη-
τα, μὲ ἰδιαίτουσα προσοχὴν καὶ νὰ τηροῦν ὁ-
παντας τοὺς κανόνες τῆς Τροχαίας Κινήσεως,
πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχημάτων.

Διὰ τὸν ἴδιον λόγον συνιστάται εἰς τοὺς πε-
ζοὺς νὰ βαδίζωσι μόνον ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων
καὶ τῶν εἰδικῶν διὰ τούτους διαδασεων, ὅ-
που δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα νὰ διασχίζουν
τὰς ὁδοὺς ταχέως καὶ μόνον καθέτως καὶ ν'
ἀποφεύγουν τὴν ἀδικαιολόγητον παραμονὴν
τῶν εἰς τὸ κατάστραμα τῶν ὁδῶν.

Ἐκ τῆς Δ)νσεως Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν

Η ΤΡΕΛΛΑ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

Στὸ Παρίσι, ὁ οἶκος καλλονῆς Αἰγιῆρ ἐξ-
ήχησε δίπλωμα εὐρεσιτεχνίας γιὰ τὸ αὐ-
στημα τὸ ὁποῖον ἐφεύρε καὶ μὲ τὸ ὁποῖον
μποροῦν νὰ ζωγραφισθοῦν στὸ πρόσωπο
καὶ στὸ ντεκολτέ μίας γυναίκας διάφορα
σχέδια — κυρίως θαλασσινὰ κοινύλια —
πού φωσφορίζουν.

Στὶς Ἠνωμ. Πολιτείες διαδίδεται συνή-
θως περισσότερο ἡ μόδα τῶν κοσμημάτων πού
φοροῦνται στὸ ντεκολτέ, στερεωμένα ἐπὶ
τοῦ σώματος, ὅπως τὰς ἀντικαταστάσει τὰ
ἐλκυστικὰ ἐπὶ τῶν ὁδῶν. Ἐπειδὴ ἡ μόδα τῶν
μεγάλων ντεκολτέ περιερίεζε σημαντικὰ τὴν ἐκ-
τετακτομένην ἀκροχέλι τῶν ὁδῶν, ἐπὶ τῶν
ὁποῖων μπορεῖ νὰ φορεθῇ ἕνα κοσμημα-

Η ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Η ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ

Ε'

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

Στὸ προηγούμενο σᾶς ἔδωσα
ἕνα παράδειγμα ὑπολογισμῶν
— γιὰ τὸ τί πρέπει νὰ τρῶ
μιά νέα γυναίκα ὕψους 1.70 μ.
καὶ βάρους 75 κιλῶν γιὰ νὰ ἀ-
ποκτήσῃ τὸ ἰδανικὸ βάρος τῶν
63 κιλῶν — καὶ αὐτὸ γιὰ ὅ-
σες ἀναγνώστριές μου θὰ ἤθε-
λαν νὰ ὑπολογίσουν μόνες τους
τί πρέπει νὰ τρῶν κάθε μέρα
γιὰ νὰ ἀποκτήσουν καὶ νὰ δια-
τηρήσουν τὸ ἰδανικὸ βάρος ἀ-
ναλόγως τοῦ ὕψους τους. Δὲν
ἐπιμένω ὁμῶς, ἀγαπητὲς μου
ἀναγνώστρις, νὰ ποнокεφαλί-
ζετε σεῖς ὅλες μόνες σας, γιὰ
νὰ ξέρετε πὼς θὰ ἀδυνατίσετε
ὅταν παρουσιάσετε παχυσαρ-
κία πού ἀποδεῖχθηκε τελείως
φυσιολογική. Ἐννοεῖται πὼς τὸ
ἔργο ὅλων αὐτῶν τῶν ὑπολο-
γισμῶν θὰ τὸ ἀναλάβω στὸ ἐ-
ξῆς ἐγὼ γιὰ σᾶς.

Ἀρκετὰ ἄλλωστε ἐκούρασα
ἔως τώρα πολλὰς ἀπὸ σᾶς. Ἀλ-
λὰ ἔπρεπε καὶ γιὰ κάποιες ἀπὸ
σᾶς νὰ ἐκθέσω ὅλον αὐτὸν τὸν
τρόπο τῶν ὑπολογισμῶν μᾶς
προκειμένου νὰ καταρτίσουμε
ἕνα διαιτολόγιο γιὰ τὴν κάθε
περίπτωσι, ἀποτελεσματικὸ καὶ
ἀπληλαγμένο ἀπὸ κάθε κίνδυ-
νο. Λοιπὸν, στὰ προσεχῆ δημο-
σιεύματά μου θὰ σᾶς δώσω ἕ-
τοίμα διαιτολόγια γιὰ τίς κυ-
ριώτερες περιπτώσεις ἰδανικοῦ
βάρους ἀναλόγως ὕψους, καὶ ἔ-
τσι θὰ μπορέσετε νὰ τὰ ἀκο-
λουθήσετε, καὶ χωρὶς νὰ κοπιᾶ-
σετε καθόλου νὰ ἀποκτήσετε τὸ
ἰδανικὸ βάρος. Naί, ἀλλ' ἐπα-
ναλαμβάνω, ἐφ' ὅσον δὲν πα-
ρουσιάζετε μιά μορφή παθο-
γικής παχυσαρκίας καὶ ἐφ' ὅ-
σον (καθὼς ἐτόνισα στὰ προη-
γούμενα δημοσιεύματά) δὲν
διαγете μιά πολὺ καθιστικὴ
ζωή, ἀλλ' ἐργάζεσθε μέτρια.

Πὼς τώρα θὰ ξέρετε ὅτι πα-
ρουσιάζετε μιά μορφή φυσιολο-
γικῆς καὶ ὄχι παθολογικῆς πα-
χυσαρκίας; Διότι δὲν ἀρκεῖ τὸ
νὰ ξέρετε ὅτι τρῶτε πολὺ. Πολ-
λὰς ἀπὸ τίς γυναῖκες πού τρῶ-
νε πολὺ τυχαίνει νὰ ἀκολουθῇ-
σουν πιστὰ καὶ γιὰ μακρὸν χρό-
νικὸ διάστημα τὸ διαιτολόγιο
πού ἐνδείκνυται, καὶ ὁμῶς οἱ γυ-
ναῖκες αὐτὲς δὲν κατορθώνουν
νὰ ἀδυνατίσουν ὅσο πρέπει. Τί
μπορεῖ τότε νὰ συμβαίνει σ' αὐ-
τὲς τίς περιπτώσεις; Ἀπλῶς
στασι οἱ γυναῖκες αὐτὲς παρου-
σιάζουν μιά μικτὴ μορφή παχυ-
σαρκίας. Καθὼς προεῖπα, ὅ-
τι παρῶν καὶ μικτὲς μορφές, ὅ-
λας τῆς παχυσάρκειας, καὶ ὅταν
μιλάμε γιὰ παθολογικὴ παχυ-
σαρκία ἐννοοῦμε ὅτι συμβαίνει
στὸν ὁργανισμό μιά ἐσωτερικὴ
διαταραχή, ὅτι οἱ καύσεις τῶν
τροφῶν καὶ ἡ ἀφομοίωσίς τους
μὲ τὰ κύτταρα τοῦ ὁργανισμοῦ

δὲν γίνονται κανονικά, καὶ ὅτι
ἐπομένως ἕνα ὑπολογισμὸς μέ-
ρος τῶν τροφῶν δὲν καταναλί-
σκεται ὅπως θάπρεπε ἀλλὰ κα-
τατίθεται ὡς περιττὸ λίπος πᾶ-
νω στὰ κύτταρα καὶ στὰ ὅργανα
να τοῦ ὁργανισμοῦ. Πιέζοντας
ἔτσι τὰ ἔντερα, τὰ νεφρὰ καὶ
τὴν καρδιά τοῦ ἀτόμου.

Πὼς θὰ καταλάβουμε λοιπὸν
ὅτι δὲν πάσχουμε ἀπὸ καμιά
ἐσωτερικὴ διαταραχή καὶ ὅτι
ἐπομένως δὲν παρουσιάζουμε
μιά μορφή παθολογικῆς ἢ μι-
κτῆς παχυσαρκίας;

Αὐτὸ θὰ τὸ ξεκαθαρίσουμε ὅ-
ποιαδήποτε πρὶν ἀπὸ κάθε ἀ-
πόπειρα γιὰ νὰ θεραπεύσουμε
τὴν παχυσαρκία μᾶς σὲ μίαν ἐ-
ξέτασι, ὅπως εἶπα ἤδη, «Βασί-
κου Μεταβολισμοῦ». Ἡ κάπως
λεπτὴ αὐτὴ εξέτασις πού γίνε-
ται μὲ εἰδικὰ μηχανήματα, μετρώ-
ντας τὴν ἀποβολὴ διὰ τῆς ἀνα-
πνοῆς μᾶς τοῦ διοξειδίου τοῦ
ἀνθρακικοῦ, καὶ ἐπομένως μετρώ-
ντας τὸν ἀποβαλλόμενον ἄνθρα-
κα (πρὶν τῆς καύσεως τῶν
τροφῶν, δηλαδὴ τῆς ἐνώσεως
τῶν μὲ τὸ ὀξυγόνο τοῦ εἰσπνε-
ομένου ἀέρος), ὑπολογίζει τίς
καύσεις μᾶς. Ὅταν, ἔαν οἱ
καύσεις τῶν τροφῶν πού λαμ-
βάνουμε δὲν γίνονται κανονικά,
αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ ἐξῶ ἐκ-
κρίσεις ὥρισμένων ἀδένων μᾶς,
καὶ δὴ τοῦ θυρεοειδοῦς, δὲν γί-
νονται κανονικά.

Γιὰ τὴν θεραπεία τῆς παθο-
λογικῆς μορφῆς ἢ καὶ τῆς μι-
κτῆς παχυσαρκίας θὰ ἀσχολη-
θῶ στὰ προσεχῆ δημοσιεύματά.

ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ ΒΑΡΟΥΣ ΚΑΙ ΥΨΟΥΣ

Εἶναι τώρα καιρὸς νὰ ἔχετε
ὑπ' ὄψιν σας, πρὶν προχωρήσω
στὸ θέμα τῆς θεραπείας τῆς
Φυσιολογικῆς ἢ Παθολογικῆς
Παχυσαρκίας, τίς ἀναλογίες
τοῦ ἰδανικοῦ βάρους ἐν σχέσει
μὲ τὸ ἐκαστοτὲ ὕψος. Ἔτσι θὰ
μάθῃ πρῶτα-πρῶτα ἡ κάθε μιά
σας ἔαν εἶναι πρὸς παχυντὴ ἢ πρὸς
ἀδυνατίᾳ ἀπὸ ὅ,τι πρέπει.

Ὑψος 1.50:	βάρος 51 κιλά.
Ὑψος 1.55:	βάρος 55 κιλά.
Ὑψος 1.58:	βάρος 55 κιλά.
Ὑψος 1.60:	βάρος 57 κιλά.
Ὑψος 1.63:	βάρος 58 κιλά.
Ὑψος 1.65:	βάρος 60 κιλά.
Ὑψος 1.67:	βάρος 61 κιλά.
Ὑψος 1.70:	βάρος 63 κιλά.
Ὑψος 1.73:	βάρος 64 κιλά.
Ὑψος 1.75:	βάρος 67 κιλά.

Γιὰ τὰ ἐνδιάμεσα ὕψη, κανο-
νίζετε ἀναλόγως.

Σὲ προσεχῆς δημοσίευσμα, ὅ-
που θὰ σᾶς μιλήσω εἰδικότερα
γιὰ τὴν «Γραμμὴ τοῦ σώματος»
θὰ σᾶς δώσω ὅλες τίς ἀπαιτού-
μενες ἀναλογίες τῶν διαφόρων

περιφερειῶν, ἀποστάσεων καὶ ἐκ-
τάσεων τμημάτων τοῦ σώματος,
σύμφωνα μὲ ἕνα τελευταῖον με-
λετημένον κανόνα ἀπὸ εἰδικὸ
τμήμα τοῦ Θεραπευτηρίου. Ὅ-
σες ἀπὸ σᾶς θὰ πλησιάζετε
αὐτὲς τίς ἀναλογίες θὰ μπορή-
τε νὰ καμαρώνετε πὼς φέρνετε
μέσα σας τὴν καλλιγυνικὴ κλη-
ροδοσίαν γιὰ τίς γενιὲς τῆς
αὐριον.

ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ
— ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Διευθύντρια τοῦ Φυσιοθερα-
πευτικοῦ Τμήματος τοῦ Αἰσθητι-
κοῦ καὶ Χειρουργικοῦ Θεραπευ-
τηρίου Ἀθηνῶν. Γιὰν Σμάτς 38

★

Ἀπαντήσεις

ΣΗΜ. Οἱ ἀναγνώστρις μᾶς μπο-
ροῦν νὰ ἀπευθύνωνται στὴν Καν. Τό-
νυ Γιαννῆλου γιὰ ὁποιοδήποτε ζητή-
μα σχετικὰ μὲ τὴν καλλονὴ τους.
Ἀπὸ τὴν στήλη αὐτὴ καὶ ἰδιαιτέ-
ρας θὰ δίδονται κατὰλληλες ἀπαν-
τήσεις. Ὅσες ἀναγνώστρις δὲν ἔ-
λαβον ἀπαντήσεις στίς ἐπιστολὰς
τους, ἐπειδὴ εἶναι δυνατόν ἢ οἱ ἐπι-
στολὲς τους ἢ οἱ ἀπαντήσεις νὰ πα-
ρέπσαν, παρακαλοῦνται νὰ ξαναγρά-
ψουν.

— ΠΡΑΣΙΝΑ ΜΑΤΙΑ. Γιὰ νὰ
πικνωσύν τὰ φρύδια σας μεταχειρι-
σθῇτε τὴν πομπάδα γιὰ τὸν τῶνος
τῶν φρυδιῶν (ἰδὲ τευχὸς 20),
χωρὶς τὴν Νοβοκαΐνη. Γιὰ νὰ γυα-
λίσουν τὰ μάτια σας ρίχνετε 1—2
σταγόνας ἀπὸ τὴν ἀκόλουθη συνταγή,
λίγη ὥρα πρὶν βῆτε ἐξ: Νοβοκαΐ-
νη 0 γρ., 10, διάλυσις Ἀδρεναλίνης
1% 0: 1 κ.ε.κ. — Ἀπεσταγμένο νε-
ρὸ 10 κ.ε.κ. — Γιὰ νὰ διατηρήθε-
τε καλομακρυγυμένη, μεταχειρί-
ζεσθε κατὰ τὴν πούδρα ἢ ἕνα ἐ-
λαχιστὸ στρώμα κρέμας «Ἀλμπάνα»
τὸν Θεραπευτηρίου. Σὲ μιά κάπως
πρὸ σημερινού ἐξόδου, μεταχειρίθη-
τε καὶ ἕνα στρώμα ἀπὸ «Μάικ»
«Ἀπ». Κάθε βράδυ μετὰ τὸ ντεμακι-
γιαζ, ἀλείψετε τὸ δερμα τοῦ προσώ-
που μὲ κρέμα «Κολντίν».

— ΜΑΙΡΗ Χ. Μπορεῖτε νὰ ἀκο-
λουθήσετε τὸν τρόπο τοῦ ντεμακιγια-
ζ πού συνιστᾷ τὸ τευχὸς 2. Ἐξαιρε-
τικῆς εἶναι οἱ δύο Λοσιὸν «Α» καὶ
«Β» τοῦ Θεραπευτηρίου.

— ΘΑΙΜΕΝΗ ΠΑΡΘΕΝΟΝ
Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐρῶν μου γιὰ
τὴν θεραπεία τῆς Παχυσαρκίας θὰ
γράψω γιὰ τὴν «Υπερίδρωσις» γενι-
κῶς. Ἐάν τότε διατηρήσετε καμμίαν
ἀμφιβολίαν, ξαναγράψτε μου.
— ΚΑΠΟΙΩΝ ΑἰΜΝΙΑΝ. Πε-
ράστε νὰ σᾶς ἐξέτασῃ φιλικῶς 6—
7 γιὰ νὰ δῶ πὼς θὰ σᾶς φανῶ χρή-
σιμη.

— ΜΙΚΡΑΝ ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕ-
ΝΗΝ. Ἐπίσης σᾶς περιμένω 6—7.
— ΜΑΚΕΔΟΝΟΠΟΥΛΑΝ Γ. Γιὰ
τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀτροφικοῦ στήθους
σας ἀκολουθήστε τίς ὁδηγίες πού
δίδω στὰ τευχῆ 14 καὶ 15, τὰ ὁ-
ποῖα θὰ ζητήσετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα
τοῦ Περιοδικοῦ. Ἀπὸ τὴν αλοιφὴν
μπορεῖτε νὰ παραλείψετε τὰ ἐκχυλί-
σματα τῆς ὑποφύσεως. Δὲν εἶναι ἀ-
νάγκη νὰ κάνετε ἐνέσεις. Παίρνετε κά-
θε μέρα ἕνα χάπι «Λυονοράλ» ἐλαφρὰς
δόσεως. Διακόπτετε κατὰ τὴν δια-
ρκείαν τῆς περιόδου. Συνεχίζετε τὴν
θεραπείαν ἐπὶ 6 μῆνες ἕως 1 χρόνον.
Θὰ ἔχετε ἀποτελέσματα.

— ΕΥΑΝΘΙΑΝ ΔΗΜΟΠ. ΚΑΛΑ.
Διαβάσατε τὴν ἀνωτέρω ἀπάντησιν.
— ΜΙΚΡΗ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΡΑ-ΙΤ.
Ἐπαναλαμβάνω γιὰ νὰ μεγάλωσιν
τὰ μαλλιά σας ἀκολουθήστε τὴν
γράφω γιὰ τὴν τῶνισ τῶν μαλλίων,
δηλαδὴ ὄχι λούσιμα μὲ νερὸ, ἀλλὰ
ὅπως συνιστᾷ, μασάζ μὲ οἰονέμω-
μα, καὶ ἐπάκειψιν βροδινὴν μὲ τὴν
λοσιὸν τῆς ὁποίας δίδω τὴν συντα-
γήν. Γιὰ τὴν φαλίδαν ἰδιαίτερος, κό-
ψτε τὰ μαλλιά καὶ ἐμβαπτίζετε τίς
ἀκρες σὲ διάλυσι ἰωδίου. Γιὰ τὸ ἀ-
τροφικὸ στήθος σας, διαβάσατε τὴν
ἀνωτέρω ἀπάντησιν.

— ΑΓΝΩΣΤΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ
Παρακολουθεῖτε τὰ ἔρρα περὶ πα-
χυσαρκίας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ
προσέχοντος τεύχους.

— ΔΥΣΑΝΑΛΟΓΗ Υ.Α.Π. Πα-
ρακολουθεῖτε τὰ ἔρρα περὶ παχυ-
σαρκίας. Θὰ ἀσχοληθῶ καὶ γιὰ τοπι-

κας υπερλιπώσεις καὶ τοπικὰ ὅσωνα
τίσματα.
— ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ 17. 5. 13. 1.
Σᾶς ἐυχριστῶ πολὺ γιὰ τίς εὐγε-
νικὲς εὐχὲς σας. Περιμένετε ἐν συνε-
χείᾳ μὲ τὴν θεραπείαν τῆς παχυσαρ-
κίας νὰ φθάσῃ καὶ στὰ τοπικὰ ὁ-
ντισματα. Θὰ ἔχετε τότε τὰ ὠρε-
λήθητε γιὰ τίς παχεί

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ή χαρά τῶν παιδιῶν

Ὁ ἥλιος, ὁ ἀέρας, ἡ θάλασσα καὶ τὸ βουνό, εἶναι τ' ἀγαπημένα ἐπαιχνίδια τῶν παιδιῶν. Θὰ σκαρφαλώσουν στὶς κορυφές τῶν βουνῶν, θὰ ψαρέψουν πετραδάκια στὴ θάλασσα, θὰ φτιάξουν πύργους στὴν ἡλιοκαμένη ἀμμουδιά. Γιὰ δὺα αὐτὰ τὰ παιχνίδια, τὸ παιδί χρειάζεται κατ'ἀλλήλο ντύσιμο. Παντελόνια καὶ φορέματα ποὺ θ' ἀφήσουν τὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀέρα νὰ χαϊδέψουν τὸ δέρμα τους, ποὺ θὰ τ' ἀφήσουν ἐλεύθερα νὰ τρέχουν καὶ νὰ χαροῦν τὰ δῶρα τῆς Φύσεως.

1. Φόρεμα μὲ δυὸ σκεπαστές τσέπες πάνω στὸ κοντὸ παντελονάκι. Μιά κουφόπιετα ἀρχίζει στὴ μέση κάτω ἀπὸ τὴ μύτη τοῦ μικροῦ νωμίτη τῆς φόρμας.

2. Φόρεμα γιὰ τὴν πλάζ, ποὺ εἶναι γαρνιρισμένο στὶς δύο τσέπες καὶ στὸ στήθος μὲ γκάνες, ἀρκετὰ ζωηροῦ χρώματος, ποὺ συγκρατεῖ καὶ τὸ κορσαζ.

3. Φόρεμα μὲ δύο πολὺ εὐρύχωρες τσέπες μὲ καπάκι, ποὺ κουμπώνουν μὲ δυὸ κουμπιά.

4. Φόρεμα μὲ μικρὰ δροβία γαζωμένα πιετάκια στὸ μπουστό. Γαρνίρεται στὸ μεγάλο γιάκα καὶ στὶς τσέπες μὲ ψιλὸ κορδονέτο.

5. Φόρεμα ἀπὸ ριγέ ὕφασμα, κάνει ὥραϊα «έφε» μὲ τίς ρίγες ποὺ εἶναι θαλμένες ἀλλοῦ ὀριζόντια καὶ ἀλλοῦ κάθετα. Γιακάς καὶ ρεβέρ ἀπὸ ἄσπρο πικέ.

6. Σόρτ μὲ κορσαζ γιὰ τὴν πλάζ. Κουμπώνει μπροστὰ καὶ συγκρατεῖται στὸ λαιμὸ μ' ἓνα μυτερό, πολὺ χαριτωμένο γιάκα.

7. Φουφούλα μὲ μισὴ πλισέ φούστα ἀπὸ πάνω. Τὸ κορσαζ ἀφίνει ἔξω ὀλόκληρη τὴν πλάτη καὶ κρατιέται μὲ δύο μπρετέλες.

8. Ἀπὸ ριγέ ὕφασμα, φόρεμα μὲ ἀνοιγμα μπροστὰ (κρυφὸ φεμουάρ) ποὺ καταλήγει σὲ κουφόπιετα. Ἐχει γύρω ἀπὸ τίς τσέπες, τὰ μανίκια καὶ στὴν κουφόπιετα τίς ρίγες στὰ κόντρα.

9. Φόρεμα ἀπὸ καρὸ ὕφασμα, κουμπώνει μπροστὰ μὲ γλῶσσες (φεστόνι). Ἡ κυλὸτα γίνεται ἄσπρη μὲ δύο τσεπάκια.

10. Φουφούλα, γαρνιρισμένη στὶς δύο τσέπες, τὰ μανίκια καὶ τὸ γιάκα μὲ πικέ ὕφασμα.

11. Φόρεμα μὲ διπλὸ γαζι στὶς τσέπες καὶ στὶς τσιράντες.

ΕΙΜΑΙ ΤΟΣΟ ΔΕΙΛΗ!...

Είμαι το παράπονο της φίλης μου. «Είμαι τόσο δειλή... σε κάθε μου προσπάθεια βρίσκω τρωτά... Κάθε σχέδιο που κάνω τα βρίσκω άσχημα. Αμφιβάλλω...»

Το δρῆκε το μυστικό της δειλίας της, μα δεν το καταλαβαίνει. Δεν ξέρει πώς ένας είναι ο μεγάλος της εχθρός που πρέπει να καταπολεμήσει μ' όλη της τη δύναμη: η αμφιβολία για τον εαυτό της. Άγαπητές μου φίλες, νικήστε αυτόν το φοβερό σας εχθρό. Είναι ύπουλος και σας τρώει την εὐτυχία, τη γαλήνη, τη χαρά. Ένας τρόπος υπάρχει να τον καταπολεμήσετε: Τά έργα, οι πράξεις, οι πρόδοι που δυνάμωνει και αποκαθιστά την εμπιστοσύνη του ανθρώπου προς τον εαυτό του.

Είπατε δειλή μπροστά στους άλλους; Συναναστραφίτε τους. Δειλιάζετε προκειμένου να ζητήσετε εργασία; Ζητήστε την. Δειλιάζετε και δεν ξέρετε ποιά λύση από τις δυο να διαλέξετε σ' ένα ζήτημα; Δώστε μια λύση. Έτσι θα σώσετε και θα πάψετε να είστε δειλή.

ΔΙΑΒΑΘΗ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ.

Σ' αυτά τα γράφετε μόνος σας. Φοβάστε. Πού να έχη άρα γε την πηγή του ο φόβος σας αυτός; Σε ποια μακρινή έντοψη της παιδικής σας ηλικίας είναι ριζωμένος; Μήπως γι' αυτό αγαπάτε τόσο την αλλαγή; Όταν η αγάπη της αλλαγής δεν φθάνει σε παθολογικό σημείο είναι καλή, γιατί γίνεται κίνητρο και πηγή δημιουργίας. Όσο για την κοπέλλα και πάλι πρέπει να πολεμήσετε το φόβο σας. Εργασθείτε για την κοινή σας εὐτυχία και μη προσπαθήτε να μαγνέψετε τι θα γίνει στο μέλλον. Εκτός αν προστοιμάζεστε, χωρίς να το υποψιάζεστε και ο ίδιος για μιαν αλλαγή και σ' αυτό τον τομέα της ζωής σας. Το κλειδί της εὐτυχίας σας βρίσκεται στο ν' ανακαλύψετε το είδος και την πηγή του άσυνειδητου σας φόβου. Ο καλύτερος όπλος τρώπος για να φθάσετε στην εὐτυχία είναι να πιστέψετε με την καρδιά σας σ' αυτόν.

Π. Π. Π. (888). «Ηράκλειον Κρήτης. Άσφαλώς δεν της φερθήκατε άσχημα. Δεν αξίζει την αγάπη σας. Ξεχάσατε την. Η άραγ θα συναντήσετε στο δρόμο σας τη νέα εκείνη που θα αξίζει και την αγάπη σας και τα όνειρά σας και το όνομα που θα της χαρίσατε».

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙ. — «Όχι δα και μαρμενό!! Άκόμα τώρα μόλις σκάει το μπουμπουκί της νιότης σου. Μην απελπίζεσαι, μη δασανίζεσαι άδικο τέτοια πράγματα. Ένα τυχαίο περσινό δεν μπορεί να καταστρέψει μια τόσο άγνη ζωή. Για. Είναι ο καλύτερος τρόπος για να την αμφιβολία».

ΝΤΙΑΝΑ. — Δεν έχω μικρούλα μου τη δυνατότητα να σ' εξηγήσω γιατί είναι αδύνατο να όνουν οι σχετικές υπηρεσίες ένα χωρίς τις άλλες. Εξαιτίας αυτού και τώρα το δικό σου στυλ είναι ριζωμένο. Ένα τυχαίο περσινό δεν μπορεί να καταστρέψει μια τόσο άγνη ζωή. Για. Είναι ο καλύτερος τρόπος για να την αμφιβολία».

ΑΤΥΧΗ Μ. Α. Χ. — Δεν μπορείς να διαμαρτυρησαι, αγαπητή μου, νίκη σε σένα. Ο νέος είναι πολύ δικαιολογημένος. Φαίνεται ελκρινής και τίμιος. Εκείνο που πρέπει να εξακριβώσετε είναι αν ο δεσμός του ήταν απλώς τέτοιος που τον λείει και όχι τίποτα το ιδιαίτερο. Αυτό μπορούν να το μά-

θουν και οι γονείς σου. ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ. Βαρώνια, Κύπρου. — Συμμερίζομαι όλο σου τον πόνο, τον πόνο μου φίλη. Η περίπτωση σου δεν λυεται με ξένες συμβουλές. Απαιτεί λύση που μονάχα εσύ ή ίδια με την απόλυτη προσωπική σου εὐθύνη μπορείς να δώσεις. Γιατί δεν μπόρεσες να συνεννοηθείς από την αρχή μαζί του; Από ποια συγκεκριμένα ζητήματα άρχισαν οι συγκρούσεις σας; Ίσως αν δώσεις απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα να μπορέσεις, οπλισμένη με το θάρρος που δίνει η υπερσυνείδηση του παιδιού και η εξασφάλιση σ' αυτό της πατρικής προστασίας, οπλισμένη επίσης με τη δύναμη που δίνει η απεικόνιση της καρδιάς που αγαπά να μπορέσει να κατακτήσει πάλι την καρδιά του και να ξαναφτάει στο σπίτι σου. Πώς είδε εκείνος την απομάκρυνση σου από το σπίτι; Για το ερώτημα σου σχετικά με το κυοφορούμενο παιδί απαντά ο γυναικολόγος μας. Εύχομαι να μοι γράψης σύντομα πώς ξαναβρήκες το κουράγιο σου για τη ζωή.

ΚΑΝΑΡΙΝΗ Α. — Μα είναι σοβαρά πράγματα αυτά, μικρούλα μου; Διάκοψε μία και καλή. Προκειται για παιδιαρισματα. Ούτε τον αγαπάς ούτε σ' αγαπά και μη μου κρατάς κόκα που σου το λέω. ΚΡΙΝΟΛΙΝΟ. Λήμνον. — Φαίνεται να σ' αγαπά. Το κυριότερο όμως είναι: εσύ τον αγαπάς, καλή μου φίλη; Αν ναι προσπάθησε να τον κάνεις να πιστέψει πως έχεις το κουράγιο και την όπονη να τον περιμένεις. Άγάπη με τα γράμματα δεν είναι αγάπη δημιουργημένη μέσα στο κλίμα της πραγματικότητας. Κλείνει τα δνείρα, προσβάλλει ό,τι ποθούν και αγαπούν δυο άνθρωποι, δείχνει τις ψυχικές τους λαχτάρες, αγνίζει τους πόθους που έχουν. Είναι ένα όμορφο έδαφος για να καλλιεργηθεί και να ελαστίσει το λουλούδι της πραγματικότητας, ο έρωας. Άγάπη, περιμένα και έχει μεγαλύτερη εμπιστοσύνη, αφού τον εκτιμάς πάρα πολύ.

ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΕΣΒΥΣΕ. — Καλή μου φίλη, άσχημη έκλογη κουμπάρας έκανες. Έχεις διαβάσει ποτέ σου το δημοτικό μας τραγούδι «Η κουμπάρα που έγινε νύφη»; Μελέτησέ το καλά για να μάθεις πως μία έξυπνη γυναίκα μπορεί να εξουδετερώσει μια παρενοχλήτρια. Όπλισου με αγάπη, με κέφι, με όλη σου τη δύναμη και άγνοησε την κουμπάρα. Άλλω δχι δάκρυα, όχι σκληρές ζηλιές. Μάλλον θα κερδίσεις τον καλό σου. Κι αν όχι θα έχεις τουλάχιστο την παρηγοριά ότι προσπάθησες.

ΚΑΣΤΑΝΗ. — Ο καλύτερος τρόπος, αγαπητή μου, είναι να προσέξεις λίγο περισσότερα τον έαυτό σου. Να μην παραβείς τις ώρες σου άρχες. Άλλα να φρον-

(Η συνέχεια στη σελίδα 65)

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 7 — 20 'Ιουνίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Οικονομικές περιπλοκές, μικρές αισθηματικές απογοητεύσεις. Λίγο σκοτεινό δεκαπενθήμερο, απογοητευτικό στις 10 του μηνός.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου—9 'Απριλίου): Ένα ευχάριστο γεγονός θα σας συμβεί το τρίτο πενήντημο του δεκαπενθήμερου, αν έχετε το νού σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 'Απριλίου): Θα σας απασχολήση σοβαρά μία ύποδοι αισθηματικής φύσεως.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 'Απριλίου): Δεκαπενθήμερο γεμάτο δραστηριότητα. Επωφεληθήτε για να τελειώσετε τις έκκρεμες δουλειές σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Αποφύγετε τους οικογενειακούς καυγάδες, μη γράφετε τίποτα αν δεν είναι επιείκη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Λίγο συγκεχυμένη αισθηματική ατμόσφαιρα. Αναπτύξτε τη διορατικότητά σας.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Ο καλός καιρός θα συνεχισθεί ακόμα όλο αυτό το δεκαπενθήμερο. Δεν θα συννεφιάση καθόλου για σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): Αισθηματική ατμόσφαιρα πολύ καθαρή. Γεντήτε την εὐτυχία σας μ' όλο σας το είναι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουνίου): Με δεξιότητα και διπλωματικότητα μπορείτε να ξεπεράσετε πολλές δυσκολίες.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουνίου—1 'Ιουλίου): Τα αισθηματικά ζητήματα μπορούν να επιφυλάσσουν ευχάριστες εκπλήξεις. Καινούργιες γνωριμιές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Ιουλίου): Ξημαντική βελτίωση στις επιδιώξεις σας, στον αισθηματικό τομέα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 'Ιουλίου): Μία μικρή τύχη παρά τις οικογενειακές δυσκολίες που μπορούν να σας παρουσιασθούν.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουλίου — 1 Αυγούστου): Ακολουθήστε όλο το δεκαπενθήμερο τη συνηθισμένη ρουτίνα της ζωής. Μην καταπιαστήτε με τίποτα το έκτακτο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—11 Αυγούστου): Χρήματα θα σας δοθούν, μα δεν θα σας δώσουν χαρά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Αυγούστου): Θα δοκιμάσετε μία μικρή απογοήτευση από το περιβάλλον σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου—2 Σεπτεμβρίου): Μην προβείτε σε καμία μεταβολή στις δουλειές σας, στα αισθηματά σας, με κίνδυνο να δοκιμάσετε απογοήτευση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρίου): Μη δείξετε ντροπαλότητα από το δεκαπενθήμερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου): Μην δείξετε ντροπαλότητα απέναντι στο ζήτημα που θα σας παρουσιασθεί.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου — 2 'Οκτωβρίου): Προσέχτε στις 18 'Ιουνίου. Μία πολύ κακή μέρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—22 'Οκτωβρίου): Οι πιθανότητες για το ξεκαθάρισμα της καταστάσεως αυξάνουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—21 'Οκτωβρίου): Θα χρεισθήτε σταθερότητα κι' επιμονή την 15 'Ιουνίου. Μη λυγίσετε.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 'Οκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Κίνδυνος από άπρόσμενη. Ατμόσφαιρα άρρωστιάρινη. Ίδιος στις 16 του μηνός.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου): Πιθανή πραγματοποίηση ενός όνειρου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νοεμβρίου): Προσέξτε την υγεία σας τα τελευταία πενήντημο. Αφήστε τις έγνοιες στο ύπαιθρο.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου — 1 Δεκεμβρίου): Μικρές έκπληξεις που θα προέλθουν από τον αισθηματικό τομέα, μα θα τον απογοητεύσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμβρίου): Δεν προσέχετε και δημιουργική δυστυχία σας μόνιμη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δεκεμβρίου): Δεκαπενθήμερο τόσο άπιο όσο και κάποια μεταβολή στις 14 του μηνός.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 'Ιανουαρίου): Προσέξτε τα μυστήματα. Δεν θα σας θυγούν σε τίποτα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Ιανουαρίου): Η φαντασία σας θα σας βοηθήσει στην αισθηματική περιπέλεια, μα δεν την περιορίζετε λίγο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 'Ιανουαρίου): Αποφασίστε με την καρδιά σας και όχι με το μυαλό σας.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 'Ιανουαρίου): Δεν ακολουθήτε το σωστό έργο. Σκεφθήτε καλά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 'Ιανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Η τύχη πάντα ευνοεί και γεμίζει χαρά την ψυχή σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φεβρουαρίου): Διαλέξτε καλύτερα τις φίλες, στις όποιες λέτε τα μυστικά σας. Αποφύγετε μεγάλες περιπέλειες.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—29 Φεβρουαρίου): Ευχάριστο περιβάλλον όλο το δεκαπενθήμερο, μα μία μικρή σκηνή χωρίς υποδοσκή, που μπορείτε να αποφύγετε, αν ανοίξετε περισσότερο τα μάτια σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Ζητήστε τη γνώμη της πιο αγαπητής σας φίλης πριν αποφασίσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Όλα θα πάνε προς το καλύτερο. ΣΙΒΥΛΛΑ

★

Άλληλογραφία Συντάξεως

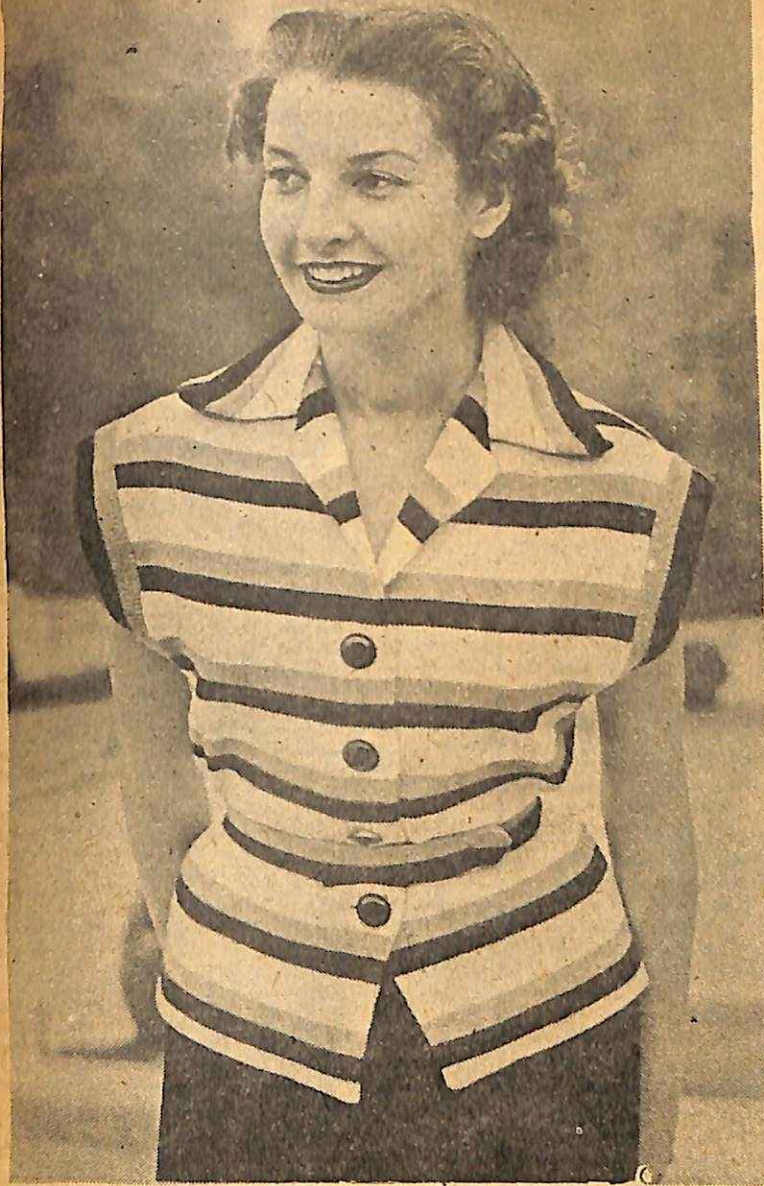
ΕΝΟΦΟΝΤΑ ΣΠΑΝΟΝ (Λαμία): «Η Γυναίκα δημοσιεύει επιστολικά θέματα όταν αυτά είναι έλκυστικά, μένα και πρό παντός γραμμένα σε ζωντανή δημοτική γλώσσα. Η μέση της σας είναι γραμμένη στη γλώσσα των επιστημονικών συγγραμμάτων».

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΩΝ Α.Μ. — Η διαθεσιμότητα του Ιατρού Άναγνώστη Σπανού είναι: όδός Σωκράτους 30 Αθήνα.

G. DETTMANN ΟΙΟ ΜΙΛΑΙΟ MISSIOM P.O. LUSHOTO TANGANIKA B.E. AFRICA — Ζητάτε άλληλογραφία με κορίτσι από την Ελλάδα. Δυστυχώς δεν έχουμε μπιενούμεν τέτοιου είδους άγγελους.

MIPANTA Θ. ΚΟΛΕΣΚΑ — Για τα καλά σας λόγια σας ευχαριστούμε. Για τα επίπλα από πλαστικό ή λη θα ζητήσετε πληροφορίες από την «Αγγλική Ύλη» Πληροφορίες Μέγανον Μετοχικού Ταμείου της Ροφας. Να έχετε μέλι στα και τα να χορ για να τους δείξετε την ελπίδα ΒΑΛΛΙΑ. — Τα γράμματα σας μου συγκίνησε. Σας ευχαριστούμε για τα τόσο κολακευτικά σας λόγια για την προσπάθειά μας. Ο σκοπός μας είναι η βελτίωση της παροικίας, ώστε να καταστήσει οι οικογένειες. Τις ύποθετες σας πληροφορίες από σημειώσεις.

1. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΝ — Τα πονήματα τα κρατάμε, αλλά θα άρχει να δημοσιευθεί γιατί έχουν σιγά άλλα

ΩΡΑΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΖΙΛΕ

Υ λ ι κ ά : 100 γραμ. ή 32 δράμ. μαλλι ΠΙΓΚΟΥΕΝ—ΑΛΠΕΝ τετράκλωνο, χρώματος κιτρινοπράσινο ανοικτού, 200 γραμ. ή 64 δράμ. μαλλι άσπρο και 100 γραμ. ή 32 δράμ. μαλλι μαύρο — της ίδιας ποιότητας όλα. Βελόνες Νο 2½. 4 κουμπιά και 1 πηχ. και 2)8 γκρό-γκρέν 3 έκατ. φάρδος. 1 άγκράφα και ½ πηχ. κάμπωτ.

Τρόπος πλεξίματος: Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Μούς = όλοι οι πόντοι πλέκονται και από τις δύο μεριές καλή.

Δείγμα : 20 π. = 6½ έκατ. 20 βελόνες = 5 έκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 54π με άσπρο μαλλι. Πλέξτε 2 έκατ. ζέρσεϋ. Κατόπιν προσθέστε στην δεξιά μεριά 30π. Τους 3 πρώτους πόντους θα τους πλέκετε μούς και τους υπόλοιπους ζέρσεϋ. Στην 17η βελόνα, βάλετε το μαύρο μαλλι και πλέξτε 8 βελόνες. Κατόπιν πλέξτε 8 βελόνες με το κιτρινοπράσινο. Βάλετε τ' άσπρο μαλλι και πλέξτε 16 βελόνες. Θα συνεχίσετε κατά τον ίδιο τρόπο την αλλαγή των χρωμάτων. Σε 9 έκατ. από την αρχή θα κλείσετε στην άριστερή μεριά 1π κάθε 1½ έκατ. (6 φορές). Σε γενικό μήκος 30 έκατ. κλείστε στην άριστερή μεριά 1π κάθε δεύτερη βελόνα (10 φορές). Έξακολουθήστε ίσια 12 έκατ. Κατό-

Πλέξτε άλλη μία την ίδια. ΖΩΝΗ: Βάλετε 226π με άσπρο μαλλι. Πλέξτε 10 βελόνες. Κατόπιν πλέξτε 8 βελόνες με μαύρο μαλλι και 8 βελόνες με το κιτρινοπράσινο. Κλείστε τους πόντους. ΕΦΑΡΜΟΓΗ Σιδερώστε το πλεκτό σας από την ανάποδη με βρεγμένο πανί. Ράψτε τις πλαινές ραφές και τις ραφές των ώμων. Στην δεξιά μεριά του μπροστινού, κόψτε τις κουμπότρυπες στην 3η, 4η, 5η, και 6η άσπρη γραμμή, κατά τον εξής τρόπο: Μετά τους 4 πρώτους πόντους κόψτε την κλωστή 7π και ξεπεράστε την. Κατόπιν περάστε μια άλλη κλωστή γύρω-γύρω στους πόντους που ξεπεράσατε. Κόψτε άλλες 3 κουμπότρυπες, αφήνοντας 10π απόσταση από τις πρώτες. Φοδράρετε με το κάμπωτ το πέτο και διπλώστε το. Κατόπιν κόψτε και στο κάμπωτ τις κουμπότρυπες και κάνετε τις φεστόνι. Φοδράρετε επίσης και το άλλο πέτο με κάμπωτ. Την φάσα θα την ράψετε στις μασχάλες καλή-με καλή και θα την γυρίσετε στην ανάποδη μεριά τσακίζοντάς την σε 3½ έκατ. μετά το ραψίμο. Την υπόλοιπη φάσα θα την ράψετε στην ανάποδη μεριά περίπου επάνω στην ραφή. Ντύστε το γκρό-γκρέν με την ζώνη που πλέξατε γυρίζοντας την κίτρινη και μαύρη γραμμή από κάτω. Στην άκρη θα τελειώνη μυτερή. Τοποθετήστε την άγκράφα. ★

ΟΙ ΑΡΓΥΡΟΙ ΓΑΜΟΙ

Η Μάρθα κι' ο Άντωνης ξεκλείναν είκοσι πέντε χρόνια, που ήταν παντρεμένοι. Και φυσικά έπρεπε να γιορτάσουν. Ο γάμος τους είχε γίνει στη Βιέννη. Και γι' αυτό το λόγο ξεκίνησαν σήμερα απ' τη Βουδαπέστη για να ξαναπαί- Νά, λοιπόν, το ίδιο έσπιατόριο!... Είχε αλλάξει φυσικά, αλλά αυτό δεν τους ενδιέφερε. Έπιασαν μιαν απόμειρη γωνιά, όπως τότε... Παρήγγειλαν το ίδιο μενού, και το ίδιο κρασί. Κατόπιν έχορευαν. Η όρχηστρα του έστιατορίου, όπως τότε, τους έπρόκλεσε και ρίχθηκαν σε ένα γρήγορο βάλς. Και ενώ έχορευαν, όπως τότε, ο ένας ψιθύριζε στον άλλον λόγια τρυφερά. Τα πρόσωπα τους άστραφταν από χαρά. Από τα μάτια της Μάρθας τρέξεσαν τα υγρά μαργαριτάρια. Ήταν απ' τη μεγάλη εὐτυχία, που ένοιωσε εκείνη τη στιγμή στην αγκαλιά του Άντωνη. Άρ γά την νύχτα, η Μάρθα κι' ο Άντωνης έπήγαν να κοιμηθούν. Φυσικά στο ίδιο ξενοδοχείο όπως τότε.

Ανέβηκαν τις σκάλες... Ήταν στον πρώτο όροφο το δωμάτιό τους. Μόλις βρεθήκανε στο διάδρομο η Μάρθα έκτυπαε τον Άντωνη, του χαμογέλασε.

Έκείνος έπιασε διαστικά το πόμολο της πόρτας κι' ενώ το έστριβε, της ψιθύρισε:

— Έλα γρήγορα, αγαπητή μου, να με βοηθήσει να βγάλω τα παπούτσια μου και να φορέσω τις παντόφλες. Δεν αντέχω άλλο πιά.

ΦΑΣΑ ΜΑΝΙΚΙΩΝ: Βάλετε 146π με κιτρινοπράσινο μαλλι. Πλέξτε 12 βελόνες. Κατόπιν πλέξτε 10 βελόνες με το μαύρο μαλλι κλείνοντας 1π από κάθε μεριά, κάθε 2η βελόνα

2. ΟΥΡΜΠΑΝ

Χορεύτρια του Κομπτόζ ενώ της φορούν, μετά το μακιγιάρισμα, το «ΜΟΚΟΤ».

ΙΝΔΟΚΙΝΕΖΕΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΕΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ
Δ. ΚΑΛΛΩΝΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ
ΕΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

Στην 'Ινδοκίνα η γυναίκα διατηρεί την αποκλειστικότητα του επαγγέλματος της χορεύτριας. Το τραγούδι και ο χορός είναι, λοιπόν, προνόμιο του ωραίου φύλου.

Αν δεν ιδί κανένας να χορεύουν κι' αν δεν ακούση να τραγουδούν αυτές τις κίτρινες κούκλες στο μέγαρο ενός Μανδανού, δεν μπορεί να σχηματίσει μια ολοκληρωτική ιδέα της γοητείας που αναδίδει κάθε έκφραση της κίνησης μιας χορεύτριας του 'Αναμ. και κάθε φθόγγος που βγαίνει από το κουκλίστικο στόμα μιας Κοχινκίνεζας.

Ενας αρχαίος πολιτισμός, η παράδοση, η έμφυτη αγάπη των κιτρίνων για την θρησκευτική δοξαρία, με τις διάφορες και γενικά για τις Καλές Τέχνες, έχουν πλαστική τελειότητα και το χορό σε μια πληρότητα που δεν συναντώνται εύκολα στην Ευρώπη. Ο χορός, ιδίως, στην 'Αρρίχνη σ' έκοτσει τις ιέρειες της Τερψιχό-Μπάι, οδηγεί στον αυτότραυματισμό με έκτελεσι θρησκευτικών χορών στα νησιά της 'Ινδονησίας.

Θεωρώ περιττό να πω, ότι, τόσο οι τραγουδίστριες όσο και οι χορεύτριες, πρέπει να είναι κορίτσια ώραια και να στο ότι οι γυναίκες γεράζουν γρήγορα στην 'Ανατολή, αφού παντρεύονται σε ηλικία 14 χρονών και σε ηλικία 19 χρονών, είναι κιόλας μητέρες 4 παιδιών.

ΤΟ ΚΟΥΤΑΛΙ ΜΕ ΤΟ ΑΛΚΟΟΛ

Οι έξ επαγγέλματος καλλιτέχνιδες του τραγουδιού αποτελούν, κατά κανόνα, θιά-

σους που διευθύνονται από ένα θιασάρχην, η μάεστρο ή μπρεσάριο που κανονίζει την «άγκαζεμάν».

Οι γυναίκες αυτοί θιασοί των αιδών, πηγαίνουν, συνηθώς, στα σπίτια των πλουσίων και τραγουδούν επί πληρωμή για να διασκεδάσουν τους καλεσμένους και δεν τραγουδούν ούτε στα θέατρα ούτε σε υπαίθριους χώρους.

Από μικρά τα κορίτσια αυτά μαθαίνουν τονισμένα ποιήματα, έρωτικά κατά προτίμησι, που τα τραγουδούν συνοδεύοντας τα με έκφραστικές κινήσεις των χεριών. Συχνά συνοδεύουν τα τραγούδια τους με κινήσεις των ώμων ή κινούν τους βραχίονες και πολύχρωμες δευτέλιες ανάλογα με το ρυθμό του τραγουδιού.

Όταν τελειώσει το τραγούδι του, το καθένα από τα κορίτσια αυτά, οφείλει ακολουθώντας την παράδοσι, να αναγκάσει τον κάθε καλεσμένο να πιή ένα κουτάλι οινόπνευμα ρυζιού. Το κουτάλι πρέπει να το κρατάει και με τα δύο χέρια, γιατί αυτό επιβάλλει η εύγενεια. Αλλά δεν πρόκειται για μια μόνο κουτάλια. Η δόσις επαναλαμβάνεται μέχρις ότου οι καλεσμένοι ξεχάσουν ότι είναι καθώς πρέπει άνθρωποι! Και είναι φυσικό τότε να συμβαίνουν και μερικές αταξίες από μέρους των «έν ευθυμία διατελούντων προσκεκλημένων». 'Αλλ' οι «άταξιες» αυτές δεν εξελίσσονται ποτέ—όπως συμβαίνει στο Θιβέτ—σε βιολισιακό όργιο. 'Αλλωστε και οι έξ επαγγέλματος «ντιζέζ» —για να μεταχειρισθούμε τον όρο της μόδας—κάθε άλλο είναι παρά κορίτσια ελευθέρων ήδων, όπως θα μπορούσε κανένας να φαντασθή.

'Αντίθετα είναι κορίτσια ήθικα που ασκούν ένα επάγγελμα, όπως τα τόσα άλλα, και που μαθαίνουν από μικρά να είναι σεμνά, εύγενικά και να ξέρουν να συμπεριφέρονται έτσι ώστε να θέλγουν τους ακροατές χωρίς να τους επιτρέπουν να διακρίνουν από τα όρια της εύπρεπείας.

ΤΑ ΑΝΑΜΜΕΝΑ ΛΥΧΝΑΡΙΑ

Στην 'Ινδοκίνα δεν χορεύουν ποτέ άνδρες και γυναίκες μαζί. Μόνον οι γυναίκες μπορούν να χορεύουν είτε μόνες είτε ομάδικά.

Ο πιο διαδεδομένος χορός είναι ο «Μούσα», ένας χορός 'Αναμτικής καταγωγής που συνίσταται σ' έκφραστικούς κυματισμούς του κορμιού και χαριτωμένες κινήσεις των χεριών.

Οι κινήσεις της 'Ινδοκινέζας χορεύτριας πρέπει να είναι τόσο απαλές ώστε να μπορεί να κρατήσει, σε ίσορροπία, πάνω στο κεφάλι της μια αναμμένη λάμπα του λαδιού ενώ ταυτόχρονα πρέπει να εκτελή σοφές κουαντρίλλες χωρίς να σχίση τα 4 αναμμένα χάρτινα φαναράκια που έχει κρεμασμένα στους ώμους και που μοιάζουν με φωτεινές φτερούγες!

Η πρώτη χορεύτρια, έχει φοβερότερες υποχρεώσεις. Πρέπει να είναι ικανή να κρατήσει πάνω στο κεφάλι της ένα δίσκο με πολλές αναμμένες λάμπες και να γυρίσει στις πηλάντ όλο και ταχύτερα για να σταματήσει απότομα εκτελώντας μια βαθειά υπόκλισι μπροστά στους θεατές που παρακολουθούν τους ακροβατισμούς της με αληθινή θρησκευτική κατανύξι!

Και δεν υπάρχει γραφικότερο και ταυτόχρονα υποβλητικότερο θέαμα από την παρακολούθησι ενός τέτοιου χορού εκτελούμενου από μια μεγάλη ομάδα χορευτριών—πυγολαμπίδων!

Προκειμένου περί θρησκευτικών χορών είτε περί χορευτικών αναπαραστάσεων αρχαίων θρύλων, οι 'Ινδοκινέζες χορεύτριες φορούν μάσκες έκφραστικώτατες και χρησιμοποιούν μαχαίρια, σπαθιά και άσπιδες, που θυμίζουν τον ελληνικό πυρρίχιο.

Οι χορεύτριες των βασιλικών μπαλέτων, φορούν κατά κανόνα, κοστούμια άσημοκίνητα, γυναικεία ή ανδρικά ανάλογα με το ρόλο τους που συμπληρώνονται από τα γραφικά «Μοκότ», είδος κράνους με όβελισκο που θυμίζει παγόδα και μι-

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ
ΠΑΡΙΣΙΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Παντελόνι και μπλούζα από κεραμιδι ύφασμα (σαντούγκ, ήμιλινο ή οτιδήποτε άλλο ύφασμα κατάλληλο για έκδρομες και για την πλάξ). Το παντελόνι στενεύει κάτω κι' έχει φαρδύ οστέρι. Η μπλούζα σταυρώνει και κουμπώνει πάνω στη φαρδιά της ζώνη με δυο άσπρα κουμπιά. 'Ασπρη είναι επίσης και η γαζωτή εξωτερική βελονιά που γανιρεί την τσέπη του παντελονιού, τις τσέπες της μπλούζας και την κάπα. 'Ορθια πιετιάκια χωρίς γιακά.

ναρέ μωσαμβανικού τεμένους. Το περιγόν είναι ότι και μέσα στα 'Ανάτορα, κόμη, χορεύουν ευπόλυτες πάνω σε θαμνίσια χαλιά, έχοντας τα πόδια και τα χέρια στολισμένα με βραχιόλια από έλαση, τόδοντο, καμμία φορά δε κι' από άσπρη χρυσάφι!

Όταν δεν φορούν μάσκα —γιατί το θέμα του χορού δεν το απαιτεί— οι 'Ινδοκινέζες χορεύτριες μακιγιάρουν, κατά τρόπο θαυμαστό, από συνεδέλφους τους που δεν πρόκειται να συμμετάσχουν στη χορευτική επίδειξι

Δ. ΚΑΛΛΩΝΑΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΛΕΙΠΤΗ ΤΕΧΝΗ

Ποιά νοικοκυρά δεν όνειρεύεται ένα τέλειο τραπέζι με εκλεκτά σερβίτσια και φαγητά, για να περιποιηθή τους οικογενειακούς της φίλους;

Κι' όμως. Ούτε οι πολύτιμες πορσελάνες ούτε τα πανάκριδα κρύσταλλα δημιουργούν την επιτυχία της δημιουργεί ή συμπληρωτική ατμόσφαιρα της ευκαρδίας που πηγάζει από τα θερμά αισθήματα και τις φιλοφροσύνες της οικοδεσποινάς και του οικοδεσπότη, καθώς και από το ομορφοποιημένο τραπέζι. Φροντίστε λοιπόν να νοιώθουν οι καλεσμένοι σας «σαν το σπίτι τους», να νοιώθουν πως ο έρχομός τους σας προξενεί ευχαρίστησι.

Στρώνετε ομορφα το τραπέζι σας διαλέγοντας το κάθε τι με προσοχή και δριζώντας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις θέσεις των συνδαιτημόνων, ώστε να ευχαριστηθούν στο τραπέζι και να μην πλήξουν.

'Αποφεύγετε να βάξετε στο τραπέζι μια μοναδική αλατιέρα—λαδιέρα, που είναι ισοδυσμένη με προυκαλίκια για το λάδι, το ξύδι, τη μουστάρδα και αλατιέρα για το αλάτι και το πιπέρι. Προμηθευθήτε καλύτερα δυο ή τρεις αλατιέρες και μίαν ανεξάρτητη λαδιέρα που θα εμφανισθή τη στιγμή της σαλάτας.

Τα ποτήρια πρέπει να τοποθετούνται ανάλογα με τις διαστάσεις τους: για το νερό, το κόκκινο κρασί, το άσπρο

κρασί, το λικέρ, αρχίζοντας από τα δεξιά προς τ' αριστερά. Μονάχα το ποτηράκι του λικέρ δεν μπαίνει στο τραπέζι, αλλά έρχεται τη στιγμή που θα σερβιρισθή μετά το φαγητό ο καφές.

Τα ποτήρια πρέπει να ταιριάζουν και στη φόρμα και στο στυλ με τα πιατάκια. Δεν μπορούμε π. χ. να παρουσιάσουμε στο τραπέζι ποτήρια αντίκες με μοντέρνα πιάτα ούτε να συνδυάσουμε χρωματιστά ποτήρια της μπύρας με πιάτα από φινια πορσελάνη ή με δαντελένιο τραπέζομάνηλο.

Το κουτάλι της σούπας μπαίνει δεξιά από το μαχαίρι, το πηρούνι αριστερά, με τις μύτες προς τα κάτω. Τα σερβίτσια του φρούτου μπαίνουν μπροστά στο πιάτο με το χέρι του μαχαίριού προς τα δεξιά και το χέρι του πηρουιού προς τ' αριστερά. Κουταλάκι του γλυκού μπαίνει μόνο όταν πρόκειται να σερβίρετε γλυκά, όπως κομπόστες. Τα σερβίτσια του ψαριού μπαίνει επάνω στο τραπέζι όπως και τα άλλα.

'Επειδή υπάρχει πιθανότητα να καπνίζουν μερικοί από τους καλεσμένους σας, βάξετε στο τραπέζι έπειτα από το φρούτο μερικές σταχτοθήκες. Μία μοναδική και αρκετά μεγάλη σταχτοθήκη μπορείτε να βάλετε μονάχα στην περίπτωση που το κέντρο του τραπέζιού είναι προσито σε όλους.

Για να διευκολύνετε το σερβίρισμα, που ίσως να το

κάνετε μόνοι σας, μπορείτε να βάλετε στο τραπέζι δυο ρηγά πιάτα για κάθε συνδαιτημόνα και πάνω στο πιάτο το μπάλ για τη σούπα ή το πιατάκι για το όρντεν. Το πιάτο και η μικρή φρουτιέρα έρχονται κατόπι.

ΠΩΣ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ

Πρέπει να υπολογίζετε μίαν απόστασι ανάμεσα στον ένα συνδαιτημόνα και στον άλλο, που να τους επιτρέπει να τρώνε χωρίς να σκοντάφουν τα χέρια του ενός στα χέρια του άλλου.

Στα δεξιά της οικοδεσποινάς καθεται ο πιο αξιοσέβαστος καλεσμένος. 'Αντίθετα, ο οικοδεσπότης θα έχη στα δεξιά την πιο σπουδαία κυρία. Μονάχα σε περιπτώσι που υπάρχει στο τραπέζι κληρικός παραχωρεί σ' αυτόν η οικοδεσποινά τη θέση της επί κεφαλής του τραπέζιού, αντίκρου στον οικοδεσπότη.

ΤΙ ΑΛΛΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Η καράφα του νερού και η μπιτόλια του κρασιού είναι απαραίτητες. 'Αν θα σερβίρετε κρασιά διαφόρων ποιότητων, το κάθε ένα θα έρχεται στο τραπέζι την κατάλληλη στιγμή. 'Η πετοστά συνειθίζεται να μπαίνει δεξιά από το πιάτο και όχι πια επάνω σ' αυτό, όπως πρίν από μερικά χρόνια.

ΣΤΟΛΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ

Στη πρώτη γραμμή έρχονται τα λουλούδια. Μοιράζονται σε μικροσκοπικά δοχεία άνθοδοχεία για κάθε καλεσμένο ή μπαίνουν μέσα σε ζαρτινιέρες άσημένες, κρυστάλλινες, πήλινες, από πορσελάνη ή μέταλλο. Οι άλλες διακοσμήσεις ποικίλουν, ανάλογα με την κοινωνική θέση ή τις περιστάσεις.

Πολύ ωραία εντύπωσι δημιουργούν τα καντηλιέρα, ιδιαιτέρως σε πολύ φιλικό περιβάλλον, γιατί δίνουν την αίσθησι της οικειότητας. Για τα επίσημα γεύματα ή τα γεύματα όπου θα παρακαθήσουν πολλά πρόσωπα συνιστούμε να βάξετε μπροστά στο σερβίτσιο μια κάρτα με το όνομα εκείνου που θα καθήση. 'Ετσι αποφεύγετε ή σύγχυσι.

ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΞΕΤΕ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Δεν πρέπει να βάξετε στο τραπέζι την ψωμιέρα με το ψωμί, τα φρούτα, το γλυκό, τη λαδιέρα, τα απαραίτητα αντικείμενα για το σερβίρισμα. 'Ενα μικρό τραπέζι μπορεί να λύση αυτό το πρόβλημα και να σας διευκολύνη για να έχετε το κάθε τι πρόχειρο, σε περίπτωση που περιποιείσθε μόνη τους ξένους σας.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΕΡΒΙΡΙΣΜΑ

Ο ζωμός με τα μπάλ έρχεται πάντα σερβιρισμένος. 'Η σούπα αντίθετα μπορεί να σερβιρισθ' μέσα στα πιάτα από τη σουπιέρα, μπορεί όμως να

παρουσιασθ' και αυτή σερβιρισμένη σε μπάλ. Τα ζυμαρικά, τα πιατάκια πεανών ανάμεσα στους συνδαιτημόνες για να πάρουν όσο θέλουν, όταν δεν υπάρχει καμριέρα για να περάση το δίσκο. Το ίδιο ίσχυει και για το κύριο φαγητό. 'Η καλή συμπεριφορά απαγορεύει να επιμένετε να πάρουν φαγητό οι καλεσμένοι έπειδή ο καθενας τους γεμίζει μόνος το πιάτο του. Οι σούπες και τα κύρια φαγητά περνούν πάντα και δεύτερη φορά.

'Αν έχετε καμριέρα για το σερβίρισμα πρέπει να παίρνη πάντα τα χρησιμοποιημένα πιάτα από τα δεξιά και να το αντικαθιστά ταυτόχρονα με άλλο καθαρό από τ' αριστερά. Τα ποτήρια του νερού προσφέρονται με τα πιατάκια του φρούτου. 'Ο συνδαιτημόνας βάσει το ποτήρι στα δεξιά του πιατού, προτού σερβιρισθ'.

Συνειθίζεται τώρα να προσφέρεται ξεχωριστό πιατάκι όταν η σαλάτα σερβίρεται ως μοναδικό συμπλήρωμα για το κρέας, τα αυγά κλπ. ή μαζί με άλλα λαχανικά. Το πιατάκι της σαλάτας τοποθετείται δεξιά στο πιάτο του κάθε συνδαιτημόνα.

ΚΑΦΕΣ, ΛΙΚΕΡ, ΤΣΙΓΑΡΑ

Αυτά σερβίρονται έπειτα από τα φρούτα. 'Αν το σπίτι το επιτρέπει, είναι προτιμότερο να σηκωθεί η οικοδεσποινά και να καλέση τους φιλοξενομένους της να περάσουν στο σαλόνι. 'Η καμριέρα θα φέρη με το δίσκο φλυτζάνια και ποτήρια, αλλά μονάχα η δεσποινίς του σπιτιού ή η οικοδεσποινά θα προσφέρει το φλυτζάνι γεμάτο σε κάθε επισκέπτη. 'Επειτα θα προσφέρει ένα κουτί με δυο τύπους από τσιγάρα δυνατά για τους άνδρες και αρωματισμένα για τις γυναίκες.

ΣΟΥΠΑ-ΡΙΖΟΝΕΡΟ-ΚΡΕΝΑ

ΤΟ γκαρσόνι μου έφερε έναν καφέ. Ήταν μια καλή δικαιολογία. Αν και δεν τον είχα παραγγείλει, ήταν όμως ένας τρόπος για να μου πη:

— Είναι εδώ. Στο δεύτερο τραπέζι δεξιά, φοράει γκριζα — Εύχαριστώ.

— Έφερα στα χείλη μου το φλυτζάνι, ενώ παρατηρούσα προσεκτικά τον άγνωστο. Ήταν η πρώτη φορά που τον έβλεπα. Κι' όμως, τον είχα σκεφθεί τόσο πολύ, με μίσος, με αγανάκτηση, με φόβο. Φαίνεται παράξενο, κι' όμως ήταν ακριβώς έτσι όπως τον είχα δημιουργήσει ή φαντασία μου. Έτσι «έπρεπε» να είναι: ψηλός, λεπτός, μελαχρινός, μ' ένα σκούρο κύκλο κάτω από τα μάτια, και μια κιά μυστηρίου στο βλέμμα. Το λεπτό μουστάκι που έφτανε ως την άκρη των χειλιών, του έδινε μια έκφραση σχεδόν ρωμαντική, αντίθετα από τα κατάμαυρα μάτια του, από τα οποία ξεπηδούσε ένα φως παράξενο, μια έκφραση πικρή, σκληρή.

— Όταν ξανάφερα στα χείλη μου το φλυτζάνι, ο καφές ήταν πια κρύος. Τό άφησα με άηδια στο τραπέζι και σταύρωσα τα χέρια μου κάτω απ' το πηγούνι, με το βλέμμα καρφωμένο στον άγνωστο. Στο τέλος με πρόσεξε κι' αυτός. Κυτταχτήκαμε, και κατάλαβα καλά τί σκέφτηκε για μένα. Ήταν αυτό το ακριβώς που ήθελα, ίσως μάλιστα να σηκόληθε επίτηδες για να δη αν θα τον ακολουθήσω. Κι' εγώ τον άκολουθησα.

Περπατούσαμε άργα μέσα στη νύχτα. Αυτός σταμάτησε κάτω από ένα ηλεκτρικό φανάρι. Έκανα μερικά δήματα για να τον προσπεράσω, και μετά γύρισα απότομα και σταμάτησα εμπρός του.

— Μου δίνεις ένα τσιγάρο, σε παρακαλώ; — Ήξερα πως έτσι κάνουν ώρισμένες γυναίκες για ν' αρχίσουν μια γνωριμία. Δεν μου απήντησε, αλλά έβαλε το χέρι στην τσέπη του και μου έτεινε ένα πακέτο.

— Κράτησέ τα όλα, αν θέλεις. — Μου φτάνει ένα.

— Προσπάθησα να τ' ανάψω, αλλά το χέρι μου έτρεμε. Μου έδωσε τον αναπτήρα του.

— Καπνίζει άσχημα, πρέπει να είσαι πρωτάρα, διάλεξες άσχημο επάγγελμα, μικρή.

Είχε μια φωνή απαλή κι' αίσθηματική, μ' ασηνησμένη ίσως σε σκληρά λόγια, γιατί διέκρινε κανείς σ' αυτήν μια έλαφρά ειρωνεία.

— Ναί, είναι αλήθεια, είπα.

— Έβαλε στην τσέπη του τα τσιγάρα και τον αναπτήρα, κι' έκανε μια μικρή κίνηση άποχαιρετισμού με το χέρι.

— Γεια σου.

— Όχι, μουρμούρισα με άγωνία, όχι μ' αφήνεις.

Τό κοροϊδευτικό χαμόγελο φάνηκε πάλι στην άκρη των χειλιών του, κάτω από το άβέβαιο φως του δρόμου.

— Τώρα που είμαι τόσο άπελπιστικά μόνη, συμπλήρωσα, κρατήστε με μαζί σας ως αύριο το πρωί.

Κύτταξε έξεταστικά τό πρόσωπό μου.

— Σε προειδοποιώ πως δεν είμαι καθόλου άξιαγάπητος, είπε τέλος.

— Δεν πειράζει, απήντησα με σφιγμένη την καρδιά. Ξανάρχισε να περπατά, κι' εγώ τον παρακολουθούσα. Περπατούσαμε χωρίς να μιλάμε κανέναν για ώρα πολλή. Μπήκαμε σ' ένα έρημο, άνώμαλο δρόμο. Τό φεγγάρι μ' έλες του τις προσπάθειες δεν κατάφεραν να φωτίση τό πεζοδρόμιο, και σταματούσε στα ψηλά παράθυρα των σπιτιών.

— Ή γή ήταν ύγρη και κρύα μ' όλο που ήταν άκόμη Σεπτέμβρης. Τό δωμάτιο που μ' έπιασε ήτανε πολύ παράξενο. Γύρισε τό διακόπτη και ή κάμερα φωτίστηκε μ' ένα χρώμα μουντό πένθιμο, που έφτανε από ένα άμπαλουρ φτιαγμένο με σκούρο μετάξι. Τό δυό φαρδεις πολυθρόνες, τοποθετημένες κάτω από τό σκούρο άμπαλουρ, φαινόταν άσπρες, τοποθετημένες κάτω από τό σκούρο άμπαλουρ.

Τράβηξε έλαφρά πρὸς τό μέρος μου τη μία πολυθρόνα κι' εγώ κάθησα, σφιγγοντας με τα δυό χέρια τη μικρή μου τσάντα.

— Έκείνος μ' άφησε μόνη για λίγα λεπτά, κι' ύστερα γύρισε με δυό ποτήρια στο χέρι.

— Δεν έχω παρά ούϊσκι.

— Δεν πειράζει.

Πήρα τό ποτήρι και τό άκούμπησα στο χαμηλό τραπεζάκι.

— Ο άγνωστος ήπια και τοποθετήθηκε άναπαυτικώτερα στο κάθισμά του.

— Δεν είμαι τύπος εύχάριστος, επανέλαβε μ' εκείνη την είωυ με μια γυναίκα σαν εμένα. Και δεν έχω έξ άλλου να πώ τίποτα.

— Καί, όμως, είπα κουρασμένα, ύστερα από μικρή σιωπή, νομίζω πως έχεις πολλά να μ' πης. Γύρισε τό πρόσωπό μου επάνω του και τού είπα:

— Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ;

— Οί μύς του προσώπου του κινήθηκαν παράξενα κι' ύστερα ήρέμησαν. Κι' εγώ επανέλαβα κοφτά:

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

— Λοιπόν; Τί συνέβη με τον Λεόν Λά Πάζ; Έγώ είμαι ή γυναίκα του.

ΣΚΙΕΣ ΤΟΥ ΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΛΑ

την πατρίδα της μητέρας μου. Τά δυό χρόνια που ζήσαμε μαζί, ήμαστε αληθινά ευτυχισμένοι. Εκείνος, μου έλεγε διαρκώς γλυκά, τρυφερά λόγια, σαν ν' ανακάλυπτε κάθε μέρα πως μ' αγαπούσε περισσότερο. Έργαζόταν με πάθος, για να μπορέσω να έχω τό

κάθε τί που θα επιθυμούσα. Ύστερα έφτασε εκείνο τό άνησυχητικό τηλεγράφημα, που με πληροφορούσε ότι ο πατέρας δεν ήταν καλά, και με καλούσε κοντά του, στο Άλγερ. Προσπάθησα να πείσω τό Λεόν να μ' άκολουθήσει. Εκείνος όμως άρνήθηκε.

— Θάρρω, είπε τέλος, να σε συναντήσω αν χρειαστής να μείνεις για πολύ εκεί.

— Όταν τον φίλησα στη γέφυρα του πλοίου, με ρώτησε με άνησυχία:

— Γιατί είσαι τόσο χλωμή, αγάπη μου;

Δεν μπορούσα να του πώ για τό σκληρό προαίσθημα που μου έσείγνε την καρδιά.

— Φοβάμαι, είπα μόνο.

— Τί φοβάσαι; γέλασε ο Λεόν, πως θα σε ξεχάσω; Άλλά όχι, μωρό μου, θα σ' αγαπώ ως τό θάνατο.

Άστειεύονταν. Ο θάνατος φαινόταν μια λέξι τόσο μακρινή. Ή τελευταία άνάμνησι που είχα από κείνον, ήταν τό άσπρο μαντίλι του που κυμάτιζε μέσα στην όμίχλη του λιμανιού.

Ύστερα από λίγες μέρες, ο πατέρας μου πέθανε, κι' εγώ τηλεφώνησα τό Λεόν τό ίδιο βράδυ. Άλλά δεν ήταν στο σπίτι. Την επομένη έλαβα εκείνη τη λακωνική είδοποίησι: «Γύριστε άμέσως». Για ύπογραφή είχε ένα άγνωστο όνομα.

— Όταν ένας άνθρωπος πεθαίνει από άρρώστεια, ή άκόμη από ένα τραγικό δυστύχημα, τό ρίχνει κανείς στη μοίρα. Άλλά όταν ένας νέος άνθρωπος κόβει μόνος του τό νήμα μιας ζωής που του ύπσχεται πολλά, τότε ο θάνατος είναι άπίστευτος, φρικτός.

Στην επιστροφή μου, ένα τσούρμιο από αστυνομικούς μου φερότάθηκε, με τό φοβερό έρώτημα: «Γιατί αυτόκτονήσε;». Κι' εγώ τούς κύτταξα όλους με την καρδιά ξεσκισμένη από τον πόνο και

την άπελπισία. Ήταν ένα έρώτημα στο όποιο δε θάπαινα ποτέ απάντησι.

«Λεόν, αγαπημένε», τον φώναξα γυρίζοντας στις άδεις κάμαρες, και σηκώνοντας τά μπράτσα για να τον άγκαλιάσω.

Μά δεν άγγίζα παρά τό κενό, που μόνο αυτό άκούγε τούς μάταιους χτύπους της καρδιάς μου. Έπρεπε κάτι να κάνω για να μην τρελλαθώ. Έπρεπε να μάθω γιατί σκοτώθηκε ο Λεόν. Θα ύπρηχε κάποιος λόγος, κάποια τρομερή αίτία, που τον άνάγκασε να φύγη για πάντα, χωρίς να μ' αφήσει μια λέξι άποχαιρετισμού.

Ξαναθυμώμουν όλη την προηγούμενη ζωή μας, και πάντα σταματούσα σ' εκείνο τό περιστατικό που συνέβη στο Άλγερ, μόλις μια βδομάδα μετά τό γάμο μας. Είχαμε μπη σ' ένα μπαρ να πούμε κάτι δροσιστικό. Ένας Νέγρος μ' έφερε δυό παγωμένα ποτά. Σε μια στιγμή τό ποτήρι που κρατούσε ο Λεόν γλύστρησε από τό χέρι του κι' έπεσε στο πάτωμα.

— Είμαι άνόητος, είπα με άμνηχανία, ντρέπομαι σ' αλήθεια. Πλήρωσε, κι' έλα να με δρής στού πατέρα σου.

Έσυγε δισστικά, σαν να ήταν κάτι άσυγχώρητο τό σπάσιμο

της άπελπισία. Ήταν ένα έρώτημα στο όποιο δε θάπαινα ποτέ απάντησι.

«Λεόν, αγαπημένε», τον φώναξα γυρίζοντας στις άδεις κάμαρες, και σηκώνοντας τά μπράτσα για να τον άγκαλιάσω.

Μά δεν άγγίζα παρά τό κενό, που μόνο αυτό άκούγε τούς μάταιους χτύπους της καρδιάς μου. Έπρεπε κάτι να κάνω για να μην τρελλαθώ. Έπρεπε να μάθω γιατί σκοτώθηκε ο Λεόν. Θα ύπρηχε κάποιος λόγος, κάποια τρομερή αίτία, που τον άνάγκασε να φύγη για πάντα, χωρίς να μ' αφήσει μια λέξι άποχαιρετισμού.

Ξαναθυμώμουν όλη την προηγούμενη ζωή μας, και πάντα σταματούσα σ' εκείνο τό περιστατικό που συνέβη στο Άλγερ, μόλις μια βδομάδα μετά τό γάμο μας. Είχαμε μπη σ' ένα μπαρ να πούμε κάτι δροσιστικό. Ένας Νέγρος μ' έφερε δυό παγωμένα ποτά. Σε μια στιγμή τό ποτήρι που κρατούσε ο Λεόν γλύστρησε από τό χέρι του κι' έπεσε στο πάτωμα.

— Είμαι άνόητος, είπα με άμνηχανία, ντρέπομαι σ' αλήθεια. Πλήρωσε, κι' έλα να με δρής στού πατέρα σου.

Έσυγε δισστικά, σαν να ήταν κάτι άσυγχώρητο τό σπάσιμο

της άπελπισία. Ήταν ένα έρώτημα στο όποιο δε θάπαινα ποτέ απάντησι.

«Λεόν, αγαπημένε», τον φώναξα γυρίζοντας στις άδεις κάμαρες, και σηκώνοντας τά μπράτσα για να τον άγκαλιάσω.

Μά δεν άγγίζα παρά τό κενό, που μόνο αυτό άκούγε τούς μάταιους χτύπους της καρδιάς μου. Έπρεπε κάτι να κάνω για να μην τρελλαθώ. Έπρεπε να μάθω γιατί σκοτώθηκε ο Λεόν. Θα ύπρηχε κάποιος λόγος, κάποια τρομερή αίτία, που τον άνάγκασε να φύγη για πάντα, χωρίς να μ' αφήσει μια λέξι άποχαιρετισμού.

Ξαναθυμώμουν όλη την προηγούμενη ζωή μας, και πάντα σταματούσα σ' εκείνο τό περιστατικό που συνέβη στο Άλγερ, μόλις μια βδομάδα μετά τό γάμο μας. Είχαμε μπη σ' ένα μπαρ να πούμε κάτι δροσιστικό. Ένας Νέγρος μ' έφερε δυό παγωμένα ποτά. Σε μια στιγμή τό ποτήρι που κρατούσε ο Λεόν γλύστρησε από τό χέρι του κι' έπεσε στο πάτωμα.

— Είμαι άνόητος, είπα με άμνηχανία, ντρέπομαι σ' αλήθεια. Πλήρωσε, κι' έλα να με δρής στού πατέρα σου.

Έσυγε δισστικά, σαν να ήταν κάτι άσυγχώρητο τό σπάσιμο

της άπελπισία. Ήταν ένα έρώτημα στο όποιο δε θάπαινα ποτέ απάντησι.

«Λεόν, αγαπημένε», τον φώναξα γυρίζοντας στις άδεις κάμαρες, και σηκώνοντας τά μπράτσα για να τον άγκαλιάσω.

Μά δεν άγγίζα παρά τό κενό, που μόνο αυτό άκούγε τούς μάταιους χτύπους της καρδιάς μου. Έπρεπε κάτι να κάνω για να μην τρελλαθώ. Έπρεπε να μάθω γιατί σκοτώθηκε ο Λεόν. Θα ύπρηχε κάποιος λόγος, κάποια τρομερή αίτία, που τον άνάγκασε να φύγη για πάντα, χωρίς να μ' αφήσει μια λέξι άποχαιρετισμού.

Ξαναθυμώμουν όλη την προηγούμενη ζωή μας, και πάντα σταματούσα σ' εκείνο τό περιστατικό που συνέβη στο Άλγερ, μόλις μια βδομάδα μετά τό γάμο μας. Είχαμε μπη σ' ένα μπαρ να πούμε κάτι δροσιστικό. Ένας Νέγρος μ' έφερε δυό παγωμένα ποτά. Σε μια στιγμή τό ποτήρι που κρατούσε ο Λεόν γλύστρησε από τό χέρι του κι' έπεσε στο πάτωμα.

— Είμαι άνόητος, είπα με άμνηχανία, ντρέπομαι σ' αλήθεια. Πλήρωσε, κι' έλα να με δρής στού πατέρα σου.

Έσυγε δισστικά, σαν να ήταν κάτι άσυγχώρητο τό σπάσιμο

της άπελπισία. Ήταν ένα έρώτημα στο όποιο δε θάπαινα ποτέ απάντησι.

«Λεόν, αγαπημένε», τον φώναξα γυρίζοντας στις άδεις κάμαρες, και σηκώνοντας τά μπράτσα για να τον άγκαλιάσω.

Μά δεν άγγίζα παρά τό κενό, που μόνο αυτό άκούγε τούς μάταιους χτύπους της καρδιάς μου. Έπρεπε κάτι να κάνω για να μην τρελλαθώ. Έπρεπε να μάθω γιατί σκοτώθηκε ο Λεόν. Θα ύπρηχε κάποιος λόγος, κάποια τρομερή αίτία, που τον άνάγκασε να φύγη για πάντα, χωρίς να μ' αφήσει μια λέξι άποχαιρετισμού.

Ξαναθυμώμουν όλη την προηγούμενη ζωή μας, και πάντα σταματούσα σ' εκείνο τό περιστατικό που συνέβη στο Άλγερ, μόλις μια βδομάδα μετά τό γάμο μας. Είχαμε μπη σ' ένα μπαρ να πούμε κάτι δροσιστικό. Ένας Νέγρος μ' έφερε δυό παγωμένα ποτά. Σε μια στιγμή τό ποτήρι που κρατούσε ο Λεόν γλύστρησε από τό χέρι του κι' έπεσε στο πάτωμα.

— Είμαι άνόητος, είπα με άμνηχανία, ντρέπομαι σ' αλήθεια. Πλήρωσε, κι' έλα να με δρής στού πατέρα σου.

Έσυγε δισστικά, σαν να ήταν κάτι άσυγχώρητο τό σπάσιμο

της άπελπισία. Ήταν ένα έρώτημα στο όποιο δε θάπαινα ποτέ απάντησι.

«Λεόν, αγαπημένε», τον φώναξα γυρίζοντας στις άδεις κάμαρες, και σηκώνοντας τά μπράτσα για να τον άγκαλιάσω.

Μά δεν άγγίζα παρά τό κενό, που μόνο αυτό άκούγε τούς μάταιους χτύπους της καρδιάς μου. Έπρεπε κάτι να κάνω για να μην τρελλαθώ. Έπρεπε να μάθω γιατί σκοτώθηκε ο Λεόν. Θα ύπρηχε κάποιος λόγος, κάποια τρομερή αίτία, που τον άνάγκασε να φύγη για πάντα, χωρίς να μ' αφήσει μια λέξι άποχαιρετισμού.

Ξαναθυμώμουν όλη την προηγούμενη ζωή μας, και πάντα σταματούσα σ' εκείνο τό περιστατικό που συνέβη στο Άλγερ, μόλις μια βδομάδα μετά τό γάμο μας. Είχαμε μπη σ' ένα μπαρ να πούμε κάτι δροσιστικό. Ένας Νέγρος μ' έφερε δυό παγωμένα ποτά. Σε μια στιγμή τό ποτήρι που κρατούσε ο Λεόν γλύστρησε από τό χέρι του κι' έπεσε στο πάτωμα.

— Είμαι άνόητος, είπα με άμνηχανία, ντρέπομαι σ' αλήθεια. Πλήρωσε, κι' έλα να με δρής στού πατέρα σου.

Έσυγε δισστικά, σαν να ήταν κάτι άσυγχώρητο τό σπάσιμο

της άπελπισία. Ήταν ένα έρώτημα στο όποιο δε θάπαινα ποτέ απάντησι.

«Λεόν, αγαπημένε», τον φώναξα γυρίζοντας στις άδεις κάμαρες, και σηκώνοντας τά μπράτσα για να τον άγκαλιάσω.

Μά δεν άγγίζα παρά τό κενό, που μόνο αυτό άκούγε τούς μάταιους χτύπους της καρδιάς μου. Έπρεπε κάτι να κάνω για να μην τρελλαθώ. Έπρεπε να μάθω γιατί σκοτώθηκε ο Λεόν. Θα ύπρηχε κάποιος λόγος, κάποια τρομερή αίτία, που τον άνάγκασε να φύγη για πάντα, χωρίς να μ' αφήσει μια λέξι άποχαιρετισμού.

Ξαναθυμώμουν όλη την προηγούμενη ζωή μας, και πάντα σταματούσα σ' εκείνο τό περιστατικό που συνέβη στο Άλγερ, μόλις μια βδομάδα μετά τό γάμο μας. Είχαμε μπη σ' ένα μπαρ να πούμε κάτι δροσιστικό. Ένας Νέγρος μ' έφερε δυό παγωμένα ποτά. Σε μια στιγμή τό ποτήρι που κρατούσε ο Λεόν γλύστρησε από τό χέρι του κι' έπεσε στο πάτωμα.

— Είμαι άνόητος, είπα με άμνηχανία, ντρέπομαι σ' αλήθεια. Πλήρωσε, κι' έλα να με δρής στού πατέρα σου.

Έσυγε δισστικά, σαν να ήταν κάτι άσυγχώρητο τό σπάσιμο

της άπελπισία. Ήταν ένα έρώτημα στο όποιο δε θάπαινα ποτέ απάντησι.

«Λεόν, αγαπημένε», τον φώναξα γυρίζοντας στις άδεις κάμαρες, και σηκώνοντας τά μπράτσα για να τον άγκαλιάσω.

Μά δεν άγγίζα παρά τό κ

ΑΝΑΡΤΗΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ;

... ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΙΠΛΩΣΕΤΕ ΕΝΑ ΦΥΛΛΟ ΧΑΡΤΙ ΣΤΑ ΔΥΟ, ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΑ ΔΥΟ, ΚΑΙ ΟΥΤΩ ΚΑΘ' ΕΞΗΣ;

Έκ πρώτης όψεως, δεν μάς φαίνεται πολύ δύσκολο τὸ νὰ διπλώσουμε τὸ χαρτί 10 ἢ 20 φορές. Μά, σὴν πραγματικότητα... εἶναι ἀδύνατον. Ἄν μπορούσατε νὰ τὸ διπλώσετε 15 ἑστώ φορές, θὰ εἴχατε πάχος ἑνὸς σχεδὸν μέτρου. Δοκιμάστε το. Ἄν διπλώσετε τὸ χαρτί σας 3 φορές, θὰ ἔχη πάχος 8 φορές μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ ἀρχικό του. Ἄν, λοιπόν, υποθέσουμε ὅτι τὸ ἀρχικό σας χαρτί εἶχε πάχος 1 χιλιοστὸ, τὸ 20ὸ διπλωμα θὰ σὰς εἶδνε ἕνα πάχος χαρτιού... 520 περίπου μέτρων. Στὸ 24ο διπλωμα, τὸ χαρτί θὰ εἶχε πάχος μεγαλύτερο ἀπὸ 8.300 μέτρα. Καί ὅταν θὰ τὸ εἴχατε διπλώσει 35 φορές, τὸ πάχος του θὰ ἔφθανε στὶς 12.000 χιλιόμετρα, δηλαδή, μιάμιση σχεδὸν φορὰ ὅση εἶναι ἡ διάμετρος τῆς Γῆς!... Θὰ ἔπρεπε μόνον νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι, γιὰ νὰ μπορέση νὰ διπλωθῇ 35 φορές, τὸ χαρτί σας θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχη ἑκτάσι... ὅση εἶναι ἡ ἑκτάσις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικής!...

... ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΦΡΟΥΤΟ ΠΟΥ ΝΑ ΕΧΗ ΤΑ ΚΟΥΚΟΥΤΣΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ;

Τὸ μόνο φρούτο ποὺ ἔχει τὰ κουκούτσια σὴν ἐξωτερικὴ του πλευρὰ εἶναι οἱ φράουλες.

... ΓΕΝΝΙΟΥΝΤΑΙ ΠΟΤΕ ΜΩΡΑ ΠΟΥ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΔΟΝΤΙΑ;

Σχεδὸν ὅλα τὰ μωρὰ γεννιοῦνται μὲ ὅλα τοὺς τὰ δόντια ποὺ εἶναι ὁμῶς σκεπασμένα ἀπὸ τὰ οὐλα καὶ δὲν ξεπροβάλλουν ἀπὸ ἐκεῖ παρὰ μετὰ ἀρκετοὺς μῆνες καὶ χρόνια.

... ΠΟΣΟ ΖΟΥΝ ΤΑ ΕΡΥΘΡΑ ΑΙΜΟΣΦΑΙΡΙΑ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ;

Ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς ἑνὸς ἐρυθροῦ αἰμοσφαίριου εἶναι τριάντα ὡς σαράντα ἡμέρες. Μετὰ τὴν περίοδο αὐτὴν, τὸ αἰμοσφαίριο ἐξαλείφεται, καὶ ἀπὸ τὸν μυελὸ τῶν ὀστέων (τὸ μεδούλι) δημιουργεῖται ἕνα ἄλλο αἰμοσφαίριο, ποὺ παίρνει τὴ θέσι τοῦ παλαιοῦ αἰμοσφαίριου.

ΕΞΩΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Ἀριστερά: Λινό φόρεμα ποὺ μπορεῖ νὰ φορεθῇ πρωὶ καὶ βράδυ. Ἐχει τετράγωνο ντεκολτέ πολὺ ἀνοιχτὸ ποὺ συνεχίζεται ἀνοιχτὸ καὶ πίσω σὲ στρογγυλεμένη ὁμῶς γραμμῇ. Ἐνα πλούσιο γκοντέ μπροστὰ στὴ μέση τῆς φούστας καὶ δύο μεγάλες, σὰν χωνιά τσέπες εἶναι τὸ μόνον σχέδιο τοῦ φορέματος.

Δεξιά: Χαριτωμένο μοντέλο ἀπὸ ἔμπριμ ὕφασμα. Τὸ κορσὰξ ἀφίνει γυμνὴ τὴν πλάτη καὶ τοὺς ὤμους καὶ στηρίζεται στὸ λαιμὸ μὲ μιά φαρδεῖα λουρίδα. Ἡ φούστα εἶναι λοξὰ κομμένη καὶ ἔχει δύο «πανό» μὲ δύο τετράγωνα μεγάλες τσέπες.

ΠΕΔΙΛΑ

Κάθε καλοκαίρι, θὰ πετάξη ἡ γυναῖκα τὶς μακρυὲς κάλτσες καὶ τὰ κλειστὰ παπούτσια μὲ τὰ ψηλὰ τακούνια, γιὰ νὰ ξεκουράσῃ τὰ πόδια της μέσα σ' ἕνα ἀνάλαφρο πεδιλάκι. Ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τ' ἀπόγευμα καὶ πόσες φορές καὶ τὸ βραδάκι ἀκόμα!—μ' αὐτὸ τὸ πέδιλο θὰ τριγυρνᾷ. Τὰ σχέδια τῆς εἰκόνας μας εἶναι πρωτότυπα καὶ ξεφεύγουν ἀπὸ τὰ κλασικὰ πιά σχέδια ποὺ ἔχουν μέχρι σήμερα φορεθῇ.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΣΑΣ...

Τὰ κατακόκκινα μυτερὰ νύχια δὲν εἶναι πιά πολὺ στὴ μόδα. Τὰ ἀντικαθιστᾷ τὸ «κρυσικό» νύχι, μὲ τὸ ὁβάλ σχῆμα του μὲ τὸ ἀνοιχτὸ ἢ σκούρο ρόζ βερνίκι ἢ ἀκόμα τὸ ἐπιτελὲς ἀβαφο καὶ γυαλισμένο μονάχα μὲ τὸ πολισοῦάρ.

—Πῶς πρέπει νὰ περιποιηθῶμε τὰ νύχια μας; Ὅταν ἕνα νύχι βγῇ ἔξω ἀπὸ τὴν κοίτη του, εἶναι πιά νεκρὸ, πράγμα ποὺ σημαίνει πῶς δὲ χρειάζεται τροφή. Ὡστόσο χρειάζεται κι' αὐτὸ, ὅπως τὸ δερμα ἢ τὸ ξύλο, μιά περιποίησι γιὰ νὰ μὴ γίνῃ πολὺ ξηρὸ καὶ σπάσῃ. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ πρέπει νὰ κάνουμε στὰ νύχια μας κάθε τετάρτη ἡμέρα ἕνα ἐλαιόλουτρο.

Ἀφ' οὗ τὰ καθαρίσουμε καλὰ ἀπὸ τὰ βερνίκια καὶ τὰ πλύνουμε, τὰ βουτάμε μέσα σ' ἕνα μικρὸ δοχεῖο μὲ λάδι, ποὺ τὸ ἔ-

χουμε ζεστάνει λίγο, πάνω σὲ ἀτμὸ βραστοῦ νεροῦ καὶ τὰ ἀφίουμε μέσα στὸ ἐλαιόλουτρο 15—20 λεπτά. Ἀντὶ γιὰ ἐλαιόλουτρο, μπορούμε νὰ χρησιμοποιήσῃμε ἐιδικὲς κρέμες νυχιῶν ποὺ πωλοῦνται στὸ ἐμπόριο.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ λίπος, τὸ νύχι χρειάζεται γιὰ τὴν ἀνάπτυξί του καὶ ἀσβεστίν. Ὅποια ἔχει πολὺ λεπτὰ νύχια ποὺ σκάζουν εὐκόλα, πρέπει νὰ ξέρῃ ὅτι αὐτὸ ὀφείλεται συνήθως σὴν ἑλλείψει τοῦ ἀσβεστίου καὶ πρέπει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ γαστρὸ τῆς ταμπλέτες ἀσβεστίου νὰ παίρῃ.

Ἐπίσης, ὅταν ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος δὲν εἶναι κανονικὴ, τὰ νύχια σπάζουν εὐκόλα. Γιὰ νὰ υποβοηθήσῃ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, πρέπει νὰ κάνετε πολλές φορές τὴν ἡμέραν μασάζ στὶς ἄκρες τῶν δακτύλων καὶ πάντοτε σὴν ἴδια διεύθυνσι.

Κανείς δὲν ξέρεῖ ἀπὸ ποῦ προέρχονται τὰ μικρὰ λευκὰ στίγματα πάνω στὰ νύχια. Ἄν τὰ στίγματα εἶναι πολλὰ καὶ σὰς

φαίνονται ἄσχημα, δὲ μένει τίποτε ἄλλο νὰ κάνετε, παρὰ νὰ περάσετε τὸ νύχι σας μ' ἕνα σκούρο βερνίκι.

Πρέπει ἀκόμα νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι πολλές φορές τὴν ἐβδομάδα, καλὸν εἶναι νὰ κάνετε στὰ νύχια σας ἕνα λουτρὸ μὲ ζεστὴ σαπουνάδα.

Γιὰ νὰ διατηρῇτε ἀρκετὰ ἄσπρες τὶς ἄκρες τῶν νυχιῶν σας, χρησιμοποιήσετε μιά διάλυσι ὀξυγένης 10% σὲ νερό. Μετὰ τὴν διάλυσι αὐτὴ θὰ τρίβετε τὸ ἐσωτερικὸ μέρος τῆς ἄκρης τῶν νυχιῶν, μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς λεπτοῦ μυτεροῦ ξύλου.

Γιὰ νὰ δώσετε στὰ νύχια σας ἕνα ὠραῖο ὁβάλ σχῆμα, τὰ λιμάρετε μὲ μιά ἐλαστικὴ λίμα ἀπὸ τὶς ἄκρες πρὸς τὴ μέση, ὥσπου νὰ πετύχετε τὸ σχῆμα ποὺ θέλετε. Τέλος τὰ γυαλίζετε ἢ τὰ περνάτε μὲ βερνίκι. Ὅταν ὁμῶς βάζετε τὸ βερνίκι σας, πρέπει νὰ προσέχετε νὰ μὴ βάφετε τὶς γωνιὰς καὶ τὶς ἄκρες τοὺς. Καλύτερο εἶναι, μετὰ τὸ πρῶτο βερνίκωμα νὰ περιμένετε δύο ὡς τρία λεπτά καὶ μετὰ νὰ βάζετε τὸ δεύτερο.

ΕΝΑΣ ΜΑΓΙΚΟΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ

Έχετε μεγάλη περιέργεια για πολλά πράγματα, δεν είναι έτσι, παιδιά; Δεν κάνετε διόλου άσχημα, αφού η περιέργεια είναι η αρχή της επίσημης. Θα δώσουμε, λοιπόν, σήμερα πολλή, πολλή τροφή στην περιέργειά σας. Ο αριθμός 142.857 φθάνει να πολλαπλασιασθεί με το 2, 3, 4, 5 και 6 για να δώση τον παρακάτω πίνακα:

Με το 2	285.714
Με το 3	428.571
Με το 4	571.428
Με το 5	714.285
Με το 6	857.142

Παρατηρούμε, όπως το βλέπετε και σεις, παιδιά, πως ο δεύτερος αριθμός τελειώνει με 1, 4 και αρχίζει με 2, 8, 5, 7, ότι δηλαδή οι αριθμοί του είναι οι ίδιοι και διαδέχονται ο ένας τον άλλο με την ίδια τάξη που έχουν και στον πρώτο αριθμό. Βλέπετε λοιπόν πως ισχύει το ίδιο και για τους έξι αριθμούς.

Ας έλθουμε όμως τώρα στον αριθμό 7. Αν πολλαπλασιάσουμε με τον πρώτο αριθμό, το 142.857 δηλαδή, με το 7, θα έχουμε:

999.999

Αν προχωρήσουμε όμως ακόμην περισσότερο. Αν προσθέσουμε τον αριθμό 1 στο γινόμενο που βρήκαμε πολλαπλασιάζοντας με το 7, αν δηλ. προσθέσουμε 1 στις 999.999, τότε έχουμε τον αριθμό:

1.000.000

Αφαιρώντας τα μηδενικά βρίσκουμε τον αριθμό 1. Αν προχωρήσουμε αντίστροφα, αν διαιρέσουμε δηλ. το 1 δια του 7, θα δώσουμε το πηλίκον:

0.142.857.

Οι έξι πρώτοι δεκαδικοί αριθμοί μας δίνουν το γνωστό μας αριθμό.

Αν θα ήσασταν να συνεχίσουμε τη διαίρεση, είναι σαν να την ξαναρχίζουμε. Γιατί οι δεκαδικοί αριθμοί που θα επιτύχουμε θα μας δώσουν άπειροιστα ως πηλίκον τον ίδιο παράξενο αριθμό, σχηματισμένο με τα ίδια έξι πρώτα ψηφία:

14285714285714... κλπ.

★

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΙΑΤΑ

Τα νιάτα μας φτερώνουνε μ' άκράτητην όρμη κι' είν' η ψυχή πανάλαφρη μέσ' στο γερό κορμί.

Ελλάδα μας, να τ' όραμα, ψηλά μας όδνηγεί, κι' όλόφωτη ξανοίγουμε την αγία μας γή.

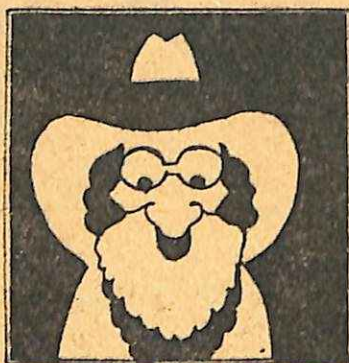
Όλουθε είναι χαλάσματα και καρτερούν έμεις παλάτια να τ' όρθώσωμε αγάπης και χαράς.

Ποτάμι τον ιδρώτα μας Πατρίδα μας, διψάς, θ' άνθισα κι' ό ξερόβραχος με ποτιστές έμεις.

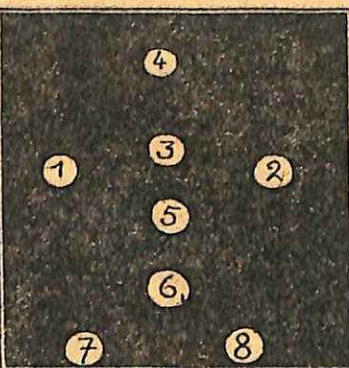
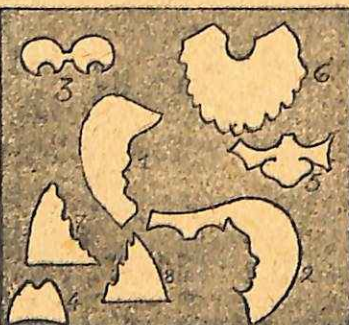
Γ. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΥ

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ Η ΩΡΑ

Ο ΠΑΠΟΥΛΗΣ

Αστείος δεν είναι αυτός ο παπούλης; Έλάτε να τον φτιάξουμε μαζί. Θα ιδίτε πως είναι κάτι πολύ διασκεδαστικό.

Πάρτε διαφανές χαρτί. Καρφιτσώστε το προσεκτικά πάνω στις τέσσερες γωνίες της σελίδας και δγαλάτε με το μολύδι σας τα σχέδια που δείχνει η εικόνα μας από το 1 ως το 8.

Πάρτε κατόπιν ένα μαύρο ή καφέ σκούρο χαρτονάκι και κολλήστε με μεγάλη προσοχή τα διάφορα κομμάτια που δγαλάτε πάνω στο χαρτί. Τα κομμάτια πρέπει να τα κολλήσετε ανάλογα με τη σειρά που δείχνουν οι κύκλοι στο σκούρο σχέδιο της εικόνας μας. Προσοχή όμως. Τα κομμάτια πρέπει να πάρουν τη θέση που έχουν ακριβώς επάνω στο αριθμημένο σχέδιο όμως.

ΑΜΙΜΗΤΟΝ

Η σύζυγος: —Όταν πεθάνης, Σίμπαινα, τί έπίγρμμα θέλεις να σουβάλουν στην πλάκα του τάφου σου;

Ο σύζυγος: —Έπιτέλους, μόνος!.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ο ΧΡΥΣΑΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΠΡΟ ΑΛΟΓΟ

Μία φορά κι' έναν καιρό ζούσαν σ' ένα μικρό χωριό ένας άντρας και μία γυναίκα κι' είχαν ένα παιδί που τόλεγαν Χρυσάητο. Ήταν όμως πολύ φτωχοί και όσα έδγαζαν ίσα-ίσα ήταν αρκετά για να μην πεθάνουν της πείνας.

Σά μεγάλωσε λιγάκι ο Χρυσάητος, άποχαιρέτησε τον πατέρα του και τη μητέρα του και έφυγε, να ξεμνηστεύη για να βρή καμμία δουλειά και να προκόψη.

Περπάτησε μέρες και νύχτες, μά δεν έδλεπε ούτε χωριό ούτε πολιτεία. Ένα μεσημέρι κάθισε δίπλα σε μία βρυσούλα να ξεκουραστή. Σε λιγάκι ήρθε και ένα πουλάκι να πιη νερό. Καθώς τώδε ο Χρυσάητος, έψαξε τις τσέπες του κι' έδγαλε τα τελευταία ψιχουλά που του είχαν μείνει και του τώδωσε. Το πουλάκι τάφαγε και του είπε:

—Πού πάς από δώ καλόπαιδο;

—Νά βρώ καμμία δουλειά, να ζήσω, είπε το παιδί. Ξέρεις καμμία;

—Ξέρω, είπε το πουλί. Νά βρής το άσπρο αλόγο. Και άμέσως πέταξε και χάθηκε.

Ο Χρυσάητος έμεινε συλλογισμένος. Τί νάναι αυτό το άσπρο αλόγο, έλεγε μέσα του και γιατί του είπε το πουλί να πάω να το βρώ;

Και σε λίγο που πήρε πάλι το δρόμο του, είχε το νού του μονάχα στα λόγια του πουλιού.

Τό βράδυ έφτασε σε μία μικρή καλύβα, όπου καθόταν μία γριά κι' έψηνε πατάτες. Σαν είδε το παιδί, του είπε:

—Πού πάς από δώ, καλόπαιδο;

—Νά βρώ το άσπρο αλόγο, κυρούλα. Μην το είδεις πουθενά;

—Όχι, είπε η γριά. Ρώτησε καλύτερα τον άέρα να σου πη, γιατί αυτός γυρίζει παντού.

Και τούδωσε πατάτες να φάη και τούστρωσε να κοιμηθή.

Τό άλλο πρωί ο Χρυσάητος ευχαρίστησε τη γριά κι' έφυγε και πήγε στον άέρα.

Μην είδες το άσπρο αλόγο; τον ρώτησε.

—Όχι, παιδί μου, είπε ο άέρας. Δυό μέρες δέ δγαίκα καθόλου από το σπίτι μου, γιατί κάθισα να ξεκουραστώ. Μείνε όμως να φας και να κοιμηθής, σαν ήρθες και αύριο να ρωτήσης, τον ήλιο που γυρίζει όλη τη γή.

Ο Χρυσάητος την άλλη μέρα τό πρωί άποχαιρέτη

σε τον άέρα και έφυγε να πάη στον ήλιο. Όταν έφτασε στο σπίτι του, τον ρώτησε:

—Μην είδες το άσπρο αλόγο;

—Όχι, είπε ο ήλιος, δεν τό είδα. Ρώτησε καλύτερα τη σελήνη. Έχω ακούσει πως το άσπρο αλόγο δγαίνει τη νύχτα κι' αυτή θα τό δλέπη και θα ξέρη.

Ο Χρυσάητος έμεινε εκείνη τη νύχτα στο σπίτι του ήλιου, και τό άλλο βράδυ πήγε και βρήκε τη σελήνη και τη ρώτησε αν είχε δή τό άσπρο αλόγο.

Βλέπεις αυτή τη σπηλιά στη ρίζα του δουνού; είπε η σελήνη. Εκεί κάθεται. Όλη την ημέρα κοιμάται και τη νύχτα δγαίνει και βόσκει. Πήγαινε την ώρα που κοιμάται, αν θέλεις να τό πιάσεις.

Ο Χρυσάητος την ευχαρίστησε και τό άλλο πρωί πήγε στη σπηλιά, όπου βρήκε το άσπρο αλόγο να κοιμάται. Έσκισε τότε το σακκάκι του σε λουρίδες, τώδε από τό λαιμό και τό κράτησε, περιμένοντας να ξυπνήση. Όταν ο ήλιος βασίλεψε, τό αλόγο ξυπνήσε, μά αντί να κλωστήση και να χλιμνιρίση, έμεινε ήσυχο και κύτταξε τον Χρυσάητο με μάτια γεμάτα αγάπη.

Ο Χρυσάητος τό χάιδεψε κι' ύστερα τό καβάλησε και κέινο άρχισε να τρέχη γρήγορο σαν άστραπή. Έτρεξε έτσι όλη τη νύχτα και πρωί-πρωί έφτασε στην άκρη μίας πολιτείας μεγάλης με σπίτια κάτοστρα, σαν παλάτια. Τότε τό παιδί ξεκαθάλησε, έπιασε τό αλόγο από τό χαλινόναρί και μπήκε μέσα στην πολιτεία. Έξαφνα όμως ένοιασε πως τό χαλινόναρί έφυγε από τα χέρια του. Γυρίζει τότε και τί να δή!

Αντί για τό αλόγο, ένα άραιο βασιλόπουλο, ντυμένο μέσα στα χρυσάφια, που τον κύτταζε χαμογελώντας.

Ευχαρίστω, Χρυσάητε, του λέει. Είμαι ο γιος του βασιλιά, ένας μάγος όμως, έχθρος του πατέρα μου μ' είχε μαγέψει σε αλόγο, ώπου να βρεθή κάποιος να με ξαναφέρη στην πατρίδα μου. Πάμε τώρα.

Σαν είδε ο βασιλιάς τό γιοιό του, που τον νομίζε για χαμένο, κόντεψε να τρελλαθή από τη χαρά του. Ευχαρίστησε τον Χρυσάητο και τον κράτησε κοντά του στο παλάτι, έστειλε μάλιστα κι' έφερε τον πατέρα και τη μητέρα του παιδιού, που έζησαν εκεί πλούσια κι' ευτυχισμένα.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ, ΜΕ «ΑΡΙΣΤΑ»!

Αγαπημένα μου παιδιά, Πάνε, σωθήκανε τα ψέματά πιά. Οι διαγωνισμοί φτάσανε. Από την επιτυχία σας θα εξαρτηθ ό προβιδιασμός σας σε μεγαλύτερη τάξη και ό βαθμός σας. Ή καρδούλα σας σπάζει από τη λαχτάρα: «Θά γράψω καλά; Δέ θα γράψω καλά;», λέτε αδιάκοπα μέσα σας.

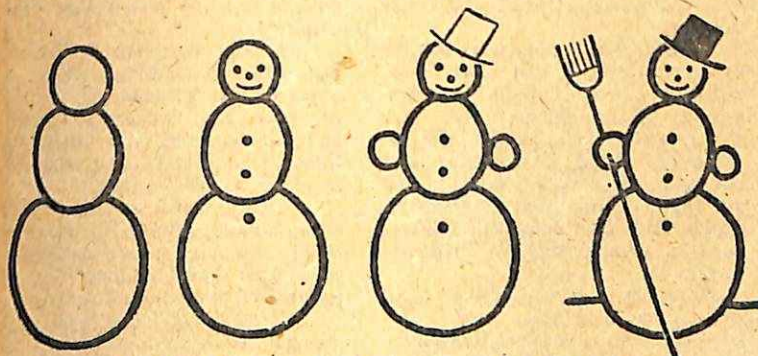
Πρέπει όμως να μ' ακούσετε αν επιθυμήτε στ' αλήθεια να γράψετε καλά. Πάρτε, παιδιά μου, να έχετε αγωνία για την επιτυχία σας. Ή επιτυχία έρχεται μονάχα σε κείνους που εργάζονται γι αυτήν μ' επιμονή και καθαρό μυαλό. Κι' ή άνησυχία σκοτίζει τό μυαλό, θολώνει τις σκέψεις, παραλύει τη θέληση. Γιατί ν' άνησυχήτε; Καλύτερα δέν είναι να μελετήσετε τα μαθήματά σας καλά, προσεκτικά, μεθοδικά ένα—ένα;

Γίνεται τότε να μη γράψετε καλά; Δέ γίνεται. Λοιπόν, καλή μελέτη, παιδιά, και καλή επιτυχία. Και καλό προβιδιασμό, με άριστα!

Σας φιλώ πολύ

ή θεία Σοφία

ΓΙΑ ΝΑ ΔΡΟΣΙΣΘΕΤΕ

ΣΧΕΔΙΑΣΕΤΕ ΕΝΑΝ ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟ

Και πιστέψετε, πως δέν θα δυσκολευθήτε καθόλου να τον φτιάξετε. Για να επιτύχετε, ακολουθήστε τη σειρά που δείχνουν τα σκίτσα μας. Πρώτα τους τρεις κύκλους, έπειτα προσθέστε τις μαύρες κουκκίδες, τό στόμα, κατόπι τα χέρια και τό καπέλλο και τελευταία τη σκούπα και τό χρωμάτισμα του καπέλλου.

ΤΟ ΡΟΛΟΓΙ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

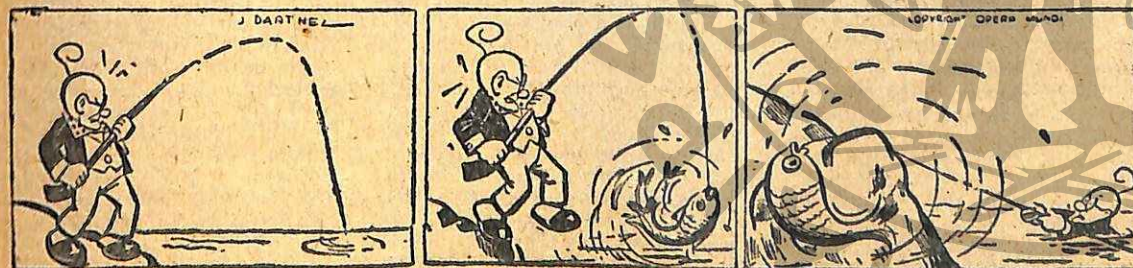
Μία οικογένεια Γερμανών χωρικών έκανε όλες τις προετοιμασίες της για να μεταναστεύσει στις Ήνωμένες Πολιτείες. Την προηγούμενη όμως μέρα της άναχωρήσεώς των, τό μεγαλύτερο παιδί, ό Χάινς, ό όποιος ήταν τρομερός φαγάς, έφανε άντηρηθεί.

Γιατί έσύ δέν θέλεις να βής μαζί μας στην Αμερική; τον ρώτησε ό πατέρας του.

—Έπειδή μούπε ό δάσκαλος του χωριού πως όταν έδω στη Γερμανία έχουμε 12, τό μεσημέρι, στην Αμερική έχουν 4 τό πρωί.

—Και τί μ' αυτό;

—Απλούστατα: μου είναι άνυπόφορο να πάω σ' ένα μέρος... στο όποιο να περιμένω τόση ώρα για να γευματισώ! άπάντησε άφελέστατα ό γιος του.

Ιστορία χωρίς λόγια

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ
ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ

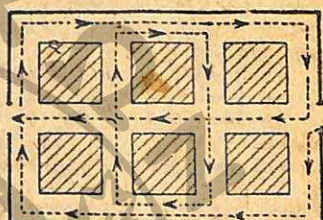
Η ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ
ΤΗΣ ΚΟΥΤΑΛΑΣ

Δέν είναι και τόσο δύσκολό πράγμα, φθάνει να προσέξετε τις κινήσεις σας.

Πάρτε ένα σουγιά και μισανοίξτε τον πάνω στην άκρη του τραπεζιού της κουζίνας, όπως ακριβώς δείχνει η εικόνα μας. Κρεμάστε την κουτάλα στη γωνία που σχηματίζει ή λάμα και ή λαβή του σουγιά. Τό έσωτερικό, τό κοίλο μέρος της κουτάλας πρέπει να δλέπη προς τα μέσα του τραπεζιού. Αφήστε την κουτάλα ελεύθερη. Ο σουγιάς θα σαλέψη και ή κουτάλα θα ταν ντυμένη ώστόσο να εύρη την ισορροπία της. Αν γεμίσετε την κουτάλα με άμμο ή κουτάλα δέν θα χαμηλώση αλλά μάλλον θα άνασκηκωθή, στο βαθμό που τό κέντρο βαρύτητας του συστήματος αυτού της ισορροπίας θα βρίσκεται πίσω από την άκρη του τραπεζιού.

★

Η λύσις του ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΥ του προηγούμενου τεύχους:

Νά ή διαδρομή που πρέπει ν' ακολουθήσουν οι φύλακες από την είσοδο ως την έξοδο.

Χη και κεφάλι μαύρα, λαιμό και κοιλιάσ άσπριδερή. Όπως δλέπετε, λοιπόν, και τό παρουσιαστικό μου άκόμα έμπνέει τό σεβασμό και την άξιοπρέπεια.

Οι άνθρωποι με έκτιμούν πολύ. Δέν είναι και λίγο πράγμα να ξεκαθαρίζω τα δέντρα από τις διάφορες κάμπιες και τα έντομα, που τρυπάνουν κάτω από τη φλούδα τους και τ' άρρωσταίνουν. Όλόκληρα δάση από πεύκα, λεύκες και ίτιές, σώζονται με τις δικές μου πολύτιμες φροντίδες.

Και τώρα σας άφίνω γιατί είμαι διασκεδαστικός. Έχω τόσα δέντρα να ξεκαθαρίζω άκόμα, κι' ή ώρα πέρασε πολύ.

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣ ΣΗΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΤΟ ΡΟΔΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Την 'Ωντρεύ Γκρήγγουιν, μια ώρασιμη 'Ιρλανδή, πολιορκεί έπιμονα ο ταγματάρχης Κάρτερ, ζητώντας της να γίνει γυναίκα του. 'Εκείνη, αν και δεν αισθάνεται τίποτα γι' αυτόν, τόν παντρεύεται. 'Αμέσως μετά το γάμο αναχωρούν για το Ραχαζάγκ, μια άγυλλική αποικία στην 'Απω 'Ανατολή.

Στο πλοίο, η 'Ωντρεύ γνωρίζεται με το Σουλτάνο του Ούνταϊγκόρ και από την πρώτη στιγμή αισθάνεται ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον γι' αυτόν. Ο Σουλτάνος είναι ένας ώριος άνδρας, τριανταπέντε ετών, κομψός και ευγενικός. Της μιλάει για τη ζωή του και την προσκαλεί να τον επισκεφθεί στο πριγκιπάτο του.

Όταν έφτασαν στο Ραχαζάγκ, η 'Ωντρεύ με τον άνδρα της, εγκατεστάθηκαν στη νέα τους κατοικία. Μια καινούργια ζωή άρχισε τώρα για την 'Ωντρεύ: γκόλφ, μπρίτς, τένις, κοσμικές συγκεντρώσεις.

Η 'Ωντρεύ συνδέεται φιλικά με το ζευγος Γουίλφορντ και το ζευγος Τρόνερ. Σ' αυτούς, ο άνδρας της όπως τους αντιπαθεί.

Μια Κυριακή, η 'Ωντρεύ με τον άνδρα της και τους φίλους της ξεκινούν για μια έκδρομη στο Ούνταϊγκόρ, προκαλεσμένοι από το Σουλτάνο. Όταν έφτασαν εκεί, τους υποδέχτηκε ο υπασπιστής του Σουλτάνου. Η 'Ωντρεύ σε μια στιγμή που θαύμαζε ρουσιάζτηκε μπροστά της ο πριγκιπας.

409

Η 'Ωντρεύ προσεπάθησε να αποκρύψει την έκπληξή της: ο Σελίμ κρατούσε από το χέρι ένα άγοράκι. Έπτά—όκτω χρόνων, του όποιου το χαριτωμένο πρόσωπο έμοιαζε πολύ με το δικό του.

—Θα πάρω με το τσάι άμέσως, συνέχισε ο Σουλτάνος. Δεν μπορώ να συγχωρήσω τον εαυτό μου, που σας έκαμα να χάσετε τον καιρό σας. Ο Ραμάν μου είπε πως δεχόσαστε να γευματίσετε μαζί μου αύριο το βράδυ.

—Εσπρώξε άπαλά το παιδάκι προς την 'Ωντρεύ.

—Λέγεται 'Ιμπραχίμ, όπως ο πατέρας μου.

—Τί ωραίο παιδάκι!... 'Αλλά ο έπίδεσμος είναι άσχημο—

—Έλυσε τόν έπίδεσμο και τόν έδεσε καλά.

Μια εύτυχία την πλημμυρούσε, αλλά και μια άκαθόριστη τύφλις.

—Πόσο σας μοιάζει!... 'Ομιλεί τα 'Αγγλικά;

—Τραυλίζει τέσσερις γλώσσες: ινδικά, κινεζικά, μαλαϊκά και άγγλικά.

—Η μητέρα του είναι...

—Ναι, αυτή που πέθανε. Δυό υπηρέτες έφεραν το τραπέζι του τσαγιού και βγήκαν άμέσως.

—Θα σεβιρισθούμε μόνοι μας. Δυνατό ή αδύνατο; Φρυγανιές ή γλυκό;

—Τίποτε έκτος από ένα φλυτζάνι τσάι. Ευχαριστώ. Νόμιζε πως έβλεπε για πρώτη φορά τόν Σελίμ. Πόσο νέος

της φαινόταν!... Και πόσο Ευρωπαίος!...

Ο Σουλτάνος φορούσε σόρτ και εκείνη την ημέρα δεν είχε σκουλαρίκια στ' αυτιά του.

«Πόσο του πηγαίνουν! Και τί ωραία μαύρα σγουρά μαλλιά που έχει!...»

Κάθε φορά που τα μάτια της συναντούσαν τα μάτια του πριγκιπας, η 'Ωντρεύ ένιωθε κάτι σαν τσιμπημα στην καρδιά της.

—Ένα τσιγάρο;

Της έτεινε μια μεγάλη σιγαροθήκη. Στο ένα μέρος ήταν άραδιασμένα μερικά τσιγάρα. 'Αλλά δεν κύτταζε αυτά η κυρία Κάρτερ.

—Αναγνωρίζετε αυτό το ξηραμένο λουλούδι; Είναι εκείνο που μου δώσατε στο πλοίο. Για μένα όμως είναι πάντα δροσερό και φρέσκο.

—Τό φυλάξατε; Τί τρέλλα!

—Τρέλλα!... 'Ετσι νομίζετε;

Και της έριξε ένα σοβαρό και βαρύ βλέμμα.

—Ξέρετε πως πεθαίνω από περιέργεια να επισκεφθώ το Ούνταϊγκόρ. Λάμα, είπε η 'Ωντρεύ που ένωχλημένη κάτω απέστρεψε τα μάτια της. Θα έλθω μαζί μας ο 'Ιμπραχίμ;

—Όχι, πρέπει να επιστρέψω στο σπίτι. 'Εχει μάθημα και μελέτη. Χαιρέτησε την κυρία Κάρτερ 'Ιμπραχίμ. 'Ελπίζω ότι θα την ξαναδείτε πολλές φορές.

Ο μικρός έδωσε το χέρι του. Η 'Ωντρεύ τόν πήρε στην αγκαλιά της και τόν φίλησε.

—Πόσων χρόνων είναι; ρώτησε.

—Οκτώ. Οι άλλες πριγκιπίσες δεν τόν αγαπούν. Η κατάσταση αυτή μου δημιουργεί άρκετες δυσκολίες.

Η 'Ωντρεύ θέλησε να τόν έρωτήσει και άλλα πράγματα, αλλά δεν τόλμησε.

—Λοιπόν, έχετε μόνο αυτό το απόγευμα και την αύριανή μέρα στη διάθεσή σας. Θα ήθελα να σας δώσω μια συνολική ιδέα... Μη φορέσετε την κασκα σας. 'Εχομε μια λιμουζίνα.

Σε λίγο ξεκίνησαν.

—Τί θέλετε να δήτε πρώτα—

—Άκουσα να λένουν τόσα πολλά πράγματα για τους ναούς και τα τζαμιά...

Τό αυτοκίνητο προχωρούσε άργά. Γιατί έμπαινε στην πόλη.

—Θα την διασχίσωμεν άπλωσ. 'Ιδου η συνοικία των διασκεδάσεων. Οι 'Αγγλοι με κατηγορούν ότι επιτρέπω τα τυχερά παιχνίδια, αλλά αν τα άπαιθόρενα, θα έσοπούσε μια μικρή επανάσταση.

—'Εστιατόρια, χαρτοπαίγνια, θέατρα κλπ. κέντρα διασκεδάσεων διαδέχονται το ένα τό άλλο. Και ένα πολύχρωμο πλήθος έμπαινε και έδωνε εκεί.

Σε μερικά λεπτά έφθασαν στο λόφο, όπου ύψωνον οι ναοί. 'Αγριοι και βλοσυροί θεοί του πολέμου και κορανίου, μπρούτζινα άγάλματα με χρυσά στολίσια και με ρουμπινέ-

νια μάτια, με άπόδλητική άτμόσφαιρα, βαρεία άρώματα, όλα αυτά έκαναν την 'Ωντρεύ να νοιώθει μια τάση προς λιποθυμία, αλλά μια λιποθυμία τόσο εύχάριστη...

Όταν βγήκαν από τόν τελευταίο ναό, ένα άλλο αυτοκίνητο περιμενε σταματημένο πίσω από εκείνο που ώδηγούσε ο Σελίμ. Είχε έλθει για να πάρη την 'Ωντρεύ.

Η σκέψις ότι θα γύριζε μόνη δέν της ήταν καθόλου εύχάριστη.

—Λυπούμαι που δεν έχω τόν καιρό να σας οδηγήσω ο ίδιος κοντά στους φίλους σας.

—Θα ξαναδώσουμε αύριο στο φαγητό, είπε η νέα γυναίκα.

—Δέν θα είμαστε όμως μόνοι.

—Και αύριο τό πρωί στο τζαμί;

—Θα είμαι, αλλά, δυστυχώς, δέν θα μπορέσω να σας δώ. Ο υπασπιστής μου θα σας περιμένη στις ένδεκα.

Βοήθησε την 'Ωντρεύ ν' ανεβή στο αυτοκίνητο.

—Θα ζητήσω από τόν 'Αλλάχ, προσέθεσε, να κάμη ώστε τό κάγκ—βά ν' άνθιση για σας αύριο τό βράδυ.

—Τό κάγκ—βά;... Τί είναι αυτό;

—Ένα λουλούδι, που φυτρώνει στο Πεναγή και στο Ούνταϊγκόρ μόνο. 'Ανθίζει δυό φορές τό χρόνο και ακριβώς τα μεσάνυχτα. Και πάντα σε άγνωστες μέρες. Είναι ένα θαύμα που, όταν τό δη κανείς, δέν τό δεχνά ποτέ. Και έπειδή τό κάγκ—βά δέν άνθισε καθόλου έφέτος, έχομε πολλές πιθανότητες.

Πήρε τό χέρι της και τό κράτησε στα δικά του.

—Ξέρετε τί σκέπτομαι; 'Ενα παλιό μαλαϊκό τραγούδι, που εκφράζει άπολύτως την ψυχική μου κατάσταση.

—Πήτε μου τό... αλλά στη γλώσσα μου.

—Είσαι τό άστέρι μου που φωτίζεις τις νύχτες μου, μη σβήσης πριν από μένα, γιατί θέλω να πεθάνω άπο τό φως σου...

—'Εφερε τό χέρι της 'Ωντρεύ στο χείλι του:

—Αύριο, είπε άπλά.

ΤΟ ΚΑΓΚ—ΒΑ ΑΝΘΙΖΕΙ...

Η 'Ωντρεύ άφηγήθηκε στους φίλους της τα της επισκεψέως της στους ναούς, αλλά τους απέκρυψε τό ότι στην έπίσκεψι της αυτή συνδεύονταν από τόν Σελίμ.

—'Επεςε νωρίς να κοιμηθώ και ξύπνησε μόλις ξημέρωσε. Σκέφθηκε τό χθεσινό τό απόγευμα και δυσανεστήθηκε για τη χθεσινή της έγκατάλειψη...

Τί μπορούσε να ύπάρχη μεταξύ αυτής και του Σελίμ, ενός Μαλαίου πριγκιπας, που είχε δυό γυναίκες, χωρίς να λογαριασθούν εκείνες που δέν ήξερε.

—'Ηταν πραγματικά έρωτευμένος μαζί της ο Σελίμ; Τό δικώς άλλο, εκείνος προσχεδίασε την 'ετυχία» συνάντησή στην ιστορία ο Τζέραλντ, γέλασε με κακό γέλιο.

Στό λίβιγκ-ρούμ ο Ρόμπερτ, ο Πάτρικ και ο Τζέραλντ, φ-

Λίγα ευγενικά λόγια στο πλοίο, ένα λουλούδι φυλάμενο, ένα ποίημα κλπ., δέν αποδεικνύουν τίποτε. 'Αλλά ήταν τό ίδιο τό λουλούδι που τό είχε δώσει εκείνη; Όλα τα λουλούδια, όταν μαραθούν, μοιάζουν μεταξύ τους. Πιθανώς, ο Σελίμ έλεγε ψέμα. Ο Ρόμπερτ χτύπησε την πόρτα της.

—Είναι έννοια. Τό μπάνιο σας είναι έτοιμο. Τό τζαμί περιμένει. Τέλος, ύπάρχει ένα γράμμα για σας...

Η 'Ωντρεύ μισούνησε την πόρτα και πήρε τό γράμμα, λέγοντας:

—'Ερχομαι σε λίγο.

Τό γράμμα ήταν από τόν Σελίμ. Περιείχε τρεις άράδες, άσες χρειάζονταν:

«Σας σκεπτόμουν όλη τη νύχτα. Και ζω με την άνυμνηστική σήμερινη βραδυά... Τό αυτοκίνητο θα έλθη να σας πάρη στις όκτα».

Η 'Ωντρεύ ένιωστε τη δυσφορία της να διαλύεται.

«Είναι γοητευτικός, σκέφθηκε.

Στό τζαμί πήγε μόνο με τόν Ρόμπερτ. Ο Λού—Σού έγραφε, ο Πάτρικ είχε φύγει σε νύγχι και η Μάγκελ ήταν απασχολημένη στο μπάνιο των σκλάβων.

Η γαλήνη και η άπλοτης του Μεγάλου Τεμένους κατακτούσε την 'Ωντρεύ. 'Εδώ δέν υπάρχουν λιποσάρκοι 'Ιπτιανόι, έρπετα χελώνες και μορφοζόντες θεοί. Γαλήνη και καθαριότητα.

—'Αν και άπιστη, η 'Ωντρεύ θαύμαζε τό αυστηρό αυτό μαγαλειό και έννοιζε την έπιβολή του. Και πράγμα παραξένος: δέν έννοιζε τόν εαυτό της ξένο εκεί.

Και όλη την ώρα σκεπτόταν τόν Σελίμ.

«Είμαι πολύ εύχαριστημένη που εκείνος είναι εδώ και προσέχεται, σκέφθηκε η άπιστη, που από χρόνια τώρα είχε χάσει τί σημαίνει προσοχή».

Όταν έπείσσεψε στο περίπτερο μια όχι και τόσο ευχάριστη έκπληξη την περιέμενε: ο Τζέραλντ Τρόνερ Σμιθ, που είχε γλυτώσει από τις ασχολίες του την τελευταία στιγμή, είχε καταφθάσει στο Ούνταϊγκόρ μαζί με την Φλοράνς.

Ο Τζέραλντ έκανε στην 'Ωντρεύ άγριο κόρτε από την πρώτη μέρα της γνωριμίας των.

—'Ηταν ώριος, κομψός, ταλμυρός, θαρσύς μάλιστα, και κάποτε θέλησε να φιλήση την 'Ωντρεύ μέσα σ' ένα αυτοκίνητο.

—'Από τότε η 'Ωντρεύ απέφευγε να βρίσκεται μόνη μαζί του.

—Πώς μπορείτε να σκεπτόσαστε ν' απατήσετε μια τόσο όμορφη γυναίκα σαν τη δική σας; τόν ρώτησε αγανακτισμένη η 'Ωντρεύ.

—Δέν την ξέρετε. Είναι μια μικρή τρελή. 'Αλλά εγώ δέν πρόκειται να της τό πούμε...

—Σωστά. 'Αλλά εγώ δέν σκεπτόμαι ν' απατήσω τόν Χέρμπερτ. 'Οπωσδήποτε, αν αυτό συμβή μια μέρα, δέν θα είσαστε σε τίς συνένοχός μου.

Χωρίς να πονηρευθώ η Μάγκελ, είχε έννομερσίε τό ζευγος Τρόνερ—Σμιθ για τις περιποιήσεις του Σουλτάνου προς την 'Ωντρεύ. 'Ακούγοντας αυτή την ιστορία ο Τζέραλντ, γέλασε με κακό γέλιο.

Στό λίβιγκ-ρούμ ο Ρόμπερτ, ο Πάτρικ και ο Τζέραλντ, φ-

ράντας τα λευκά τους σμόκιν, περιμεναν τις κυρίες πίνοντας κοκτέιλ. Ο Λού—Σού, που ήταν λίγο αδιάθετος, πρότιμπε να μείνη στο δωμάτιό του και να μην προσέλθω στο γεύμα.

Πρώτη φάνηκε η Μάγκελ και σε λίγο η 'Ωντρεύ. Η Φλοράνς έκανε την εμφάνισή της τελευταία.

—Φθάνει να μην είναι και πολύ επίσημο τό γεύμα, είπε η Μάγκελ.

—Θα σεβιρίουν σε χρυσά σερίστια, είπε η Φλοράνς.

—'Ασφαλώς θα περιποιηθώ πολύ την κυρία Κάρτερ, προσέθεσε ο Τζέραλντ.

Η 'Ωντρεύ προσποικήθηκε δτι δέν άκούγε και ρώτησε:

—'Από πότε είναι κτισμένο τό παλάτι. Ρόμπερτ, ξέρετε;

—'Από τα χίλια διακόσια περίπου. 'Αλλά από τότε έπαυσε δυό πυρκαϊές και πολλά τμήματα έπισκευάσθηκαν. Είναι ένα μωσαϊκό ρυθμών. Δέν μ' άρέσει να γευματίζω σε παλάτια, αλλά άπόψε είμαι εύχαριστημένος.

Μπήκαν στο αυτοκίνητο. Ο Τζέραλντ φρόντισε να καθήση πλάι στην 'Ωντρεύ. Της έπιασε μάλιστα και τό χέρι.

—Είμαι πολύ στριγωμένη εδώ, είπε η 'Ωντρεύ στον Ρόμπερτ που καθόταν άπέναντί της. Δέν θέλετε ν' αλλάξωμε θέσι;

Στό παλάτι ο Σελίμ τούς ύπεδέχθη ντυμένους σαν ένας τέλειος 'Αγγλος τέντλεμαν. Σάν τόν Πάτρικ, τόν Ρόμπερτ και τόν Τζέραλντ.

Όταν καθήσαν στο τραπέζι, ο Σελίμ είχε άριστερά του την Φλοράνς, δεξιά του την Μάγκελ και άπέναντί του την 'Ωντρεύ. Μίλησε για κυνηγιό και πόλο με τόν Πάτρικ και τόν Τζέραλντ, φιλολογία με τόν Ρόμπερτ, για τέχνη, μόδα και μπιμπελο με τις κυρίες. 'Υστερα έπιασαν ιστορικά θέματα και ο πρίγκιψ άφηγήθηκε διαφορά άνέκδοτα από τό παλάτι.

—'Ηταν πολύ μορφωμένος. Είχε σπουδάσει άλλωστε στην 'Οξφόρδη.

Σύμφωνα με μια παράδοση, οι πρόγονοι του Σελίμ ήταν κατ' ευθείαν άπόγονοι του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου, που, κατά

την παράδοση, είχε φθάσει ως τη Μαλαϊκή χερσόνησο, στην εκστρατεία του εναντίον των 'Ινδιών.

—'Εδώ, λοιπόν, φυλάγεται την σφραγίδα και τό σπαθί του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου; ρώτησε η 'Ωντρεύ.

—Σε μια άλλη πτέρυγα του ανακτόρου. 'Αν σας ένδιαφέρει, θα σας δείξω τό μικρό μου μουσείο.

—Σπουδαίο πράγμα η 'Ανατολή! φώναξε ο Τζέραλντ. 'Αλλά μεταξύ μας, 'Υψηλότατε, είναι πραγματικό τό σπαθί αυτό ή...

Για μια στιγμή έπεκράτησε άτμόσφαιρα ψυχρότητας.

—Θέλω να πώ, διώρθωσε με προσποικήτή άφέλεια, κατάγεσθε πραγματικά από τόν Μέγαν 'Αλέξανδρο;

—Δέν ξέρω, άπάντησε ο Σελίμ χυμωλώντας, αλλά είναι τώρα δυό χιλιάδες χρόνια που τό λέγουν αυτό...

—Και πόση αλήθεια ύπάρχει στο θρύλο για τό κάγκ—βά; ρώτησε πάλι ο Τζέραλντ. Μήπως είναι άπλάς ένας θρύλος;

Η γυναίκα του, νομίζοντας πως ο Τζέραλντ θα έκανε άλλη μια γκάφα, τόν κεραυνόβηλεσε με τό βλέμμα της.

—Πρόκειται για ένα λουλούδι, άγαπητή μου, είπε ο άνδρας της. Δέν θυμόσαστε που η κυρία Κάρτερ μάς έλεγε ότι τό λουλούδι αυτό άνθίζει τα μεσάνυχτα και μαραινεται την αύγη; 'Εχω άκούσει γι' αυτό κι' άλλες φορές, αλλά δέν τό πίστευα...

—'Αλήθεια, ποιός σας τό είπε, άγαπητή κυρία Κάρτερ;

Η 'Ωντρεύ, ένωχλημένη, προσπαθούσε να βρή μια άπάντησι. Ο Σελίμ παρενέβη:

—Η κυρία Κάρτερ φαίνεται ότι έχει θαυμασιά μνήμη. Γιατί εγώ της μίλησα για τό κάγκ—βά έπάνω στο πλοίο. Πραγματικά, τό κάγκ—βά είναι ένα μικρό δένδρο που φυτρώει μόνο στο Πεναγή και στο Ούνταϊγκόρ. Είπα μάλιστα στην κυρία Κάρτερ, πως την ημέρα που θα μου έκανε την τιμή να έλθω στο Ούνταϊγκόρ, θα προσμυχήμην για να άνθιση τό κάγκ—βά. Είναι πιθανόν η προσοχή μου να είσασκουσθή άπόψε.

Η 'Ωντρεύ άνεσκήρτησε με έκπληξη.

—'Εχομε μάγους εδώ, έξηγησε ο Σελίμ, όπως και στον τόπο σας. Και καθώς λέγουν οι μάγοι, όλα τα σημάδια δείχνουν πως άπόψε τό κάγκ—βά θα άνθιση.

Όταν πλησίασαν την μαγική τους ράβδο κοντά του, η ράβδος άρχισε να τρέμει. Αυτό είναι ένα αλάνθαστο σχεδόν σημάδι ότι τό λουλούδι άπόψε θα άνοίξη.

—Και ακριβώς άνθίζει τα μεσάνυχτα;

—Ναι, αλλά μισή ώρα πριν ένα ωραίο άρώμα γίνεται αισθητό. Είναι πολύ διασκεδαστικό: 'Όλο τό Ούνταϊγκόρ άγρυπνεί αυτή τη νύχτα. 'Αγγελιαφόροι τρέχουν εδώ κι' εκεί και όλοι πριμένουν με άγωνία...

—Τό άνοιγμα του λουλουδιού, ψιθύρισε γοητευμένη η 'Ωντρεύ.

—Κυρίως τό κολλυρίό του, είπε ο Σελίμ.

—Πώς;

Τά λουλούδια του κάγκ—βά μόλις άνθισουν, είναι πολύ βαρεία και γεμάτα από ένα χυμό, που άποτελεί για τα μάτια τό πιό άποτελεσματικό φάρμακο. Και καθώς όλοι σχεδόν εδώ πονούν λίγο στα μάτια...

—Τί χρώμα έχουν τα λουλούδια; ρώτησε η 'Ωντρεύ.

—Λευκό. Τα δάση γίνονται δόλοευκα. 'Αλλά τό πρωί όλα έχουν τελειώσει. Τό κάγκ—βά ζή μόνο πέντε ώρες.

Σηκώθηκαν από τό τραπέζι.

—Χάρις στο κάγκ—βά σας είχαμε ένα πολύ ποιητικό γεύμα, ψιθύρισε ο Τζέραλντ στο αυτί της 'Ωντρεύ.

Ο Σελίμ άπεμόνωνσε την 'Ωντρεύ και την ώδηγησε προς τό μουσείο του παλατιού. Την έβαλε να καθήση πάνω από μια στοά σ' ένα άναπαυτικό ντινιό.

—Είσαυτε δεισιδαίμων; την ρώτησε.

—Γιατί μου κάνετε αυτή την ερώτηση;

—Πριν από πέντε χρόνια, ένας φακίρης μου είχε πει πως η ζωή μου θα άλλαζε εξ αίτίας μιας Εύρωπαϊας γυναίκας, άν τό κάγκ—βά άνθούσε την έκάτη έβδομη νύχτα του Δεκεμβρίου. Σήμερα ακριβώς είναι δεκαεπτά Δεκεμβρίου.

—Θέλετε ν' αλλάξη η ζωή σας;

—'Εχει ήδη αλλάξει. 'Ακούστε με της είπε με θερμή και χαμηλή φωνή. Σας έγραφα πως όλη τη νύχτα σας σκεπτόμουν. Αυτό είναι αλήθεια. 'Αλλά χθές σας είπα ένα ψέμα: ήμουν έλεύθερος χθές τό βράδυ και σήμερα τό απόγευμα. Δέν ήμουν άπασχολημένος. Τίποτε, λοιπόν, δέν ήταν πιό εύκολο για μένα από τό να σας καλέσω εδώ ή να σας επισκεφθώ ο ίδιος. Δέν τό έκαμα, γιατί ήθελα να δώ ως ποιο σημείο έπιθυμώ τη συντροφιά σας. Τώρα ξέρω.

—Η φωνή του έτρεμε λίγο.

—Η σκέψις ότι αύριο φεύγετε, μου ξεσχίζει την καρδιά. Και μόνο μια έπιθυμία έχω τώρα: να σας ξαναδώ. Πρέπει, όμως, να ξέρω κάτι και πρέπει να μου πείτε την αλήθεια, όσο δόληποτε δυσάρεστη κι' αν είναι για μένα.

—Ναι. Τί θέλετε να μάθετε;

—Αυτό... Συμμερίζεστε την περιφρόνησι των 'Αγγλων προς τη φυλή μου; 'Οχι, μνη άπαντάτε άμέσως. Δέν τελείωσα. Θα μπορούσατε... να αγαπήσετε έναν έγχρωμο άνδρα;

—Για μένα δέν είσαστε έγχρωμος.

—Είμαι Μαλαίος, συνέχισε ο Σελίμ. Και τό χρώμα του πατέρα μου ήταν σχεδόν μαύρο. Θα μπορούσα κι' εγώ να έχω σχεδόν μαύρα παιδιά. Λοιπόν, σας παρακαλώ να μου πείτε την αλήθεια.

—'Ηταν κάτωχρος και στο πρό-

σωπό του ύπήρχε μια έκφρασις πόνου.

—Δέν είμαστε έλεύθεροι ούτε ο ένας ούτε ο άλλος. Προς τί, λοιπόν;

—Δέν θέλετε να άπαντήσετε;

Η 'Ωντρεύ κούταξε τό νεανικό πρόσωπο του πριγκιπας που άγωνιούσε. Πόσο φαινόταν άδέβαιος για τόν εαυτό του; 'Αλλά ήδη του είχε άπαντήσει: στα μάτια της δέν ήταν έγχρωμος. Είχε δέ η 'Ωντρεύ στη Γαλλία και στην πατρίδα της την 'Ιρλανδία ανθρώπους, που τό χρώμα του προσώπου των ήταν έξ ίσου μελωπό και που ήσαν πολύ λιγώτερο ώραιοι.

Στό τέλος άπάντησε:

—'Αν σας αγαπούσα και αν ήμασταν έλεύθεροι, θα άδιαφορούσα για όλα, εκτός για σας.

—Εύχαριστώ, ψιθύρισε εκείνος.

Στηριγμένος καθώς ήταν στην κολώνα της στοάς, είχε κρύψει τό πρόσωπό του στα γέρια του. Οι άλλοι ήταν πάντα στο σαλόνι γύρω στο τραπέζι με τό λικέρ. 'Απαλά η 'Ωντρεύ πήρε τό χέρι του Σελίμ και άπεκάλυψε τα μάτια του: δάκρυα κυλούσαν άπ' εκεί.

—Κλαίτε; τόν ρώτησε ταραγμένη. Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι με αγαπάτε;

Την κύτταξε χωρίς ν' άπαντήσει.

—Τί τρέλλα! είπε η 'Ωντρεύ. Και γνωρίζομαστε τόσο λίγο...

—'Από πότε έχει λογική ο έρως;...

—Δέν πρέπει να ξαναδώθευμε.

—'Αν τό κάγκ—βά άνθιση άπόψε, θα αλλάξη και η δική σας ζωή.

—'Εκείνη τη στιγμή οι φίλοι

NEON KOMMOTHPION

Κας ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ

ΟΔΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ 9

(πάρδος Πραξιτέλους—δ' όρφος)

Τηλέφωνον 31.656.

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ, ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ!!!

Αυτή είναι η Περμανάντ ΤΟΝΥ'Σ που αναστάτωσε και κατέκτησε την 'Αμερική. Την Περμανάντ ΤΟΝΥ'Σ λαοσάει μόνον τό κομμωτήριο της Κας ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ.

Ζητούνται δι' αξιοπρεπή έργασια ως βοηθοί του Αισθητικού Θεραπευτηρίου 'Αθηνών δυό δεσποινίδες έτών 17 έως 18 ή, πρώτη και

των φάνηκαν να πλησιάζουν.

Σε λίγο όλοι κατέβηκαν στον κήπο.

Τό φεγγάρι βρισκόταν στο κέντρο του ουρανού.

Η Ώντρεύ κύτταξε κρυφά το ρολόι της.

«Ενδεκα και είκοσιπέντε», σκέφθηκε. Καί με τα μάτια ανεξήτησε τον Σελίμ. Μόλις πρό όλίγου καθόταν κοντά της. Πού ήταν τώρα;

«Ενδεκα και είκοσιεννιά...»

«Ενδεκα και τριάντα...»

—Δέν γίνεται τίποτε... ψιθύρισε με έλαφρόν αναστεναγμό.

«Αναψε ένα τσιγάρο, αλλά ό καπνός είχε μία παράξενη γεύση. Περίεργη ή Ώντρεύ, κύτταξε την ταμπакιέρα της. Τα τσιγάρα ήταν εκείνα που συνήθως κήπριζε.

—Θά είναι από το χυμό του ανανά, που ήπια πρό όλίγου, είπε.

«Εβγαλε το μαντίλι της για να σκουπίση το στόμα της. Αλλά τί άρωμα είχε φορέσει απόψε; Από το μαντίλι ανέβηκετο μία άγνωστη μυρωδιά. Ένας ελαφρός ήλιγγος την κυρίευσε σαν να είχε χλωροφορμηθεί με εκχύλισμα λουλουδιών. Την ίδια εντύπωση έδινε και ή Μάμπελ, που είχε αρχίσει να κουνά νευρικά το ριγίδι της.

Ξαφνικά, θόρυβος άκούστηκε. Οί υπηρέτες μπήκαν τρέχοντας στον κήπο και φωνάζοντας. Ένα χέρι άγγιξε απαλά τον ώμο της Ώντρεύ. Ο Σελίμ ήταν μπροστά της με άλλαγμαμένη έκφραση προσώπου.

—Ώντρεύ, το κάγκ—βά άνθίζει...»

Οί υπηρέτες έφεραν φλυτζάνια και μικρούς άμφορες. Από την πόλη έρχόταν μία συναυλία ήχων γόγκ. Ο Ραμάν έφθασε τρέχοντας.

—Τα αυτοκίνητα σας περιμένουν, είπε στους Γουίλφοντ και στους Τρόβερ—Σμιθ.

—Πού πηγαίνουμε; ρώτησε ό Ρόμπερτ.

—Δέν έχει σημασία, αλλά κάμετε γρήγορα, απήντησε ό σιρδάρης Ραμάν. Παντού εδώ υπάρχουν κάγκ—βά, έκτός από το πάρκο των άνακτόρων.

—Οχι, όχι άπ' εκεί, είπε ό Σελίμ, συγκρατώντας την Ώντρεύ. Αποψε είναι το «δικό μας» κάγκ—βά. Το αυτοκίνητό μου περιμένει σε μία άλλη έξοδο.

Ο Τζέραλντ, βγαίνοντας τελευταίος, στράφηκε και άντελήφθη το τέχνασμα.

Υπό τον ήχο κωδώνων, γόγκ και σειρήνων, το Ούνταιγκόρ είχε ξυπνήσει και έτοιμαζόταν πυρετωδώς για τη μεγάλη στιγμή. Άνδρες και γυναίκες έτρεχαν εδώ κι' εκεί... Καί ξαφνικά το χιόνι έκαμε την εμφάνισή του.

Ένα χιόνι παραμυθένιο, τεράστιες νιφάδες κρεμασμένες στα δένδρα. Τό δάσος ήταν ντυμένο στα κατάλευκα.

—Ας κατεβούμε, είπε ή Ώντρεύ. Πρέπει να το δούμε από πολύ κοντά το υπέροχο αυτό θέαμα.

Οί άνθρωποι κρατούσαν τα δοχεία κάτω από τα λουλούδια. Τα δένδρα ήσαν κατάφορτα και τα λουλούδια μεγάλα σαν άνθοςέσμες. Επ' τέλους, ύστερα από ένος χρόνου βραδείας έπωάσεως, τα λουλούδια άνοιξαν μέσα στη νύχτα, άγνωστά για πάντα τον ήλιο. Αλλά βαρεία καθώς ήταν, έφερ-

ναν πρός τα κάτω, λες και είχαν επίγινωσι του επικείμενου θανάτου των. Καί τότε άρχισαν να στάζουν σταλαγματιά—σταλαγματιά μέσα στα φλυτζάνια και τους άμφορες τον χυμό τους. Καί τη ζωή τους.

—Κυττάξτε, είπε ό Σελίμ. Τα λουλούδια ματώνουν.

—Δέν είν' αυτό, απάντησε ή Ώντρεύ. Τα λουλούδια κλαίουν...

Φωνές, τρεξίματα, γέλια... άκούγονταν μέσα από το δάσος. Τα γόγκ άντηχούσαν στους ναούς. Οί γυναίκες τραγουδούσαν. Καί μία αυτοσχέδια όρχήστρα είχε αρχίσει να παίζει. Μεθυσμένοι από τα άρώματα οί νέοι και οί νέες, άρχισαν να χορεύουν τρελλά.

Απαράτητος από το έξαλλο πλήθος ό Σελίμ, είχε τραβήξει κοντά του την Ώντρεύ και την έσφιγγε με το χέρι του. Εκείνη έγειρε πίσω το κεφάλι της. Δυό φωτεινά μαύρα μάτια έβριζαν τις μαύρες τους αχτίδες στην καρδιά της. Ένα κίτρινο στόμα συνέτριψε τα χείλη της. Καί ή νύχτα έγινε στρόβιλος.

Αργά—άργά το αυτοκίνητο περνούσε από δάση και χωριά. Τα λουλούδια που πέθαιναν, άρχισαν να κλείνουν.

—Οχι, την ίκέτευσε ό Σελίμ, μη με άφήσετε άκόμη, αγάπη μου. Σας ίκετεύω.

—Θά ημερώσει, είπε μ' αναστεναγμό ή Ώντρεύ. Οί άλλοι θα έπέστρεψαν από πολλήν ώρα τώρα.

Την πήρε στην άγκαλιά του και θέλησε να την κάμη δική του.

—Οχι, είπε εκείνη... Οχι τώρα. Αργότερα...

—Ναί, έχετε δικίο... Σας ζητώ συγγνώμη... Αλλωστε το μέλλον είναι δικό μας.

Αλλά ή Ώντρεύ ήξερε πως το όνειρό της είχε τελειώσει και πως αυτό ήταν το τελευταίο τους βράδυ.

Σε έκато μέτρα από το περίπτερο ό Σελίμ σταμάτησε.

—Είναι καλύτερα να μη μάς δούν μαζί.

Τό περίπτερο ήταν σιωπηλό. Ο Ρόμπερτ, όμως, είχε άφήσει την πόρτα ξεκλειδωτή. Η Ώντρεύ μπήκε στο λίδιγκ—ρούμ. Μία μικρή λάμπα ήταν άναμμένη.

Ο Τζέραλντ Τρόβερ—Σμιθ που ήταν χωμένος σε μία πολυθρόνα και φορούσε μία μεταξωτή ρόμπ ντε σάμπρ,— ήταν περίφημος γι' αυτά—σηκώθηκε.

—Α, είσαστε εδώ, είτε ή Ώντρεύ με φωνή που προσπαθούσε να την κάμη σταθερή. Γύρισαν όλοι οί άλλοι;

—Εδώ και δυό ώρες. Θέλησα να δώ ως ποιά ώρα θα κρατούσε ό ρομαντικός σας περίπατος. Η διάρκειά του ξεπέρασε κάθε ύπολογισμό μου. Τα συχαρήτήριά μου.

—Θέλασα να δώ τον θάνατο των λουλουδιών.

Προχώρησε. Ο Τζέραλντ της έπιασε τα χέρια.

—Με άποκρούσατε για το χατήρι αυτού του σχεδόν Νέγρου. Αλλά είσαστε πολύ ώραία για να σας κρατήσω κάκια.

Καί πριν εκείνη προλάβη να άμυνθή, τη φίλησε στο στόμα.

—Είσαστε ένας παληάνθρωπος! είπε ή Ώντρεύ, που κυριευμένη από θυμό, τόν ράπισε.

Ο Τζέραλντ άπισθοχώρησε.

—Θά μου το πληρώσετε αυτό το χαστούκι, είπε.

Εκείνη χωρίς να τόν κυττά-

ξη κάμ, μπήκε στο δωμάτιό της.

★ ΚΑΠΟΙΟΣ ΚΛΑΙΕΙ ΣΤΟ „ΡΟΔΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ“

Όταν πριν από έκато τόσα χρόνια οί „Αγγλοι κυριεύσαν το Ραχαζάγκ, για να έγκαστ—στήσουν εκεί μία στρατηγική βάση, ή άρχαία πόλις δέν ήταν παρά μία φωλιά πειρατών.

Γιατί από αιώνας τώρα οί άπόγονοι των ήγεμόνων του τόπου είχαν έγκαταλείψει το Ραχαζάγκ, για να ιδρύσουν τα πριγκιπάτα της Τζοχόρας, του Περάκ, του Παχάγκ, της Λίγια και του Ούνταιγκόρ. Οί ήγεμόνες του πριγκιπάτου αυτού κατείχαν ένα ώραίο παλάτι στο Ραχαζάγκ, που οί „Αγγλοι είχαν έπισκευάσει από τις πολ—λές του καταστροφές και τό είχαν μεταβάλει σε μία ώραία βίλα. Ήταν το „Ρόδινο Παλάτι“. Ο πατέρας του Σελίμ πολύ σπάνια πήγαινε εκεί και κυρίως όταν έπρόκειτο να τελεσθούν θρησκευτικές γιορτές στο Ραχαζάγκ, που τυπικά τε—λούσαν υπό την κυριαρχία των ήγεμόνων του Ούνταιγκόρ. Τό ίδιο και ό Σελίμ πολύ σπάνια έκανε εκεί την εμφάνισή του.

Η ώραία βίλα βρισκόταν πέρα από την κινεζική και την μαλαική συνοικία, μέσα σε ένα ώραιο πάρκο γεμάτο από συντριβάνια.

Σ' αυτή τη βίλα ό Σελίμ, όκτώ μέρες ύστερα από τη νύχτα του κάγκ—βά, περίμενε την Ώντρεύ.

Ήταν βέβαιος πως θάρχόταν. Θάρχόταν, γιατί τόν άγαπούσε. Αν δέν είχε γίνει άκόμη πραγματικά δική του, όμως, τού είχε δοθή με τα μάτια, τα χείλη της και με το άνατριχιασμα που συγκλόνισε το κορμί της, όταν ό Σελίμ την κρατούσε στην άγκαλιά του.

Πέντε ή ώρα. Αυτή την ώρα πρέπει να έλθη. Την βλέπει σχεδόν. Έρχεται... Περνάει από την μαλαική συνοικία και βλέπει το αυτοκίνητο που την περιμένει, όπως είχαν συνεννοηθή εκείνο το βράδυ...

Βήματα άκούονται... Αυτή είναι!... Οχι... Ένα γραμμάτι της...

Αλλά γιατί ένα γραμμάτι; Ή Ώντρεύ πήγε έως το αυτοκίνητο και έδωσε ένα γραμμάτι στον σωφέρ. Καί έφυγε άμέσως. Γιατί, λοιπόν;... Ο Σελίμ δέν καταλαβαίνει. Με κόπο άνοίγει τόν φάκελλο. Τα γέμια του τρέμουν. Είναι πιά άδύνατος κι' από ένα παιδί... Διαβάζει:

«Δέν θα έλθω, αγάπη μου, αλλά μη με κάμετε να πωνώ πιά πολύ. Μην είσαστε άδικος. Πρέπει να με καταλάβετε. Δέν είσαστε έλεutheros. Ούτε κι' εγώ. Δέν μου άρέσει ή μισή ευτυχία. Καί για μάς μόνον αυτή είναι δυνατή. Αλλά δέν πρέπει να γίνη αυτό...»

»Αν γινόντου έρωμένη σας, θα έπρεπε να άπατήσω κάποιον, να ψευσθώ, να κλέψω. Αλλά αυτό δέν είναι σωστό...»

»Θαρχόμου να σας τα πώ ή ίδια, αν ήμουν ββαία για τόν εαυτό μου. Αλλά έξω κολλά πώς στη στιγμή θα σας δι—νόμουν. Φοδούμαι και γι' αυτό σας γράφω.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια.

Η ΑΨΠΝΙΑ

Τό ξέρουμε, είναι φοβερό. Μένετε ώρες δόκλιηρες έαπλω—μένη στο κρεβάτι σας χωρίς να μπορήτε ν' άποκοιμηθήτε. Γυρίζετε από τό άλλο πλάι, προσπαθήτε να μη σκέπτεσθε τίποτα, φέρντε στο μυαλό σας ένα έμορφο τοπίο, μάταια όμως. Ο ενεργητικός ύπνος δέν έρχεται. Καί πολλές φορές χαράζει ή άγλή και σεις είσαστε άκόμη άψπνια. Καί κατόπι όλη την ημέρα είσαστε κουρασμένοι, κι' ένας μαύρος κύκλος πλαισιώνει τα μάτια σας. Ο ύπνος είναι το ένα τρίτο της ζωής μας, και ή ζωή μας είναι άδύνατη χωρίς ύπνο. Πρέπει λοι—πόν να σας βοηθήσουμε να έαπα—ρθετή την άγχαλή του Μορ—φώρος, που ό θεός αυτός τόσο άσπλαχνα σας άρνείται.

Γιά να μη μπορήτε να κοιμηθήτε, κάποιος λόγος θα ύπάρχη. Είτε έξωτερικός, είτε ε—σωτερικός. Οί έξωτερικοί λόγοι, θόρυβοι, φώς, έλλειψη άνέ—σιως, κρύο, ζέστη, έντομα κλπ, είναι εύκολα να εξαλειφθούν. Οί εσωτερικοί λόγοι, πόνος, άρρω—στεια, είναι συνδεδεμένοι με την άναγκασία για την περί—πασή μας θεραπεία. Θεραπεύ—οντας την άρρώστεια μας, θε—ραπεύουμε και την άψπνια μας και δέν ύπάρχει λόγος να πά—ρουμε τα ύπνωτικά, όταν αίτια της άψπνίας μας είναι μία στε—νοχώρια κλπ.

Πολλές φορές όμως δέν ύπάρ—χει ούτε έξωτερικός, ούτε έσω—τερικός λόγος. Τότε σε τί όφεί—λεται ή άψπνια μας; Στό ό τι μόνες μας δίατιτρού—με τόν εαυτό μας στην κατάρσασή της έγρηγορσε.

Τό είδος αυτό της άψπνίας μπορεί να επέλθη ως συνέπεια άπομένων καταστάσεων ή συν—θηκών: νύχτες που έχουν δια—κοπή ή έχουν συντομευθή λόγω ταξιδίου, προετοιμασία για έ—ξοδείσεις, περιποίηση άσθενούς, καμμία φορά δυό ή τρείς κα—κές νύχτες, που όφειλονται σε άσημάντη αίτία. Πολλές φορές μάλιστα δέν ύπάρχει καμμία έ—ξήγησι. Πέσατε στην κανονική ύπνα περιμένοντας μ' έμπιστο—σύνη τόν ύπνο. Η ώρα όμως περνάει και αυτός δέν έρχεται. Τότε γεννιέται μέσα σας ή ά—νησυχία. Σκέπτεσθε ότι δέν μπορείτε πιά να κοιμηθήτε κι' αυτή ή άγωνία, είναι άρεκή να σας κρατήσει άψπνη. Αλλά και όλες οί προσπάθειες που κάνε—τε για να κοιμηθήτε, συμβάλ—ουν στο να... μην κοιμηθήτε. Πρός τό τέλος της νύχτας, έ—ξανημένη από την πάλη, άπο—ρηάζετε ότι δέν μπορείτε να κοιμηθήτε κι' ίσως περάσετε από μαρτυρικές ώρες. Δέν χρειά—ζεται πολύ για να σας δμιοσ—

Γιά να μη σκέπτεσθε, θα σας συμβουλευσουν πολλούς τρόπους, όπως τό μέτρομα ως ένα πολύ μεγάλο αριθμό. Αυτό δέν ώφελει σε τίποτα: Πολύ γρήγορα οί σκέψεις ξανάρχον—ται. Εναντίον αυτών πρέπει να πολεμήσουμε. Ίδου ένας έμμε—σος, εύκολος και άποτελεσματι—κός τρόπος:

Αναπνέετε είκοσι φορές πε—ρίπου το λεπτό. Θά μετρήσετε είκοσι από τις διαδοχικές σας άναπνοές. Την είκοστή άναπνοή θα την πάρετε όσο μπορείτε πο—

λύ θαθειά. Καί κατόπι, χωρίς να σταματήσετε, ξανάρχστε πέντε φορές τό ίδιο πράγμα. Μετρώντας τις είκοσι άναπνοές εξακολουθείτε άσφαλώς να σκέπτεσθε. Αυτή, ώστόσο, ή μηχανική έργασία, διαταράσσει λίγο τις σκέψεις σας και ή είκοστή άναπνοή την όποία παίρνετε θαθειά, τη διακόπτει έντελώς. Όποιοσδήποτε χρησιμοποίηση, υπό όμαλές συνθήκες, τόν τρόπο αυτό για ν' άποκοιμηθή, τόν παίρνει πριν άκόμα συμπληρω—ση και τις πέντε είκοσάδες. Αν, παρ' όλ' αυτά, δέν κατορθώσε—τε να κοιμηθήτε, γιατί έχετε ύποστή έναν έκνευρισμό, τότε ξά—ναρχίστε πιά από την άρχή.

Κατά τη διάρκεια του μετρή—ματος, ή πάσχουσα διαπιστώνει ότι έχασε τη συνέχεια, ότι έχασε να μετρήσει, όχι γιατί σκεπτόταν έντονα, μα γιατί δέν σκεπτόταν καλά, γιατί είχε την τάσι να τόν πάρη, ακριβώς θ—πως όταν διαβάζουμε ένα δύ—σκολο κείμενο ή άκούμε μία ά—νησχη όμιλία. Κάνει μία προσ—πάθεια τότε για να επαναλάβη τό μέτρομα, για να βοηθ τη συνέχεια, μετράει 1, 2, 3, 4, 5... και έσχατικά δυθίζεται σ' έναν βαθύ ύπνο, χωρίς να τό αντιλη—φθή, χωρίς να τό καταλάβη.

Βέβαια, μπορεί να έμνησθη έ—πειτ' από λίγο. Δέν θάχη όμως καμμία άγωνία και σε λίγες μέρες θάχη θεραπευθή έντελώς.

Επειτα, δέν αντιλαμβάνεσθε ότι όσο χοντρά είναι τα μόρια της τροφής που καταπνίτε, τόσο πιά δύσκολα και άργά μπορούν να διαλυθούν και να έμπεραστούν από τα πεπτικά όργανα; Πάλι όσο πιο μικρά είναι τόσο πιο γρήγο—ρα και πιά εύκολα χωνεύονται;

Αλλά δέν είναι μόνονα που με την καλή μάσησι ή τροφή κόβε—ται σε πολύ μικρά μόρια (γίνε—ται πολτός), γίνεται ταυτόχρονα και έκκρισι σιέλου που είναι ά—παραίτητος για τη στοματική και παραπέρα πέψη. Στους ταχυφα—γους το άπλο πέραςμα της τρο—φής από τό στόμα δέν έπηρεάζει τη διαδρομή της με σιέλο.

Τό στομάχι, όταν οί τροφές κατεβαίνουν χωρίς να ύποστούν την άναγκασία επεξεργασία στο στόμα, άναγκάζεται, για να χω—νήσι αυτές τις τροφές, να έγασή—πιά πολύ γαστρικό υγρό (υπερ—χλωρυδρογό). Τό στομάχι τότε κουράζεται και σιγά—σιγά περιο—ρίζονται οί πεπτικές του ικανότη—τες (δυσπεψία). Σάν συνέχεια έρχεται ή έντερική δυσπεψία. Στην άρχή παρατηρείται άσθονή έκκρισι υγρών για να βοηθήση τη χώνεψι με συνέπεια τη διάρροια, ύστερα ακολουθεί μυική άτονία με συνέπεια τη δυσκοιλιότητα.

Πολλές τροφές δέν χωνεύονται καθόλου και έγαιονουν άκέραιες, χωρίς να ύποστούν καμμία επε—ξεργασία. Έτσι π. χ. οί άμυλά—δες αούτες, έφ' όσον δέν ύπο—στούν την επεξεργασία του σιέ—λου, δέν χωνεύονται, προκαλούν έντερικές διαταραχές, καί διάρ—ροια.

Τα λευκάματα επίσης όταν δέν γίνονται έπαρκώς μάσησι, δέν χωνεύονται, δέν διασπώνται, περνούν έτσι στην κυκλοφορία και προκα—λουν διάφορες δερματικές άλλερ—γικές εκδηλώσεις.

Η ταχυφαγία επίσης έχει σαν άποτέλεσμα την άεροφαγία με τις συνέπειές της.

★ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Δίδα Ε.Ε.Γ., Άθήνας: Για την πάση των αυτών σας πιά την γράφετε, σας συμβουλεύουμε ν' ά—πευθυνθήτε πάλι στον ίδιο άτομό, γο που σας θεράπευσε προηγου—

πόμενος. Αυτός είναι πλέον κατατο—πισμένος στην πάθησι σας και θά— μπορεί να σας βοηθήση περισ—σότερο από κάθε άλλον και στο ζήτημα της διαγνώσεως, όπως και στη θεραπεία.

Ο ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΤΑΧΥΦΑΓΙΑ

Ήταν άδύνατο να μην επηρε—αστούμε από τις συνθήκες, κάτω από τις όποιες ζήσαμε κι' έξακο—λουθούμε να ζουμε και σήμερα. Τα γεγονότα που περάσαμε, οί γρήγορες εξέλιξεις και τό αδέ—δαίο αύριο επέδρασαν τόσο πολύ πάνω μας, που μετέβαλαν τόν χα—ρακτήρα μας και τη ζωή μας.

Όλες μας οί εκδηλώσεις δια—κρίνονται από ταχύτητα, άνυπο—μονησία και νευρικότητα. Ακόμα κι' όταν καθόμαστε να φάμε δέν έχουμε την ήρεμία και υπομονή να εκτελέσουμε την πρά—ξη τούτη φυσιολογικά και με την απαραίτητη προσπάθεια. Τρώμε πολύ γρήγορα, διακόνομε, δέν μάσαμε την τροφή. Βάζουμε την τροφή στο στόμα, την γυρίζουμε μιά—δυό φορές ή μία καθόλου και την καταπνίουμε, χωρίς να χρη—σιμοποιήσουμε τα δόντια, χωρίς να τη μασήσουμε.

Κανονικά ή τροφή μέσα στο στόμα πρέπει να παθαίνη ώρι—σμένες φυσικο—χημικές μεταβ—βολές (στοματική πέψη) για να μπορεί να χωνευθή στα πιά κα—τω πεπτικά όργανα και να μη τούς δημιουργήση διάφορες βλα—βές. Η στενή σχέση άνάμεσα στην άτέλη μάσησι και στις γαστρο—εντερικές διαταραχές είναι άπο—δεξιμμένη και σεις την διαπιστώ—νετε καθημερινά.

Επειτα, δέν αντιλαμβάνεσθε ότι όσο χοντρά είναι τα μόρια της τροφής που καταπνίτε, τόσο πιά δύσκολα και άργά μπορούν να διαλυθούν και να έμπεραστούν από τα πεπτικά όργανα; Πάλι όσο πιο μικρά είναι τόσο πιο γρήγο—ρα και πιά εύκολα χωνεύονται;

Αλλά δέν είναι μόνονα που με την καλή μάσησι ή τροφή κόβε—ται σε πολύ μικρά μόρια (γίνε—ται πολτός), γίνεται ταυτόχρονα και έκκρισι σιέλου που είναι ά—παραίτητος για τη στοματική και παραπέρα πέψη. Στους ταχυφα—γους το άπλο πέραςμα της τρο—φής από τό στόμα δέν έπηρεάζει τη διαδρομή της με σιέλο.

Τό στομάχι, όταν οί τροφές κατεβαίνουν χωρίς να ύποστούν την άναγκασία επεξεργασία στο στόμα, άναγκάζεται, για να χω—νήσι αυτές τις τροφές, να έγασή—πιά πολύ γαστρικό υγρό (υπερ—χλωρυδρογό). Τό στομάχι τότε κουράζεται και σιγά—σιγά περιο—ρίζονται οί πεπτικές του ικανότη—τες (δυσπεψία). Σάν συνέχεια έρχεται ή έντερική δυσπεψία. Στην άρχή παρατηρείται άσθονή έκκρισι υγρών για να βοηθήση τη χώνεψι με συνέπεια τη διάρροια, ύστερα ακολουθεί μυική άτονία με συνέπεια τη δυσκοιλιότητα.

Πολλές τροφές δέν χωνεύονται καθόλου και έγαιονουν άκέραιες, χωρίς να ύποστούν καμμία επε—ξεργασία. Έτσι π. χ. οί άμυλά—δες αούτες, έφ' όσον δέν ύπο—στούν την επεξεργασία του σιέ—λου, δέν χωνεύονται, προκαλούν έντερικές διαταραχές, καί διάρ—ροια.

Τα λευκάματα επίσης όταν δέν γίνονται έπαρκώς μάσησι, δέν χωνεύονται, δέν διασπώνται, περνούν έτσι στην κυκλοφορία και προκα—λουν διάφορες δερματικές άλλερ—γικές εκδηλώσεις.

Η ταχυφαγία επίσης έχει σαν άποτέλεσμα την άεροφαγία με τις συνέπειές της.

★ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Δίδα Ε.Ε.Γ., Άθήνας: Για την πάση των αυτών σας πιά την γράφετε, σας συμβουλεύουμε ν' ά—πευθυνθήτε πάλι στον ίδιο άτομό, γο που σας θεράπευσε προηγου—

ΟΔΕΤΤΗ ΤΣΩΡΤΣΙΛ, ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ Σ. 23

ΤΟ 1931 παντρεύτηκε και εγκατεστάθηκε στην Άγγλια. Ο γάμος της, όμως, απέτυχε κι' έτσι το 1941, ύστερα από κοινή συμφωνία με τον άνδρα της, διέλυσαν το γάμο. Τότε μόνη, απογοητευμένη, νοστάλησε την πατρίδα της, κι' ένοιωσε την επιθυμία να βάλει κάποιο σκοπό στη ζωή της. Πριν φύγει για τη Γαλλία, συναντήθηκε μ' έναν αξιωματικό του υπουργείου των Ναυτικών της Μεγάλης Βρετανίας, ο οποίος της παρέδωσε ώρισμα στοιχεία και της πρότεινε να εργασθεί ως μυστικός πράκτωρ για λογαριασμό των συμμάχων.

Η Οδέττη έφτασε αεροπορικώς στη μεσημβρινή Γαλλία και με το ψευδώνυμο Πίτσα, άρχισε το έργο της επιτυχώνοντας καταπληκτικά αποτελέσματα. Κανείς δεν μπορούσε να την υποπτευθεί, έτσι φαινομενικά άσημαντη όπως ήταν, αλλά και κανείς δεν ήταν όσον αυτή, ικανός για πράξεις τόσο επίκινδυνες και ηρωικές. Μι' αμέρα παρουσιάστηκε στον προϊστάμενό της λοχαγό Πέτερ Τσώρτσιλ, για να του δώσει πληροφορίες μεγάλης σπουδαιότητας. Επρόκειτο για σημαντικά στοιχεία για την κατάσταση των ακτών εκείνων της Γαλλίας, που θα χρησίμευαν για την αμερικανική απόβαση. Ο λοχαγός εκπληκτος από την επιτυχία της της έσφιξε το χέρι και την συνεχάρη. Το βράδυ εκείνο η Οδέττη έδειπνε μαζί του και στο τέλος της βραδιάς ανέκλυψαν ότι ήταν έρωτευμένοι.

Στις 16 'Απριλίου του 1942, ο λοχαγός την έκάλεσε να τον ακολουθήσει σε μία ενδιαφέρουσα αποστολή στις Γαλλικές Άλπεις. Έμειναν εκεί τρεις ημέρες. Τρεις άεχαστες ημέρες! Το πρωί της τετάρτης, λίγο πριν φύγουν, μπήκαν σ' ένα μπάρο να πιούνε καφέ. Σε λίγο τρεις Γερμανοί της Γκεσταπό έπιασαν το λοχαγό, χωρίς να ενδιαφερθούν για την Οδέττη, η οποία θα μπορούσε να ξεφύγει εύκολα από μια δεύτερη πόρτα που βρισκόταν δίπλα της. Αυτή όμως, προτίμησε να πέσει στην άγκαλιά του Πέτερ για να τον φιλήσει ακόμη μια φορά και μετά γυρίζοντας στους Γερμανούς, φώναξε: «Έμένα, έμένα πρέπει να συλλάβετε, όχι αυτόν. Εγώ είμαι εκείνη που ζητάτε, η μυστική πράκτωρ Σ23, εγώ είμαι η φοβερή κατάσκοπος. Συλλάβετε με, αλλά αφήστε τον έλευθερο».

Λίγες ώρες αργότερα η Οδέττη και ο Πέτερ ήταν κλεισμένοι σε δυο χωριστά κελιά. Σε λίγο η Οδέττη διαβεβαίωσε τον διευθυντή της γερμανικής αστυνομίας ότι ο Πέτερ δεν είχε ιδέα από ελ' αυτά, και ότι μόνον αυτή έπρεπε να τιμωρηθεί. Ο Πέτερ κι' εγώ είμαστε παντρεμένοι από πολλά χρόνια, είπε. Εγώ είμαι Γαλλίδα και θέλησα νάρθω να εργαστώ στην πατρίδα μου, εκείνος με ακολούθησε γιατί είναι έρωτευμένος μαζί μου. Εγώ, όμως μόνον εγώ είμαι η μυστική πράκτωρ που γυρεύετε.

Μιλούσε μ' ένα τόνο ειλικρινούς, τόσο πιστευτό, που δεν ένόταν αλλά μ' αυτό τον τρόπο, η Οδέττη έπρεπε να σηκώσει στις πλάτες της, όλο το βάρος της κατηγορίας. Τώρα ή θα μάς αποκαλύψετε τα όνοματά των συνενόχων σας ή θα καταδικασθίτε εις θάνατον.

—Δεν ξέρω τίποτα... —Δεν πειράζει θα μιλήσει, γιατί τώρα θα δοκιμάσει κάτι πολύ χειρότερο από το θάνατο.

Χτύπησε ένα κουδούνι, και σε λίγο φάνηκε ένας στρατιώτης. Πλησίασε την Οδέττη. Αμέσως, με μια ξαφνική κίνηση, της έσκισε την μπλούζα και κόλλησε με δύναμη στη γυμνή πλάτη της, ένα κοκκινισμένο από τη φωτιά σίδερο. Ακουστήκε μια φοβερή κραυγή πόνου, και η Οδέττη σωριάστηκε ούρλιαζοντας.

—Έχεις ένα λεπτό στη διάθεσή σου, για να αποφασίσεις να μιλήσεις, της φώναξε ο αστυνόμος. Εκείνη επανέλαβε τη μοναδική φράση που έβγαине από το στόμα της.

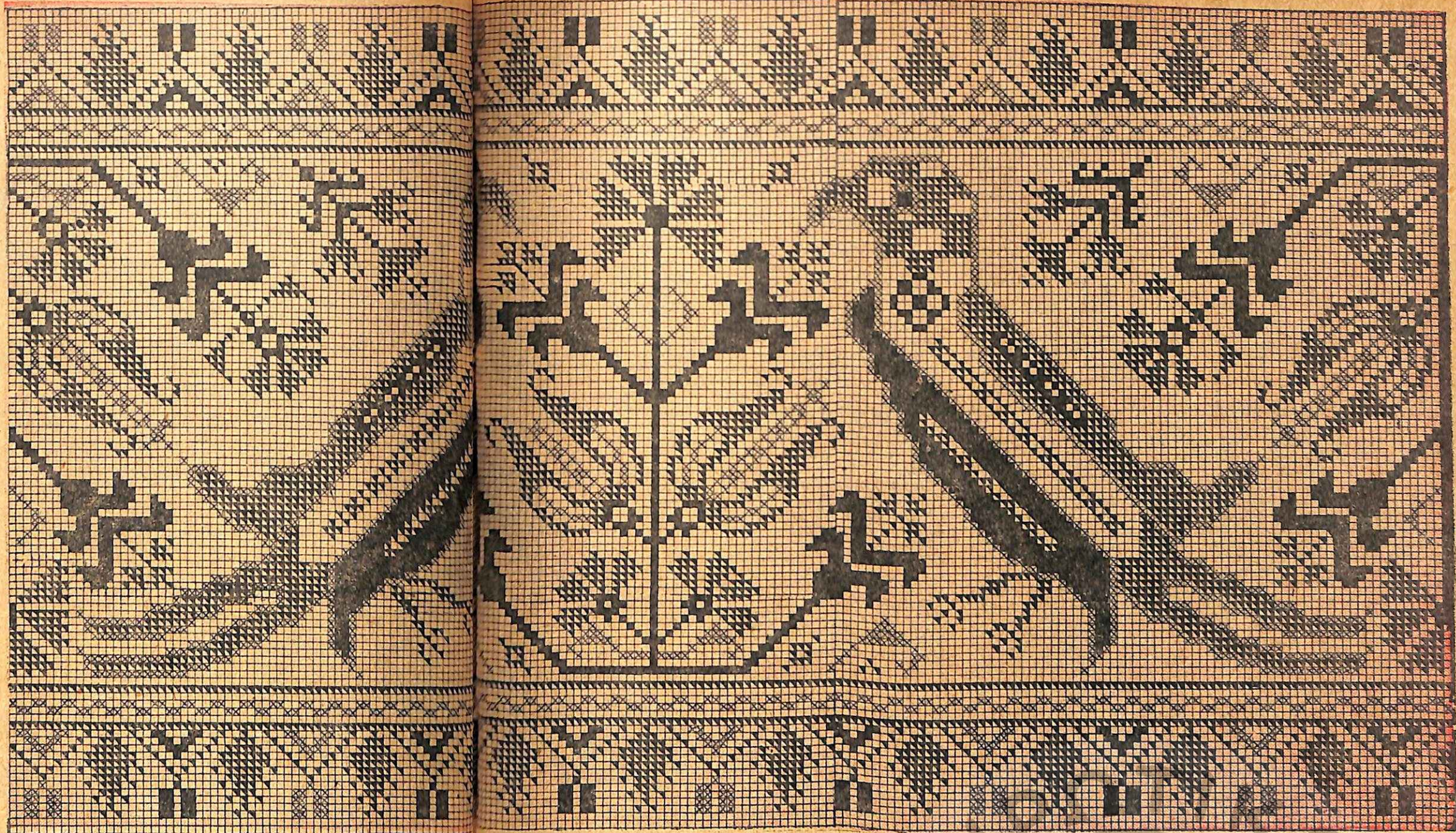
—Δεν ξέρω τίποτα.

Ο Γερμανός αδιάφορος πάντα, τη σήκωσε από χάρω, και την υποχρέωσε να βγάλει τα παπούτσια και τις κάλτσες. Μετά έπιασε το αριστερό πόδι της, και με μια ταναλία τράβηξε το νύχι του μικρού δακτύλου. Μή μπορώντας να το βγάλει με την πρώτη, επανέλαβε το ίδιο για δεύτερη, τρίτη, τέταρτη φορά. Ώσπου το νύχι βγαλμένο από τη ρίζα, έπεσε στο πάτωμα. Η Οδέττη νόμιζε πως θα πεθάνει από τον πόνο. Η φωνή του αστυνόμου εξακολουθούσε να ούρλιαζε:

—Μίλησε, μίλησε.

Μα η Οδέττη με τη σιωπή της δέχτηκε να εξακολουθήσουν ως το τέλος τα μαρτύρια.

Και πράγματι σε λίγο ξανάρχισαν ώσπου της ξεριζώσαν όλα τα νύχια των ποδιών. Βγήκε περπατώντας στις φτέρνες πεμμούσε μήνες δλόκληρους απομονωμένη στο βάθος ενός κελιού υπουργείου των φυλακών του Ράβενσμπουργκ. Η πείνα είχε σχεδόν παρalyze τον οργανισμό της. Τα μάτια της κόντευαν να

ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΕΣ ΓΙΑ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

νηθίζεται πάρα πολύ. Πηγαίνοντας σ' ένα φιλικό σας σπίτι, είναι αδύνατον να μὴν δῆτε να ἔχη ή

Η σταυροβελονία είναι μια θελονιά που την έχουν μεταχειρισθῇ και οι γιαγιάδες μας. Αυτόσο όχι μόνον δεν πέρασε ή μόδα της, αλλά τα τελευταία χρόνια συνηθίζεται. Μπορείτε να την κεντήσετε σε ό,τιδήποτε ύφασμα. Λινό, μάλλινο, εφωπαϊκό ή εγγύριο, ακόμη και σε κάμποσ χωματιστό. Όπου και να κεντηθῇ θα είναι πολύ ωραία και πρωτότυπη. Οι συνδυασμοί χρωμάτων του σχεδίου είναι για ύφασματα ανοικτού χρώματος π.χ. μπέζ, φυσική πολυ άνοικτό, θαλασσίο άνοικτό, ρόζ, κίτρινο

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η λύσσα της καταιγίδας χτυπούσε αλύπητα το καράβι, που στέναζε πάνω στα αφρισμένα κύματα. Ένα δυνατό τρίξιμο ακούστηκε. Το δεύτερο κατάρτι του καραβιού έπεφτε Τώρα πιά κάθε έλπίδα ήταν χαμένη...

Ο Γιάν, ένας νεαρός Όλλανδός, που είχαν αναλάβει τη διοίκηση του καραβιού από τη στιγμή που ο καπετάνιος αρρώστησε βαρεια, έπηρε άμέσως δυο μπουτιλιές. Έγραψε βιαστικά δυο σημειώματα. Το ένα ανέφερε το όνομα του καραβιού που κινούνε... Το

αλλο αποτελούσε μια έπιστολή, που ο Γιάν έστειλε στην άρραβωνιαστική του, τη Μάρν, στο Άμστερνταμ... Θα τη λάβαινε καμμία φορά; Ποιός ξέρει!...

Υστερα από είκοσι χρόνια, στις ακτές της Βραζιλίας, είχαν μια μπουτίλια, που την είχαν κουβαλήσει ως εκεί τα κύματα άργα - άργα. Ήταν η μπουτίλια που είχε μέσα το γράμμα προς την Μάρν.

Ο έφημεριος της ένορίας, που ήξερε ολλανδέζικα, το διάβασε και το έδωσε στις αρχές της Βραζιλίας. Μα να τί έδιάβασε ο έφημεριος σε κείνο το γράμμα: «...Πρέπει να σου δηλώσω, αγαπημένη μου, και ένα σφάλμα μου, που, ως τα τώρα, το κρατούσα μυστικό. Στο όφφανοτροφέιο του Άμστερνταμ βρίσκεται ένα αγοράκι. Το λένε

Γιάν Πέτερσεν και είναι γυιός μου. Η μητέρα του Έλλη Πέτερσεν βρήκε το θάνατο σε έναν τυφάνα... Εγώ και η Έλλη αγαπιόμασταν... Μα δεν κράτησε πολύ καιρό... Τόσο όσο χρειάστηκε για νάρθ στον κόσμο το παιδί μου. Σου ζητώ συγγνώμη, αγαπημένη μου Μάρν, και είμαι βέβαιος ότι ή καλή σου καρδιά θα με συγχωρήσει... Άλλωστε, όταν θα λάβης αυτό το γράμμα μου — αν καμμία φορά το λάβης — εγώ θα είμαι νεκρός και οι νεκροί — όπως ξέρεις — συγχωρούνται... Σε φιλώ, Γιάν»

Το γράμμα αυτό οι αρχές της Βραζιλίας το έστειλαν στις αρχές της Όλλανδίας και έτσι έφθασε κάποτε στο Άμστερνταμ... στη διεύθυνση της Μάρν, που ήταν παντρεμένη εδώ και πολλά χρόνια... Με τον άντρα της είχε ανοί-

ξει ένα κατάστημα τσαγιού, και ήταν τόσο πολύ ευτυχισμένη. Η Μάρν έδιάβασε το γράμμα κλαίγοντας, ενώ ο άντρας της άκουγε... Στο τέλος άρχισε και αυτός να κλαίει...

—Το ήξερα πολύ καλά, Γιάν, ότι είχες παιδί στο όρφανοτροφείο και ήξερα ακόμα, ότι τα λεπτά που πολλές φορές λείπανε από το ταμείο, τα έπληγαν στο όρφανοτροφείο. Ο Γιάν αμίλητος σηκώθηκε και έκανε με κόπο κανά δυο βόλτες κουτσάινοντας, γιατί στο ναυάγιο, προ είκοσι χρόνων, είχε χάσει μόνο το ένα του πόδι και όχι τη ζωή του.

Επέρασε λίγος καιρός από το τελευταίο αυτό επεισόδιο και ένα βράδυ ο Γιάν έπηγε στο κατάστημα του με ένα νέον. Ήταν ο γυιός του. Η Μάρν έτρεξε και τον άγκάλιασε σαν μητέρα πραγματική...

ΓΙΟ ΧΑΝΣ ΑΧΙΜ

ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

«Ο πόλεμος, η επιστράτευση, η γενική αναστάσις της Γαλλίας, έδωσαν την ευκαιρία στον Ζαν να ξεφύγει από την Ζιζέλ, αφήνοντας την σε μία κατάστασι, που κανένα κορίτσι δεν θέλει να βρεθή, πριν ο παπας ευλογήση την ένωσί τους με τον αγαπημένο της. Προς στιγμήν η Ζιζέλ σκέφθηκε, αυτοκτονήση. Τό κακό είχε δύο μήνες κάπου που είχε γίνει κι' οι μέρες προχωρούσαν. Σε μία τέτοια περίπτωση θα μπορούσε ίσως ν' απευθυνθή στη μητέρα της. Να πέσει στα πόδια της, να της πη την αλήθεια. 'Αλλ, όχι! Δεν ήταν δυνατόν. Γιατί η μητέρα της με την αλάνθαστη διαίσθησι κάθε μάνας. Ποτέ δεν είδε με καλό μάτι τον σύνδεσμο αυτό της Ζιζέλ με τον Ζαν και πολλές φορές μάλιστα έφθασε να μιλήση στην κόρη της και να της ζητήσει να παύση αυτή τη φιλία με το ύποπτο εκείνο υποκείμενο. Και να τώρα...

Σανίδα σωτηρίας για την Ζιζέλ στάθηκε το τυχαίο της συναντήματα με μία παλαιά της συμμαθήτρια, τη Νινόν. 'Η Νινόν ήταν «εξεσκωτισμένη» κι' όταν η Ζιζέλ της ωμολόγησε το πάθημά της, αυτή έσκαψε στα γέλια. Την πήρε και την πήγε σε μία γνωστή της γρηά, που ανέλαβε να τη θγαλή από τη δύσκολη θέσι που βρισκόταν. Σαν τον πνιγμένο αρπάχτηκε η καμμένη η Ζιζέλ και την άλλη κι' όλες μέρα δέχονταν της περιποιήσεως της γρηάς μεγαλρας. Στο σπίτι της είχε μιλήσει για μία επίσκεψι μ' άλλες φίλες της στο μέτωπο, στους φαντάρους.

«Η τέχνη όμως της γρηάς την ώδηγησε στο χείλος του τάφου. Και θα κατέβαινε σ' αυτόν αν δεν προλάβαινε έγκαιρα να φύγει απ' το άντρο της γρηάς και ν' απευθυνθή σ' ένα επισημόνα, η στοργική περιποίησις του οποίου της έδωσε τη ζωή.

«Όταν γύρισε στο σπίτι της, η παλαιά Ζιζέλ δεν υπήρχε πιά. Τό φάσμα της μονάχα υπήρχε, που ζούσε και κινούνταν σαν ένα ρομπότ. 'Αδίκαια η μητέρα της προσπαθούσε να μάθη ποιά ήταν η αίτια που της σπάρανε την καρδιά. 'Η Ζιζέλ έσφιξε τα χείλη της και δεν μίλησε. Και πέρασε καιρός, έως ότου η μάνα της την πείσει να βγίη έστω κι' ένα μονάχα περιπάτο.

Την πρώτη μέρα η Ζιζέλ που βγήκε στο δρόμο ένοιωσε ένα παράξενο συναίσθημα. 'Ενοιωσε σαν τ' ουλκισμένο που μακρόχρονο ουλκίσαι στον δρόμο. Πήγε στο Δημόσιο κήπο και καθήσε σ' ένα παγκάκι αφήνοντας ασηρμένη τα μάτια της να σπληλθουν μπροστά της, όπου κάτι παιδάκια έπαιζαν. Ξαπτήγε την δεύτερη και την τρίτη

μέρα στο ίδιο πάλι παγκάκι και μόλις την τέταρτη πρόσεξε πως κάποιος νέος κάθονταν απέναντί της και την πρόσεχε επίμονα. 'Υστερα από κάνα δυο μέρες πήρε αυτός τ' όνομα κι' ήρθε και κάθισε στον ίδιο μ' εκείνην πάγκο, αλλά με διάκρισι και ευγένια. Και πέρασαν πολλές μέρες για να της απευθυνή τ'όλογο.

«Ένα παιδάκι έπαιζε μπροστά τα πόδια τους κι' αυτός με χαμόγελο της είπε:

— «Έχετε πολύ χαριτωμένο παιδάκι, κυρία...

— Μπα; τού απήντησε η Ζιζέλ. Κι' εγώ νόμιζα πως ήταν δικό σας... και γέλασαν και οι δύο, αφού κανείς τους δεν πίστευε αυτό που έλεγε.

«Όστόσο όμως έγινε αυτό άφορη να γνωρισθούν, να μιλήσουν και χωρίς τίποτε να πούν να συναντώνται κάθε μέρα στο ίδιο παγκάκι και να φλυαρούν για χίλια αδιάφορα πράγματα.

Και μία μέρα ο Ρομπέρ— έτσι τον λέγανε— μίλησε. Της είπε την ιστορία του, για τη δουλειά του, για τα όνειρα που έπλαθε για τη ζωή, για τ' όνειρο που ανάζητοσε να βρή, για να την πάρη απ' τ' όχρι και την οδηγήσει στο εργένικο του σπίτι, να ζήσουν την όνειρεμένη του εκεί ζωή, μία ζωή όλο χαρές, όπου «κανείς από τους δυο δεν θα κρύβη από τον άλλον τίποτε». Και στο τέλος κατέληξε:

— Θέλεις, Ζιζέλ, να γίνης γυναίκα μου;

«Η Ζιζέλ ένοιωσε ένα παράξενο τρόμο να πήρε τ' όνομα κι' τού μίλησε κι' αυτή με τη σειρά της. Τού είπε την περιπέτειά της με κάθε ειλικρίνεια, τ' ό τραύμα της ψυχής της και κατέληξε κι' αυτή:

«Η αγάπη του Ρομπέρ μπορεί να με σώση για πάντα,» οχι όμως ο οίκτος του. Αυτόν ποτέ δεν θα τον δεχθώ.

«Υστερα από ένα μήνα ο Ρομπέρ και η Ζιζέλ παντρεύοντο πηγαιναν στο σπίτι του Ρομπέρ, για να τ' ο γερμίσουν με τη χαρά της αγάπης τους.

Τα χρόνια περνούσαν χωρίς ούτε ένα συννεφάκι να σκιάση την αγάπη τους. Μόνο που κάθε τόσο σαν εύχη μαζί και παράνο της έλεγε ο Ρομπέρ: — Πότε θ' αποκτήσουμε ένα παιδάκι; Τότε η ευτυχία μας θα είναι πλήρης.

Μ' αλλοίμονο η Ζιζέλ δεν μπορούσε πιά, ύστερα από τ'όλο πάθημά της να φέρη στον κόσμο μία ζωή.

Στο μεταξύ οι δουλειές του Ρομπέρ πήγαιναν καλά. 'Αφαισαν τ'όλο πρώτο τους σπίτι και νοίκισαν ένα άλλο δίπλα σ' ένα πάρκο. Όταν πήγαν να τ' οδούν, ο Ρομπέρ της είπε:

— Έδώ θάρχεσαι με τ'ο καρροστάκι τού μωρού.

Κι' όταν πήγανε μέσα στο διαμέρισμα τ'όλο πρώτο που της έδειξε ήταν ένα όμορφο κι' εύαερο δωμάτιο που οι προηγούμενοι ένοικιαστοί χρησιμοποιού-

σαν για δωμάτιο τού παιδιού τους. Οι τοίχοι όλοι ήταν ταπετσαρισμένοι με εικόνες μίκυ-μάους, με λαγούς, με αρνάκια και κοτούλες.

— Δες, της είπε. Είναι έτοιμο τ'ο δωμάτιο τού Μπεμπή μας. Είπα να μην τ'ο πειράζουν διόλου.

«Υστερα από λίγες μέρες, η Ζιζέλ επισκέφθηκε ένα όνομαστο γυναικόλογο της πόλεως. Γύρισε απελπισμένη και με την ειλικρίνεια που είχαν υποσχεθή απ' την αρχή ο ένας στον άλλον, όταν ο Ρομπέρ τη ρώτησε με τ'αγωνιώδη του βλέμματι τι είχε ο γιατρός, εκείνη προχώρησε στο δωμάτιο τού παιδιού κι' άνοιγοντας την πόρτα είπε στον Ρομπέρ:

— Δεν λες να δώσουν αυτούς τους τοίχους; Λέγω τ'ο δωμάτιο αυτό να πάρουμε για κρεβατοκάμαρα...

Δύο δάκρυα ανέβηκαν στα μάτια του Ρομπέρ. «Εκλείσε την πόρτα τού δωματίου, την κλειδώσε, πήρε τ'ο κλειδί στην τσέπη του και προχώρησε στο χώλ. Κάθισε σε μία πολυθρόνα στριβίζοντας τ'ο κεφάλι του στα χέρια. 'Η Ζιζέλ τ'ον έπλησισε:

— «Αν υίοθετούσαμε ένα παιδί; τού είπε δειλά.

— «Οχι, είναι πολύ άργα πιά...

«Από τότε η ζωή τους άλλαξε. 'Η άμοιβαία τους αγάπη δεν όλιγοστεψε καθόλου, μά' ένα παράπονο φαινόταν πάντα στο πρόσωπο του Ρομπέρ. Πολύς φορές όταν στ'ον περιπάτο τους αντίκρυζαν παιδιά να παίζουν τ'ο δλέμμα του Ρομπέρ συνεφιαζόταν έσκυβε τ'ο κεφάλι και την έπαιρνε από τ'ο χέρι να φύγουν μακριά, αφού αυτοί δεν είχαν τ'ο δικαίωμα να χαρού' αυτή τη χαρά.

Πέρασαν κι' άλλα ακόμη χρόνια δύο, τρία, με την ίδια πάντα ζωή. Κι' έσφανα ένα δράδυ ο Ρομπέρ δεν έφθασε στο σπίτι του. 'Η Ζιζέλ άγρυπνη όλη τη νύχτα τ'ον πρόσεμε. Και μόλις την άλλη μέρα, τ'ο μεσημέρι την κάλεσε στο τηλέφωνο:

— Συγγνώμη με, Ζιζέλ, της είπε, αλλά... πρέπει... είμαι ύποχρεωμένος... δεν μπορώ.

«Η φωνή του ήταν ραγισμένη. 'Η Ζιζέλ τ'ον αντίκρισε:

— «Οχι Ρομπέρ, μην ανησυχείς για μένα αγαπημένε μου. Σε περιμένω. Θάρθης όταν μπορείς.

«Έφθασε στο σπίτι του ύστερα από τρεις μέρες. Στο πρόσωπό του ήταν άποτυπωμένη η αγωνία που πέρασε. Μόλις μπήκε μέσα καθήσε σε μία πολυθρόνα τού χώλ και ρίχνοντας τα χέρια του στα γονατά του της είπε.

— Πέθανε... ήταν τόσο δύσκολος ο τοκετός...

«Η Ζιζέλ στεκόταν ακίνητη μπροστά του. Δεν τού μιλούσε.

«Ήθελε ν' κλάψη, ήθελε να τ'ον αγκαλιάση, τ'ον ένοιωσε τόσο πολύ, μά' δεν έκαμε τίποτε απ' αυτά. Δάγκωσε μόνο τα χείλη της όσο να τ'α ματώση και περίμενε απ' αυτόν να πη τι ήθελε τώρα να γίνη. Κι' αυτός μίλησε:

— «Ήταν μία από τις γνωριμιές που γεννιούνται για να μην έχουν συνέχεια. Καταδικασμένες εκ τ'ων προτέρων. 'Όστόσο έγινε αυτό. 'Εφερε στ'ον κόσμο ένα παιδί πεθαίνοντας η ίδια...

Στάθηκε λίγο σκεφτικός κι' ύστερα συμπλήρωσε:

— Είναι παιδί μου. Αυτό σ' όθηκε, ζή, δεν μπορώ να τ'ο παρηλώ. Θά ζήσω γι' αυτό σ'ένα πάντα τίποτε δεν θα λείψη. Θά μείνη εδώ στο σπίτι σου... 'Εγώ θα βρώ κάπου έλ'ού να μείνω...

«Η Ζιζέλ όρθια είχε πάει στ'ο παράθυρο. 'Από τ'α μάτια της έτρεχαν δάκρυα. 'Αναλογισθή τη σύγκρισι μ' αυτή την άγνωστη. Αυτή είχε τ'ο κουράγιο να φέρη στ'ον κόσμο τ'ο παιδί της, έστω και χωρίς πατέρα. Δεν πήγε αυτή στην πρώτη γρηά που θ'α της σύσταναν. 'Ενώ εκείνη...

Μέσα από τ'α δάκρυά της μίλησε:

— Και θα μεγαλώση τ'ο καμμένο χωρίς μητέρα; Γιατί τ'ο τ'ο στερείς; Κύπτα, τού είπε, τ'ο πάρκο... εδώ θα τ'ο βγάλω περιπάτο...

«Ο Ρομπέρ τη σίμωσε, τ'ο έπιασε από τ'ους ώμους, τη γύρισε και την έσφιξε στο στήθος του.

— Να σου δώσω τ'ο κλειδί ν' άνοιξης τ'ο δωμάτιο ν' άνοιξη... τ'ο δωμάτιο τού παιδιού.

Κι' οι δυο έκλαιγαν μαζί και γελούσαν. Έσφαινα η Ζιζέλ τού είπε ανήσυχαι:

— Τι ώρα είναι; Μην κλείσουν τ'α καταστήματα. Πάμε γρήγορα να ψωνίσουμε. Πάμε ψώνια! Κούνια, πανιά, παιχνίδια...

M. ΓΚΟΝΝΥ

«Όσο κι' αν διάξετε να απολαύστε τη χαρά της θαλάσσης, σκεφθήτε ότι τ'α πρώτα μπάνια που θα κόμπετε, περικλείουν έναν κίνδυνο.

Τ'ο δέρμα σας τρυφερό και μαλακό από την χειμερινή άδρανεα, τώρα παθαίνει εύκολα τραύματα από τ'ον ήλιο και με την επίδρασι της αλμύρας, έρεβίζεται, πονά, ξεφλουδίζει.

«Εξ άλλου, η επιδερμίδς τ'ου προσώπου μαραίνεται, ρυτιδώνει και γεμίζει πανάδες. 'Αν θέλετε ν' αποφυγέτε όλες αυτές τις ανεπιθύμητες συνέπειες, χρησιμοποιήσατε πριν βγίτε από την καμπίνα σας κι' άμέσως ύστερα από τ'ο μπάνιο, την ειδική προστατευτική κρέμα τού δερματός Λανολίνη—Μελπάν. 'Αν όμως ήδη έχετε έκτεθι πολύ στα φλογρά φίλια τ'ου ήλιου και τ'ο εγκαυμάτα του σ'ας βασανίζουν, μία επάλειψις με την κρέμα Λανολίνη—Μελπάν, θα σ'ας ανακουφίση και θα σ'ας θεραπεύση. 'Η άκοπη αυτή φροντίδα, της καθημερινής προστασίας τ'ου δερματός σας με την κρέμα Λανολίνη—Μελπάν, είναι απαραίτητη, αν θέλετε να περάσατε ένα ευχάριστο καλοκαίρι και ξεννοίαστη ζωή κοντά στη θάλασσα.

ΜΙΑ ΠΟΛΙ ΜΕΛΙΣΣΩΝ

Τ'ο δηλητήριο της μέλισσας γιατρεύει τ'ο «πιόσιμο»

Κοντά στην πόλι 'Ιμενστάτ της Γερμανίας βρίσκεται μία μέλισσοπόλι που έχει τ'οσους κατοίκους όσους ένα μεγάλο κράτος δόκιληρο και ακόμα περισσότερους. Στ'η μέλισσοπόλι αυτή ζούν πάνω- κάτω 1200 λαοί, φυσικά λαοί μέλισσων. Τί μέλι, αλήθεια, πρέπει να κάνουν!

Μά οι μέλισσες τού 'Ιλλερτίσεν—έτσι ονομάζεται ο τόπος που βρίσκεται κοντά στην 'Ιμενστάτ, στην περιοχή τού 'Αλγκού—έχουν μία άλλη αποστολή και όχι να δγάζουν γλυκό μέλι.

Τα κορίτσια τού 'Ιλλερτίσεν παίρνουν από τις μέλισσες όχι τ'ο μέλι τους, αλλά τ'ο δηλητήριο τους, που σε διάφορες μορφές, είτε υγρό μέσα σε αμπούλες είτε σε παστιλίες ή αλοιφές, στέλνεται σε όλον τ'ον κόσμο. Και τώρα πάλι, ύστερα από τ'ον τελευταίο πόλεμο, στην Ευρώπη, την 'Αμερική, την 'Ασία και στην 'Αυστραλία, είναι περιζήτητο τ'ο δηλητήριο των μέλισσων τού 'Ιλλερτίσεν, που ονομάζεται Φορατίν.

Γιατί σ' όλον τ'ον κόσμο υπάρχουν πιασμένα και ρευματισμοί. Και τ'ο άποστειρωμένο αυτό δηλητήριο κάνει θαύματα σ' αυτές τις περιπτώσεις. Πώς άραγε να έφτασαν στ'η χώρα ν'α τ'ο χρησιμοποιήσουν τ'ο φάρμακο στ'ις νευραλγίες και στ'ους ρευματισμούς;

Πριν ακόμα από πολλές γενιές ήταν γνωστό πως τ'α τσιμπήματα της μέλισσας προφυλάσσουν τους ανθρώπους από τ'ους ρευματισμούς και ακόμα από τ'ους θανάτους.

«Ένας γιατρός εδώ και 70 χρόνια έκανε ειδικές παρατηρήσεις και έβγαλε αποτελεσματικά 173 άρρώστους από ρευματισμούς με 39.000 τσιμπήματα μέλισσων. Τ'ις παρατηρήσεις τ'ου αυτές τ'ις δημοσίευσε τ'ο 1888. Μολαταύτα τ'ο είδος αυτό της θεραπείας άρχισε να χρησιμοποιείται συστηματικά μόλις πριν από 20 χρόνια, όταν ο σημερινός διευθυντής τ'ου μελισσοκομείου τού 'Ιλλερτίσεν, ο δόκτωρ Κ. Α. Φόρστερ, αντί για τσιμπήματα με χειριρίστηκε άποστειρωμένες αλοιφές και αλοιφές που τ'ις έβγαζε Φορατίν.

«Ο δ. Φόρστερ δίνει μία σύντομη ανασκόπισι της χρησιμοποίησεως τού δηλητηρίου των μέλισσων από την αρχαία εποχή. Οι Βαβυλώνιοι, οι Αιγύπτιοι και οι Πέρσαι και άργότερα οι Έλληνες και οι Ρωμαίοι χρησιμοποιούσαν τ'ις μέλισσες και τ'α προϊόντα τους σε σκοπούς θεραπευτικούς, κυρίως σε πρωτόγονη μορφή, βράζοντές τις μέσα σε νερό που έπιναν, είτε καίγοντας τις και ανακατεύοντας τη σκόνη τους με λάδι που μεταβίβανταν σαν αλοιφή.

«Οι Κέλται και οι Γερμανοί έπαιζαν αλοιφή για τ'α μάτια από μέλι και στάχτη μενίσσων καθώς και διάφορα φάρμακα από τ'α έντομα αυτά και τ'α θεραπεύουν τ'ις άρρώστιας τ'ου στομάχου, τ'ον πό-

νόδυνο, τ'ην τριχόπτωση και πολλές άλλες. 'Ο 'Ιπποκράτης ήξερε τη θεραπευτική ενέργεια τού δηλητηρίου των μέλισσων. Μόνο που σήμερα, χάρι στ'ον δ. Φόρστερ και τ'α κορίτσια τού 'Ιλλερτίσεν δεν είναι ανάγκη να δαγκάνουν τ'ον άρρωστο οι ίδιες οι μέλισσες.

Στ'ο μελισσοκομείο συναντούμε διάφορες ειδικευμένες εργάτριες που φορούν προστατευτικές ένδυμασις: χοντρά μάλλινα ρούχα, ειδικό σκέπασμα με δίχτυ στ'ο κεφάλι και στ'ο λαιμό και πέτσινα γάντια.

Στέκονται σαν Τούρκισσες τού παλιού καιρού, όταν ο φερετζές δεν ήταν άπαγορευμένος, σε μακρές σειρές μπροστά από τις κυψέλες και τ'α κιβώτια ενώ άπολύτη σιωπή βασιλεύει. Κανένας δε μιλά. 'Οι προσωπίδες αυτές έμποδίζουν τ'ην κουβέντα και οι μέλισσες θέλουν έξ' άλλου τ'ην ήσυχία τους.

«Έτσι τ'ην έποχή των μέλισσων» 40 κορίτσια κάθονται εκεί όλες τ'ις ώρες τ'ις ημέρας και «άρμεγουν» τ'ις μέλισσες, δηλαδή τ'ις πιάνουν με λαβίδες και τ'ις αναγκάζουν να τσιμπήσουν ένα είδος στυπτόχαρτο. Τ'ο στυπτόχαρτο άπορροφά τ'ο δηλητήριο που εξάγεται κατόπιν μέσα σε διαλύσεις. 'Οι διαλύσεις αυτές παθαίνουν πολλές κατεργασίες, ώσπου τ'ο δηλητήριο ν' άποκτήση χημικώς τ'η σύστασι που είναι κατάλληλη για τ'η χρήση του.

«Απ' αυτό παρασκευάζονται και αλοιφές που γεμίζουν σωληνάρια για τ'ο έμποριο. 'Ετσι τ'ο Φορατίν είναι έτοιμο.

Τ'α κορίτσια τού 'Ιλλερτίσεν είναι εξησκημένες μελισσοκόμοι και εργάτριες. 'Επιτυχώς έχουν καθημερινώς 4500 τσιμπήματα κάθε μία και οι πιό επιδέξιας 6.000.

«Η τεράστια εργασία που κάνουν φαίνεται καλύτερα, όταν μάθουμε, ότι τ'ο ύλικο μίας έτοιμης αμπούλας έχει μέσα δηλητήριο παρμένο από 100.000 μέλισσες.

«Μπορείτε να καταλάβετε» είπε ο οδηγός μας, τ'ις άφάνταστες ποσότητες μέλισσων μας χρειάζονται, για να παρασκευάζουμε τ'ις διαλύσεις για τ'ις ενέσεις και τ'ις αλοιφές. Τ'ην έποχή που γίνεται τ'ο «άρμεγμα» χρησιμοποιούμε 1200 κυψέλες με 50—70.000 μέλισσες τ'ην κάθε μία. Τ'ο μέλι τους είναι δευτερεύον ζήτημα. 'Αντίθετα, αναγκάζομαστε να τ'ις τρέφουμε με ζάχαρι και μέλι, γιατί δεν υπάρχει αρκετή φυσική τροφή για αυτά τα 60 ως 90 εκατομμύρια μέλισσες.

«Οι μέλισσες λοιπόν δεν έχουν ανάγκη να φροντίζουν μόνες τους για τ'η διατροφή τους. Μολαταύτα τ'ις στέλνουμε τ'ο καλοκαίρι «στ'ην έξοχ» όπου ζούν τ'η συνηθισμένη ζωή τους. Για λίγον καιρό, βέβαια. Τότε όμως δόσκουν μόνες τους και βρίσκουν τ'ην τροφή τους γύρω στα ρείκια.

Γεννιέται τώρα τ'ο ερώτημα αν ύστερα από τ'α τσιμπήματα ο αριθμός των μέλισσων έλαττώνεται, γιατί όπως έχουμε ά-

κούσει, η μέλισσα μετά τ'ο τσίμπημα φοβά. «'Η μέλισσα δεν φοβά μετά τ'ο τσίμπημα» μας άπαντά ο συνοδός μας. «Έχει τ'ο κεντρί της όχι για να τσιμπά τ'ο δέρμα τού ανθρώπου, αλλά σαν δ-πλο έναντίον των μελισσών άλλων κυψελών που έρχονται και τρώνε τ'ο μέλι τους. 'Όταν κεντρίση, δεν χάνει τ'ο κεντρί της, παρά μόνον κάνει μία φοδερή πληγή στ'ην πλάτη τού έχθρου της. Τ'ο στυπτόχαρτο μας είναι αρκετά μαλακό για να μπουή να ξαναβάλη εύκολα τ'ο κεντρί της.

Και μία άλλη ερώτησι ύποβάλλομε στ'ον πρόθυμο συνοδό μας: «Τί είναι αυτό τ'ο δηλητήριο των μέλισσων;»

—Και μεις οι ίδιοι δεν ξέρουμε ακριβώς τί είναι. Παλλότερα νόμιζαν ότι ήταν ορμυμυμικό δξύ. Σήμερα όμως φαίνεται πως αμφιβάλλουν γι' αυτό και λένε πως είναι κάτι που μοιάζει με τ'ις λευκοματώσεις ουσίες. Τ'α ύπολοιπα είναι μυστικά της φύσεως. 'Ισως τ'α μάθουμε καμιά φορά.

Μπροστά στα μάτια μας τ'α άκούραστα κορίτσια τού 'Ιλλερτίσεν σκεπασμένα από τ'ο κεφάλι ως τ'α πόδια, πιάνουν με τ'ους λαβίδες τους επιδέξια τ'ις μέλισσες και πιέζουν τ'ο πίσω μέρος τού σώματός τους, που έχει τ'ο δηλητήριο, πάνω στο στρωμένο χαρτί. Γρήγορα—γρήγορα η μία μέλισσα διαδέχεται τ'ην άλλη και άσπνι τ'ο τσίμπημά της, που είναι τόσο σωτήριο για τ'ις νευραλγίες και τ'ους ρευματισμούς.

Παρηλφθόναν
6 νέα ωραιότατα
οχέδια
ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ
ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΑ
ROST FREI
«οι ιδιαίτερες τους»
«ΝΗΣΙΩΤΗΣ»
στο
Άγαμα κοσμοπολιτών

900.000
Ραδιόφωνα
Παγκοσμίου
Λήψεως
Εύκολαι πληρωμής
ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 1

ΤΟΝΩΝΟΥΝ
ΚΑΙ ΑΠΑΛΥΝΟΥΝ
τ'ο δέρμα!

Κοβαρί, όπλινει και τονώνει
τ'ο δέρμα. Απαραίτητον διά τ'ον
καθορισμόν του δερματος

Τωνωτικόν του δερματος,
χρησιμοποιούμενον πρό της
πούδας

Ειδική λιπαρά τροποποιητική
κρέμα, διά έπλη και εύλοθητα
δέρματα

COLD CREAM

Lada

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑ,
(Εγγεκριμένα παρά τ'ο 'Υπουργείο Υγιεινής)
ΑΠΟΚΑ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Γ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΩΝΟΣ 5—ΑΘΗΝΑΙ—ΤΗΛ. 52.788

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

280v

Και ο Χαγιακάμα άκολούθησε τον θείο του, σ' ένα μικρό συνεχόμενο σαλόνι, επιπλωμένο γιανωξένικα, όπου τους περίμεναν ο Άγγλος και οι δύο Ρώσοι.

Οι συστάσεις έγιναν πολύ γρήγορα από τον Φού—Τσέ και σε λίγο μιλούσαν για τη ζωή στην Αίγυπτο, που γνώριζε καλά ο λόρδος Κλίφτον, γιατί είχε χρηματίσει πρόξενος στο Πόρτ—Σάϊν στην αρχή της καριέρας του και που δεν φαινόταν να την αγνοούσαν λιγότερο, ο Σεμίτωφ κι' ο γιός του.

Ο Βόρις κυρίως φάνηκε να ενδιαφέρει πολύ τον Χαγιακάμα. Είχε κάμει δουλειά, τον προηγούμενο χρόνο στο Κάιρο και το περασμένο φθινόπωρο στην 'Αλεξάνδρεια. Έτσι, οι κοινές αναμνήσεις από την πόλη όπου έμενε ο Γιαπωνέζος θαμβασέμπορος, συνέδεσαν τους δύο νέους και έπιασαν ψιλή κουβέντα.

—'Αλήθεια, κύριε, είπε ο Χαγιακάμα, γνωρίζετε την 'Αλεξάνδρεια;

—'Ημουν μάλιστα εκεί, απάντησε ο Βόρις, τότε που έγινε η μυστηριώδης δολοφονία με θύμα τον πλούσιο Έλληνα, Δημήτρη Ρουμπέση.

—Δεν θ' αγνοήτε τότε ότι η χήρα του είναι αυτή η νέα που θα παντρευτώ και που θα είδατε απόψε;

—Ο θείος σας μου είπε το νέο και για να σας πω την αλήθεια, μ' εξέπληξε ελαφρώς!

Ο Χαγιακάμα ρώτησε σοβαρός:

—Γνωρίζετε την κυρία Ρουμπέση;

—Όχι, όπως δεν γνώριζα και τον άνδρα της!... Θέλω να πω ότι αυτό μου θυμίζει άρισμένα πράγματα που προξένησαν εντύπωση.

—Ποιά πράγματα;

—Την άρετα δύσκολη έρευνα που έκανε η αστυνομία, χωρίς μεγάλο ζήλο άλλωστε και που το αποτέλεσμα ήταν να πάει στο άρχειο η σκοτεινή αυτή υπόθεση.

—Ω! σκοτεινή! είπε ο Χαγιακάμα, όχι, όχι! "Η τουλάχιστον δεν υπήρξε σκοτεινή παρά για το πολύ κοινό.

—Συγχωρήστε με, είπε ο νεαρός Ρώσος χαμογελώντας, που άνηκα σ' αυτό το κοινό.

—Βλέπετε, συνέχισε ο Χαγιακάμα, δεν είμαστε παρά τρεις μόνον που γνωρίζουμε την αλήθεια για τη μυστηριώδη αυτή υπόθεση: εγώ, η κυρία Ρουμπέση και ο άφοσιωμένος μου συνέταιρος, ο 'Ανδρέας Γιαννάς.

—'Α! αυτός ο νεαρός Έλληνας που ήταν μαζί σας στο θέατρο απόψε; ρώτησε με περιέργεια ο Σεμίτωφ, ο έμπορος διαμαντιών που έως τώρα είχε αφήσει το γιό του να μιλά.

—Ναί! ο άνθρωπος στον οποίο χρυσώσω τη ζωή μου!

—Και δεν κρίνεται σκόπιμο να διαφωτίσετε τη δικαιοσύνη; ρώτησε ο λόρδος Κλίφτον.

—'Αν κάναμε αυτόν τον κόπο, με ελίκρινεια και τιμιότητα, απάντησε ο Χαγιακάμα, δεν θα καταρθώναμε άσφαλως να πείσωμε την δικαιοσύνη, ότι απλώς η νόμιμη άμυνα προκάλεσε τον θάνατο του Ρουμπέση.

—'Αγαπητέ κύριε, μάς εξάπτετε πολύ την περιέργεια.

—Ω, μπορώ να σας την ικανοποιήσω χωρίς κίνδυνο για κανένα. Βλέπω άλλωστε στα μάτια του θείου μου την ίδια περιέργεια με τη δική σας. Είστε αξιοπερίετοι κύριοι κι' ο λόγος της τιμής σας ότι θα

κρατήσετε μυστική την ιστορία μου άρκει.

—Σας τον δίνω, είπε ο Βόρις.

Και ο Χαγιακάμα αφού ήπιε μία ρουφηξιά τσάι, άρχισε:

—Για να καταλάβετε πώς έχουν τα πράγματα, πρέπει ν' ανατρέξω στα γεγονότα που προηγήθηκαν του φόνου... Την κυρία Ρουμπέση την γνώρισα τον Σεπτέμβριο στο Κάιρο, σ' ένα από τα κομψά κέντρα της πόλεως, στο «Μαϊάμι». 'Ερχόταν εκεί συχνά μαζί με τον άνδρα της, έναν νεαρό που δεν φαινόταν να κατείχε μεγάλη θέση στη ζωή της. 'Η χτυπητή όμορφη της μ' έκανε να την έρωτευθώ άμεσως τρελλά!

Βρήκα τον τρόπο να της το έκδηλώσω και μου φάνηκε ότι δεν της ήμουν αδιάφορος.

—Πολύ φυσικό, Χαγιακάμα! είπε ο θείος του Φού—Τσέ.

—Κάνετε λάθος, Φού—Τσέ, απάντησε με ζωηρότητα ο ανήψιός του. 'Η κυρία Ρουμπέση δεν ήξερε τότε ποιος είμαι... Δεν μπορούσε να την καθοδηγήσει το αίσθημα του συμφέροντος ή του εγωισμού.

—Δηλαδή, είπε χωρίς ειρωνεία ο Φού—Τσέ, άγαπούσε σένα και μόνον! Συνέχισε.

—Συνδεθήκαμε με μία ελίκρινη φιλία και μου εμπιστεύθηκε ότι δεν ήταν τόσο εύτυχημένη όσο φαινόταν. Μή έχοντας δική της περιουσία, παντρεύτηκε τον Ρουμπέση γιατί ήταν πλούσιος. Τη συγκινούσε ο έρωτάς μου γι' αυτήν, αλλά ήταν τίμια και καταλάβα ότι η κατάρκτης της δολοφονίας αυτής γυναίκας δεν θα ήταν τόσο εύκολο πράγμα!... Τότε της άπεκάλυψα ποιος ήμουν. 'Αλλ' αυτή η άποκάλυψις την έκανε ακόμη πιο διστακτική. Μου είπε καθαρά ότι περιφρουρούσε τα χρήματά της για τη περιουσία του άνδρός της δεν της είχε προξενήσει παρά μονάχα πικρίες.

—'Αλλά η μεγάλη αγάπη μου την συνεκίνησε και μου υποσχέθηκε ναρθή στην 'Αλεξάνδρεια.

Ο Χαγιακάμα άναψε ένα τσιγάρο και ύστερα έξακολούθησε:

—Τη δεύτερη μέρα που έφθασε το ζευγάρι στην 'Αλεξάνδρεια, δέχτηκε στο γραφείο μου την επίσκεψη του Ρουμπέση.

—Ω, η ιστορία γίνεται πολύ ενδιαφέρουσα! είπε ο λόρδος Κλίφτον.

—Γινόταν πολύ ενοχλητική! είπε χαμογελώντας ο Χαγιακάμα. Ο Ρουμπέσης, μ' ένα τόσο επιβεβλημένο και λίγο πρόστυχο, μου δήλωσε με λίγα λόγια: «Είστε ο πλούσιος θαμβασέμπορος Χαγιακάμα! 'Εγώ είμαι ο Δημήτρης Ρουμπέσης... και αυτό σας άρκει για να καταλάβετε τον σκοπό της επίσκεψής μου!

—Ξέρω ότι κυνηγάτε τη γυναίκα μου, ότι την συναντήσατε πολλές φορές στο Κάιρο... και καταλαβαίνω πολύ καλά γιατί θέλησε ναρθούμε στην 'Αλεξάνδρεια!... 'Εχω εμπιστοσύνη στη γυναίκα που παντρεύτηκε, από έρωτα, αλλά δεν άγνοώ διόλου που μπορεί να την οδηγήσει η ιδιοτροπία μια γυναίκα με μεγάλη φαντασία. Λοιπόν, ήρθα να σας πω τούτο: «Να σταματήσουν, παρακαλώ, οι επιθέσεις σας! Δεν είμαι ο άνθρωπος που μ' άρσει το σκάνδαλο, άλλ' αν μ' αναγκάσετε, δεν θα είμαι ο σύζυγος που θα όπισθοχωρήσει μπροστά στο σκάνδαλο, του οποίου οι συνέπειες θα είναι θλιβερές για σας!

—Τουλάχιστον, είπε ο Βόρις, προειδοποιηθήκατε.

—Φυσικά, συνέχισε ο Χαγιακάμα, τη στιγμή εκείνη υπήρχαν δυο άνθρωποι μέσα μου! 'Ενας νέος που τα έκανε μπροστά σ' ένα τόσο χονδροειδές διάδημα και δεν μπορούσε να μουσουλρήσει παρά μερικές άόριστες διαμαρτυρίες και ο τρελάς έρωτευμένος με την κυρία, που κατάλα-

βε, μετά την άναχώρησή του άλλου, τη δύσκολη θέση της δυστυχισμένης γυναίκας. Βέβαια, δεν φοβήθηκα καθόλου τις απειλές του συζύγου. 'Επρεπε όμως να είδα ποιήσω την κυρία γι' αυτή την άπροσέκητη επίσκεψη!...

—Ευτυχώς βρήκα την κυρία Ρουμπέση μόνη στο διαμέρισμά της στο ξενοδοχείο. 'Ηξερε το διαόχημα του άνδρός και είχε ντραπή γι' αυτό. Μου διηγήθηκε, τότε, τη φοβερή σκηνή ζήλοτυπίας της είχε κάμει. 'Ανάμεσα στους λυγμούς της μου άμολήθηκε ότι ο άνδρας της δεν δίστασε να σηκώσει και χέρι επάνω της!

—Συγγνώμη! είπε διακόπτοντας ο Βόρις. Σας φάνηκε ελίκρινος, άπόλυτα ελίκρινος ή άγανάκτησις της;

—Ω, η ελίκρινειά της ήταν άναμφισβήτητη, σας παρακαλώ να το πιστέψετε. Θυμώμαι τα λόγια της σαν να τ' άκουσα αυτή τη στιγμή. Μου είπε, σκουπίζοντας τα δάκρυά της: «Χαγιακάμα, πληρώνα κριδιά την άπερισκέψια που διέπραξα να δεχθώ την γνωριμία σας. Ξαναφύγετε αύριο. Δεν θα σας ξαναδώ πιά. Ξεχάστε με, όπως θα προσπαθήσω να σας ξεχάσω κι' εγώ!...» 'Ημουν έτοιμος να κάμω κάθε τρέλλα γι' αυτήν την όμορφη γυναίκα και να διακινδυνεύω το πιάν για να την κρατήσω κοντά μου! 'Εκείνη όμως άπεριόριστα ευγενικά όλες μου τις προσπάσιες. Τό μόνον που δέχτηκε ήταν να περδάει μαζί μου την τελευταία βραδιά που θα έμενε στην 'Αλεξάνδρεια και την πήγα στο θέατρο. 'Όταν βγήκαμε από το θέατρο, καθώς η νύχτα ήταν πολύ όμορφη η κυρία Ρουμπέση με παρεκάλεσε να πάμε πεζή έως το ξενοδοχείο της.

—Οι δρόμοι ήταν έρημοι. Περπατούσαμε πλάι—πλάι, με κρατούσε απ' το μπράτσο, και άπολαύαμε κι' οι δύο μας τις τελευταίες στιγμές που περιούναμε μαζί. Κάθε τόσο με άφινε και γέμιαζε το άδελότατο προσωπάκι της με φιλία. 'Η λυπή που ένοιωθα ήταν άπεριγύρατη. Περπατούσαμε σιγά και σιωπηλοί, όταν ξαφνικά, στη στροφή ενός σκοτεινού δρόμου, μία σιλουέτα ώρθώθηκε μπροστά μας. 'Η Καίτη, με μία αώθωρητη κίνηση έπεσε στην άγκαλιά μου, δαγκώντας μία κραυγή τρόμου!...

—Για να σας προστατέψω από την έπιθεσί του συζύγου της; είπε ο Βόρις.

—'Η για να βρη ένα στήριγμα; πρόσθεσε ο πατέρας του.

—Δε θα μπορούσα να πω το γιατί, ούτε κι' εκείνη. 'Η κίνηση ήταν έντελως αώθωρητη. 'Αλλά εκείνη που είναι θέαση είναι ότι αυτή η μηχανική κίνηση της παρέλυσε έλαφρώς, άλλ' άτυχώς, την αντίστασι που θα μπορούσα να προσβάλω κατά του επιτιθεμένου και μόλις πρόλαβα να ιδω τη λάμψη ενός περιστρώφου.

—'Η σφαίρα άδοτήθηκε και πήγε κι' έκτύπησε στον τοίχο. 'Αλλά αισθάνθηκα δυο χέρια να μου σφίγγουν το λαιμό κι' άκουσα την Καίτη να φωνάζει σαν τρέλλα «Βοήθεια!» Κυλίστηκε στο έδαφος και ήμουν στο έλεος του αντιπάλου μου.

—Και ακριβώς την τραγική αυτή στιγμή, ένας διαβάτης βρέθηκε με δυο—τρία πεδύματα κοντά μας. Είδα τον σωτήρα μου να σηκώνει τη γροθιά του εναντίον του άπειπλού, αλλά συγχρόνως είδα τον Ρουμπέση να στρέφεται άόπτομα προς τον άγνωστο. Δεν πρόλαβε να πατήσει τη σκανάμυνα, έδωσε γρήγορα από την τσέπη του το περιστρώφο του και πυροβόλησε. Ο Ρουμπέσης άφησε το λαιμό μου και κυλίστηκε νεκρός στο έδαφος, ενώ η Καίτη έέπεσε κι' αυτή στο έδαφος, λιποθύμη!

—Σηκώθηκαν. Ο άγνωστος, ένας πλούσιος καθώς πρέπει νέος, μου έδωσε το χέρι και μου είπε με άπόληψη: «Είμαι ευτυχής που σας έσωσα, κύριε! Πρέπει να πάω να καταθέσουμε το γεγονός στην αστυνομία, αν θέλετε.

—Αυτό που πρέπει να κάμωμε είναι να έπαναφέρωμε αυτήν τη νέα στις αισθήσεις της και να την πάμε στο ξενοδοχείο όπου μένει. Πρόκειται για ένα δράμα που ένας τίμιος άνδρας όφείλει να το άγνοήσει. Με καταλαβαίνετε;»

—Καταλαβαίνω, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

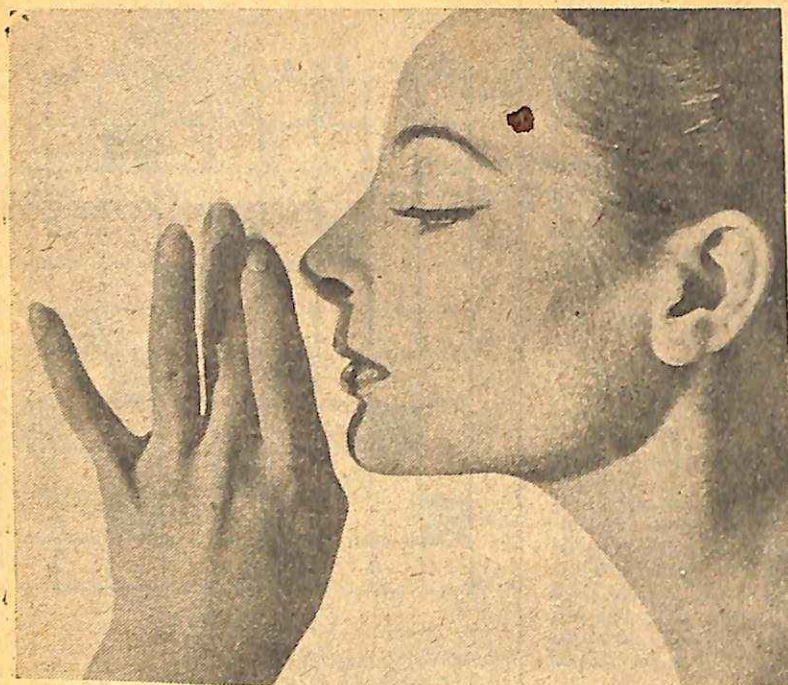
νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

νδρέας Γιαννάς, απάντησε εκείνος. Ο ά-

ΣΟΥΤ! Σας άκούνε!..

Για να μάθουν ένα μυστικό, ο Αδάμ και η Εύα διώχθηκαν από τον Παράδεισο. Η περιέργεια είναι η μητέρα της μαθησεως. Αυτή γνώρισε στους ανθρώπους τα μυστικά που ώδηγησαν στη σημερινή ανάπτυξη του πολιτισμού.

Όταν όμως οι άνθρωποι γνωρίσουν αυτά τα μυστικά, τότε θέλουν να τα κρατήσουν ζήλότητα για τον εαυτό τους.

ΦΥΛΑΞΕΤΕ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΣΑΣ

Μπορείτε να μην έχετε, λοιπόν, κι εσείς το μυστικό σας; Ασφαλώς έχετε! Κι αφού έχετε κάποιο μυστικό, σοβαρό ή ελαφρό, μεγάλο ή μικρό αδιάφορο, πρέπει να ξέρετε πώς να το κρατήσετε. Μην είσθε από τους ανθρώπους που κλείνουν το στόμα τους μπροστά στους άλλους ή τους άνοιγουν έντελώς την καρδιά τους και παραδίδονται στη διάθεσή τους.

Αν πέφτετε σ' αυτό το λάθος, το παθαίνετε γιατί δεν έχετε ακόμα συνηθίσει τον κόπο και δεν είσθε κυρία της τέχνης της συνομιλίας. Μερικές παρατηρήσεις θα μπορούσαν να σας βοηθήσουν να την αποκτήσετε.

Εκείνο που σας κάνει να πέφτετε έξω μπορεί να είναι η διάθεση να επιδείξετε πνεύμα. Μόλις ξεφύγετε από τις γενικόλογες, από τις άφηρημένες έννοιες, νοιώθετε να σας έρχεται στο στόμα το «εγώ, νομίζω...». Η ανυπομονησία σας μεγαλώνει. Δεν ακούτε πια τον αντίκτυπο σας. Αλλά την στιγμή που το κόβετε την κουβέντα βάλετε φρένο. Στρέψτε όλη σας την προσοχή σ' αυτά που σας λένε. Κι' όποιο κι' αν είναι το βάθος της σκέψης σας συμφωνήστε με λίγα λόγια μ' αυτό που έχει ειπωθεί. Όταν δεν υπάρχει αντίπαλη άποψη ή

συζήτηση θα πάρη άλλη κατεύθυνση.

Όπως ο χαρακτήρας σας να είναι μετριόφωνος και ειλικρινής. Εκείνο που σας κάνει να μιλάτε πολύ για τον εαυτό σας δεν είναι ο πόθος της επιδείξεως. Αποκτάτε εμπιστοσύνη σιγά-σιγά. Η μία εξομολόγηση φέρνει την άλλη και νοιώθετε ξαφνικά, πριν ακόμα τελειώσετε τα λόγια σας πως σας ανησυχία το αίμα στο πρόσωπο με την ιδέα πως έκφρασα τις κρυφές σας σκέψεις, τις έγνοιές σας, τη γνώμη σας για τον εαυτό σας.

Μοναδική αιτία του κακού είναι χωρίς άλλο η απομάκρυνση σας από τον κόσμο, η μακρά σας σιωπή, η απομόνωση, που σας απέσπασε αυτές τις αξέχαστες εκδηλώσεις της φιλίας. Θέλετε ν' αποδείξετε πως είσθε αξία της στοργής που σας δείχνει ο συνομιλητής ή η συνομιλήτρια σας, πως η συμπάθειά σας είναι πραγματική, μεγάλη και το αποδείξατε.

Στις περισσότερες φορές υπεύθυνο για το ξέσπασμά σας είναι το φιλικό σας πρόσωπο. Η φίλη σας έκανε την αρχή, γιατί σας είπε: «Δεν έχω από σένα μυστικά και μπορώ να σου εμπιστευθώ πως...»

Σε παρόμοια περίπτωση υπάρχει μια λύση έξ' ἑαυτοῦ ἡ δυνατότητα να μιλάτε με δύο μέρη. Δεν σας είναι ευχάριστο να σας αποδίνει η φίλη σας ψυχρότητα, γιατί τη συμπαιώνει αλβινά. Έξ' ἄλλου, κολακεύεται ο ἐγωϊσμός σας μ' αυτές τις ἐκμυστηρεύσεις που ἡ ἴδια προκαλέσατε και ἡ περιέργειά σας ἱκανοποιείται. Μή δείξετε ἐπιφυλακτική στάση ἀπέναντι στη φίλη σας στὴν περίπτωση αὐτή. Θὰ μπορέσετε εὐκόλα νὰ μοιρασθῆτε τὴ συγκίνησή της μὲ λίγες φράσεις, νὰ ἐκφράσετε τὴ γνώμη σας γι' αὐτό που τὴ συμβαίνει, χωρὶς νὰ τὴν κάνετε νὰ υποθέσει πως περιμένατε νὰ σας πῇ περισσότερα.

Μὴ ξεχνάτε τέλος ποτὲ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι, ἀκόμη κι' ἐκείνοι που σὰς γνωρίζουν καλύτερα, σὰς ἀγαποῦν πραγματικὰ γιὰ τὸ μυστήριό που σὰς περιβάλλει. Ὅλη ἡ τέχνη τοῦ συγγραφέα εἶναι νὰ υποβάλλει στὸν ἀναγνώστη ὠρισμένες ἐντυπώσεις, ἀποκαλύπτοντας ἐντεχνοῦς ἕνα μέρος μονάχα ἀπὸ τὸ χαρακτήρα τοῦ καὶ ἀφίνοντας τὸ ὑπόλοιπο στὴ σκιά. Τὸ ἀκαθόριστο δημιουργεῖ τὸ μοναδικό, που γι' αὐτὸν τὸ λόγο συγκινεῖ. Ὑπάρχουν αἰσθήματα που πρέπει νὰ τὰ φυλάτε γιὰ τὸν εαυτό σας γιατί ἄλλοιως διατρέχετε τὸν κίνδυνο νὰ σας παραπτεῖτε ἀπὸ τὰ πρόσωπα που ἀγαπᾶτε, σὰν παινίδι που γνωρίζουν ὅλα του τὰ κουμπιά.

ΕΧΟΥΝΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ ΝΑ ΤΑ ΛΕΝΕ ΟΛΑ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ;

Για να ζούν με απόλυτη εμπιστοσύνη δυο σύζυγοι δεν πρέπει να έχουν ανάμεταξ τους μυστικά. Δεν πρέπει να κρύβουν τίποτα από κάθε τι που αφορά και τους δυο τους. Η παραμικρή ακόμη απόκρυψη μπορεί με τον καιρό να φαρμακώσει μια εύθυμη. Αλλά το μυστικό που εμπιστεύεται στους συζύγους ξεχωριστά ένας τρίτος δεν πρέπει να μοιράζεται σε καμιά περίπτωση.

Αν δεινώθετε το κουράγιο και τη δύναμη να φυλάξετε το μυστικό της φίλης σας από τον άνδρα σας, προειδοποιήστε τιμια τη φίλη σας γι' αυτή σας την ανικανότητα. Φυσικά, σ' αυτά τα μυστικά συμπεριλαμβάνονται και τα επαγγελματικά.

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

Τὴν ξέρετε τὴν ἱστορία τοῦ Μίδα; Ὁ βασιλιάς Μίδας εἶχε αὐτιά σαν τοῦ γαϊδάρου. Κανείς δεν ἤξερε τὸ μυστικό του ἐκτός ἀπὸ τὸν κουρέα του. Ἀλλά τὸ μυστικό βάραινε τὴν καρδιά του κουρέα. Μία μέρα ἔσκαψε μία θαεραία τρύπα καὶ φώναξε: «Ὁ βασιλιάς Μίδας ἔχει αὐτιά γαϊδάρου!». Πῆραν τὸ μυστικό οἱ πετροῦλες, τὸ χώμα, τὰ δέντρα καὶ τὰ κλαδιά καὶ τὸ διαλάλησαν παντοῦ. Ὅλος ὁ κόσμος τὸ ἔμαθε καὶ κοροῖδενε τὸ βασιλιά του. Κι' ὁ καημένος ὁ βασιλιάς Μίδας πῆγε ἀπὸ τὸ μεγάλο του καμὶ...

Μὴ γίνετε κι' ἐσεῖς σὰν τὸν κουρέα τοῦ Μίδα. Παραδίδοντας ἕνα ξένο μυστικό σὲ ξένα αὐτιά μπορεῖτε νὰ καταστρέψετε μιά ζωὴ. Ἐνα μυστικό που σὰς ἐμπιστεύθηκαν δὲν εἶναι δικό σας. Ἀν τὸ ἀντιληφθῇ κατεχωρὶς νὰ σὰς τὸ πουν, τότε εἶναι ἀκόμη λιγώτερο. Οἱ ἀνώφελες φλυαρίες που ἐκθέτουν ἄλλα πρόσωπα εἶναι στὴν οὐσία τους προδοσίες. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι που μαρτυροῦν τὰ ξένα μυστικά γιὰ νὰ φαίνονται καλὰ πληροφορημένοι, γιὰ νὰ φανοῦν ἐξυμνοῖ ἢ νὰ πουν κανένα πικάντικο ἀνέκδοτο. Οἱ συνέπειες τῆς ἐλαφρότητός τους ὅμως, μποροῦν νὰ πάρουν ἀπρόβλεπτη σοβαρότητα. Καὶ ὅταν ὁ ἐνδιαφερόμενος μάθῃ ὅτι τὸ μυστικό του ἔχει γινεῖ κοινὸ μπορεῖ νὰ πληγωθῇ θανάσιμα. Ἐνας ἀπὸ τοὺς χειρότερους τρόπους προδοσίας εἶναι νὰ ριχνετε «πόντους» που νὰ δη-

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελ. 33)

Σας ἀπορροῦν πολὺ γιὰ τὶς εὐχές σας. — ΧΡΙΣΤΟΣ. ΚΑΙΤ. Π. ΕΥ. Θ. Ἐρ' ὅσον θε ελθετε στὴν Ἀθήνα, θὰ εἶναι τὴν εὐκαιρία νὰ ἐξετάσω τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπερτριχώσεως τῆς καὶ νὰ σὰς πῶ ἀκριβῶς ὅ,τι νὰ πρέπει νὰ κάμετε. Νὰ μὴ μεταμελήσετε διόλου τὸ ὅξικόν ὅλ' ἄν, δὲν θὰ ἔχη κανένα ἀποτέλεσμα, καὶ οὐτε ἐπιτρέπεται νὰ τὸ μεταχειρῆσθε σὲ μεγάλη ἔκτασι.

— ΖΩΝΗ Π. Θεο)νίκη: Γιά τὴν περίπτωσιν καὶ καλλιτέρευσιν τοῦ προσώπου τοῦ προσώπου σας νὰ μεταχειρῆσθε τὶς κρέμες «Κολντί» καὶ «Ἀλμπά» τοῦ Θεραπευτηρίου. — Τὸ λίγο γύρισμο τῆς μύτης σας πρὸς τὰ κάτω διορθώνει τὴν ἐκτέτασιν μὲ μιά τελείαν ἀνάδυνον χειρὶς στὸ Θεραπευτήριο. Για τὰ ἄλλα που με ἐρωτᾶτε παρακαλοῦμαι ἐν πρώτοις νὰ προσεχῇ ἡ ἄρρα μου γιὰ τὴν τοπικὴ παχυσάρια, τὶς σχετικὲς γυμναστικὲς ἀκροάσεις, τὴν γραμμὴ τοῦ σώματος κ.τ.λ.

— Α. Α. Θεο)νίκη, ΙΡΙΔΑ Σ., ΞΕΒΕΚΑΝ Ι.Κ.Α., ΜΑΡΚΑΛΙΝΑ, ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ Γ.Ν., ΦΟΙΤΗΡΙΑΝ Σπάρτην, στείλετέ μου τὶς ἐπιστολὰς σας, ὑπενθυμίζουσαι καὶ τὰς ἀνὰ φευδάνυμὰ σας, γιὰ νὰ εἶναι ἀπαντήσω ἰδιαίτερος.

— ΤΖΕΝΥ Κ.Α.Μ., ΕΛ. ΤΡ. ΚΑΡΑΚ. Σ. Ε., ΑΙΤΣΑΝ Κ. Μυτιλή, ΓΕΩΡΓΙΑΝ Κ. Μεσολόγγιον, Κατ' ἀρχὴν ὅλα τὰ ἐπαγγελμὰ ἀπαιτοῦν μυστικότητα. Ἐνα ἄγραφο συμφωνοῦ συνδέει τὸν ἐργοδότη καὶ τὸν ἐργαζόμενον. Μία ἐντιμὴ καμαριέρα οὐ λείπει γιὰ τὸν εαυτό της τὰ μυστικά τοῦ σπιτιοῦ ὅπου ζῇ. Ἐνα σὺ λογιστικὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἀναφέρει πούθεν τι ἐνεργητικὸ ἔχει ἡ ἐπιχειρήσις που κρατᾶ τὰ διδύλια της. Ἡ γραμματεὶς πρέπει νὰ εἶναι σιωπηλὴ, κλπ.

Ὑπάρχουν ὅμως, καὶ ἐπαγγέλματα ὅπου ἡ κοινοποίησις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ μυστικοῦ ἀποτελεῖ παράδοξον καὶ συνεπῶς ἀποκρίσιν ποινικῆς δίωξις. Τέτοια ἐπαγγέλματα ἀσκούσι: οἱ παθολόγοι, οἱ χειρουργοὶ καὶ γενικὰ οἱ γιατροὶ, οἱ νοσοκόμοι, οἱ φαρμακοποιοὶ, οἱ μαῖες, οἱ ἐπισκέπτες ἀδελφές, οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ νομικοὶ σύμβουλοι, οἱ αξιωματικοί, οἱ ἱερεῖς.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ

Δὲν ἀποδίδομε μεγάλη προσοχὴ στὶς ἐκμυστηρεύσεις τῶν παιδιῶν μὲ τὸ πρόσημον πῶς εἶναι μικρά. Πόσες μητέρες, ἐν θουσιάζουσιν ἢ κολακεύουσιν ἀπὸ τὰ μυστικά τῶν παιδιῶν τους τὰ διηγούναι στὶς φίλες τους. Κανείς δὲν εἶναι ὅμως πρὸς διωριστικὸς ἀπὸ τὸ μικρὸ παιδί καὶ κανεὶς δὲν πληγώνεται τὸσο θαθεῖα σὰν αὐτὸ ὅταν δὲν τὸ παίρνουν οἱ μεγάλοι στὰ σοβαρά. Συχνὰ, οἱ ἀπελπίσεις τῆς παιδικῆς καὶ τῆς ἐφηβικῆς ηλικίας δὲν ἔχουν ἄλλη προέλευσιν ἀπὸ τὶς προδοσίας αὐτές.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΗ ΚΑΝΕΙΣ ΣΥΝΕΛΕΝΤΑ ΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ

Μάλιστα, σὲ μερικὲς σπάνιες περιπτώσεις. Ὅταν τὸ ἐμπιστευμένο μυστικὸ ἐκθέτῃ σὲ κίνδυνον μίαν ἢ περισσότερας ἀνθρώπινες ζωές.

Μπορεῖτε νὰ προδώσετε ἕνα μυστικὸ ὅταν πρόκειται γιὰ γάμο καὶ τὸ μυστικὸ αὐτὸ ἔχει μεγάλη σπουδαιότητα γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ ζεύγους. Ἀλλά καὶ πάλι πάντα πρέπει νὰ φερθῇ μὲ διάκρισιν καὶ προσοχῇ. Νὰ μὴ ξεχνάτε ποτὲ τὴ συνέπεια μπορεῖ νὰ ἔχη μιά ἀποκαλύψιν μυστικοῦ.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελ. 33)

— ΧΡΙΣΤΟΣ. ΚΑΙΤ. Π. ΕΥ. Θ. Ἐρ' ὅσον θε ελθετε στὴν Ἀθήνα, θὰ εἶναι τὴν εὐκαιρία νὰ ἐξετάσω τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπερτριχώσεως τῆς καὶ νὰ σὰς πῶ ἀκριβῶς ὅ,τι νὰ πρέπει νὰ κάμετε. Νὰ μὴ μεταμελήσετε διόλου τὸ ὅξικόν ὅλ' ἄν, δὲν θὰ ἔχη κανένα ἀποτέλεσμα, καὶ οὐτε ἐπιτρέπεται νὰ τὸ μεταχειρῆσθε σὲ μεγάλη ἔκτασι.

— ΖΩΝΗ Π. Θεο)νίκη: Γιά τὴν περίπτωσιν καὶ καλλιτέρευσιν τοῦ προσώπου τοῦ προσώπου σας νὰ μεταχειρῆσθε τὶς κρέμες «Κολντί» καὶ «Ἀλμπά» τοῦ Θεραπευτηρίου. — Τὸ λίγο γύρισμο τῆς μύτης σας πρὸς τὰ κάτω διορθώνει τὴν ἐκτέτασιν μὲ μιά τελείαν ἀνάδυνον χειρὶς στὸ Θεραπευτήριο. Για τὰ ἄλλα που με ἐρωτᾶτε παρακαλοῦμαι ἐν πρώτοις νὰ προσεχῇ ἡ ἄρρα μου γιὰ τὴν τοπικὴ παχυσάρια, τὶς σχετικὲς γυμναστικὲς ἀκροάσεις, τὴν γραμμὴ τοῦ σώματος κ.τ.λ.

— Α. Α. Θεο)νίκη, ΙΡΙΔΑ Σ., ΞΕΒΕΚΑΝ Ι.Κ.Α., ΜΑΡΚΑΛΙΝΑ, ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ Γ.Ν., ΦΟΙΤΗΡΙΑΝ Σπάρτην, στείλετέ μου τὶς ἐπιστολὰς σας, ὑπενθυμίζουσαι καὶ τὰς ἀνὰ φευδάνυμὰ σας, γιὰ νὰ εἶναι ἀπαντήσω ἰδιαίτερος.

— ΤΖΕΝΥ Κ.Α.Μ., ΕΛ. ΤΡ. ΚΑΡΑΚ. Σ. Ε., ΑΙΤΣΑΝ Κ. Μυτιλή, ΓΕΩΡΓΙΑΝ Κ. Μεσολόγγιον, Κατ' ἀρχὴν ὅλα τὰ ἐπαγγελμὰ ἀπαιτοῦν μυστικότητα. Ἐνα ἄγραφο συμφωνοῦ συνδέει τὸν ἐργοδότη καὶ τὸν ἐργαζόμενον. Μία ἐντιμὴ καμαριέρα οὐ λείπει γιὰ τὸν εαυτό της τὰ μυστικά τοῦ σπιτιοῦ ὅπου ζῇ. Ἐνα σὺ λογιστικὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἀναφέρει πούθεν τι ἐνεργητικὸ ἔχει ἡ ἐπιχειρήσις που κρατᾶ τὰ διδύλια της. Ἡ γραμματεὶς πρέπει νὰ εἶναι σιωπηλὴ, κλπ.

Ὑπάρχουν ὅμως, καὶ ἐπαγγέλματα ὅπου ἡ κοινοποίησις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ μυστικοῦ ἀποτελεῖ παράδοξον καὶ συνεπῶς ἀποκρίσιν ποινικῆς δίωξις. Τέτοια ἐπαγγέλματα ἀσκούσι: οἱ παθολόγοι, οἱ χειρουργοὶ καὶ γενικὰ οἱ γιατροὶ, οἱ νοσοκόμοι, οἱ φαρμακοποιοὶ, οἱ μαῖες, οἱ ἐπισκέπτες ἀδελφές, οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ νομικοὶ σύμβουλοι, οἱ αξιωματικοί, οἱ ἱερεῖς.

Ὑπάρχουν ὅμως, καὶ ἐπαγγέλματα ὅπου ἡ κοινοποίησις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ μυστικοῦ ἀποτελεῖ παράδοξον καὶ συνεπῶς ἀποκρίσιν ποινικῆς δίωξις. Τέτοια ἐπαγγέλματα ἀσκούσι: οἱ παθολόγοι, οἱ χειρουργοὶ καὶ γενικὰ οἱ γιατροὶ, οἱ νοσοκόμοι, οἱ φαρμακοποιοὶ, οἱ μαῖες, οἱ ἐπισκέπτες ἀδελφές, οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ νομικοὶ σύμβουλοι, οἱ αξιωματικοί, οἱ ἱερεῖς.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ

Δὲν ἀποδίδομε μεγάλη προσοχὴ στὶς ἐκμυστηρεύσεις τῶν παιδιῶν μὲ τὸ πρόσημον πῶς εἶναι μικρά. Πόσες μητέρες, ἐν θουσιάζουσιν ἢ κολακεύουσιν ἀπὸ τὰ μυστικά τῶν παιδιῶν τους τὰ διηγούναι στὶς φίλες τους. Κανείς δὲν εἶναι ὅμως πρὸς διωριστικὸς ἀπὸ τὸ μικρὸ παιδί καὶ κανεὶς δὲν πληγώνεται τὸσο θαθεῖα σὰν αὐτὸ ὅταν δὲν τὸ παίρνουν οἱ μεγάλοι στὰ σοβαρά. Συχνὰ, οἱ ἀπελπίσεις τῆς παιδικῆς καὶ τῆς ἐφηβικῆς ηλικίας δὲν ἔχουν ἄλλη προέλευσιν ἀπὸ τὶς προδοσίες αὐτές.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΗ ΚΑΝΕΙΣ ΣΥΝΕΛΕΝΤΑ ΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ

Μάλιστα, σὲ μερικὲς σπάνιες περιπτώσεις. Ὅταν τὸ ἐμπιστευμένο μυστικὸ ἐκθέτῃ σὲ κίνδυνον μίαν ἢ περισσότερας ἀνθρώπινες ζωές.

Μπορεῖτε νὰ προδώσετε ἕνα μυστικὸ ὅταν πρόκειται γιὰ γάμο καὶ τὸ μυστικὸ αὐτὸ ἔχει μεγάλη σπουδαιότητα γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ ζεύγους. Ἀλλά καὶ πάλι πάντα πρέπει νὰ φερθῇ μὲ διάκρισιν καὶ προσοχῇ. Νὰ μὴ ξεχνάτε ποτὲ τὴ συνέπεια μπορεῖ νὰ ἔχη μιά ἀποκαλύψιν μυστικοῦ.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ ΣΑΡΑΝΤΑΡΑΝ, ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ Δ.Σ.Σ., ΑΜΑΛΙΑΝ ΤΡΙΚ. Ἀγρίν., «ΙΩΣ ΜΟΥ ΔΩΣΤΕ ΤΗΝ ΧΑΡΑ», ΑΣΧΗΜΟΚΟΡΙΤΣΟ(Ι), Ν. ΚΑΛΑ Θεο)νίκη, ἀπαντήσεις, κρέμες ἐστᾶ- λησαν.

— ΚΛ. ΚΑΝΕΛ. Θεο)νίκη, ΚΕΛΕΣ. ΜΑΡ. ΚΑΤ. ΚΙΚ. ΚΟΜΝ. ΚΟΖ., Σ. ΣΤΑΞΙΝ. Ἐνταῦθα, σὰς ἀπαντᾶ ἰδιαίτερος.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελ. 49)

σμία τοῦ στόματος δυνατόν νὰ ἀφαιλεται σὲ χαλασμένα δόντια. Νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ὁδοντίατρον σας καὶ νὰ διατηρῇτε καθαρὸ τὸ στόμα σας, πλένοντάς το συχνὰ μὲ ἀλατόνερο. Γιά τὴν θεραπεία τῶν ὀδοντοπόρων, χρησιμοποιήστε καὶ πάλιν: Santonine 0,10 gr. Calomiel 0,50 gr. Sucre de lait 0,50 gr. Ἐνα κάθε πρωὶ ἐπὶ τέσσαρις συνεχεῖς ἡμέρας καὶ κατόπιν τὸ ἀπόγευμα τῆς τελευταίας ἡμέρας καθαριστικό.

ΑΓΝΩΣΤΗ ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΣ ΣΑ: Ἀπὸ τὰ δυὸ λόγια που μοῦ γράφετε, δὲν μπορῶ νὰ συμπεράνω περὶ τῆς φύσεως τοῦ τρόμου τῆς κεφαλῆς. Τὸ ὅτι παρουσιάζεται μετὰ ἀπὸ συγκίνησιν καὶ τὸ ὅτι συνεχῶς δελτιοῦται ἡ κατάσταση δείχνουν ὅτι μάλλον δὲν πρόκει-

ται περὶ ὀργανικῆς ἀρρώστειας. Λίγη ἀντανατομία θὰ σὰς κάμῃ πολὺ καλὸ.

ΝΙΚΟΛΑΚΗΝ Κ. 26. Ἐνταῦθα: Οἱ παραληρητικὲς ἰδέες περὶ τοῦ ἐκείνου καταδικαστικῶς, που διατυπώνει ὁ φίλος σας εἶναι σαφείς: Τὸν παρακολουθεῖτε πολλοὶ καὶ διάφοροι, δέχονται νὰ τοῦ κάμουν μεγάλο κακὸ ὅλοι οἱ ἀνθρώποι, φίλοι καὶ ἐχθροὶ, συγγενεῖς καὶ ξένοι. Δὲν τρώγει γιὰτὶ κινδυνεύει νὰ τὸν δηλητηριάσουν κλπ., κλπ.... Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν σαφὴ γνωρίσματα Σχιζοφρενίας (παρανοικῆς μορφῆς). Δὲν εἶναι δὲ ἡ πολλὴ ἐργασία καὶ ἡ ἐλλείψις ψυχολογίας, που προκαλοῦν τὴν Σχιζοφρενία. Χρειάζεται θεραπεία. Τέτοιες εἶναι πολὺ λίγες: Ἡλεκτροσόκ, Καρδιαζόλ, Ἰνσουλίνη, Ἐγχείρησις Λευκοτομῆς... Στὴν καθεὲν περίπτωσιν ἐνδεικνύεται καὶ ὁρισμένο εἶδος θεραπείας. Γι' αὐτὸ μόνον κατόπιν ἐξετάσεως μπορῶ νὰ σὰς δώσω ὑπεύθυν γνῶμην.

Θ. Ι. Α., Περιστέρι, Ἐνταῦθα: Πολὺ εὐκόλως κουράζεται τὸ νευρικό σας σύστημα ἀπὸ τὴν ἐργασία, τὸν θόρυβον, τὶς καθημερινὰ ἀσχολίες σας. Χάνετε τὸν ἐλεγχον ἐπ' αὐτὸ καὶ κάνετε πράξεις που καὶ σεῖς κρίνετε ἀρρώστημένες. Ὁ βασικὸς μεταβολισμὸς (+35) εἶναι ἀδύνατος. Ἐχετε ἀνεγερθὴν θεραπεία γιὰτὶ ὅλα προέρχονται καὶ ἀπρεσύνονται ἀπὸ τὸν θυρεοειδῆ. Θεραπεία μόνον κατόπιν λεπτομεροῦς νευρολογικῆς ἐξετάσεως μπορῶ νὰ σὰς καθορίσω.

ΙΩ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Εὐφράντορος 19. Τηλ. 70.414

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελ. 36)

τίξης νὰ κουράζεσαι λιγώτερο καὶ νὰ ἔχῃς μαζί του ὅσο μεγαλύτερη διαχυτικότητα μπορεῖς. Ἡ δική σου τρυφερότης θὰ δώσῃ τροφή στὴ δική του. Ἐπειτα, συζυγός σου εἶναι. Γιατὶ σὲ ὅρες στενῆς οικειότητος δὲν τοῦ μιλάς γιὰ τὴν δίψα τῆς τρυφερότητος που αἰσθάνεσαι; Στὴ νευρικότητά του μὴ δίνῃς σημασία. Θὰ τοῦ περάσῃ ὅταν δὲν θὰ σὲ πειράξῃ ἐσένα. Δύσκολα χρόνια ἐλέπεις ἀκαπνητή μου, καὶ οἱ οικονομικὲς στενοχώριες ἐπιδροῦν στὸ χαρακτήρα μας. Μήπως αὐτὸ τὸν κάνει νευρικό;

ΡΟΖΑΛΙ.— Καλὴ μου, φίλη, δὲν χρειάζεται νὰ με γνωρίσῃς προσωπικά. Μὴ μοῦ κακιώγῃς που δὲν συμφωνῶ μαζί σου. Ἐξακολουθῶ νὰ ἔχω τὴ γνώμη πως πρέπει ἡ φίλη σου νὰ ἐξεκοφῇ ἀπὸ τὸν τύπον που ἀνέφερες. Δὲν ὑπάρχει νομίζω κανεὶς λόγος γιὰ ἀνυπαρκτοῦς φόβους. Συμβουλή μου ζητήσε, συμβουλή σου ἔδωσα. Τί ἄλλο μπορῶ νὰ σοῦ πῶ.

ΠΑΝΩΜΕΝΟ ΠΟΥΛΙ, Θ. Σ. Α.— Στὴν Ἀθήνα λειτουργεῖ ἕνα πολὺ καλὸ ἱδρυμα ἢ φιλοξενίας Στέγη Γυναικῶν Ἀκτῆς 3. Μπορεῖς νὰ κάμῃς τώρα αἰτήσιν στὴν Πρόεδρό της Στέγης, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσῃς μετὰ τὸν Ἰούλιο θέσι. Ἡ Στέγη αὐτὴ δίνει στὶς τρφίμους τῆς στέγης καὶ κατοικία, ἀντὶ 150.000 δρχ. μηνιαίως. Ἐστὶν μπορὸν νὰ σπουδάσουν τὰ ἄπορα κορίτσια που μένουν στὴ Στέγη, χωρὶς τοὺς κινδύνους τῶν μεγαλουπόλεων, ἐπειδὴ ὑπάρχει πολὺ καλὸς κανονισμὸς καὶ παρακολούθησι. Θὰ μπορῶτε νὰ ζητήσῃ καὶ ὁ πατέρας σου πληροφορίες. Ὅσο γιὰ τὸν κλάδον που θὰ ἀκολουθήσῃς δὲν μπορῶ νὰ ἐκφέρω γνώμη γιὰτὶ δὲν ἔρω οὐτε τίς κλίσεις σου οὐτε τίς οικονομικὲς σου δυνατότητες.

ΜΥΡΤΩ

Ἡ συντάκτις τῆς Μόδας ἀπαντᾷ

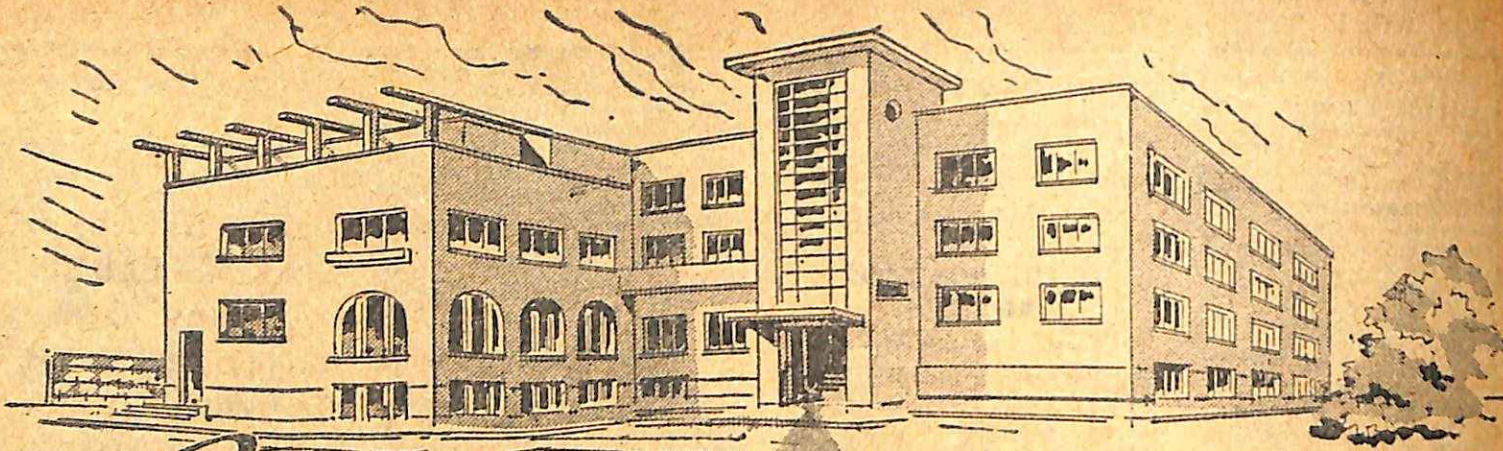
ΑΝΕΜΩΝΗ.— Μὲ μεγάλη εὐχαρίστησιν θὰ σὰς ἀπεκρίνω φέρεμα ἀλλὰ δὲν ἀναφέρετε ἀν εἴσθε παχύνῃ ἢ λεπτή, ξανθὴ ἢ με-

Οἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Παιχνιδιῶν

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Π	Α	Ρ	Α	Ρ	Ο	Υ	Ν
2	Α	Μ	Α	Ν	Ε	Σ	Ε	Υ
3	Ρ	Α	Ν	Τ	Ι	Σ	Μ	Α
4	Α	Ν	Α	Α	Ε	Ρ	Α	
5	Τ	Α	Γ	Μ	Α	Τ	Α	Υ
6	Α	Τ	Ρ	Α	Π	Ο	Σ	Λ
7	Σ	Ι	Α	Ω	Μ	Λ	Η	
8	Ι	Σ	Κ	Ν	Ι	Π	Α	
9	Σ	Κ	Ι	Α	Λ	Α	Ι	Σ
10	Ω	Δ	Ι	Ν	Ο	Δ	Ε	
11	Ο	Χ	Ι	Α	Ν	Θ	Η	Ρ

λαχροινή. Ἐχετε ὅμως ὅπ' ὄψει σας ὅτι τὸ κατ' ἐξοχὴν φέρεμα τῆς μόδας εἶναι ἐφέτος τὸ σὰν τοῦγκ καὶ ὅτι ἐπικρατεῖ τὸ πολὺ ἀχνὸ μπῆξ χρώμα, τὸ κασμίλ, τὸ κηλιδιὸ τοῦ χρώματος τῆς ἀμμου, τὸ γκριζο καὶ τὸ μελί. Ντε πρὸς θὰ πῇ δυὸ κομμάτια. Λέγονται ἔτσι τὰ ταγιερὰ καὶ ποὺ φοροῦνται χωρὶς μπλουζὲς καὶ τὰ φορέματα που ἔχουν ἐξαιρετικὴ φούστα καὶ ἐξαιρετικὸ κορσάκι γιὰ νὰ συναρμολογῶνται. Τὰ ὄψασματά που φιγουράρουν στὶς διτρίνες με τὴν ἐτικέτα πὲ ντὲ ποὺλ, χαρακτηρίζονται ἀπὸ μικροσκοπικὲς λευκὲς ἢ ἄλλες ἀνοιχτόχρωμες φιλοῦσαι, κες θούλες πάνω σὲ σκούρο φόντο, ὅπως ἀκριβῶς ἔπαυον στὸ περὶ τῶν ποδαριῶν τῆς κότας ὑπάρχουν κατὶ κομμάτια. Ἐστὶν ἐλέπετε ἐσφίτσαν οἱ ε

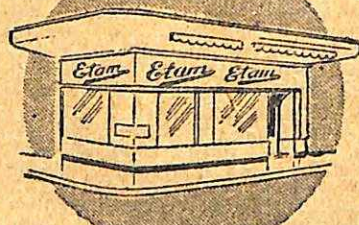
Στό ΝΕΟ αυτό εργοστάσιο της **Etam**

....Κατασκευάζονται με την μεγαλύτερη επιμέλεια και ευσυνειδησία και με όλους τους κανόνες της τεχνικής τα Φορέματα και τα Έσώρρουχα **Etam** από το ύφασμα ως το έτοιμο είδος....

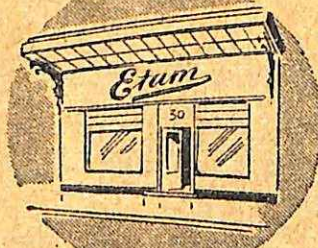
....το έτοιμο είδος διοχετεύεται απ' ευθείας από το εργοστάσιο στα Καταστήματα της **Etam**....

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 8

ΑΙΟΛΟΥ 96

ΕΡΜΟΥ 30

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

....Γι' αυτό και τα Καταστήματα της **Etam** είναι τα φθηνότερα με τις καλύτερες ποιότητες

Προβείτε τις τιμές μας!

ΦΥΣΙΚΟΣ ΧΥΜΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

"ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗ"

Παραθέτομεν ως έχει ανάλυσιν τοῦ Χημίου Τροφίμου Πανεπιστ. Ἀθηνῶν τῆς Πορτοκαλάδας ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΧΗΜΕΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓ. Σ. ΓΑΛΑΝΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

Ἀθῆναι, τῇ 17 Μαρτίου 1991
Χαρ. Τρικούπη 30

Ἐκθεσίς ἐξετάσεως πορτοκαλάδας
ἐντολή τῶν κ. κ. Βαγιωνῆ καὶ Μανωλικάκη

Τὸ κομισθὲν ἡμῖν δείγμα σακχαροῦ χυμοῦ πορτοκαλίων Κρήτης Μανωλικάκη, ἐντὸς ἐσφραγισμένης φιάλης, ὑποβλήθην εἰς ἐξέτασιν ἔδωκε τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

Εἰδικὸν βάρος (εἰς 15 ο)	1,250
Ξηρὸν ὑπόλειμμα (εἰς 105 ο)	57,2%
Καλαμοσάκχαρον	43,8%
Ἀνάγον σάκχαρον (ὡς ἱμμερτοσάκχαρον)	5,9%
Ὁξύτης (εἰς κίτρικόν ὀξύ)	1,48%
Μυρμηκικὸν ὀξύ	0,008%
Ἔναι χρωστικαὶ	ὑπάρχουν
Ἰδιαιτέρα ἐξέτασις τῆς καθαρᾶς χρωστικῆς ὕλης τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς χρᾶσιν τοῦ χυμοῦ τούτου ἔδειξεν ὅτι εἶναι αὕτη ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιτρεπομένων, ὡς ἀδελφὼν εἰς τὴν ὑγείαν. Πρόκειται περὶ εὐλήπτου, εὐγεύστου καὶ λίαν ὑγιεινοῦ ποτοῦ.	

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Προσέχετε τὰς ἀπομιμήσεις

Εἰς ἐκάστην φιάλην ἀναγράφεται ἡ λέξις ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗ. Εἰς δὲ τὰ μικρὰ φιαλίδια μιᾶς δόσεως εἶναι ἀναγλυφαὶ αἱ λέξεις ΧΥΜΟΙ ΚΡΗΤΗΣ ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗ. Προσοχὴ διότι ἐκυκλοφόρησαν ὁμοία φιαλίδια με διαφόρους τίτλους.

Ζητήσατε τοὺς Χυμούς "Μανωλικάκη", εἰς ὅλα τὰ Παντοπωλεῖα, Ζαχαροπλαστεῖα, Καφενεῖα, κ.λ.π. Κέντρα.

Τὸ πορτοκάλι εἶναι Θεῖον δῶρον καὶ ἡ Πορτοκαλάδα Κρήτης "ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗ," γίνεταί ἀπὸ τὰ περίφημα πορτοκάλια Κρήτης

Κυρίες μου,

Τὰ ἐσώρρουχα μάρκας ALFA τῆς ἐταιρίας ΣΙΛΚΑ - ELBEO σὰς ἐξασφαλίζουν τὴν ἀψογὴ ἐφαρμογὴ τῶν φορεμάτων σας μετὰ τὰ ὠραῖα τοὺς σχέδια καὶ τὴν ἀρίστη ποιότητά τους.

Σ' ὅλα τὰ καλὰ καταστήματα ζητεῖτε τὰ ὠραῖα ἐσώρρουχα ALFA. Στὴν ἀποδὴκὴ τῆς ΣΙΛΚΑ - ALBEO δὰ βρῆτε ὠραιότατες Ρόμπες, Νυχτικά, Κομπιναιζόν, Σουτιέν, κ.λ.π. τῆς μάρκας ALFA.

ΣΙΛΚΑ - ELBEO

Μητροπόλες 44 Β

Τηλ. 27.697

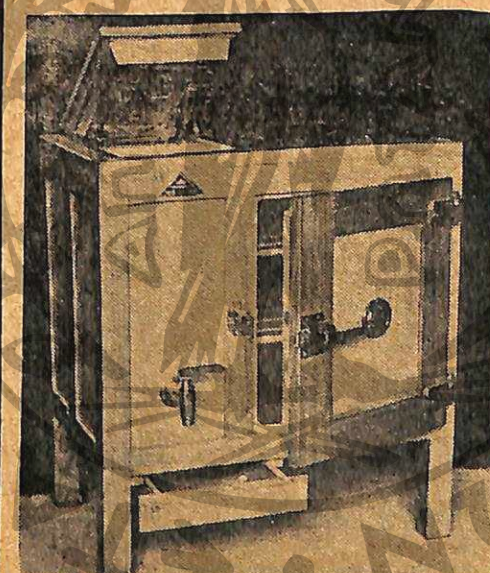
ΨΥΓΕΙΑ "ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ,"

Κυρίες,

Πρὶν προβῆτε εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ψυγείου τὸ ὁποῖον κατέστη καὶ ἀπαραίτητον συμπλήρωμα γιὰ κάθε σπιτί, ἐπισκεφθῆτε τὸ γνωστὸν εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΠΑΥΛΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Ὁδὸς ΕΡΜΟΥ 104

Ἔργασία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἡ γυνὴ μένῃ

ὀικονομία πάγου καὶ διατήρησις τῆς ψύξεως

"Ὅλα τὰ εἶδη

"Ὅλα τὰ μεγέδη

ΨΥΓΕΙΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Ὁδὸς ΕΡΜΟΥ

104

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ
ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΕΣ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ "ΛΟΥΞ,"

ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Βαφῆς ἰδιαιτέρα διαμερίσματα

ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

Ὁδὸς Ἑλ. Βενιζέλου (πρῶν Πανεπιστημίου) 59 Α

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ : 23.776

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

